

ପ୍ରସ୍ତୁତକାରକ ବା ଉତ୍ତାପଧାରକ ମୂର୍ଖତା ବା ଅସାଧାରଣତାରୁ ଏ ଚାଲକାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ୟାଧାରକର କୌଣସି ଉପକାରର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା ୨୭୮୩ଟି ଓ ଯାହାର ସ୍ତାନ ଅଛି, ଉତ୍କଳ ବଦଳଣ ଶୁଣିବାରେ ମଜ୍ଜିତର ୨୭୭୭୩ ବାହାର ଯାଇଅଛି । ଏକକ ଉତ୍ପାଦନରେ ଗବଣ୍ଡିମେଖଳର ନିତାନ୍ତରେ ୪୯୫୦୦ ନା ବ୍ୟୟ ହୋଇଥିବ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ଧରଣର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଟଙ୍କାଟିକର ଉପକାର ହୋଇଅଛି କି ନାହିଁ ସନ୍ଦେହ । ଶେଷ ବଜ୍ର ହାଟି ଓ ଯାହାସବୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପ୍ରଦେହ ନ ହୋଇ ଗୋଲମାଲରୂପେ ଏକତ୍ରରେ ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ଓ କେଉଁ ହାଟରେ କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷରୂପେ ମିଳଇ ଅଥବା କେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟର କେଉଁ ହାଟ ଡାକ୍ ଛାଡ଼ା ପ୍ରସିଦ୍ଧିରୂପେ ଲେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଖାଇବା ପିଇବା ପ୍ରଭୃତି ନିତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ କି ଯାହା ଗ୍ରାହକମାନେ ସତରଠର ହାଟରୁ ବିଶନ୍ତି କେବଳ ସେହିସବୁ ଲେଖିବାରେ ଚାଲକା ଦାସ ହୋଇ ଅଛି ବାକିକର ଜାଣିବାକଥା କିମ୍ପାମାତ୍ର ନାହିଁ ବୋଲିଲେ ବୋଧ ହୁଅଇ ଅଭୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଛାଟିହାଟରେ ଗୁଦନମୂର୍ଖର କାଠ, କିଷ୍କିନ୍ଦ୍ରାଲର ହାଟରେ ଗୋରୁ କଳମ, ବଲହାଟରେ ଚୁଲୁକ ଓ ଲୁଗା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ବିକ୍ରୟ ହେବାର ଏ ଜଳରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଥିବ ଓ ମହାଜନମାନେ ଏ ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ କଣା ବିକା କରନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହିକଥାମାନ ଚାଲକାରେ ଏମନ୍ତ ଗୋଲମାଲରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ନ ଜାଣିବାଲେକେ ଉତ୍କଳରୁ ବିକ୍ରୟ ହୁଅନ୍ତାବେ ନାହିଁ । ୨୭୭୭୦ ଗୋଟିଏ ବିକ୍ରୟସୂଚୀ ଅଳ୍ପ ବିବେଚନାଦୋଷରୁ କୌଣସି କର୍ମର ହେବାର ନାହିଁ । ଗବଣ୍ଡିମେଖଳର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟମାନ ଏରୂପେ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଯାଏ ବଜ୍ର ଦୁଃଖରୂପେ ଅଟଇ ।

ପ୍ରଜାମେଳ ଉଦାରଣ ଅଇନ ।
 ଯାଠକମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପେ ଯେ କଳକାର ଉତ୍କଳ ଲେଖକମାନେ ଗବଣ୍ଡିର ସର କର୍ତ୍ତା ବାମ୍ବୁର ଅଧିକାର ଓ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଭଳି କେନା ଭଳିରେ ଯେତେବେଳେ କ୍ରମିତାରୁକ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୁ ହେଲେ ଓ ପ୍ରଜାତ ମା ବାସ ହୋଇ ବାହାରରେ ସେ ସମୟରେ ମୂର୍ଖ ପ୍ରଜାମାନେ ଅପଣା ପ୍ରକୃତ ଅବସ୍ଥା ବିସ୍ମୟ ଭର ନିମେ କ୍ରମିତାରୁକ ବିଦେଶୀ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଓ

ଏକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଜାମାନେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ସାହସ ପ୍ରକୃତ ମେଳ କରି କ୍ରମିତାରୁକ ଉପରେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅଧିକୃତ କଲେ । ଅଉ ଏକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଜାମାନେ କ୍ରମିତାରୁକ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ଦେବାକୁ ସୁଦ୍ଧା ଅସୀତାର ବଲେ । ଏହିପରି ବଳକାର କେତେକ ଜଳରେ ଓ ଉପେକ୍ଷରେ ପୂର୍ବାହଳର ଅନେକ ପ୍ରମାଣର ପ୍ରଜାମାନେ ମେଳ ବାର କ୍ରମିତାରୁକ ପ୍ରକାଶ ନ ହେଇ ନାନାପ୍ରକାର ଗୋଲମାଲ କରାବାରେ ପ୍ରକୃତ ହେଲେ । ଉପେକ୍ଷ ଉପାୟଦ୍ୱାରା ଗବଣ୍ଡିମେଖ ଏସବୁ ଗୋଲମାଲ ଚଳାଇଲେ ଉଦାରଣ ବଲେ ସତ୍ୟ ଓ ବାମ୍ବୁର ସାହେବ ବଳକା ଲାଗି ଦର ସିଦ୍ଧାରୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ପ୍ରଜାତର ଉତ୍କଳରୁକ ପାନ୍ତ ହେଲେ ଚିଥାତ ଅଭିମାଏ ଉତ୍କଳ ବ୍ୟାପାର ସମ୍ବଳେ ଉଦାରଣ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେବେ କେବେ ଏକ ସ୍ଥାନର ପ୍ରଜା କ୍ରମି ବା କ୍ରମା ବିଷୟରେ ଅନର୍ଥକ ଭଳ ବାହାର ଦର କ୍ରମିତାରୁକ ବିରୁଦ୍ଧ ଭେଦ୍ଧି । ଏହିସବୁ ଗୋଲମାଲ ଉଦାରଣ ଓ କ୍ରମି କ୍ରମ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବିବାଦ ଉତ୍କଳ କ୍ରମିତା ବଳକା ଦୌପଲରେ ଗଣ୍ଡିଏ ଅଇନର ସାଗ୍ର ଉପି ଅଗତ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟରେ । ଉକ୍ତ ଅଇନ ତାର ହେଲେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଜା ମେଳ ହେବ କ୍ରମିତାରୁକ କି ପ୍ରଜାମାନେ ଗ୍ରାହନା ବଲେ ଗବଣ୍ଡିମେଖ ସେସବୁ ବିବାଦ ବଲେକଟର ସାହେବକଥାରୁ ଉତ୍କଳ ହେବାର ଅଛି କେବେ ଓ ସେସମୟରେ ସତ ୮୫୫ ମସିହାର ୧୦ ଅଇନାଦ୍ୱାରା ମୋକଦମାର ବିଷୟ କି ହୋଇ ଏହି ଅଇନଦ୍ୱାରା ହେବ । ଏ ଅଇନରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ପଞ୍ଚାଏକ ପୁରୁ ବିବାଦ ହସ୍ତକ୍ତି କରାଇ ପାରୁକେ ଓ ଯେସ୍ତୁଲେ ଅପେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁକେ ସେସ୍ତୁଲେ ଯାହା କରବାର ଅବଶ୍ୟକ ତାଗ୍ରଣ କ୍ରମିତାରୁକ ସାହେବ ଓ ରେବନ୍ଦୁକୋର୍ଡକୁ ଜଣାଇ ତାହାକର ଅଜ୍ଞାଧାନରେ ବାର୍ଯ୍ୟ କରୁକେ । କ୍ରମି କ୍ରମା ବିଷୟରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଉପରସ୍ଥ ଛାକମ ଓ ପ୍ରକଳତ ଅଇନ ସମସ୍ତର ବିଧାନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାହା ଉତ୍କଳି କରୁକେ ସେହି ଉତ୍କଳି କ୍ରମାନ୍ତ ହେବ । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଯେତେ ଉତ୍କଳା ବଳି ବା ଲୁଗା ଦରୁକେ ତାହା କ୍ରମବର୍ତ୍ତୀୟମାନ ଓ ମିତ୍ୟାସ ବନୋକପ୍ତ ମାବାଲରେ ସାମାନ୍ୟକ୍ରମେ ସର୍ବଦା ପୁରୁ ଉତ୍କଳ ଅଧ୍ୟ ଦୌପଲରୁ ସାଧନ କରୁକେ ଏମନ୍ତ ମର୍ତ୍ତେ

କେବେ ପୁରୁ ଯୋର ଉଦାରଣ ଅସାଧାରଣ ଉଦାରଣରେ ଉତ୍କଳ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇପାରବ ।
 କ୍ରମି କ୍ରମା ବିଷୟରେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ବିଷୟ ଉତ୍କଳ ହେବାର ସମ୍ଭବ ଓ ଏଥିରେ ଗାନ୍ତ ହସ୍ତକ୍ତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଏ ଅଇନରେ କଲେକ୍ଟରୁକ ବିପ୍ରକ ସମତା ବ୍ୟାପାର ଅଛି ଏକ ବେଦଳ ବିଶେଷ ସ୍ଥଳରେ ଅଇନ ଗ୍ରହଣକୁ ଉଦାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣ ଅବସ୍ଥାର ଅପଣା ନାହିଁ ଚିଥାତ ଯେଉଁ କଲେକ୍ଟରମାନେ କ୍ରମିତାରୁକର ଉଦାରଣ ବିଦେଶୀ ତାହାକ ହାତରେ ପ୍ରଜାତର ଲୁକ ଓ କ୍ରମିତାରୁକ ଶକ୍ତି ହୋଇପାରେ ଏଥିମାନ ଅନୁମାନେ ବିବେଚନା ହେଉଁ ଯେ କଲେକ୍ଟର ସାହେବଙ୍କ ଅଜ୍ଞ ଉପରେ ଅପଣାର ବିଷୟ ହେଲେ ଏ ଅଇନଦ୍ୱାରା ବାହାର ଅବସ୍ଥା ପ୍ରସାର କରୁକ ନାହିଁ ।

ବସେଦା ।

ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱରୂପରୁ ପଦକ୍ଷେପ ହୋଇ ମାତ୍ରାରେ କିଏଦ ରହିଲେ ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ଏକତ୍ରରେ ବିବେଚନାସ୍ତ୍ର ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଗତି ସମ୍ପାଦରେ ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କରେ ବିବେଚନାସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ସମ୍ପାଦ ଅଧିଅଛି ଓ ବିବେଚନା ବିଷୟ ସେହି ସାଧାରଣରେ ଅନେକ ଅନେକ ଲନ ହୋଇଅଛି । ଫଳତଃ ଏକ ସ୍ୱକାର ଗାନ୍ଧୀ ଶକ୍ତ୍ୟ କଲେ ସେ ଗାନ୍ଧୀରେ ଅନ୍ୟଜଣ ବିସିଦ୍ଧାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେକମାନେ ଧସ୍ତିର ଆନ୍ତି ସ୍ୱରୂପ ନାନାପ୍ରକାର ଗଣ୍ଡିଗୋଲ ହୁଅଇ ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ନିୟମ ବୋଲିଲେ ନିତାନ୍ତ ଅର୍ଥଶକ୍ତ୍ୟ କଥା ହେବ ନାହିଁ ଓ ବିବେଚନା ଛାଡ଼ାହିଁ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି । ପ୍ରଥମେ କେତେଜଣ ପ୍ରଜା ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ସ୍ୱପକ୍ଷରେ ସ୍ୱାଲେକମାନେ ମେଳକର ଲକ୍ଷ୍ମୀବାଲକର ପ୍ରସିଦ୍ଧିକୁ ଗାନ୍ଧୀରେ ବିସାଧବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏମାନେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କମ୍ପାନ ଛାଡ଼ିଲେ ସାହେବଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା ପଥପ୍ରକୃତ ମାଲରେ ବିଷୟ ସାହେବ ପ୍ରମୁକ ଫଏରକର କଲକକୁ ଅନ୍ତରରେ ଲକ୍ଷି ରେସିଡେନ୍ସକୁ ସମ୍ପାଦ ପଠାଇ ସାଧାରଣ ଅଣାଇଲେ । ସିଖାସ୍ତ୍ର ଅଧି ପଞ୍ଚୁହଳକୁ ଦୁଷ୍ଟଲେକମାନେ ଅଧିକୃତ ହେଲେ ଓ କେତେକ ଲେକପକ୍ଷହୋଇ ଚଳଣହେଲେ ଏମାନେ ବିବେଚନାକୁ ବିଷୟ ପାଇକେ । ଚେକା ମାରି ଅପଣା ଅଇନ ସାଧନ କରୁକେ ଏମନ୍ତ ମର୍ତ୍ତେ

ଦିନେ ଅଛନ୍ତି ବଡ଼ କୌତୁହର ବସନ୍ତ
ଅଟଇ ।

କୃଷକମ୍ । ମହାଶୁଭକ ଦୁର୍ଲଭଣୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀବାର
ମନୁଷ୍ୟବାର ଶୁକ୍ରପ୍ରାସାଦରୁ ବହୁତ ହୋଇ
ଦମ୍ପେଣକୁ ରେଲଗାଡ଼ରେ ବଲ୍ଲଭ ସିଂହାକୁ
ପଦପଦ୍ମପୁତ୍ର ପ୍ରେରଣ ହେଲେ କାର୍ତ୍ତବୀର ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟ
ମନୁଷ୍ୟ ଏମନ୍ତ ସନେହ ହେଲେ ଯେ ଏମାନଙ୍କ
ଯୋଗେ ଉପରଲକ୍ଷ୍ମୀ ଗୋଲମାଳ ସବୁ ହୋଇ
ସୁଖ ମାତ୍ର ପ୍ରକୃତରେ ଚହଁରେ ଭାବନାର
ଦୋଷ ଅଛି ତ ଭାବନାର ଭକ୍ତ ଦୁନମାନେ
ଦାସକର ଉପକାର କରିବାକୁ ଯାଇ ଏ ପ୍ରକା-
ର ବରବରରେ ପକାଇଲେ ଭାବା ତିଏ ଲକ୍ଷ-
ଣରେ ଯାହା ଦେଉ ଶୁଣୀମାନେ ଅପଣା କୁଟୁମ୍ବ
ଓ ଅନୁରାଗବର୍ଗ ସହଜ ମଦାଗାଡ଼ରେ ବମ୍ପେ-
ରକୁ ଶ୍ରେୟ ହେଲେ ଓ ସେଠାରେ ଦୁଇ
ଏକଦଳ ୨ ମାନ୍ଦ୍ରଜକୁ ମହାଶୁଭକ ନିକଟକୁ
ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଗୋପୁରେ ଶଶୀବର୍ତ୍ତକ ଶୁଣୀ ଯମୁନାବାର
ପୁନାହିଁ ବସେଦାକୁ ଆମାଳ ହେଲେ । ତଳର-
ମାସ ଭା ୧ ରଖରେ ସେ ଅପଣା କନିଧାକୁ
ସଲେ ଘେନ ବସେଦାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ମାତ୍ର
ସେଦଳ ହଲ ନ ପଡ଼ିବାରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ
ହସାକର ରହି ଲକ୍ଷ୍ମୀଦାକୁ ସୋମବାରଦଳ
ଶୁକ୍ରପ୍ରାସାଦକୁ ଶୁଭଗମନ କରି ଗଦ ଅଧିକାର
କଲେ । ସବୁ ସାଧକରୁ ଡେଉଁଦାନ ମଧ୍ୟ ଏହି
ସମୟରେ ବସେଦାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ।
ମହାଶୁଣୀ ପରଦାଉତରେ ବସିଲେ ଓ ଅପଣା
ଦଳକୁ ଗଦରେ ବସାଇ ସରଦାକ ଓ ପ୍ରକାକ
କୌତୁହର ଗ୍ରହଣ କରି ଅପଣା ଅଧିକାର
ଗ୍ରହଣ କଲେ । ନୂତନ ଶୁକ୍ର ଗଦରେ ବସିଲେ
ଯେ ସବୁ ସମାବେଦ ହେବାର ବଧ ଅଛି ସେ
ସବୁ ସଆ ନିୟମରେ ପ୍ରତିପାଳନ ହେଲ ଓ
ଉତ୍କଳର ଚତ୍ର ସ୍ଵରୂପ ଜଗରରେ ସେପନାନ
ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା । ମହାଶୁଣୀ ଭାବକୁ ଯୋ-
ଗ୍ୟୁତ ବରବେ ଅବଧି ହିର ହୋଇ ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଉଁଦାନକଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟମାନ ନିୟ-
ମିତରୂପେ ନିର୍ବାହ ହେଉଅଛି ।

ଅନୁର୍ଥରେ ମହାଶୁଭକ ପକ୍ଷରୁ ବଲ୍ଲଭର
ଯାଇ ମେଘ ସମ୍ଭରେ ଅପିଲ ହେବାର ଉଦ୍ୟମ
ଲକ୍ଷିଅଛି ଓ ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କରେ ଦେବୀମାଏ
ମେ ଶୁଭକୃଷ୍ଣରକ ଦୁହିତା କୁମାବାର ଦୁର୍ଲଭଣ
ଦେବୀୟ ଉତ୍କଳକ ସମରକଦ୍ଵାରରେ ଏଥିର
ଈଶାୟ କରିବାବାର୍ତ୍ତା ଲକ୍ଷଣକୁ ଯିବାର

ହିର ହୋଇ ଅଛି । ସେପ୍ରଲେ ମହାଶୁଭକପ୍ରକ
ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ଯେ ବରୁର କର ଅଛନ୍ତି ଚହଁର
ମଥାର୍ଥବା ପକ୍ଷରେ ବସୁର ମତରେଦ ଦେଖା-
ଯାଏ ସେ ପ୍ରଲେ ଅପିଲ କରିବାର ଉପା ଅବ-
ଶ୍ୟକ ସନେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମହାଶୁଭ ଶୁକ୍ର-
ପୁଷ୍ପ ହୋଇ ନିର୍ଦ୍ଦଳ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଅପିଲର
ବ୍ୟୟ ଯୋଗାଇବାକୁ ବଛ କ୍ଳେଶ ହୋଇ
ପାରେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବାବୁ ବିଭବରଣ ବାନୁର୍ଯ୍ୟ ସୁଖର ଏକିଠି
ମନୁଷ୍ୟ ଶ୍ରେକାରୁ ଅସ୍ଵୀକୃତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଅଇ ଦେଉ ଉକ୍ତ ସହରେ ନିୟୁକୁ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଓଲରଠା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶକମେମନ୍ତ ଅପ-
ରକୁ ହେଉଁଦ ଡାକ୍ତର ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରକାଶକ
ଜଲକୁ ଅଧିକାର ନିୟମ ଅଛି ଉତ୍କଳରେ
କଟକଠାରେ ଦୁର୍ଲଭଣ ଡାକ୍ତର ପହଞ୍ଚିଅଛନ୍ତି
ଓ ମାରସାଦାର ଅଞ୍ଚଳରେ ଉକ୍ତ ଦେବର
ପ୍ରାର୍ଥନାକ ଏ ବସନ୍ତରୁ ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ

ଅଧିକାର ଏକକରେ ଉତ୍କଳ ଯୋଗେ
ମରମଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଲକ୍ଷଣ ଓ ଏସବୁ ସରକାରୀ
ବ୍ୟୟରେ ହେଉଅଛି । କାମସ ସାଚେବକ ମିତ୍ର-
କପିପଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାରେ ଏହି ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ
ସୁକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରକାଶକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଟଇ ।

ବାଲେଶ୍ଵରକୁ ପ୍ରାୟେଶ ନାନକ ଜଳ ଅଧିଅଛି
ଓ ଉତ୍କଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖାଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତବକଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ବସନ୍ତପଦ ହୋଇଅଛନ୍ତି ବଳିତି
ବାଠର କିମିତ ମାତ୍ର ଡାକ୍ତର ଯାହା ସବୁରକ
ସେ ଲକ୍ଷ୍ମର ସମ୍ଭର ଲେଖିଦେବ । ଏ ବକ
ବଲକଭାରେ ଉତ୍କଳା ଲେଖିଏ ବସନ୍ତ ହେ-
ଇଅଛି । ଏ ଗୋଟିଏ ରଲ ଗୋଟିଏକ ଅଟଇ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ଏକକାରୁରମରୁ ଦେଉ ଲେଖି
ଅଛି ମଧ୍ୟମୋଦନ ଯାକ ଓ ଉକ୍ତବହୁର ଯାକ
ମହାଶୟମାନେ ଭଲଲକ୍ଷଣ ଯାହାଦି ଉପକାର
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଅପଣା ବ୍ୟୟ ଓ ଯତ୍ନରେ କରା-
ନ୍ତି । ଯଥା—(୧) ଚୁକ୍ରମଳ ବରରକୁ ଲଗି-
ଥିବା ଗଞ୍ଜାଇମାଳ କୁ ୫ ୮୦୦ କୋ ବ୍ୟୟ କର
ଗୋଲାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି (୨) ଉତ୍କଳରେ ଥିବା
ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର ଉତ୍କଳ ବ୍ୟୟକର୍ତ୍ତା ମାଲକର
କରବା ନିମିତ୍ତ ପିକାବମିତ୍ରେ ବରଗାସ୍ତ କର

କରୁର ଅଧେ ବ୍ୟୟ ଦେବାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧାକାର
କରଅଛନ୍ତି ଏସବୁ ସତ୍ୟ ହେଲେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରଶଂସାର ଉପଯୁ ଅଟଇ ।

ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ବଳାଳକ ଅଛନ୍ତିମେ ଅର୍ଦ୍ଧାମର
ମୂଲ୍ୟ କେତେକଲରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଅଛି ।
ବାଲେଶ୍ଵରରେ ସେର ୫ ୨୫ କାରୁ ୫ ୨୭କା
ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଲଭଣାରେ ସେର ୫ ୨୫
କାରୁ ୫ ୨୫ କା ହୋଇଅଛି । ଡାକ୍ତାରେ
୫ ୨୭ କାରୁ ୫ ୨୫ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠନାଗପୁରରେ
୫ ୨୨ କାରୁ ୫ ୨୭ କା ହୋଇଅଛି ଅର୍ଦ୍ଧାମ
ସେବନ ବିଷୟରେ ବାଲେଶ୍ଵର ବଳାଳା ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି ବନ୍ତୁ ଏକଟକା
କ ଦୁର୍ଲଭଣା ଦର ବକାଇଲେ ଯେ କେତେ
ଅଧିମିକ ଦଳ ଉଣା ପଡ଼ବ ଭାବା ଅନୁମାନେ
କହି ନ ପାରୁଁ ।

ମନୁଜରେ ବାବ ମାରିବା ସକାଶେ ମେଳର
କଲପିଲକୁ ସାହେବ ନିୟୁକୁ ହୋଇଥିଲେ
ସନ ୧୮୭୩ ଅଗସ୍ତମାସରୁ ସନ ୧୮୭୪ ହସ-
ମ୍ବର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାବକ ପରରେ ଦରମାହିଁ
ଅମଲ୍ଲଖଣୀ ନିୟୁଖଣୀ ବାଲେଶ୍ଵରୀ ଇତ୍ୟାଦିରେ
୫ ୨୭୮୫ ଶର୍ତ୍ତ ହେଲ ବାବ କେତେ ମର-
ଗଲ ଭାବା ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ ବନ୍ତୁ ଗବର୍ତ୍ତମେଘ
କାହିଁ ମରଲକୁ ଅନିଧାଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବେଦାଉଅଞ୍ଚଳରେ ମନୁଷି ଯାହାଞ୍ଚର ବିବା-
ଦସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟୟ ଲାଭବ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟ-
ରେ ଯେତେ ପରଶ୍ରମ କରୁ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅ-
ନେକ ପରମାଗରେ ସମ୍ପଳ ହେବାରୁ ଅନୁମାନକ
ଲେଖିକେଞ୍ଚ ଗବର୍ତ୍ତର ଚହଁରେ ଅତି ସନୁଷ୍ଠ
ହୋଇ ଅଛନ୍ତିବୋଇ ପାଟନାର କମିଶ୍ଵରକୁ
ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ତ ଏପରି ମନୁଷି
କେହି ଅବଧି ଜଣୁନାଦନ୍ତି ।

ବଳଳା ପୂର୍ବରେ ଲକ୍ଷଣକମାନକ
ଅବସ୍ଥା ରଲ କରବା ସକାଶେ ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ
ହେଉଅଛି ଚହଁରେ ଅନିଧାଦି ବସନ୍ତ ମଧ୍ୟରେ
ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର କେତେକଲଧାହେବ ସୁଭସ ଇନ-
ଧେପୁଷ୍ଟରକୁ ଅଧିକା ବସୁଗଣା ଦେବା ପାଇଁ
ଗବର୍ତ୍ତମେଘରେ ଅନୁରୋଧ କରାଅଛନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧଦେଶରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ କୌତୁହାୟ
ପ୍ରକଳକଅଛି ଚହଁରେ ଉପୁକ୍ତି ଓ ଉତ୍କାସ ସମ୍ପ-
ରରେ ଇନ୍ଦ୍ରେଶ୍ଵର ଉପାରେ ସବୁଠାରୁ ବଲ
ପ୍ରବଳ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ଲେଖି ସାରବ ଭାଷାକୁ
ଗବର୍ତ୍ତମେଘ ଏବଂସ୍ତ୍ର ଧକା ସାଉଗୋଟିଏ
ଦେବା ଶାଉ ଅର୍ଦ୍ଧାକାର କରଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁଷରାଜ ଗୁଣନାମ ଚେତୁ ବଦେବା-
ରୁ କି ୧୫ ଓ ପାଣି ବାହୁଣ ଗୋଷାପସହାଗ
ସମସ୍ତ ହୃଦ୍‌ପ୍ରକାଶ୍ ଅଗୌର ବା ଗୋଷ ଚିତ୍ତ-
ମାନ ଧାରଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସମର୍ଥ ହେଉଥିଲେ ।
କାରଣ ପୁରୁଷରାଜ ଉପରେ ଅପମ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ସେ ବାହୁଣ ଓ ସ୍ତନ୍ଦର
ବନ୍ଧ ଉପବାସ ଥିଲେ ।

ବଦେବା ସମ୍ପର୍କୀୟ ଦାବକପସହସୁ ଯାଉ-
ମେଶ୍ଟ ସଙ୍ଗରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ
ଦେବକ ପ୍ରଥମଥର ବସିମନ ବାବକୁ ଦାବକ-
ମାନ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲର୍ଡ୍ ହାମିଲଟନ ସଙ୍ଗରେ
ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଶେଷ ହସିବନ ବାବକର
ଦାବକମାନ ମଧ୍ୟ ସେ ଗାନ୍ଧି ପଠାଇବେ ।

ଜର୍ମେନି ଫେରାକାହେବ ବଦେବା ରେସି-
ଡେଣ୍ଟ ବର୍ମର ନାହାରିବୀରେ ଅପରାକୁ ଅପ-
ମାନର ଜ୍ଞାନ କରି ଯାଇ ମେଶ୍ଟ ସଙ୍ଗରେ ଅଦେ-
ବନସହ ଦେବାକୁ ଉତ୍ତମ କରିଅଛନ୍ତି ।

ହୁମିସ୍ତୁଟି ଗୁଣରେ ବଳପ୍ର ଅନୁର ଗୁଣ
ବସ୍ତ୍ରର କରବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଗର୍ବଣ-
ମେଶ୍ଟ ଯେ ଯାଉକୋଷିକ ଦେବାକୁ ଶୀକାର
କରିଅଛନ୍ତି । ଯେ ପ୍ରାକାତରେ ଉଚ୍ଚ ଗୁଣର
ଗୁଣ ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ଭଲରୂପେ କରାଯାଇବ
ସେ ୫ ୫୦୦ ଟା ଯାଇବ ।

ଏବସ୍ତୁପାପସହରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଯେଉଁ
ଶ୍ରେଣୀର ଲେଖକମାନେ ଅଧିକ ମାତ୍ର ଅହାର
କରିବେ ସେମାନେ ଘାତ ଅଘାତ ଇତ୍ୟାଦିରୁ
ହରଜରେ ଅଗୋଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ଲାଗତବର୍ଷ ଓ
ତାହାର ଲେଖକମାନେ ଏଥିର ଉପାହରଣର ସୁଳ
ଅଟନ୍ତି ।

ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ୍‌ବାନ ସରସ୍ୱତୀ ଅର୍ଥ୍ୟ ସମାଜ
ନାମରେ ଗୋଟିଏ ସଭା ବମ୍ବେରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ସଭାର ପ୍ରଧାନ ବାସ୍ୟ ଏବେ-
ସୁର ଉପାସନା ଏବଂ ଦେବ ଅଧ୍ୟୟନ
ଅଟଇ ।

ଏକଜଣ ପାଠକୀ ସୁବା ଜାହାଜ ଚଳାଇବା
ବର୍ମ ସିଦ୍ଧା କରିବା ସତ୍ୟରେ ଏକ ଧୂ ଅବର
ଜାହାଜରେ ଅପ୍ରେକ୍ଷିତ ହୋଇ ଯାଇଅଛି ।
ଲାଗତବର୍ଷରେ ବମ୍ବେର ଲେଖକ ସହ ଜାହାଜ
ସାହାସ ଦେଖା କି ଯାଏ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର
ସୁବାମାନେ ଏଥିର ଅନୁଷ୍ଠାନ ବଳେ ଅନୁର
ହେବୁ ହେବ ।

ହାମିଲଟନି ଦେଉଖାବାକୁ କରବମାନେ
କର୍ମ କରବା ହରପୁରମାନ ଦେଇ ମେଲି କରି

ବାହାରିବୀକୁ ନେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସୁଲ୍ୟ
ଜାହାଜ୍ ସହଜରେ ଅଟୁ ନର ନ ଯାଇ ଗୁଳି
ଚଳାଇଲେ ଯେ ଦିଗଜଣ କରବଠାରେ ଶୁଳ
ବସିଲ ଓ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରୁ ଗୁଣଜଣ ସଂଭାଷଣ
ଅଘାତ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

୧ । ଏକଦେବନ ଗେଜେଟ୍‌ରୁ ଅପଗତ
ହେଲୁ ଯେ ପ୍ରାନ୍ତ ଉଦ୍‌ସିମାନେ ବାସୁ ଭରରେ
ଗମନାଗମନ କରିବାର ପୁରୁଷା ଅବସ୍ଥାର ଦର-
ବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଭାର
ଅଧିବେଦନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହି ସଭାରୁ ପ୍ରକ୍ରି-
ରଜନା ଯୋଗରେ *ଜଣ ଉଚ୍ଚତମ ଦିଗରପ
ଗଣନୋପର ଉଚ୍ଚାନ ହେଲେ । ସେମାନେ ୨୩୦
ମାର୍ଚ୍ଚ ଅପଗତ ଦଣ୍ଡା ସମସ୍ତରେ ଯାଉବନଗର
ପରଜ୍ୟାଗତଲେ । ତା ୨୩ ରୁଗରେ ସେମାନ-
କର କୌଣସି ସମ୍ପାଦ ନିଲଗ ନାହିଁ ସମସ୍ତେ
ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଚ୍ଛ ଭୁଣ୍ଡିଲ ହେଲେ । କିନ୍ତୁ
ଜଣ ଅଭବନ ସଦାନେ ଦେଖେ ଠାରୁ ତାର-
ରେ ସେମାନଙ୍କର ବମ୍ବାବସିଲଲ । ସେମାନେ
ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଯେ ଦ ୨୩ ଶ୍ରୀ ବାସୁରେ ପ୍ରବା-
ହୁଳ ହୋଇ ଦେଲୁଅରକାଲେନ ନାମକ ଗରୁ-
ହୁମିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେମାନେ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ
ମୁଖରୂପେ ଚଳୁମଣ୍ଡଳ ସେ ଯେ ଯେ
ଚଳୁମଣ୍ଡଳ କିମ୍ପ ଚଳୁ ଦେବେ

ଦୁହିର ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ବନର
ଅନୁପ ଦେଖିଲେ । ସମସ୍ତ ଚଳଚର
କେବେବ ଦୂର ଗମନ କରିବାରେ ସୁଦ୍ଧ
ସେ ସର୍ବ୍ୟ ଦେଖିଲେ । ଅତୁର ସେମାନେ
ଦେଖିଲେ ଉଚ୍ଚ ଚଳ ଉପସ୍ଥିତରୁ କୁନ୍ତୁ ବାସୁ
ସ୍ତୋଳ ପ୍ରବାହୁଣ ହେଉଅଛି ଗୋଟିକରେ ଦେଲୁ-
ନରୁ ସୁଲାଇମନରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ସମୁଦାୟମରେ
ପ୍ରବାହୁଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲ । ଦେଲୁନରୁ ଦେ-
ମାନେ ଗୁଣେଟି ପାରୁ ପ୍ରକ୍ତି ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ
ଦେଖିତକ ପାରିସରେ ପହଞ୍ଚୁ ନାହାନ୍ତି ।

୨ । ଦୋଧପୁଏ ସମସ୍ତକର ମୁରଣ ଅଛି
କରବକାର ହାଇକୋର୍ଟ ଗୋଟିଏ ମଦଦମ୍
ଶିକ୍ଷା କରିଅଛନ୍ତି ଯେ, "ଅପଗ ମଧ୍ୟ ସାମିପ୍ତ-
ତିର ଉଚ୍ଚଗଧକାରଣୀ ହୋଇପାରେ" । ଏହି
ବସ୍ତୁର ଫୁଲବେଜ ହୋଇଥିଲେ । ମୁକ ଗୁର-
ଗାତାଏ ନିଧି, ତତ୍ତ୍ୱିଏ ଗୋବର ଓ ଦେଖି ବା-
ହେବ । ଅପଗ ବରୁଣରେ ମଜ ପ୍ରଦାନ କର-
ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଚିତ୍ତିର ମତ ସେମାନ-
କ ମଜର ସରୁଷ ଦେବାକୁ ମୁଖସ୍ତ୍ୟ ବାଗାଇ
ରହିଲ । ହୁନମାନେ କରବରେ ଅପିଲ କରି

ବାଗାଇ ଉଚ୍ଚଯୋଗୀ ହୋଇ ହାଇକୋର୍ଟର ଅ-
ନୁମତି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ, ହାଇକୋର୍ଟ ଅନୁମତି
ଦେଲେ ନାହିଁ । ଚତୁର୍ବାଦ କରବରେ ବର-
ଖାସ୍ତ ହଅଗଲ, ତାରରେ ଗବର ଅପିଅଛି
ଯେ ପ୍ରକ୍ତି ବୈନସିଲ ଅପିଲ କରିବାକୁ ଅ-
ନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ-
ହିକ୍ତକର ଏକସ୍ତ୍ରରେ ଯତ୍ନ କରିବାର ଉଚ୍ଚତ ।
ପ୍ରକ୍ତିବୈନସିଲରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ବସ୍ତୁର
ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହେବ, ସମସ୍ତକରୁ ବାହାସ୍ୟ
କରିବା ବର୍ତ୍ତମ୍ୟ ।

ଉତ୍କଳଶିଳ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଶୁଦ୍ଧାସଂକ୍ଷିପ୍ତର
ଶୁରସହସା କରିଅଛନ୍ତି ।
ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ବାକୁ ବୈରବରୁ କଦୋଧାଆସୁ ଉ-
ତ୍କଳ ହାଇକୋର୍ଟ ।
ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ବାକୁ ନବଗୋଷାଲମସ ଗୋଦାସପିଂ-
ବଗଳା ମାର୍ଚ୍ଚାପୁର, ବର । ।
ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନାଥ ତରୁର ବର୍ଷଣା
ହୁବ ।
ଶ୍ରୀସୁକ୍ତ ସଶ୍ରୀତ, ସ, ଜଣାନନ, ଗାସ୍ତା, ନେଟିବ-
ଓପିଶୟନ ଅର୍ଥସମସ୍ତଲସୁର ମାନାତ ।
ଏବ ଦେବଲ ସହର ଅର୍ଥସ ଚତୁର୍ପୁରବେ-
ତ ନ ୩୩୨ ମୂର ବକାବତା ।

ଉତ୍କଳ ।
ଜଣେ ମହାବୀର ଶ ୧୭ ଶ୍ର ବଡ଼ ହୁବ ଦ
ସେସକୁ ସୁପାର ବିଲଟି ହୋଇଅଥବା ବାଂଝରମା
ଓ ଅଇତା ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଓ ସଦମରେ
ଉଚ୍ଚ ବୋଠାରେ ଧବାର ଘରର ଗୋରୁ-
ବର୍ଜନ କରିବାର ଉପସ୍ତୁର ଅଟଇ ବିକ୍ରୟମିତ୍ତ
ପ୍ରକ୍ତି ଚକ୍ଷାକର ପ୍ରଯାଜାନାରେ ରୁଷି ଯାଇ-
ଅଛନ୍ତି ପ୍ରକାଶପୁର ମୁକ୍ତ ୮୮ କୋ ଉର୍ଦ୍ଧାଭଜ
ହୋଇଅଛି ଯାହାକର ଘର ସଜାଉବାସକାଗେ
ହୁବର ପ୍ରୟୋଜକ ଦେବ ଅମ୍ବ ଶକଟକୁ ମୁକ୍ତ
ପଠାଇ ଦେଲେ ପାଇ ପାରିବେ । ହୁବ ସକୁ
କରପ୍ରଦାରପର ହାବର ହିନିତ ଓ ଉଚ୍ଚ
ମୁକ୍ତିସକୁ ଚିପ ହୋଇଅଛି ।
୧୯୩୨ ଶ୍ରୀ ବୈଦ୍ୟନକର ମୂର୍ତ୍ତି

ମୁକ୍ତପ୍ରାପ୍ତି ।
ବାକୁ ଗୁଣାମୋହନବାସ ଉପାଧାଳି ବସ୍ତୁ ୫୯୫
" ନାଗବୁଦ ନାସୁର ବସ୍ତୁ " ୫୯
" ଗାନ୍ଧି ସଭା ବଲେଅଛି " ୫୯୫
ଏହି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ସହରବର୍ଷ ବର-
ଦାବକାର ଉଚ୍ଚପ୍ରକ୍ତି ଚକ୍ଷାକର ମହାଲସୁରେ
ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକ୍ତିକ ହେବ ।

ଅ ଗ ର ଛ ।

ଉତ୍କଳଗଣିକା ଜା ୧୫ ରାମ ମର ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ବାବଦ ମାତ୍ର ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୧୮୭୫ ମସିହା ।

ଜଲକଟକ

ଜଲପୁରୀ

ଭୂମିପରିମାଣ ୩୧୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ

ଭୂମିପରିମାଣ ୨୧୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୭,୨୫,୩୩୦ ସ୍ତ୍ରୀ ୭,୭୯,୫୫୪

ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩,୯୪,୪୫୯ ସ୍ତ୍ରୀ ୩,୮୦,୨୨୫

ଜାତିର ବିବରଣ

ଜାତିର ବିବରଣ

ଶାସ୍ତିପୁରୀ	୭୩୯୪
ମୁଗଲମାନ	୪୦,୦୧୩
ହିନ୍ଦୁ	୧୪,୩୦,୯୪୦
ବୌଦ୍ଧ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	୨୨୯୧୭

...	୫୭୭
...	୧୧୫୮୭
...	୭୩୯୭୩୭
...	୮
...	୧୭୮୭୮

ମୋଟ ୧୪,୯୪,୭୮୪

୬,୬୯,୭୭୪

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

କେଉଁ ଜାତିରେ କେତେ ମୂଲ୍ୟ

ଶାସ୍ତିପୁରୀ	୩
ମୁଗଲମାନ	୩୩
ହିନ୍ଦୁ	୧,୭୨୭
ବୌଦ୍ଧ	୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟଜାତି	୦

...	୦
...	୪
...	୭୫୪
...	୦
...	୩୦

୬,୭୭୨

୭୮୮

ବେଗର ନାମ	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
କିସତିବା	୮୧	୭୨
କସମ୍	୨୪	୩୪
କୃଷ	୩୩୫	୩୫୧
ଉଦରଗେର	୧୨୭	୮୭
ଅରୁହରୀ	୪	୭
ଅଦାଲ	୧	୦
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱନା	୫	୭
ସର୍ପିକାଳ ଓ ହିଂସ୍ର	୮	୭
କଳିହାଲ ହଳ		
ଅନ୍ୟକାରଣ	୨୭୭	୨୪୭

ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୨୩
...	୧୪
...	୧୨୦
...	୭୫
...	୨
...	୦
...	୩
...	୧
...	୧୨୭
...	୧୨୦

ମୋଟ ୮୫୨ ୮୧୦

୩୭୪ ୩୧୫

ଯେତେ ବସ୍ତୁରେ ମୂଲ୍ୟ

ଯେତେ ବସ୍ତୁରେ ମୂଲ୍ୟ

	ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
ମୁଗଲମାନ	୨୯	୧୩
ଏକବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ୟକ	୧୨୭	୧୩୮
ଏକଠାରୁ କୁବର୍ଣ୍ଣ	୧୦୯	୧୩୯
୧ " ୧୨	୩୯	୩୭
୧୨ " ୨୦	୫୨	୭୭
୨୦ " ୩୦	୧୦୪	୮୯
୩୦ " ୪୦	୧୮	୫୪
୪୦ " ୫୦	୭୭	୩୮
୫୦ " ୬୦	୭୪	୭୩
୬୦ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ	୧୫୫	୧୭୫

ପୁରୁଷ	ସ୍ତ୍ରୀ
...	୧୯
...	୭୩
...	୩୨
...	୨୨
...	୨୧
...	୪୭
...	୪୭
...	୨୭
...	୪୮
...	୪୨
...	୩୪

ମୋଟ ୮୫୨ ୮୧୦

୩୭୪ ୩୧୫

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୦୦

୧୯୧୩

ଭା ୨୨୧ମ ମଇ ୧୯୧୩ ମସିହା । ମା ୧୧୯୫ ୧୦୦ ସନ ୧୮୮୨ ସାଲ ଗଣବାର

ଅଗ୍ରମ ଦାସିତ ମନ୍ତ୍ର ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
ମସୱଲ ପାଇ ତାହାମାସୁଲ ୪୧୫୩

ଭାରତବର୍ଷର ଚଳନ୍ତବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ପ୍ରକାଶ ହେବା ସମୟରେ ଟଙ୍କା ରାଶି କରବାର ଅଭି- ପ୍ରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଭବନ- ସାରେ ଚଳନ୍ତମାସ ଭା ୧୩ ରଖି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଚତୁର୍ଥା ଗବେଟ୍ରେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ- ନିଉଲ ୪୧ କାଟି ଟଙ୍କା ରାଶି ନେବାକୁ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱଧା ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟୟକ୍ରମ ରୁଚିକା ଲେଖାଏ ଉପାସ ଅନ୍ତର ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତିବର୍ଷର ମଲ୍ ଓ ନବମ୍ବର ମାସ ଭା ୧ ରଖି ଦେଶ ଦେବ । ସେହିମାନେ ଏହି ଚଳନ୍ତରେ ଟଙ୍କା ଅନାଦର କରବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ତାହାକୁ ଘୋଷଣାପତ୍ର ଭାରତରୁ ଉପାମା ନୁନମାସ ଭା ୧୨ ରଖି ମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠୋ- ଲର ଜେନରଲ ସାହେବଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦର- ଶାସ୍ତ୍ର ପଠାଇବାର ଉଚିତ । ସାହାବର ଟଙ୍କା ନେବାକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ତାକୁ ପାଞ୍ଚବସ୍ତୁ କରି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ ଦେବ ଯଥା- କୁଳର ଭା ୧ ରଖି ଅଗସ୍ତ ଭା ୨ ରଖି ସେପ୍- ମ୍ବର ଭା ୧ ରଖି ଅକ୍ଟୁବର ଭା ୧ ରଖି ଓ ନବମ୍ବର ଭା ୧ ରଖି । ଟଙ୍କା କ୍ରମା କରବାର ଅଭି ସମସ୍ତ ନିୟମ ସାହାବର ଜାଣିବାର ପ୍ରୟୋଜ ସେମାନେ ଗଜେଟ୍‌ରୁ ତାହା ଜାଣି ପାରିବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଚୁକ୍ତିତ ହୋଇ ପାଠକଙ୍କୁ ବଢ଼ାଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଏ ନଗରର ପ୍ରସିଦ୍ଧ କାରବର

ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ଗଜ ରବିବାର ଅମ୍ବେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଚିରକାଳ ସଦା ଲୋକାନ୍ତରକୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ । ଏହାଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ଓଡ଼ିଶା ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ଷତ୍ରଗ୍ରହ ହୋଇଅଛି ଅମ୍ବେମାନେ ତହିଁର ସମ୍ୟକ୍ ପରଦୟ ଦେଇ ନ ସାରୁ କାରଣ ପୂଣି ମୌବନକାଳରେ ଗାହାଙ୍କର ସଂସାର ଦେଶ ଦେଲ କୃଷିକାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି- ଥିଲେ ଗାହାଙ୍କର ଶୁଣ ଅଧିକ ପ୍ରକାଶ ପାଇ- ଥାନ୍ତା । ଓଡ଼ିଶା ସୁନା ରୂପା କାରଗର ବସ୍ତୁରେ ପୃଥୁକ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ବିଖ୍ୟାତ ସ୍ତାନ ଓ ଜଗନ୍ନାଥ ସେ କାରଗରରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଥିଲେ । ଏହାଛଡ଼ା ଇଂରାଜ ନାନାପ୍ରକାର ବଳ ପ୍ରଭୃତ କି ସାହା ଅନ୍ୟ କାରଗରମାନେ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଖିଲେ ଗାହା ବଅଣ ବୋଲି ଚୁଟି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ସେସବୁ ବିପଦାଳ ହେଲେ ଜଗନ୍ନାଥ ଗାହା ସବୁ ସଜାଡ଼ ଦେଉଥିଲେ । ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପିତା ଓ ଭାଇ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତମ କାରଗର ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଥିଲେ ପୁଣି ଜଗନ୍ନାଥ ପର ପୁତ୍ରକୁ ବଗର ଗାହାଙ୍କ ପିତା ଯେ କୃଷି- କାଳରେ ଥିଲେ କାରଗର କର୍ମ କରସାରିବେ ଏମନ୍ତ ଅପା କରବା ମଧ୍ୟ ବୁଧା । ଅମ୍ବେମାନେ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମୂର୍ତ୍ତିରେ ସେମନ୍ତ ଗୋକାକୁଳ ହୋଇଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଣ କର ମଧ୍ୟ ସେହିରୂପ ହେଉଅଛି । ପରମକା- ରୁଣିକ ପରମେଶ୍ୱର ଦେଉଁ ଭକ୍ତୀରେ ସତ୍ୟ ଚଳାଉଅଛନ୍ତି ଗାହା ଗୁଣିତାକୁ କିଏ ସମର୍ଥ

ଦେବଲ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଲପାତ୍ର କରୁଅଛନ୍ତି ଏଭିକି ବିସ୍ତାମ ଏ ସଂସାରରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ରଖିଅଛି କୋହଲେ ଚୁକ୍ତିତ ସାମା ରହନ୍ତା ନାହିଁ ।

କଟକ କଲେକ୍ଟରୀର ନାକରୁଗାନାର କୋ- ଷ୍ଟିସ ଗେଣ୍ଡ ମୋକଦମା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲ- ଦର୍ଶଣ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ 'ବଡ଼' ଅମଲମାନେ ଉଦାରତରେ ସୁଟି ହରବାରୁ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ସୁଟି କରୁଅଛନ୍ତି' ମାତ୍ର ଉଲ୍ଲକହୃଦି- ଶିଣୀ କଲେକ୍ଟର ଓ ଅମଲମାନଙ୍କପ୍ରତି ଅର୍ଥାମ କରୁଣା ପ୍ରକାଶ କରି କୋଷ୍ଟିସ ସୂକ୍ତି ସଜାଣେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଛଦା କରୁଅଛନ୍ତି ଗାହାଙ୍କ ମତରେ ଉତ୍ତମୁଲ୍ଲର କୋଷ୍ଟିସର ରଙ୍ଗ ଓ ନକ୍ତା ପ୍ରାୟ ଏକପ୍ରକାର ଥିବାରୁ ଇଂରାଜରୁ ଅନୁକୂଳ ଲୋକମାନେ ଗାହା ଚିନ୍ତିପାର ନାହାନ୍ତି । ଅଭି ଏକସ୍ତଳେ ସେ କରୁଅଛନ୍ତି କି ମେଉଁମା- ନେ ବନା ଦେଉଳଦର ବଚେଣ୍ଡରେ କର୍ମ କରନ୍ତି କୋଷ୍ଟିସ ଗେଣ୍ଡ ହରବା ଦେବଲ ଗାହାଙ୍କର ବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ । ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସୁତେକ୍ଷିଣୀର ଲେଖକ କଲେକ୍ଟରୀ ଅମଲଙ୍କ ରଲ କରବାକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ମହକୁମାର ଅମଲଙ୍କଠାରୁ ଛବୋଧବୋଲି କରୁ ଅଛନ୍ତି ଓ କଲେକ୍ଟରୀର ଗାଉନକସଙ୍କୁ ଅମଲ ଅପେକ୍ଷା ଗୁଣିମାନ ବୋଲି ପରଦୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଗାହା ଅନ୍ୟ ବୌଣସି ମହରୁ-

ମର ଅମଳମାନେ କୋଟିଫସ ଚନ୍ଦ୍ର ନ ପାଇ-
 ବାର ଶୁଣାଯାଇ ନାହିଁ ଓ କଲେକ୍ଟରଙ୍କର
 ଭାଇଦଳବଦ୍ଧମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଇଲୁ ବିନା ଟଙ୍କା
 ଯାଗାରେ ଅଶାନ୍ତ ଅସ୍ଥିତ ହୋଇ ପୋଲିସ୍ ଠାକୁର ।
 ଫଳତଃ ଖୁଞ୍ଚି କାଗଜଠାରୁ ଯେ କୋଟିଫସ
 ମାମଲଭବାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଭଲ ହୋଇଅଛି
 ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ କୋଟିଫସ ପର
 ଡାକ୍ତରୀକର ଭଲ ଅଛି ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ମନ
 ପୂର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ସରକାର ଘରର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ-
 ମାନେ ଯେବେ ଅବାଧ୍ୟାତକ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତେ
 ବା ଚନ୍ଦ୍ର ମନ ଶ୍ରେୟ କରନ୍ତେ ତେବେ ଚନ୍ଦ୍ର
 ଅସୁଖୀ ହେବାର ଅଛି ?

କଟକ ମେଡ଼ିକଲ ସ୍କୁଲ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହୋଇଅଛୁ ଯେ ଏ
 ନଗରରେ ଲଙ୍ଘ୍ୟକାଳିନୀ ଶିକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ
 ଗୋଟିଏ ସ୍କୁଲ ପ୍ରାପନ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଯାହା
 ଏଠାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସିବଲ ସର୍ଜନ ଶ୍ରେଣୀକର୍ତ୍ତା
 କରୁଥିଲେ ଓ ଯହିଁର ସମାପ୍ତ ଅମ୍ଭେମାନେ
 ଏଥିପ୍ରକାରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବ-
 ଶ୍ଟିମେଣ୍ଟ ମଧୁର ହୋଇ ଅଛି । ଏଥିରେ ଅମ୍ଭେ-
 ମାନେ ବସନ୍ତୀୟ ଅନନ୍ତର ହୋଇଅଛୁ ଲେଖି
 ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲୁ ନାହିଁ । ସିବଲ ସର୍ଜନ ଶ୍ରେଣୀକର୍ତ୍ତା
 ଶାନ୍ତେ ଓ କମିଶ୍ନର ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରେୟନୀ
 ଶାନ୍ତେ ଏ ବସନ୍ତୀୟରେ ଯତ୍ନକର ଗବଶ୍ଟିମେଣ୍ଟ-
 ଠାରୁ ମଧୁର ଅଣାଇବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ
 ପରମୋପକାର ସାଧନ କରି ଅଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପାଇଁ
 ଓଡ଼ିଶାକାଗ୍ରମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ଭଲକାଳ
 କୁହନ୍ତି ରହନ୍ତେ । ଗବଶ୍ଟିମେଣ୍ଟ ଏ ବିଦ୍ୟାଳ-
 ଯୁର ବିଦ୍ୟାଳମିତ୍ତ ବାର୍ଷିକ ଭନଦ୍ଦାର ଟଙ୍କା
 ବ୍ୟୟ ଦେବାର ଅଛି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଏଥି-
 ମଧ୍ୟରୁ ଟଙ୍କା ଶୁଦ୍ଧକୁ ବିଦ୍ୟାଳ ଓ ଅବ-
 ଶିଷ୍ଟ ଟଙ୍କାରେ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶୁକରପ୍ରଭୃତିଙ୍କ
 ଦେଉଳ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକୀୟ ବ୍ୟୟ
 ନିକାହର ହେବ । ସିବଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ କେହି
 ସୁଲଭଲୋକ ନିୟୁତ ହେବ ନାହିଁ । ଏଠାର
 ସିବଲ ସର୍ଜନ ଓ ନେଟିବଡାକ୍ରମାନେ ଉଚ୍ଚ
 କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତେ ଓ ଜଣେ ଅଶିଷ୍ଟ ସର୍ଜନ
 ଜେନରାଲ ହାସପିଟାଲ ସକାଶେ ଅସୁଅଛନ୍ତି
 ସେ ମଧ୍ୟ ସିବଲ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୁତ ହେବେ
 ଏମାନେ ମାସକୁ ଟଙ୍କା ୧୦୦୦ ଲେଖି ଏ ଗର୍ଭା
 ପାଇବେ । ଉଚ୍ଚକୁଳରେ ମାସକୁ ଟଙ୍କା ୧୦୦
 ବ୍ୟୟ ଦେବ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ କାଂଶ ଶୁଦ୍ଧ ମାସ-

କୁ ଟଙ୍କା ଲେଖି ଏ ବୃତ୍ତି ପାଇ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି
 ପାରିବେ ଏଥିରୁ ଅଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ଅସିଲେ ତାହାଙ୍କ
 ବିନାବ୍ୟୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବ । ଶୁଦ୍ଧମାନେ
 ବର୍ଷ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭଲରୂପେ ଅଧ୍ୟୟନ
 କଲେ ନେଟିବଡାକ୍ରମରେ ଉପସ୍ଥଳ ହେବେ ।
 ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭଲକୁ ବଡ଼
 ଯେନଅଛି ଓ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିୟୁତ ଜଣାଯାଏ
 ଯେ ଏହାଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରାୟା ହୋଇ ପାରିବ
 ଉଚ୍ଚ ଓ ଉତ୍ତମାନେ ଲଙ୍ଘ୍ୟକାଳିନୀ ଶିକ୍ଷାପ୍ରଣାଳୀ
 ଶିଖିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯେଉଁ ଅଗଣା ଥିଲ ତାହା
 ବୃତ୍ତିଦାନଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡନ ହୋଇ ଅଛି ଏଥିରୁ
 ବୋଧ ହୁଅଇ ଏତେ ଶୁଦ୍ଧ ଅସିବେ ଯେ ସମ-
 ସ୍ଥଳ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଭୃତ୍ତିକରବା କଠିନ ହେବ
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଅପାକରୁ ଯେ କଟକନଗର କମ୍ପା
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ନିକଟସ୍ଥ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ସର୍ବ ଶୁଦ୍ଧ ଗ୍ରହଣ
 ନ କରି ଓଡ଼ିଶାର ଭନଜିଲ ସର୍ବଭବନ ଓ
 ଗଜଜାତମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ଗୋଷ୍ଠୀ ବୃତ୍ତିକ ବାସି
 ଦେଲେ ସର୍ବଠାର ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଆଯିବ
 ଓ କୋଟିଫସ ସ୍ଥାନରୁ କେହି ନ ଅସିଲେ ଯେ-
 ତେ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ ତାହା ଅପର ଲୋକଙ୍କୁ
 ଦିଆଯିବ ମାସକୁ ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ବ୍ୟାଞ୍ଚି ସକାଶେ
 ନିଅନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ଯୁକ୍ତ ଓ ଓଡ଼ିଶାର କୋଟିଫସ
 ସ୍ଥାନରୁ ବ୍ୟାଞ୍ଚିମାନେ କଟକକୁ ଆସି ଶିକ୍ଷା
 ଲାଭ କରିବେ ଓ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ
 ଶିକ୍ଷା ଲାଭକରି ଅପଣାଂ ଘରକୁ ଫେରିଯିବେ
 ତେତେବେଳେ ଗୁରୁଅତେ ଲଙ୍ଘ୍ୟକାଳିନୀ
 ପ୍ରଗୁରତ ହେବ ଓ ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧମାନେ ସରକାରୀ
 ବୃଦ୍ଧ ନ ପାଇବେ ସେମାନେ ଘରେ ବସି
 ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅପଣା ଶାନ୍ତ ନିବାସ କରିବେ ।
 ଯାହା ଦେଉଁ ଅମ୍ଭେମାନେ ନିଜାନ୍ତ ଶୁଣାସକରୁଁ
 ଯେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇବୁ ଦଶ-
 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଏତେ ଉପକାର ହେବ
 ଯେ ସାଧାରଣ ଶିକ୍ଷାର ସୁଲଭାର ଗଣବର୍ଷରେ
 ତାହା ଦେବାର କଠିନ କାରଣ ଏ ବିଦ୍ୟାଳ-
 ଯୁର ପ୍ରଭାବ ଫଳ ସର୍ବାପାରିଶ ଅବୁକାଳରେ
 ଅନନ୍ତ କରି ପାରିବେ ଲୋକେ ଅଶିଷ୍ଟ
 ବୈଦ୍ୟ ଓ ଠଗ ଗୁଣିଅପ୍ରଭୃତିଙ୍କ ଦାବକୁ
 ମୁକ୍ତ ପାଇ ଶିକ୍ଷିତ ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ବିଦ୍ୟା
 ଲାଭବାକୁ ସୁଯୋଗ ପାଇବେ ଏଥିରୁ ବଳବର
 ହୁଅଇ ଓ ଅନନ୍ତକର କଥା ଅଛି ଓ ଅଛି ।

ଯେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ସଂବାଦପତ୍ର ବଳାଇଅଛି । ଓ-
 ଚ୍ଚିରେ ଉତ୍କଳପତ୍ର ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବ ପ୍ରକାଶ
 କରୁଥିଲେ ଓ ବିଶିଷ୍ଟର ବିଦ୍ୟୁତ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
 ଶୁଣାଇଦେଇ ଉପହାସ କରୁଥିଲେ ଅଧ୍ୟୟନ
 ବସନ୍ତ ଯେ ପୁରୁ ଉପମାସ ଭଲ ନ ହେଉଣୁ
 ଉତ୍କଳପତ୍ର ଅନାପାରିତ୍ତେ ମୁରୁ ଅପକାବର
 'ଧରେ ପତ୍ର' ପ୍ରକାଶରେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟେ-
 ଷରେ 'ଅଦିଅଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ' ବସନ୍ତ କମ୍ପ-
 ବାଦ୍ୟ ବଡ଼ ତାହାଙ୍କ ମନରୁ ଚିତ୍ତ ଶୁଣି ଶିକ୍ଷା
 କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ଉତ୍କଳପତ୍ରାହାର
 ପର ପୁସ୍ତକତା ଦୋଷ ଲିପିବାର ଉପଦେଶ
 ନରମ କରମ ବହୁତ କଥା କହୁ ଅଛନ୍ତି ।
 ପ୍ରକାଶ ଯେମନ୍ତ ତାହାରେ ଲେଖାଯାଇଅଛି
 ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ପୁସ୍ତକର ଗ୍ରାହକ
 ସମସ୍ତେ ନ ହେଉନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ ଅଦି ଓ
 ଟଙ୍କା ନ ଦେଇ କାଗଜ ପତ୍ରିକାକୁ ପୁସ୍ତକାନ୍ତ ।
 ଏପ୍ରକାର ରୁଚି ଅବଦ୍ୟ ମନ ଅର୍ଥର ବିନ୍ଦୁ ପୁସ୍ତ
 ଯେ ତାହାଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଦାତା ହୋଇ ତାହାଙ୍କ
 କୁରୁକିବ ବତାଇବାରେ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି
 ଏହା ଚନ୍ଦ୍ର ବଳବର ମନ ଅର୍ଥର । ପୁସ୍ତକ ଯେ
 ବ୍ୟବହାର ନିୟମରେ ସଂସ୍କାରପତ୍ର ତଳର
 ଅଛନ୍ତି କେବେ ତାହାଙ୍କର ତା କି ଯେ
 ମୁକ୍ତ ଦେବ ତାହାଙ୍କ ପତ୍ର ବା ଦେବେ ଓ ଯେ
 ମୁକ୍ତ ଦେବାରୁ ଦେବ ନ ଦେବ ତାହା କାମରେ
 ଅଦାଲତରେ ନାଲି କରନ୍ତେ ଏଥିରେ ତାହା-
 ଲର ଓ ଗ୍ରାହକଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମାନରୁ ପ
 ରଷା ହେବ । ଯେବେ ଦେବଲ ଲେଖିଦେଇ
 ହୁଅଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ପତ୍ର ବା
 ବାହାର କରୁଥାନ୍ତି କେବେ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ତାହାଙ୍କର
 ଅପା ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଲେ ବାହାରକୁ କୁବାଦ୍ୟ ନ
 ବହୁ ଭୁଲ ହୋଇ ପରକୁ ଫେରାଅସିବାର
 ଲିପି । ଫଳତଃ କୋଟିଫସ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ
 ସାଧାରଣେ ଧ୍ୟାତରେ ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର
 କରବାର ଶୁଚିତ ନୁହଇ । ବିଦେଶ ଯେମନ୍ତ
 ଦେବଙ୍କ ସହଜ ଯାତ୍ରାର ବ୍ୟବହାର ସେମାନ-
 ଲର କରଣଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକର ଦଳନା କରିବା
 ଲୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଘଟ ଅଛି ସୁଦର୍ଶ ଗ୍ରାହ-
 କଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ସଂସ୍କାରପତ୍ର ଅଧିକା-
 ଶଙ୍କ ବ୍ୟାପକରେ ଗୋଟିଏ ନୁହଇ ।
 କେବେ ଏବଂ ବୋଲିଯାଇ ପାରେ ଯେ
 'ଉତ୍କଳପତ୍ର' ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଶିଶୁମାସ, ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
 କଥା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚି ଜଣାଯାଏ
 ଓ ଶିଶୁ ଗାଲିଦେଲେ ସୁଖାତା ମଧ୍ୟରୁ ବୋଧ

ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବାଦପତ୍ରମାନଙ୍କର
 ତୁରନ୍ତ ।
 ଏଥିପ୍ରକାରେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଧରେ ଲେଖୁଥିଲୁ

ଦୁଆର ଏହେତୁ ସର୍ବପାଥାର୍ଥୀ ଓ ଗ୍ରାହକମାନେ ପୁସ୍ତକର କଥାକୁ ଶୋଭାରେ ଉପାଦେବେ ଓ ପରସା ଦେଇ ବୋଧ କରିବେ ଏମନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ ଅଗାଧରୁ ।

ଯାହା ହେଉ ଏକପକ୍ଷରେ 'ପୁସ୍ତକ' କଥା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହଇ କିନ୍ତୁ 'ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ' ଯେ ଏଡେବଡ଼ ନାମ ଧାରଣ କରି ଅପଣାକୁ ବଦେ-କ ବୋଲାଇ 'ସପରିବାରରେ ବିଳାପ କରିବା' ଉଚିତ' ବୋଧକର ପୁସ୍ତକଟା ଚାଲୁ ଗୁଲିଲେ ଏହା ବଡ଼ ଅବିଧିର ବିଷୟ ଅଟଇ ସେ ବି ଉତ୍କଳାମାନି ପ୍ରସାଦାନାମି ବିସାଉଥିବାରୁ ସେହି ଉତ୍କଳା ମାନିବା ଭାବକୁ ଛାଡ଼ି ନାହିଁ ଭାବକୁ କଥାରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେମନ୍ତ ଅପଣା ପରବାର ପ୍ରତିପାଳନ ସଙ୍ଗରେ ସେ ଏ ବୁକର ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ ତାହା ସିଦ୍ଧି ନ ହେବାରୁ କାଳକ୍ରମେ କିମ୍ପା କର ତଳ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଭାବକର ଅଭିପ୍ତ ସିଦ୍ଧି ନ ହେବାର ଦେଖି ଅନୁମୋଦନ ଦୁଃଖିତ ହେଉଅଛି । ତଥାପି ଭାବକଠାରେ ଏଭଳି ଅପା କରୁ ଯେ ସେ କାଳକ୍ରମେ କଥାରେ ନ ଚାଲୁ ଥରେ ଅପଣା ମର୍ଯ୍ୟଦାପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିବୁ ।

ଦେବଳ କଟକର ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍କଳା ରୋଗ ଧରିଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେଁ ବାଲେଶ୍ଵରର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ବହୁପରି ଅଟଇ ସମ୍ପାଦକାଦିଙ୍କୁ ଘରୁ ଛାଡ଼ି ଗାଇ କଣିକା ବିକ୍ରମାର ଓଳଗଣା ବେଳେ ଥରେ ଦେଲେଣି ଓ ଉତ୍କଳପର୍ବଣ ଅନେକ ଅର୍ଥନୀତି କରି ଏକପ୍ର-କାର ସମୟର ଛାଡ଼କଠାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋଟସଲ ଛାଡ଼କର ପୁରରେ କୁତାଙ୍ଗାପୁଟେ ବସ୍ତାସୁମାନ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏମାନଙ୍କଠାରେ ଏହାକର ଅପା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ଅନୁମୋଦନ ଅନୁଭବ ହେବୁ ।

ପୁସ୍ତକର ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କର ଅତି ବାହାରୁ ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଭାବକର ଅବସ୍ଥା କଥା ବୋ-ଲିବାର କେତୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଗ୍ରାହକ-ଙ୍କର ଅନୁମୋଦନାଗତୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପାଦ-କମାନଙ୍କର ରହିତ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ ତହିଁର ଅଧିକାରମାନେ ପ୍ରଶଂସାର ଯୋଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶାର ସଂବାଦକମାନଙ୍କର ଏଗୁଣ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଅନୁମୋଦନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କଠାରେ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି ଓ ଯଦ୍ୟପି ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ତେବେ

ଯେମନ୍ତ ଏଭେଳାଳ ଅନୁମାନଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟଦା ରକ୍ଷାକର ଅପି ଅଛନ୍ତି ସେହି ଅନୁପ୍ରସ୍ତୁତି ସର୍ବଦା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ବାବୁ ଯୋଗେଶ୍ଵରଚନ୍ଦ୍ର ପୁସ୍ତକ ଏକଟି ମୁନସଫି କିସ୍ତୁ ହୋଇ ଗଜକାଳ ଏଠାରୁ ପୁସ୍ତକ ମାଧ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ଵରର ସର୍ବଜିନେଟ ଜଜଙ୍କ ମହକୁମା ଉଠିଯାଇ ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ମୁନସଫି ରହିଲ । ବାବୁ ଗଜକାଳ ମୁଗୁଣଙ୍କ ସଦ ଉପା ହୋଇ ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ବଦଳ ହୋଇଗଲେ ।

ଗଜ କୁସବାର ଗୃହରେ ଏଠାରେ ଏକପକ୍ଷା ଭଲବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ଏଥିରେ ଶ୍ରୀମୁ ଅନେକ ଉପା ହୋଇଅଛି ।

ଏଠା କଲେଜର ମହାପତିଜଗନ୍ନାଥରେ କୃଷି ମ ଖୁଞ୍ଚି ବ୍ୟବହାର ଓ ଭଲଖୁଞ୍ଚି ଚୋଷ କରିବା ଅପରାଧରେ ଯେଉଁ ନକଲନକସ ଦୌରପୁସ୍ତକ ହୋଇଥିଲା ଗଜ ଗୁରୁବାର ଜଜସାହେବ ଭାବାରୁ ମୁକ୍ତି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଜଜସାହେବଙ୍କ ଗୃହର ମର୍ମ ଅବଗତ ହେଲେ ଏ ପକ୍ଷେ ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇବୁ ।

କିଛିଦିନ ହେଲ ଏ ନଗରକୁ ଗୋଟିଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାପକଙ୍କର ଅସିଅଛି ଓ ତହିଁରେ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ବଜାର ଛାଡ଼ିପ୍ରତି ଏଥିର ଉପକାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ତେବେ କଳିଙ୍ଗ କପେ ଭଦ୍ରଲେଖକ ଉପାହ ଦେବା ମତେ ଅସିଥିବାରୁ କିଭେଳା ଅଧା ଓ ମଇନା ମିଳୁଅଛି । ଏଭଳି ସାମାନ୍ୟ ଲାଭ ନୁହଇ ।

ଭଲକ ମଇନାସ ଗେଣ ନ ହେଉଣୁ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ କମିଗରସାହେବ ଏ ଜଗରକୁ ପ୍ରକାଶମନ କରିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ।

ଜେଜି ଗଜେଟରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଲଡାକାଦର ହାଇକୋର୍ଟରେ ଗୋଟାଏ ମୋ-କଦମା ହାଉସାରୁ ବଦେସାର ଯେଉଁ କୋଠ-ରରେ ଜଜମାନେ କସିଥିଲେ ସେହି କୋଠର-ରୁ କସି ଗଣେଲୁଗା ଘର ମସାଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି କସିଦିଲଇଦ୍ଵାରା ଜାଳ ଦେଲି କସିଥିଲ । ସହସବାଲ ଭାବାରୁ ଧରନେବାରୁ ସେ ଜଜଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନମତେ କହିଲ, ତହିଁକିଅଦାଲତରେ କସିବର ଅଜାର ଥିବାର ସେ ଜାଣଇ ମାତ୍ର ହାଇକୋର୍ଟ-

ରେ ତହିଁ ବଳବର ଅଜାର ଦେଖି ସେ ବଡ଼ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ଅନୁ ଅବେଗାଭାବରୁ ରେଖା କରୁଅଛି । ଲେକନା ଯଥାର୍ଥ ପରଭବାଣ ଅଟଇ !

କମ୍ପେଇ ପ୍ରଦେଶାନ୍ତର୍ଗତ ଅବୋଲାଲ ନା-ଜର ବି ଭାବାର ନାମ ନାଗପୁଣ ଗୁଡ଼ି ଅଟଇ ଜାତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଟ ୧୮୦୦୦ ଲାଭ ଖୁଞ୍ଚି ଅ-ଭୁଷାକୁ କରିଅଛି ଓ ସେ ଟଙ୍କାକୁ ଏମନ୍ତ ଗୋପନଭାବରେ ରଖୁଅଛି ଯେଭାବାର ଘର-ଜଲସିରେ ଦେବଳ ଦୁରମ ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ସାମ୍ବାଦଲ । ସେ ଅପଣା ଦୋଷ ସ୍ଵୀକାର କରି କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ଅପଣାର ସ୍ତ୍ରୀ ପୁସ୍ତକ ଅନା-ହାରରେ ଗଜାଇ ନ ମାତ୍ର ଅନେକ ବସ୍ତୁରେ ଏ ଟଙ୍କା ଅପହରଣ କରିଅଛି । ମୋତେ ବିଶ୍ଵ-ବିସ୍ତର ଧା ୧୦୦ ଗୁରୁପାରେ ବିଶ୍ଵଦେବ ଦଥ ମୋହର କସିବ ବ ୭୫୦ ଟଙ୍କା ହୋଇଅଛି ଅଉ ବର୍ଷେଗଣ୍ଠେ କହୁଲେ କହୁଡ଼ ସୁତରାଂ ସମ୍ପୁଷ୍ଟ ଅଛି ।

ପୁନାଅବକରକର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ କେ-ତେକଜଣ ଲୁଲି ମିଶିକର ଦୁରୁଜଣ ମାଉଠିଆ-ଜିଜର ନାକ କାନ କାଟି ଭାବକଠାରୁ ପାଞ୍ଚମ-ଟଙ୍କା କୁଟାଇ ନେଇଅଛନ୍ତି । ନାକ କାନ କାଟିବାର ଭାବୁର୍ଯ୍ୟ ବିଚ୍ଛି ଜଣାପଡ଼ି ନାହିଁ ।

କିଛିବନ୍ଧୁ ନାମରେ ବ୍ରହ୍ମଦେଗରେ ଗଣ୍ଡିଏ ସମ୍ପାଦକ ଅଛି ତହିଁରେ ବ୍ରହ୍ମର ଗୁଡାକ ସ-କ୍ଷ ସମର୍ଥକ ହୋଇଥିବାରୁ ସ୍ଵୀକା ସମ୍ପାଦକଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଭାଣ୍ଡିୟା ପାରିଭୋଷିକ ଦେଇଥି-ଲେ ମାତ୍ର ସମ୍ପାଦକ ଭାଷା ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

କଗଡ଼ରେ ଜଣେ ଗୋଗୁଣିଆସୁ ଅପଣା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ବଜୁକ ଗୁଲରେ ମାରସକାଇ ଭାଷା ସ-ହେଁ ଅପେ ଏକଗୁଲ ଗାଇ ମରୁଅଛି । ସ୍ତ୍ରୀର ଚରଣ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସନ୍ଦେହ ଏଥିରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତି-କ ବୋଲି ବୋଧହୁଅଇ ।

ବନ୍ଦେସାର ଅନ୍ୟ ଏକ ଭ୍ରାମରେ ଗୋଲ-ମାଲ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି । ସେ ଭ୍ରାମଟି ପୋଡ଼ି ଯାଇଅଛି ଓ ଗୁରୁଜଣ ହଜ ଓ ୧୦ ଜଣ ଆହତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ଫୌଜଦାର ଓ ସୈନ୍ୟ ମହକୁମାମାନ ଛଡ଼ା ଅଉ ସବୁ ମହକୁମାର ଭାର ସବୁଟି ମାଧୋରାଓଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଅଛି ବିଧି ଏ ଦୁରୁ ଭାଷା ମହକୁମାର ଭାର ସହସରେ ରଖିବାରୁ ସବୁ ଅଉ ମିତଳ ପ୍ରତି ଲେବେ ଅପହୁଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରକପତ୍ର ।

ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ନଗରୀୟକ
ଗ୍ରାମକୁ

ଏକନିମ୍ନ ଲିଖିତ ପଂକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାନ ଦାନ
କେଇ ଅନୁମାନଙ୍କୁ ସହୁକୃତ ହୃଦୟ କରାଇବା
ହେଉଛି । ଏହାରେ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ କରୁଣ
ଅନାବହଣୀୟ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବାର, ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଦ୍ଵାରା ଏ ନ୍ୟୁନତା ବୃଦ୍ଧି, ଏ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ପଶ୍ଚାତରେ ନିମ୍ନକୁ ନଗରରେ, ଉଚ୍ଚ ନେତ୍ର-
ମାନେ ଉତ୍କଳସ୍ଥିତ ପାଇବେ ବୋଲି ଅଲୋଚନା
କରି, ସେପ୍ରକାର ପଦକ୍ଷେପ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ, ଏ
କଷ୍ଟକୁ ଅନୁମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦ୍ଵାରା
କରୁଣ କୁଳକ୍ଷମାରୂପେ ବରଦ ହୋଇଅଛି ।
ମାତ୍ର ଏ ଉପକାର ବହୁ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିଲ
ନାହିଁ, ଏ ପଦକ୍ଷେପ ଅନୁମୁ ହେବା ଦିନଠାରୁ,
ପ୍ରଥମାନେ କଷ୍ଟକ ହେବେ ଅର୍ଥ ନ ହେଲପରି,
ପତ୍ରିକାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ନ କରି ପାରିଲ ପରି
ରୁଚନା ହୋଇଅଛି, ଏପରି ହେଲେ ପଦକ୍ଷେପ
କୋଷର ଅନୁମାନେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ପାରିବୁ
ଏହାର ସମ୍ପର୍କ ନିମନ୍ତେ ଏ ବରଷ ପ୍ରମୁଖ-
ଗତ ଏଥି ସହଜରେ ପଠିଅଇବାର ହେଲା,
ବିମେଷରେ ଦୟା ରଖି ଏ ଦାନକ୍ରମାନଙ୍କୁ
ଅପଣା ଅନୁକୃତ ପଦିବାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଇ,
ଏ ଦୋଇ ଅନୁମୁ କିମ୍ପା ପ୍ରଦାନ କରାଇବା
ହେଉଛି, ତନୁ ଲରେ ଅନୁକୃତ ଅପଣା ବରଷକୁ
ହେଲେ ନ୍ୟାୟ ମିଳିବ ବୋଲି ଦୃଢ଼ଚିତ୍ତ ହୋଇ
ଅର୍ଥ ଚିତ୍ତକୁ ଅଗିବା ହେବେ ।

ହୁଏପରି } ଭୃମୁର ଚନ୍ଦ୍ରାବାର
୧୮୭୫ମସିହାର }
ଏପ୍ରେଲତା ୧୭ } ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ

ମହାମାର୍ତ୍ତକ ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ସମ୍ପାଦକ
ମହାମାର୍ତ୍ତକ ସମାପେଷୁ ।

କିମ୍ପା ପଦକ୍ଷେପ ନିବେଦନ
ମହାମାର୍ତ୍ତକ ! ଅନୁମାନେ ଶୁଣି ବଡ଼ ଅନ-
ନ୍ଦ ହେଲୁ ଯେ ବନମାଳ ଇଲକାର ଉତ୍ତ-
ସିଲକାର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ର ବାବୁ ଧନକକୁ ପ୍ରକୃତମାତ୍ର
ଉତ୍କଳ ପ୍ରସ୍ତୁତକଲ ଗଣ୍ଡାମରେ କିମ୍ପା ହେବା
ନିମିତ୍ତ ରାଜ୍ୟରୁଣାଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତକଲ ରାଜ୍ୟର
ସହଯାୟୀ ହେବେ । ବାବୁ ମହାମାର୍ତ୍ତକ ସଦା ଜାହା

କରନ୍ତୁ ଲେବେ ଅନୁମାନଙ୍କର ଅନୁକାରଣ
ହେବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଭଲ ।

୧୭-୫-୭୫

ଗ୍ରା ବ—

NOTICE.

OPENING OF COMMUNICATION
BETWEEN THE UPPERBRAHIMI-
NEE RIVER AND THE MAHA-
NUDDY RIVER AT CUTTACK
WITH FALSE POINT AND
CHANDBALLY.

During the rains and until further
notice the High Level Canal from
Janaspore to Chowduwar will be open
for traffic to all Boats drawing not
more than 3 feet 6 inches water.

Every effort will be made to facili-
tate traffic and prevent delay in navi-
gation but until the works on the
Brahiminee Anicut are more advanced
no guarantee can be given against loss
or damage by detention.

The distance from Janaspore to
Chowduwar is 33 Miles and the rate
of Toll will be Rs. 1-3 for every
hundred Maunds.

Further information can be obtained
on application to Howard Unwin Esqr.
C. E. Exe. Engineer Brahiminee
Division Cuttack.

By order

(Sd.) E. C. Elliston Lieutenant
For Superintending Engineer
Orissa Circle.

Cuttack, 11th. May 1875.

ବିଜ୍ଞାପନ

ମହାନଦୀ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଦେଇ ବାଟ ଓ ବନ୍ଦ-
ପର ଏକ ଶୁନକାର ମଧ୍ୟରେ ଗୋପାଳର
ସୁବିଧା କଷ୍ଟରେ ।

ବର୍ଷାକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପୁଅକୁ ଅଳ୍ପ ହେବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହାଇଲେଭଲମାଲ ସେନାପୁର ଠାରୁ
ତୌରୁଅର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟିକ୍ୟ ସହାୟେ ବରଦର
ଗୋଲ ରୁପେ ଓ ଏଥିରେ ଫୁ ୩୫ ୫ରୁ ଅଧିକ
ପାଣିରେ ଶୁଖୁ ନ ଥିବା ନୌବାମାନ ଚଳା-
ତଳ ହୋଇ ପାରିବ ।

ନୌବା ଯାତାୟାତ କଷ୍ଟରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
ସୁଯୋଗ କରି ଦେବା ଏକ ବିଳମ୍ବ ହିତାତ୍ମକ
ପକ୍ଷରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଚେଷ୍ଟା ହେବ ମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣୀ
ପଥରବନ୍ଧର କାର୍ଯ୍ୟ ଅତି କିଛି ଅଧିକ ନ
କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୌବା ଅଧିକତାରୁ କ୍ଷତି
ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କିମ୍ପା କ୍ରମେ ଦିଆଯାଇ
ନ ପାରେ ।

ସେନାପୁରଠାରୁ ତୌରୁଅର ମା ୩୩ ମଇ
ବାଟ ଅଧିକ ଏଥିରେ ପ୍ରତି ଗବମହଣରେ ୫୫
ଲେଖାଏଁ ନାଲମାସୁଲ ନିଅଯିବ ।

ଏ କଷ୍ଟକୁ ଅତି ଯତ୍ନ ସାଧା ଅବଶ୍ୟକ
ହେବ କିମ୍ପାକର ବ୍ରାହ୍ମଣୀର କିମ୍ପାକର ବାଉ
କମାସୁର ଗ୍ରାସ୍ତ୍ରକୁ ହାତର ଅନୁକ୍ରମ ସାହେବକ
ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଜଣାଯାଇ ପାରିବ ।

କଟକ

୧୫/୫/୭୫

ଅଜ୍ଞାନପାରେ

ବସୁନ୍ଦରୀ ରାୟ, ସ, ଏଲିଷ୍ଟନ ଲେଫ୍ଟନାଣ୍ଟ
ଯା । ପୁସ୍ତକାଳୟ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟ
ଓଡ଼ିଶାବିଭାଗ ।

ଜଣେ ମହାତମ ଓ ୧୭ ଶ୍ରୀ ବଡ଼ ବୁଦ୍ଧି ବି
ସେବୁ ସୁଧାକ ବିଲ୍ଡି ହୋଇଥିବା ବାଘେବମା
ଓ ଅଭିନୀ ମଧ୍ୟରେ ଅତି ଓ ସର୍ବମତରେ
ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଲେ ୫୫ରୁ ଏକର ଗୋଟି
ବର୍ଷକ କରବାର ଉପଯୁକ୍ତ ଅଧିକ କିମ୍ପାକର
ପ୍ରକ୍ରିୟାକାରକ କ୍ରମାଗାମୀରେ ରଖି ଯାଆ
ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରକାଶକର ମୂଲ୍ୟ ୫୮୮ ବୋ ଲିଖାରି
ହୋଇଅଛି ଯାହାକର ବାର ସହାୟକାବଦାନେ
କିମ୍ପା ପ୍ରସ୍ତୁତକର ହେବ ଅନୁ କରଟକୁ ମୂଲ୍ୟ
ପଠାଇ ଦେଲେ ପାଇ ପାରିବେ । କିମ୍ପା ସବୁ
କିମ୍ପାକରବର ହାତର ନିମିତ୍ତ ଓ ନିମିତ୍ତ
ମୂଲ୍ୟକୁ ଚିତ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

୧୫/୫/୭୫

ଗ୍ରା ବୌଦ୍ଧଗଜର ମସ

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ର ।

ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚରଣ ମହାନ୍ତି ଲେଖକ
ଅଗ୍ରମ ୫ ୨୦୪
ଗ୍ରାଜର୍ତ୍ତ ବିକ୍ରମ ସହାୟକ ଲେଖକ
ବଜୟା ୫ ୨୦୪

ଏହି ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ସହକାରକ କର-
ପାତ୍ରକାର ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚରଣ ଲେଖକଙ୍କ
ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶନ ହେଲା ।

କଟକ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭
ସମ୍ବାଦ

ତା ୨୧ତମ ମଇ ୧୯୦୭ ମସିହା । ମୁ । ଦୈନିକ ୩୯୭୦ ପନ ୧୮୮ ସାଲ ଗରବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାଗୁଲ ୫୯୯୭

ତତକାଳୀନ ତା ୧୩ ରଖରେ ପୁରୀଜିଲ୍ଲାର ହାଟ ଓ ଯାତାସା ପ୍ରାନ୍ତ ସବୁର ତାଲିକା ବାହାର ଅଟୁ କରୁଥିବା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସେ ଜିଲ୍ଲାରେ ସବୁଦିନୀ ଗୋ ୫୦ ଟା ହାଟ ଅଛି । ମାସ ଦୈନିକ ବନ୍ଦେଷ ବାଣିଜ୍ୟରୂପରେ ଶରୀର ହରୁ ସବାଗେ ଦେଇ ହାଟ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଥିବାର ପ୍ରକାଶ ପାଇ ନାହିଁ । ସବୁହାଟରେ କେବଳ ପ୍ରକାଶପତ୍ର ଅବପ୍ୟକ୍ତାୟ ପ୍ରକାଶ ଓ ଯାତାସାରେ ରୂପା ମିଳାଇ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଦୁ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । ନିଜର ତାଲିକା ପକ୍ଷରେ ଅନୁମାନେ ଏହୁପ୍ରକାର ଯାତା ଲେଖିଅଛୁ ଏ ଜିଲ୍ଲାର ହାଟ ପକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରସାର ଦେଖାଏ ।

ଏଠା ଲେଖକଙ୍କୁ କୋର୍ଟିସ ଶ୍ରେଣୀ ମତ-ତମା ହତ ଅଟୁଥିବାରେ ଚିନ୍ତୁଅଛି । ନାଚର ନାବକ ହାଟର ଓ ଜଗେ ଭାବନନାମ ଦିଶୁ-ବିଧୁର ଥା ୫୦୧ ରୁନୁସାରେ ଥିବା ହୋଇ ହାଟକରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ସେମାନଙ୍କପକ୍ଷରୁ ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଶ୍ରେଣିଭଙ୍ଗଳ ଓ ମୁକ୍ତାମ ମାଲ ମାଲ ଅତି ମିମ୍ବନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସରକାର ଉତ୍ତର ଉପସ୍ଥିତ ହେଉ ଅଛନ୍ତି । ଏମକଦମାର ବରୁ ଚଳତକାଳୀନ ତା ୧୯୦୭ର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରକାଶ କେତେକ ଜଣ ସାକ୍ଷିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରଥପାଉଅଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ଉପରେ ପ୍ରକାଶକମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନ କରୁ ତାହା ପକ୍ଷକୁ ଦେବ । ପ୍ରକାଶ-

କି କି ଉତ୍ତରମାନେ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗେଷ ଦେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ କରବା ସ୍ୱକ୍ଷରୁ ଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତରକୃତେଷିଣୀ ପ୍ରଥମଦିନ ସାକ୍ଷିମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଭିଭକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରାଅଛନ୍ତି ଓ ନିମେ ସବୁ ପ୍ରକାଶ କରାଦେ । ସେସବୁ ଲେ-କ୍ତାକୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ପ୍ରାନ୍ତ ବା ସମସ୍ତ ନାହିଁ ଓ ମଧ୍ୟ କିଛି ପ୍ରୟୋଗନ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ମକଦମା କିପ୍ରକାରେ ଯାଇଲେ କିଛିର ସଂକ୍ଷେପ କୃତାନ୍ତ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବୁ ।

ଏହା ବନ୍ଦରେ ଯେ କୋର୍ଟିସ ଖୁଞ୍ଚି ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ବମ୍ବେର ଅନୁଗତ ଅହୋଇଲେ ୫ ୧୮୦୦ କୋର ଏହି ଖୁଞ୍ଚି ନାଜରକୁ ଅଭିଭକ୍ତ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତାହାଜିଲ୍ଲାର ଦେଖିବାକୁ ଅଭିଭକ୍ତମାନ-କରେ କୋର୍ଟିସ ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ ନାଉଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦେଉଁ ଜିଲ୍ଲାରେ କଣ ହୋଇ କହୁଥାରେ । ଏହୋକୁ କୋର୍ଟିସ ପ୍ରକାଶ ଉପାସରେ ଉଦାରଣ ଦେବ ଏଥିର କଳ୍ପନା କରବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଛନ୍ତି ଓ ଅଧିକସ୍ତ ରାଜମଙ୍କୁ ଅଦେଶ କରାଅଛନ୍ତି ବ ସେମାନେ ଏଥିର ବରୁ ଉପାୟ ଚିନ୍ତା ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । କେହି କୋର୍ଟିସ ଟିକଲ ଉଠାଇ ଦେଇ ପ୍ରକାଶ ଖୁଞ୍ଚି ତଳାଇବାର ଅନୁଗେଥ କରାଅଛନ୍ତି । ଖୁଞ୍ଚି ମାଗି ଲେଲେ କିଛିର ମୂଲ୍ୟ ଫେର ପାଇବାର ସମ୍ଭବତଃ ବରୁ ଦେଲେ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଦୁଳନସମାଗମ ।
କଲକତାର ଗଣିତଲେଖକମାନେ କେମନ୍ତ ପୁନର ପ୍ରକାଶରେ ଅପେ କରୁବି ଅମୋଦ କରବାପାସ୍ତ ସାହାଜ୍ୟ ଓ ସକାତର ଅନୁଗାଳନ ପ୍ରକା ଉପାସ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କିଛିର ଉଦାରଣ ସ୍ୱରୂପ 'ବିଦୁଳନସମାଗମ' ପ୍ରକାଶି ଏକଦେଶନ ଗଜେଟରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କଲୁ ପାଠକମାନେ ଏହାର ଉପକାରତା ଥରେ ମନରେ ଚିନ୍ତାକଲେ ଅନୁମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦାଧିତା ହେବୁ ।

“ଗଜ ତା ୨୭ ରଖ ଦୈନିକ ଉଦ୍ଧୃତ ସବ୍ୟା ଉତ୍ତରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ହୃଦେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୁଣେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ମହାଗ-ସ୍ୱମାନଙ୍କ ଗୃହରେ ବିଦୁଳନସମାଗମ ହୋଇ ଥିଲ ସମାଗମର କାର୍ଯ୍ୟ ୨୫ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ରୁଇଘଣ୍ଟା ଜାଲ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭିଭକ୍ତ ହେଲ । ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ୱକ୍ଷନାଗୁଣ ବସୁକ ମହାଗସ୍ତ ବଜରାପାରେ ପୁରବୃତ୍ତ ଓ ମୂଳ ବଜଳା ଶ୍ରଦ୍ଧହାରମାନଙ୍କର ଦୋଷଗୁଣ ଏବଂ ବଜଳାଗୁଣର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅ-ଶ୍ରୀବ ମୋଚନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ ବକୃତା କଲେ ଉଦ୍ଧୃତ ମେଦନାପୁର ହାଇସ୍କୁଲର ହେତୁପ୍ରକୃତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଶ୍ରେଣିନାଥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମହାଗସ୍ତ ବିଦ୍ୟାପତ୍ର ପ୍ରକାଶ କେତେଗୁଣବ କର ଓ ପଦ୍ୟପ୍ରକାଶକ ଶ୍ରଦ୍ଧର କୌଶିଏ ଅ-ଗ ପାଠ କଲେ । କିଛି ଉତ୍ତରେ ଠାକୁରନାୟ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଧୃତ ବର୍ଷାୟ ବାଲକ 'ପ୍ରକାଶ-

କେତ' ଏହି ଶିକ୍ଷଣମାୟାକୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ-
 ଶାଳା ପାଠ କଲେ । ଏହି କବିତାଟି ସମା-
 ଗତ ସଭାବୃତ୍ତର ଅନ୍ତରାଳ ଦୃଶ୍ୟପ୍ରାଣୀ ହୋ-
 ଈଥିଲା । ଉକ୍ତସଭାରେ ସେହି କବିତା ଗୋଟିଏ
 ଅଠବର୍ଷର ବାଳକା ଓ ଗୋଟିଏ ଭୃତ୍ୟର
 ମାନବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପାଦାନସମୂହ ଯେଉଁଠି ସିଦ୍ଧା-
 ଠୋ ପ୍ରଭୃତି ଯନ୍ତ୍ର ବାବଦ ଓ ଭାଗ୍ୟକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର
 ଶ୍ରମ ମନୋହର ସମ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ ସମାଜର
 ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଉପାଦାନରେ ମୋ-
 ହୁତ ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଗୋଟା କହୁଥିଲେ,
 ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରଜାଳ ଭୂଲ୍ୟ ବୋଧହେଉଅଛି । ଉଦ-
 ନନ୍ତର ଗଜା ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଠାକୁର ଗୋଟି-
 ଏ ମନୋଜ୍ଞ ଅଧର ସଂକ୍ଷେପ କଳ୍ପଜାଲର ସମାଗମ
 କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଅ-
 ଧ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର ପ୍ରଘଂସା କଲେ ଯେତେବେଳେ ସମ-
 ସ୍ତୁତ୍ୟ ନାନାପ୍ରକାର ଫଳ ମଳ ଓ ଦୁଃଖୀ ଗୁଣର
 କପାୟ କରୁନା । ଗୋଟିଏ ହୃଦୟ ମହଲାକର୍ତ୍ତୃକ
 ଚିତ୍ତର ଉତ୍ତମ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।
 ଶିକ୍ଷକାଭିରାଜ ଶିବ କୈସରୀୟ ଦେଶ ସମସ୍ତେ
 ଅଧ୍ୟାପନାକର ହୋଇଥିଲେ । ନାନାପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷ-
 କ ସମୂହ ସମାଜର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦର୍ପନ ଶିକ୍ଷା
 ମେକରୁଥିଲେ ରୂପାହୋଇଥିଲା ।

ଉତ୍କଳର ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥା ।
 ଉତ୍କଳର ଉତ୍କଳି ହେଉଣା ଶୀଘ୍ର ଅନୁ-
 ମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ଦେହ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁ-
 ମାନଙ୍କର ସହଯୋଗିମାନେ ରବର୍ଷମେଳ ଓ
 ସ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନାନା ସଦନୁଷ୍ଠାନ କରାବାକୁ
 ଅହରହ ପରମର୍ଥ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଉକ୍ତ
 କରୁଥିଲେ କୌଣସି ଗର୍ଭିଣ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ
 ଉପାଦାନ ଉକ୍ତର ପ୍ରତିବାଦ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର
 ପଞ୍ଚମର ବସ୍ତୁ ଯେ ଉକ୍ତର ଅଗାଧୁରୁପ ଫଳ
 ଫଳୁ ନାହିଁ । ଏଥିର କାରଣ କ'ଣ? ଅନୁମାନଙ୍କ
 ଶକ୍ତି ଏମନ୍ତ ଦେଉଇ ଯେ ଏଠାର ସାମାଜିକ
 ପରବସ୍ଥା ଏଥିର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଟଇ ।
 ସମାଜ ସଂସ୍କରଣ ପଥରେ ଏଠା ଲୋକେ ଦୂର-
 ବନ୍ଧ ନ ହେଲେ କୌଣସି ଉତ୍କଳ ଏଠାରେ
 ହେବାକୁ ଆଦା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ସାମାଜିକ ଗର୍ଭିଣ ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ ସମାଜର
 ପ୍ରଧାନ ଦୋଷବାକୁ ଦେବ । କି ଉତ୍କଳା କି
 କରଣା ବଳାବଳୀ ସମୁଦାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉ-
 ଅଛି ତେବେ ପ୍ରଭେଦ ଏହିର ଯେ ଉତ୍କଳରେ
 ବଳାବଳୀର ପ୍ରଭାବ ସମାଜରେ ଅଧିକ । ସମା-

ଉତ୍କଳର ସମାଜରୁ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
 ମାନେ ସରଞ୍ଚରଠାରୁ ଏକେ ଅନ୍ତରରେ ରହି
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାଜର ରହି
 ବାର କୌଣସିପ୍ରକାର ସମ୍ପଦ ନୁହେଁ । ତାହାରେ
 ସମାଜର ମୂଳକାରଣ ଅଟଇ ଓ ଯେତେବେଳେ
 ସମ୍ପଦର ଗୌରବ ଉଚ୍ଚତମତରରେ ଥିବ
 ତେତେବେଳେ ତାହା ଲୋକ ଉପିସ୍ଵାର ଅପା-
 ହୋଇ ନ ପାରେ । ଗାୟାନାରେ ଯେତେବେଳେ
 ଜାତି ଲୋକ ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ଯେବେ
 ତେତେବେଳେ ଲୋକେ ଅଧିକ ହୋଇ ରହନ୍ତେ
 ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ କ୍ଷତି ନ ଥିଲା ।
 କିନ୍ତୁ ପଞ୍ଚମର ବସ୍ତୁ ଯେ ଗାୟାନାରେ
 ଯେତେବେଳେ ଜାତି ଲୋକ ରହିବାକୁ ପ୍ରୟେ କନ
 ଉକ୍ତରୁ ଅଧିକ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ଲୋକମାନେ
 କଳ୍ପନା କରୁ ସମାଜର ମଧ୍ୟରେ ସୁଖ ଅହାର
 ଦ୍ୟବହାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାକ ରଖିବାକୁ ହୋଇ
 ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଅନୁମାନେ ଦେଖିବୁଁ କା ଶୁଣି-
 ଅଛୁ ଯେ ସମ୍ପଦର ଲୋକମାନେ କେବଳ ଗର୍ଭି-
 ଣୀ ଓ ଶାଳି ଉପା ସୁଖ ଉପାଦାନ ଓ ଅ-
 ନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦ୍ୟ ଏକାଦିରେ ବସି ରହି କିନ୍ତୁ
 ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଲୋକନ କରନ୍ତି ଓ ପତ୍ନି-
 ମର ଗର୍ଭସ୍ଵାକ ଦୋଷରେ ପୁଣ୍ୟ ମିତ୍ରାଣ
 ସଂକଳ ଉପାଦାନ କରୁଥିଲେ ସମସ୍ତେ ତାହା
 ହସ୍ତ କର ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ବଳାରେ
 ସମ୍ପଦ ପ୍ରାୟ ଉକ୍ତର ଠିକ ପ୍ରକଳନ ନ ହେଲେ
 ଉକ୍ତ କିନ୍ତୁ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ପରଞ୍ଚର
 ଘରେ ପ୍ରକଳନ ଲବଣ ସ୍ତାନ ଉପାଦାନ ସହର
 ପୁଣ୍ୟ ଓ ମିତ୍ରାଣ ଲୋକନ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳର
 କଥା ସ୍ଵରୁ ବାହାର । ମହାପ୍ରସାଦ ସେବନ ଓ
 ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ଅଧ୍ୟୟନ ଲୋକମାନେ ଏଠା
 ଲୋକେ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ତାହା
 ଦେଖିଲେ ଦେହ ମନେ କରୁଥିଲେ ଯେ
 ଅର୍ଥୋ ତାହାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ ମାତ୍ର
 ଦେବନା କଲେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ଯେ
 ପ୍ରାଚୀନ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନେ ଜାତି ରୁପଂସାର
 ଉଠାଇବା ସଙ୍ଗେ ଏକାଦି ଉପାୟ କରୁଥିବା
 ସମସ୍ତ ଲୋକଅଛନ୍ତି । କରଣମାନେ ଉତ୍କଳର
 ପ୍ରଧାନ ଜାତି ହେଉଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ସାଧ ପ୍ରକଳନ ଅଛି ଯେ
 ବସେଷ ସମ୍ପଦକିମ୍ପା ଦେହୁ ଜାହାର ଘରେ ଅଧିକ
 ଲୋକନ କରନ୍ତେ ନାହିଁ ଓ ପ୍ରକଳନ ଲବଣମାନ
 ପ୍ରକଳନ ଉପାଦାନ ଠକରେ ମଧ୍ୟ ଏକାଦିର
 ଜାତି ମିତ୍ର ଦୋଷ ଉକ୍ତ କରନ୍ତେ । ଜାତି

କରୁଥିଲେ ଏପ୍ରକାର କରୁଣା ଥିବାରୁ ଏହାଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ଅଧିକ ଉପା ଦେଖାଯାଏ ।
 ବାସ୍ତବରେ ଏକତେ ବସି ଲୋକନ କରବାରେ
 ସେମନ୍ତ ଗର୍ଭସ୍ତ୍ର ପ୍ରକଳନ କୁଅଲ ଅନ୍ୟ କୌଣସି
 ଉପାୟରେ ତାହା ଦେବାର ନୁହେଁ ଓ ବୈଷ୍ଣବ
 ମାନଙ୍କର ମହୋତ୍ସବ ଉକ୍ତର ପ୍ରଧାନ ଉପାଦାନ-
 ଶର ସ୍ତାନ ଅଟଇ । ଏହି ଜାତିଲୋକ ଦେହୁକୁ
 ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବଳାବଳୀର ଘରେ ଶ୍ରାବ୍ୟ
 କ୍ରିୟା ଉପକଳନରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ସମା-
 ସେଦସ୍ତକ ଲୋକନ କରୁଥିଲେ ଯେଉଁ
 ସାଧ ଅଧିକ ତାହା ଉତ୍କଳର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକଳନ
 ନାହିଁ ।
 ଉତ୍କଳର ମଧ୍ୟରେ ଜାତି ରୁପସାର ସେମନ୍ତ
 ପ୍ରକାଶ ଉକ୍ତ ରୁପସାର ପ୍ରକୃତି ଲୋକବାଳୁ
 ଏମାନଙ୍କର ଅନନୋପୋଗ ଉକ୍ତ ଅଧିକ ବଳର
 ବଳଦେଶୀୟ ବାସ୍ତୁ ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରାୟ ୨୫୦
 ବ ୩୦୦ ବର୍ଷ ଦେବ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆସି ଘର
 କର ରହିଅଛନ୍ତି ଓ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।
 ପ୍ରକାଶନ କର ଦେଖିଲେ ସହ ପ୍ରଦେଶର
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ବାସ୍ତୁ ଏକଜାତି ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ
 ଏକେ ଦର୍ପଣାନ ଏକତେରେ ରହି ସୁଖା
 ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧାର ବ୍ୟବହାର
 ଘରମତ ଠକ ନାହିଁ । ଅନେକଜନ ଅବଶ୍ୟ
 ଦୁରର କଥା କିନ୍ତୁ ଜଳପାନ ସଙ୍ଗେ ଦୁଗପକୁ
 ଉପାଦାନ ସୁଖା ଠକ ନାହିଁ । ବଳାମାନେ
 ଯାହା ଦେଉ ଉତ୍କଳ ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ବ୍ରାହ୍ମଣ-
 ଠାରୁ ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନ ନ କର ତାହାଙ୍କ ଦସ୍ତରେ
 ପାକ କରୁଇ ଶାଉଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଉତ୍କଳମାନେ
 ଅଧିକ ବଳାବଳୀରୁ ଉକ୍ତର ଅଧିକ ଲୋକନ
 କରୁ ନାହାନ୍ତି ଅଧର ଉତ୍କଳ କରଣମାନେ
 ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ବୈଷ୍ଣବ ମତାବଲମ୍ପୀ ଓ ବଳା-
 ନାର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶକରି କର ତାହାଙ୍କ
 ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅନୁଲ୍ୟ ଦୋଇ ଦେଖନ୍ତି ଅଧର
 ସେହି ଗୋଷ୍ଠୀମାନେ ଅପଣା ସୁକାତାୟ ଦେଉଁ
 ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କ ଘରେ ଅଧିକ ଲୋକନ କରନ୍ତି ତାହାଙ୍କ
 ରକ୍ଷା ଅଧିକ ଭାଲବାରେ କାଳ ପିତାଙ୍କ ଅପଣା
 କରନ୍ତି ଏପରି ଅର୍ଥୋକିକ ଦେଇ ବରୁପେ
 କୁସଂସାର ପାଶ କାଟି ଦେଇ ମୁକ୍ତ ଦେବେ ଯେ
 ତାହାଙ୍କରୁ ସାମାଜିକ ଉପାଦାନ ସାଧନ ଦେବ ।
 ଯାହା ଦେଉ ଅନୁମାନେ ଅବଗତ ଦୋଇ
 ଅହିଁ ଯେ ବାବୁ ବିଭାଗାନ ଦାସ କରଣମାନଙ୍କୁ
 ମୁକ୍ତ ଓ ଜାତିସର୍ଯ୍ୟଦା ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାପ୍ରତି
 ବିକଳା କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁକଳନପୁରେ ।

ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓ ପ୍ରଶ୍ନର କରାଯାଏ । ଯେବେ ଏଥି ସଙ୍ଗେ ବାବୁ ମହାଶୟ କରଣମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ସହଜ ଅଦାର ବ୍ୟବହାର ସମ୍ପର୍କୀୟ କେତେକ କୁଣ୍ଡଳ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ସମର୍ଥ ହେବେ ତେବେ ତାହାକଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ ହେବ ।

ଓଡ଼ିଆ ଯାତା ଓ ମଜଲିସ ।

ଗତ ସଂ ୧୨ ଖ୍ୟା ବାଲେଶ୍ୱର ସଂବାଦକା-
ହରୀର ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
“ଓଡ଼ିଶା ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଯେଉଁଠି
ମଜଲିସର ଅଡ଼ମ୍ବର ଓ ନୀରଞ୍ଜର ଅମୋଦ
ସେତେ ଅନ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖରେ ଶୁଣା ଯାଏ ନାହିଁ,
ବଡ଼ ଚାନ୍ଦର ବିଷୟ ଯେ ଓ ଓଡ଼ିଆଭାଷାର
ଯାତାବାଲାମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟେ ଉତ୍ତମ ହେବ
ସେଥି ନିମନ୍ତେ କେତ୍ର ମନୋଯୋଗୀ ହେଉ
ନାହାନ୍ତି” ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନେକଥର ଉପରଲୁଚ୍ଛଳ
ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରିଅଛୁ ଓ ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ହୃଦୟକୁ ମ ହୋଇଅଛି ଯେ ନାହିଁବା
ଯାତା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଟ-
ଇ । ସୁତରାଫେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଯାତା
ପଦମାନ ବର୍ଷଯାକ ଲିଖିତାଏ ଓ ସେଠା ନିବା
ପିମାନେ ତାହା ଦେଖିବାରେ ମନୁ ଥାନ୍ତି ବୋଲି
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ମଜଲିସ ଉଦ୍ଦ୍ୟାପ
କରବାର ପ୍ରୟୋଗ ନ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ସୁତା
ସେଠାରେ ମଠ୍ୟାୟକ କୁଟା ଅନ୍ୟ ଧନୁଲେ-
ନ ପ୍ରାୟ ନାହାନ୍ତି ଓ ମଠ୍ୟାୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କବିମାନଙ୍କର ଯାତା ପରସ୍ପର ଗଞ୍ଜାଅଛି
ସେପ୍ରସର ବର ଅସୁଅଛି ସୁତରାଫେ ସେଠାରେ
ହୋଇ ଚୁର୍ଚ୍ଚୋତ୍ସବ ପଦ୍ୟାଦରେ ମଜଲିସ
ଉଦ୍ଦ୍ୟାପ ନ ହେବାର କାରଣ ବୁଝା ଯା-
ଇଅଛି - ହେ ବଡ଼କରେ ବାସ୍ତବ ନ ହୁଅଇ
ଭୁଁର କାରଣ ସହଜରେ ଜଣା ଯାଏ ନାହିଁ ।
ଏଠାରେ ଧନୁଲେକର ଅଭବ ନାହିଁ ଓ ଯଦ୍ୟ-
ପି କି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୁର୍ଚ୍ଚୋତ୍ସବ ପଦ୍ୟର
ଭାବନ ଅଦର ନାହିଁ ତଥାତ ହୋଇଯାଏ
ଏଠାର ସମାଜସମ୍ପା ପ୍ରଧାନ ଯାତା ଅଟଇ ଏବଂ
ଏହି ନଗରରେ ଦେଲେକ ଧନୁ ଉତ୍ତଲେକଙ୍କ
ଘରଠାରେ ଠାକୁର ସେବା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଏହି-
ଦେ ଠାରେ ବାହାର ସରେ ବର୍ଷରେ
ଅ ଶୁଭ ମଜଲିସ ହୁଅଇ ନାହିଁ ତହିଁ
ଦେବକଳ ଏହି ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏ

ଅଞ୍ଚଳର ଓଡ଼ିଆମାନେ ସାମାଜିକ ସଭାକୁ ପ୍ରାପନ
ଓ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରବା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା-
ନ୍ତୁ ଅଛି ଅଟନ୍ତି । ବିନ୍ତୁ ଏହା ଓଡ଼ିଆଙ୍କୁ
ବାସ୍ତବ ଦୋଷଦେବା ପଶ୍ଚିତ ପ୍ରଭୃତ ଅନ୍ୟ
ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ମାନ ଓ ଧନ ବ୍ୟକ୍ତି ଏଠାରେ
ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଘରେଇ ଦେବେ ସଦ୍ୟାଧି-
ରଣଙ୍କ ସହଜ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ କରବାର
ମଜଲିସ ହେବାର ଦେଖା ନ ଯାଏ । ଧନ
ମୁସଲମାନ ଦେହ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ
ନାହାନ୍ତି ଓ ଏଦେଶୀୟ ବଙ୍ଗାଳ ବଡ଼ଲେକ
ମଧ୍ୟରେ ବାବୁ ଗୋଲକଚନ୍ଦ୍ର ବୋଷ ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ର
ତାହାଙ୍କ ନିଜଘର ମୋଫସଲରେ ଥିବାରୁ
ସେଠାରେ ଶୁଭ ମଜଲିସ ଚୁର୍ଚ୍ଚୋତ୍ସବ ସମୟରେ
ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା ନଗରବାସିନ୍ଦୁ ତାହା ଜଣା ପଡ଼ଇ
ନାହିଁ । ବିଦେଶୀୟ ବଙ୍ଗାଳଙ୍କର କଟକ ଘର
ନହଇ ଦେବକଳ ତାହାଙ୍କର ଅର୍ଚ୍ଚନାକୁ ମି ସୁତରାଫେ
ତାହାଙ୍କ ଘରେ ମଜଲିସ ନାହିଁ କି ହେବ ?
ଏପ୍ରକାର ବିଷୟ କଲେ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟରୂପେ
ମନରେ ଏହି କଥା ଉଦୟ ହେଉଅଛି ଯେ
ସାମାଜିକ ସଭାବ ରକ୍ଷା ଏବଂ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ
ବିଷୟରେ ବଙ୍ଗାଳୀ ଓ ମୁସଲମାନ ଯେମନ୍ତ,
ଏଅଞ୍ଚଳର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ
ସେପରି ନୁହନ୍ତି । ଯୁକ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଏନ-
ଗରରେ ଧନୁ ମୁସଲମାନ ଓ ବଙ୍ଗାଳୀ ଥିଲେ
ତେତେବେଳେ ବର୍ଷମଧ୍ୟରେ ପଞ୍ଚ ସାତ ମଜଲିସ
ହେଉଥାନ୍ତେ ଓ ମୁସଲମାନମାନେ ସଙ୍ଗୀତବଦ୍ୟର
ଏମନ୍ତ ଗ୍ରାହକ ଥିଲେ ଯେ ପଶ୍ଚିମରୁ ଶିକ୍ଷକ
ଅଣାଇ ଏଠା ଦେଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନୃତ୍ୟ ଗାନରେ
ବଲ୍ଲକ୍ଷଣ ନୃପ ନିୟୁତ କରୁଥିଲେ । ଏଣିକ ସଙ୍ଗୀ-
ତର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏକାବେଳେ ଉଠି ଯାଇଅଛି
ବୋଲବାକୁ ହେବ କାରଣ ଭୁଁର ଗ୍ରାହକ
ଅଉ ଦେହ ନାହାନ୍ତି । ନବ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟମଧ୍ୟରେ
ହନୁଧର୍ମର ଅଦର ନାହିଁ ବୋଲି ଜବାନୁ-
ସଙ୍ଗିକ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା
ନାହିଁ । ସତ୍ୟତାର ଅନୁଗେଧରେ ଏମାନଙ୍କର
ଘର ଗର୍ଭ ବିସ୍ତର ବଢ଼ିଥିବାରୁ ଅମୋଦ ପ୍ର-
ମୋଦରେ କିଛି ବ୍ୟୟ କରବାକୁ କୁଣ୍ଡଳ ହୁଅନ୍ତି
ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସମ୍ଭବ ନୁହଇ ଯେ
ଅପଣାକୁ ଅଧିକ ଉନ୍ନତ ମଣି ଅପର ସାଧାର-
ଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ମଜଲିସ ଉଦ୍ଦ୍ୟାପ ଯେ ଗେ ଐକ୍ୟ
ତା ପ୍ରାପନ କରବାକୁ ଅସ୍ଥା କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଚିନ୍ତା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଯେ ସୁଲେ
ଏପ୍ରକାର ସେ ସୁଲେ ମଜଲିସ ଉଦ୍ଦ୍ୟାପ ହେବା-

ର ବିପର ସମ୍ଭବ ? ଅହାର ଓ ସଜଲସ ସମା-
ଜର ଉନ୍ନତଶୀର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ
ବୃଦ୍ଧ କରବାର ପ୍ରଧାନ ଉପାୟ ବୋଲି ସୁଗୁଣନ
ବାଲକୁ ସରଗଣିତ ହୋଇ ଅସିଅଛି ଓ ଫଳ-
ତୃଷ୍ଣ ଭୁଁର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପରଭୟ ମଧ୍ୟ ସାଧ୍ୟାୟା
ଅଛି ତେବେ ଅହାର ଅପେକ୍ଷା ମଜଲିସ ଗୁ-
ତର ଉପାୟ ଅଟଇ । କାରଣ ଜାତିନିୟମ
ହେତୁରୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଏକସରେ ଅହାର
କରବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ । ବର୍ତ୍ତମାନକାଳକୁ
ମଜଲିସର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଲୋପ ହେବାରେ କି ସାମା-
ଜିକ ବିଗଢ଼ଣା ଘଟି ନାହିଁ ? ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ
ବିଦେଶନାରେ ଘଟିଅଛି ଓ ଏଠାର ସମସ୍ତ
ଶ୍ରେଣୀର ଧନୁ ଉତ୍ତଲେକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ-
ତା ଥିବାର ବିଶ୍ୱାସ ହେଉ ନାହିଁ । ବର୍ଷରେ
ଅରେସୁଦା ଯେବେ ଏମାନେ ଏକସରେ ବସା
ଉଠା ନ କଲେ ତେବେ ଏହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରକୃତ ସମାଲାପ ଥିବାର ଦେମନ୍ତକର ଲାଜ
କରବାକୁ ହେବ ? ଏହିସବୁ ଅବସ୍ଥାରୁ କଟକର
ସମାଜ କର୍ତ୍ତାବିତ ହୋଇ ରହିଅଛି ଓ ଏହି
ହେତୁରୁ ଏଠାର ଉନ୍ନତ ହେବା କଠିନ ହୋଇ
ଅଛି ।

ଦେହ ବୋଲିପାରନ୍ତି କି ଯଦ୍ୟପି କଟକରେ
ନିୟମିତ ଶୁଭ ମଜଲିସ ହେବାର ଦେଖା ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତବିଶେଷରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି
ନୀର ଯାତା ପ୍ରଭୃତି ଅସିଲେ ଭୁଁର ଚୁର୍ଚ୍ଚୋତ୍ସବ
ମଜଲିସ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ତାହା ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନୁହଇ କାରଣ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜିଲ୍ଲାରେ ମଧ୍ୟ
ସେରୂପ ହୋଇଥାଏ ଓ ତାହା ବହୁବାଳରେ
ଥରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବାରୁ ଭଦ୍ରାନ୍ କୌଣସି
ଫଳର ନୁହଇ ନାହିଁ ।

ଉପରେ ଯାତା ଲେଖାଗଲ ଉତ୍ତରଭାଗୁ
ଓଡ଼ିଆ ଯାତାବାଲାଙ୍କର କଥା କହବାର ଅବ-
ଶ୍ୟକ ନ ରୁଗେ ଯେଉଁଠାରେ ଅଦୌ ମଜଲିସ
ନାହିଁ ସୁତରାଫେ ଯାତାଦର ପ୍ରୟୋଗ ନାହିଁ
ସେଠାରେ ଏମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ତମ ହର-
ବାକୁ ହିଏ ଚେଷ୍ଟିତ ହେବ । ଏମାନଙ୍କର ଥିବା
ନ ଥିବାରେ ଉତ୍ତଲେକଙ୍କର କିଛି ଯାଏ ଅପେ
ନାହିଁ । ଏଠାର ସାମାନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଅମୋଦ
ନିମିତ୍ତ ଯାତାବାଲାମାନେ ବ୍ୟବସାୟରେ ଲିପ୍ତ
ଅଛନ୍ତି ଓ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପଣା ଗ୍ରାହକଙ୍କମତ
ଯୋଗାଉ ଅଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମାନେ ଅଧିକ
କିଛି ଜାହୁଁ କି ଲୋକଦେ ଓ ଅଧିକ ଶୁଣ ସର-
ବାକୁ ଗଲେ ଯେ ଅଧିକ ଶ୍ରମ ଓ ବ୍ୟୟ ହେବ

ଜାହା ବେଉଁଠାକୁ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ !
 ଯେତେବେଳେ ଓଡ଼ିଆମାନେ ଅମୋହପ୍ରିୟ
 ହେବେ ଅଧର ବଦ୍ୟା ଓ ଧନପ୍ତାପ୍ତ ଅପରାଧ
 ଉଦ୍‌ଭୂତ ଭେଦା ବରଦେ ଭେଦେବେଳେ ଏଠା
 ଯାହାବାଲାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଅପେ ଭଲ ହେବ ।
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଦ୍‌ଭୂତ ଅପା ମାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଥିତ ହୁଅଇ ଯେ ବରଣ୍ଡମେଣ୍ଡ ମହାଶୟ-
 ଓକ୍ତ ବାସିଦ ନିଲକଣ୍ଠା ବର୍ତ୍ତା ବେଦେ ।

ସମ୍ପାଦକମାନଙ୍କରେ ଲେଖାଯାଏ ଯେ
 କରକର୍ତ୍ତବ୍ୟର ବିକାଶକାରୀ ଉଦ୍‌ଭୂତାଧାରଣ
 ସଦାପେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ ମହଲୁମା କିପୁକୁ
 କରବାକୁ ସେନେଟରୀ ଅବଶ୍ୟେଷ୍ଟ ମନସ୍ତ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଏ ମହଲୁମାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଚଳ ପ୍ରେସିଡେ-
 ନ୍ଟସିରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ପ୍ରକାଶ କରବେ ।

ଅନୁମାନକର ଉକ୍ତ ବାସିଦଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍
 ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ମହାଶୟୀଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ ଉଦ୍‌ଭୂତକର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ
 ଅଗାମୀ ନବମୂର ମାସଠାରୁ ଅପ୍ରେଲ ମାସ
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ଓ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଯେତେ ପ୍ରାମ-
 ଦେଶ୍ୟାସନ୍ତି ଜାହା ଦେଶସିଦ୍ଧିକାର ମନସ୍ତ
 କରଅଛନ୍ତି ।

ପୁନଃପୁନଃ ଅତିରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ତେଣେ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧକା ବାଜ ଚିତ୍ତିକା ସଦାପେ
 ଭୂତଦେବ ଗୁଡ଼ି ନାଉଗଲ । ବାଜ ଚିତ୍ତିକା ସଦ୍ୟ
 ମାସ ପୁରୁଷମା ଉତ୍ତରୁ ଜାହାର ସମସ୍ତ ଦେହରୁ
 ଗୁଡ଼ି ବାହାରକାର ଅରମ୍ଭ ହେଲ ଓ ଗେଷ୍ଟରେ
 ଉଦ୍‌ଭୂତକର୍ତ୍ତା ହୋଇ ମୂରୁ ହେଲା ।

ବର୍ଣ୍ଣେଲ ଫେଅର ବମ୍ବେ ବିଭାଗର ସୈନା-
 ଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏ ବର୍ମଣି ଏହାଙ୍କର
 ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ରୋଡ଼ସେସ୍ ଦେଉଳିକରଣା ଶ୍ୟା-
 ମାତରଣ ସରକାର ଲୋକଲୟଶ୍ରମ୍ କରୁ ଟଙ୍କା
 ଅନୁସାତ କରଥିବା ଅପରାଧରେ ପୁର୍ବେ ୨ବର୍ଷ
 କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡ ପାଇଥିଲେ, ଏକତ୍ରୋ ସେ
 ସେତେସେସ୍ ଅଠ ନଅ ଶ ଟଙ୍କା ଅନୁସାତ
 କରଥିବା ଅପରାଧରେ ବୌଦ୍ଧପୁର୍ବେ ଦୋର-
 ଅଛନ୍ତି । ବୋଧ ହୁଏ କଲେକ୍ଟର ଶାଦେବକର
 ରୁଦ୍ଧମ ନିରାପରାଧୀ କି ସ୍ଥଳ ନବେରୁ ଶ୍ୟା-
 ମାତରଣ ବପର ଏପରି ଅପରାଧ କମାଗତ
 କର ପାରିଲେ ।

ପେଣ୍ଡାଓର୍ଲ ନଗରସ୍ତ କରମପୁର ମଦଲରେ

ଏହିମାସ ରା ୧୪ ରଖ ୫ ଘଟିକା ସମୟରେ
 ଅଗ୍ନି ଲଗିଲା ଉତ୍ତମାତ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମାଳୟମାନେ
 ଦମକଳ ଦେଇ ସେଠାକୁ ଅସିଲେ ଓ ଅନେକ
 ଲୋକ ସମାଗତ ହେଲେ ମାତ୍ର ଅଗ୍ନି ନିବାଇ-
 ବାର ଯେତେ ଉପାୟ କଲେ ସତ୍ତ୍ୱ ବିଫଳ
 ହେଲା । ରା ୧୫ ରଖର ଦୁଇପ୍ରହର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ନିଅଁ ନିବଳ ନାହିଁ । ଚିତ୍ତ ଚାରି ଶତ ଘର
 ଘୋଡ଼ି ଯାଇଅଛି ଓ ସେଠାରେ ବଣିକ ଓ
 ଧନୀ ଲୋକଙ୍କର ବାସ ଥିବାରୁ ଅଭିଶପ୍ତ ଶତ
 ହୋଇଅଛି । ଏଥିର ଦୁଇ ଏକ ଦନ ଉଦ୍‌ଭାରେ
 ମୂର ନଗରର ବଜାର ଘୋଡ଼ି ଗଲା ଓ ବହି-
 ଦନ ପୁର୍ବେ ପ୍ରୟାଗରେ ଘରଘୋଡ଼ି ହୋଇ-
 ଥିଲା । ଏବର୍ଷ ଅଗ୍ନି ଉପଦ୍ରବ ଜଣା ନୁହଇ ।

ମେଲକିଲ ସାଦେବ ମୁସଲମାନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ
 କରି କର୍ମତ୍ୟକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଅଛି । ବରୁମାନ ସେ ବିପୁଳକାରୀ-
 ଗରେ କାଳପ୍ରାସରେ ପଢ଼ଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
 ଶୁଣାଯାଏ ଯେ ସେ ମୂରୁର ପୁର୍ବେ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାୟାନ
 ଧର୍ମକୁ ଫେରୁ ଅସିଲେ ।

ଏ ସପ୍ତାହରେ ଏଠାରେ ବର୍ଷା ହୋଇଅଛି
 ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବୃଷ୍ଟି ହୋ-
 ଲଥିବାରୁ ସମ୍ଭାବ ମିଳଅଛି ଏମନ୍ତ କ ନାଲକରା-
 ନରେ ଅଠରୁ ଦଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କମାଗତ
 ଶୁଷ୍କ ବର୍ଷା ହେଲା । ବୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ ଏ ବର୍ଷ
 ଗ୍ରୀଷ୍ମର ଉଦ୍‌ଭାସ ଅନେକ ଜଣା ଅଛି । ପୁନଃ
 ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପର ପ୍ରତଶ୍ର ଚୌତ୍ର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଦେଖା ନାହିଁ । ଏଣିକି ଜଣ ଦେବ ବୋଲା-
 ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧାଦେଶସ୍ତ ବର୍ଲିନ ନଗରରେ ବ ୨୫-
 ଶର୍ଲୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ୧୨୨୫୧
 ଜଣ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୯ ଜଣଙ୍କର
 ବୟସ ବ ୯୦ ଶର୍ଲୁ ବ ୧୦୧ ଶର୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।
 କାର୍ଯ୍ୟକସରଣମ, ମାଂସଶୋକନ ଓ ପରମିତାଗୁର
 ଦାର୍ଦ୍ଦୀୟୁର ମୂଳ କାରଣ ଅଟେ । ଏ ଦେଶରେ
 ଏଥିର ଅଭାବ ଯେତକ ଦାର୍ଦ୍ଦୀୟୁ ମନୁଷ୍ୟର
 ଅଭାବ ସେତକ ।

କୋସ୍ତିନ ସମ୍ପାଦକପୁରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ
 ସନା କଲକତ୍ତର ମୁରଗୀ, ସୁଖ ଏବ ବାଉ-
 ମୁକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତମାନେ ସେଠା ରୁଏରକ-
 ଦ୍ୱାରୁ ଅବଲୁପ୍ତିତ ହୋଇଓଛନ୍ତି । ଅତମଣକା-
 ରମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଛୁଆବ ଓ ଖାଦାକହ
 ଓ ତମସ୍ତ ଅବ ଦସ୍ତାବଜମାନ ନଷ୍ଟ କରଅ-
 ଛନ୍ତି ଏବ ନଗର ଟଙ୍କା ଅବକାର ଉଦ୍‌ଭାବ
 ବଦମପୁର ବଦ୍ୟ ସଦ ସେତ ଶାଦଅପପ ।

ମେଲକ୍ଟର ଓ ପୁରୁଷ ପୁସରଫେଣ୍ଡେସ୍ ଏକ ଲୁ-
 ଖାମ ସେନା ଦେଇ ସେ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି
 ଓ ଉତ୍ତମ ଧୂମଧାମ ଲଗିଅଛନ୍ତି । ଏ ଉଦ୍‌ଭୂତକର
 ହେତୁ ଏହି ଯେ ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତମାନେ ରୁପୁକକୁ
 ଟଙ୍କା ଗଣଦେବାରେ ଉତ୍ତମ ବଳନ୍ତର (ପୁଅ)
 ବୃଦ୍ଧଲେ ଓ ରୁପୁକମାନେ ଭେଦେ ପୁଅ ଦେ-
 ବାକୁ ଅକ୍ଷମ ଥିବାରୁ ହତାତ ବୋଡ଼ ମାର୍ତ୍ତ୍ୟା-
 ତଙ୍କ ଉପରେ ଉପସୂରୁ ଅଭ୍ୟାସର ଛଲେ ।
 ଏ ଘଟଣା ଦେଇ ମାସ ରା ୧୬ ଓ ୧୭ ରଖରେ
 ଘଟିଅଛି । ମାର୍ତ୍ତ୍ୟାତମାନେ ବୁଦ୍ଧପୁରୁଷଫେଣ୍ଡେସ୍
 ରୁକ୍ତ ଗୋଷିକାକୁ ବସିଲେଣି ବ ?

ଅମେଲକା ଦେଶର ବୁରୁଗଣ ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାୟାନ
 ଅର୍ଥପ୍ରଦର କଲକକୁ ଅସିଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରୁ ତେଣେ ବକ୍ତା ଓ ତେଣେ ବାସୁଦ୍ କରୁଥି
 ଅପରାଧ ବାର୍ଦ୍ଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ କସ୍ତର । ସେମା-
 ନଙ୍କ ବକ୍ତା ଓ ଉଦ୍‌ଭବ ଶ୍ରୀକା ପାଠ ହୋ-
 ଉଏବହକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ଭବ
 ଉପସୂତ ହେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଉଦ୍‌ଭବତେ ପକ୍ଷପତ
 ନର ନାଶ କମ୍ପୁ ହୋଇ ଅଗ୍ରଜଳ ବଦର୍ଷିତ
 କରଅଛନ୍ତି । ଇଂରାଜମାନଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ
 ଉଦ୍‌ଭ ।

ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ପାଦକାଳକା ଲେଖିକା ଯେ
 ସେ ତମରର ବାଗବଦାବହାରର ଗୋଟିଏ
 ସୁଦ୍ଧ ରୁଅପୁଣୀ ବାଗବଦାବହ ଯେତେବେଳୁ
 ଦଳରେ ପାଟି ଦେବ ବରକୁ ଯାଇଥିବା ସମ୍ପ-
 ଦ୍ୱରେ ଗୋଟାଏ ଛେଗ୍ରା ସେହି ଉତ୍ତମୁଗାଟିର
 ଗାଲରେ ଦେଶ୍ୱର ବାମୋଡ଼ ପକାଇଲ । ତୁମ୍ଭା
 ଏତେ ଅଶ୍ୱରେ ବାମୋଡ଼ଥିଲ ଯେ, ଅଭ
 ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଜାକୁ ପୁରୁ ଗଜୁମୁଖା ମାଲ-
 ବାରେ ଛାଡ଼ି ଦେଲା !!! ଶୁଣିଲୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋ-
 କଟିର ସ୍ତ୍ରୀମା ଲୋକଲକ ରୁପରେ ମଦଦମା
 କରବାକୁ ସିଏ ମାହିଁ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭକାର ସମ୍ଭବ
 ଗାଣ୍ଡି ଦେଲା ଉଚିତ । ନାଲକ ନ ବଲେ ଦେଶ
 ହେବ ।

ଅନୁମାନେ ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ପାଦକାଳକାକୁ
 ଶୁଣି ବଡ଼ ଅନମତ ହେଲୁଁ ଯେ, ଶ୍ରୀକ୍ଷ୍ମାୟାନ
 ଶକାକାବୁଦ୍ଧ ବାସ ଅପରାପ୍ରାପିତ ପୁନଃ
 ପୁଲରେ ମୋହସରଣା ଦେବକାଟି ଶେଷ
 ଗୋରୁକ ଗୋଷାକ ଓ ପାଠ୍ୟପୁରୁକୋଡ଼ ଦେଇ
 ପଡ଼ାଇଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉତ୍କଳଗପିତା ସହର
 ବାବଦାର ବଦର୍ଷିତ ଇଂରାଜୀ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରଚୁର ହେଲା ।

ଉତ୍କଳ ସାମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଭା. ୧୦୩

ପୃଷ୍ଠା ୧୩

ତା ୩୦ ରୁଗ କୁନ ସନ ୧୯୨୫ ମସିହା ମୁ । ଚନ୍ଦ୍ରଷ୍ଟ ୧୨୫୩ ସନ ୧୯୨୨ ସାଲ ଗଣଦାର

{ ଅଗ୍ନିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ୫୦
ମଧ୍ୟସଲ ପାଇ ତାଳମାସୁଲ ୫୧୨୪ }

କେବଳ ଦୁଇନ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୋନୀଳ ହୋଇ ନବରେ ବସି ଅଛନ୍ତି ଓ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ରେସିଡ଼େନ୍ସ ସାହେବ ସମସ୍ତ ସରକାର ଉପରେ ଏକ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଘୋଷଣା-ପତ୍ରଦ୍ୱାରା ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଯେ “କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ପୁଅ ଗୋପାଳଗୁଡ଼ି ଅର୍ଥାତ୍ ଖାନେସର ଚଳି ଗଜପୁତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଏକଜଣକୁ ମହାନ୍ତରୀ ଯମ୍ଭାଦାର ଘୋଷଣାପୁତ୍ର ଭରତୀ ଏବଂ ମହାନ୍ତରୀ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଲେକରର ସାହେବ ଉତ୍ତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କେବଳ କଳର ମରମାସ ବା ୨୭ ରୁଗରେ ସେ ଉତ୍ତରେ ବନ୍ଧୁକମାନ ହେବେ ଓ ସମସ୍ତ ସେବାକର ବର୍ତ୍ତମା ଯେ ଏହାକୁ କେବଳର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସବଳବିଷୟରେ ପ୍ରକଳତ ଲିଖନମୁଦାରେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତେ” । ଏହି ଘୋଷଣାପତ୍ରଦ୍ୱାରାରେ ଗଜମାସ ତା ୨୭ ରୁଗରେ ଯଥାସ୍ଥ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ସହଜ, ଗୋପାଳଗୁଡ଼ି କେବଳର ବନ୍ଧାବଳରେ ଅର୍ଥାନ ହେଲେ ଏବଂ ଏହି ଉପଲକ୍ଷରେ ଏଦଳ କେବଳରେ ଉପ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।

ଏହି ସମ୍ପ୍ରାଦରେ ମହାନ୍ତରୀ କାଠଯୋଡ଼ୀ ପ୍ରକାର ନୁହଇ ସାର ହେବା ଘାଟମାନଙ୍କର ଅ-ମାନ ବସ୍ତ୍ର ହୋଇଗଲା । ଏଥିରୁ ଦେଖା ଗଲବର୍ଷ ପର ଏବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତ ଗାଏ ରହୁଅଛି । ଗଜବର୍ଷର କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ଏମନ୍ତ ହୋଇଥିଲା

ଯେ ଗାଏ କେବଳପ୍ରରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଶର ଓ ଲୋକଙ୍କର ଅସୁବିଧା ରୁକି କୌଣସି ଉପକାରର ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଶାହେବ ଏବର୍ଷ ଧୂଳା ସେରୁ କିଶୁମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ପ୍ରକୃତ ହେବାରୁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଉତ୍ତରୁ ଦେବାଠାରୁ ଗାଏ ଉତ୍ତରରେ ଅଧିକ ଲାଭ ହୋଇଅଛି । ଯେବେ ସେତୁପ ହୋଇଥାଏ ତେବେ ଏକପ୍ରକାର ଭଲ ହୋ-ଇଅଛି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଗଜବର୍ଷ ଓ ଉତ୍ତରୁ ବୃଦ୍ଧବର୍ଷର ଉତ୍ତରକାର ପରିମାଣ ସର୍ବ-ସାଧାରଣରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଉତ୍ତ-ପକ୍ଷରେ ମଜାନର ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଥାରେ ତଥାତ ଅନୁମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହୁଅଛୁ ଯେ ଉତ୍ତରୁ ଅପେକ୍ଷା ଗାଏ ଉତ୍ତରର ରୁଲ ନୁହଇ ଓ ଗଜବର୍ଷ ଜଗ୍ତାକୁ ଅନେକ ଅଗ୍ରଣ କରା ହୋଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶାର ଉତ୍ତର ସକାଶେ ଯେମନ୍ତ ଗବ-ର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲେମନ୍ତ (ଅଥବା ଉତ୍ତରୁ ଉତ୍ତର ହେଉ) ଲୋକମାନେ ଉପାୟ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଏହାର କଥାଳ ଏଡ଼େ ମଜ ଯେ ଅପର ସ୍ଥାନରେ ଯାହାର ଉତ୍ତର ହେଉ ଏଠାରେ ତାହା-ତ୍ୱାର ସୁଧା ଅମଳଲର ଅଗଜା ହେଉଅଛି । ଉପାଖାନା ଓ ସଂବାଦସହ ହେତର ମଜଲପ୍ରକ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ପରିଗଣିତ ମାତ୍ର ବାଲେଶ୍ୱରରେ ତୁର ଉପାଖାନା ଓ ତୁର ସଂବାଦସହ ହେବାରୁ

କେବଳ ଅନର୍ଥ ଜାଣ ହେଉଅଛି । ଉକ୍ତ ତୁର ସଂବାଦସହ କେବଳ ଅପଣାମୁଖରେ ବରଦ୍ୱା କର କନପାତ କରୁଅଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପ୍ରକୃତ-ପକ୍ଷରେ କାହାର ଘୋଷ ଅଧିକ ଅନୁମାନେ ତାହା ବିଶ୍ୱର କରବାର ଯୋଗ୍ୟ ନୋହୁଁ କେ-ବଳ ସାଧାରଣ ସୁଜ ଓ ମକର ଅନୁପରଣ କର ଏତଦି କହୁ ପାରୁ ଯେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରକାର ଚରୁଣି ସଂବାଦସହ ମଧ୍ୟରେ ଏତୁପ ସର୍ବନା ହେବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସୁନ୍ଦର ଦିଶୁ-ଅଛି ଏଥିରେ ଗୃହବିକେତ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ କୌଣସି ସାଧାରଣ ମଜଲ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ । ଯେବେ ଉତ୍ତରୁ ପରିଚାର ସଂବାଦମାନେ ଦ-ହୁକୁ ସହସ୍ତ୍ରତା ଅବଲମ୍ବନ ସୁଦ୍ଧା ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ସୁବି କରବା ପରିତ୍ୟାଗ କର ସାଧା-ରଣ ମଜଲ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ବଡ଼ ଅନନ୍ଦର ବିଷୟ ହେବ ।

ବନ ୧୯୨୫ ମସିହା ତା ୩୦ ରୁଗରେ ଗେଷ ହେବା ବର୍ଷ ବାବକୁ ବଙ୍ଗଳାଜଲର ରେଡ଼ିଫେସ୍ ଅଦାପୁର ବାର୍ଷିକ ବିଲିପନା ଓ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମନ୍ତ୍ରଣ୍ୟ ବାହାରିଅଛି ଉତ୍ତରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଉତ୍ତରୁ ବର୍ଷ ଚଳିଲିକରୁଣ୍ଡେ ଓଡ଼ିଶାରେ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅପାୟ ହୋଇ-ଥିଲା । ଯଥା ।

ତୁମ୍ଭି ଉପରେ ବର ।

ନାମଲେଖ	ଲିଖିତକ୍ରମ	ଅବାଧ
ବ୍ରହ୍ମ	୫୨୨୨୭	୫୨୨୦୧୭
ପୁଣ୍ୟ	୫୧୦୦୫	୫୧୦୦୫
ବାଲେଶ୍ଵର	୫୧୨୮୦	୫୧୧୦୩୮

ଘର ଉପରେ ବର ।

କଟକ	୫୨୨୮	୫୨୨୫
ପୁଣ୍ୟ	୫୩୩	୫୩୩
ବାଲେଶ୍ଵର	୫୨୨୦	୫୧୮୮

ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ସଦାସୁଖୀ ଏ କର ବଜାଲପ୍ରଦେଶର ୧୦ ଜଲରେ ତାର ହୋଇଅଛି ଉହିଁରେ ମୋଟରେ ୫୨୮୭୫୧୯୯ ତୁମ୍ଭି ଉପରେ କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା ଉହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୫୮୮୭୯ ଅବାଧ ହୋଇଅଛି । ଘରର ଶେଷ ୫୫୫୮୦୦୯ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଉହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ୫୫୫୭୭୯ ଅବାଧ ହୋଇଅଛି । ବଜାଲର ଯେସବୁ ଜଳରେ ପୂର୍ବରୁ ପଡ଼ିଥିଲା ସେସବୁ ସ୍ଥାନରେ ବସୁର ବାକୀ ପଡ଼ିଗଲା ।

ବଚନ କଲେଜ ।

ଅନୁମାନଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀଟି ସରୁ ରଖିବା ଟେ-ମ୍ପଲ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଅଧିକାର ଦେ ସମୟରେ କଟକରେ ନାଉସୁଲ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଗୋଟିଏ କଲେଜ ପ୍ରାପନ କରିବାର କଥା ଚାହାଜିଠାରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଓ ତତ୍ପରେ କମିଶନର ଘାଟକେବଳ ଉଚ୍ଚା ଯେ ବା-ସିବ ୫୧୨୦୦୦୯ ଜା ଅଧିକା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେଲେ ସେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ଦେ-ଖିବେ । ଉକ୍ତ ୫୮୩ ମାସକୁ ଏକ ହଜାର ଲେଖାଏ ଉଚ୍ଚଲିଖିତରୂପେ ଗର୍ଭ ହେବ ଯଥା-ଏକକଣ ଅଧିକ ମାସକୁ ୫୫୫୦୯
 ,, ଅଧାପକ ,, ୫୨୫୦୯
 ,, ରାସାୟନ-ପିକ୍ସକ ,, ୫୨୫୦୯
 ବାକେ ଗର୍ଭ ୫୧୦୦୯

ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଇସ୍କୁଲରେ ମାସକୁ ୫୮୮୯୯୯୯୯୯୯ ହେଉଅଛି ଯେଉଁ ମଧ୍ୟରୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ୫୨୫୦୯ ହଅଛି । ଯାହା ହେଉ ବାସିବ ମୋଟ ୫୨୫୦୦୦୯ ଜାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ କଲେଜ ଉଦ୍ଦୀପ ହୋଇ ପାଇବ ଓ ଯେପ୍ରକାରେ ଜାବା ଓ ପାଠନା କଲେ-ଜମାନଙ୍କରେ ୫୫୦୦୦୯ ଜାଠାନ୍ତ ୫୫୫୦୦୦୯ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ସେ ହଲେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଶକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଚା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଅଧିକା ୫୧୨୦୦୦୯ ଜା ମଧ୍ୟରୁ କମିଶନର ଘାଟକେବ

୫୨୦୦୦୯ ଜା ସ୍ଥାନୀୟ ହେବାଦ୍ଵାରା ଉଠାଇ-ବାକୁ ଦେଖା ସମ୍ଭବେ ଦୋଲ କହିଅଛନ୍ତି । ଏଥିରୁ ଲେଖିମେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଘାଟକେବ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି କି ଯେବେ ଏ-ରୂପ ହେବା ପାଞ୍ଚବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବାପାଇଁ କମିଶନର ଘାଟକେବ ଅଶ୍ଵାସ ହଅନ୍ତି ତେବେ ଅବଶିଷ୍ଟ ୫୨୦୦୦୯ ଜା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରୂପ କଲେଜ ବସାଇବେ ।

ଉପର ଲିଖିତ ମର୍ମରେ ମାନବର ଲେଖ-ଦେଖା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଘାଟକେବ ଏବ ମନ୍ତବ୍ୟ ଏକ ଅପ୍ରେଲ ମାସ ତା ୨୭ ରାଜରେ ଲେଖି ସ୍ଥାନୀୟ ହେବା ଉଠି ଯାରେ କି ନା ଜାଣିବା ବାରଣ କମିଶନର ଘାଟକେବଙ୍କ ଚିନ୍ତାକୁ ଏବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ମନ୍ତବ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଲେଖା ଅଛି ଯେ ଓଡ଼ିଶାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ଭଲ ଶୁଣି ଅନେକ ପାଠ୍ୟାୟତ ନାମାନ୍ତ ପଞ୍ଚାନ୍ତରେ ଓଡ଼ିଶାମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରେସି-ଡେନ୍ଟିଠାରୁ ସେମାନେ ଅନେକ ଅନ୍ତରରେ ହିକାରୁ ବିପ୍ରର କ୍ଷତ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧା ହୁଅନ୍ତି ବାରଣ କଲିବତାକୁ ନ ଗଲେ ଉପାଧି ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । କୌଣସି ବଦାଲୀ ବା ବିକାଶ ଏତଦ୍ଵୟ ଦୁଇହସ୍ତାରେ ପଡ଼ିଲ ହୋଇ ନାହିଁ ଅତଏବ ଯେବେ ଓଡ଼ିଶାମାନେ କଟକରେ କଲେଜ ପ୍ରାପନ କରି ପାରିବୁ ତେବେ ତାହାକୁ ଉହିଁ ଚିନ୍ତିତ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉଚିତ ।

ମାସକୁ ମାସ ୫୫୦୦୯ ଜା ଲେଖାଏ ହେବା ଏଠାରେ ଉଠିଗାଇବ ବୋଲି ଅନୁମାନେ ଶାବ୍ଦିକ କରି କହି ନ ପାରୁଁ, ତେବେ ଗ୍ରାସକୁ କମିଶନର ଘାଟକେବ ଯେଉଁସ୍ଵ ଉପାଧିପୂର୍ଣ୍ଣ ଚା-ତ୍ରରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅରମ୍ଭ କରିଅଛନ୍ତି ଯେବେ ସେପ୍ରସର ହେବା ସଂକ୍ରମରେ ଯଜ୍ଞ କରିବୁ ତେବେ ଉହିଁର ଫଳାଫଳ ଦେନବା-ରେ ଅଧିକ । ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ଉଚ୍ଚଲିଖିତ ସହିତ ଏକିଏ ହୋଇ ବସୁଅଛି ଯେ ସବୁ ୫୮୩ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଦେବାର ଉଚିତ । ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇବିଧା ଅନୁମାନଙ୍କ ଶ୍ରେଣୀଟି ଘାଟକେବଙ୍କ ଅବଦାନ ନାହିଁ ଓ ଯେଉଁ କଲଜା ଓ ଦେବା ଭର ବାସିବା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଉହିଁ ପାଇଁ କର-ଣିମେଣ୍ଟ ଦେଲେ ବ୍ୟୟ ବରୁ ଜାହାନ୍ତ ତଥା ଓଡ଼ିଶାଙ୍କ ଦେଲକୁ ସାହାଯ୍ୟର ଅପା ରାଜିବା ଭଲ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ।

ଓଡ଼ିଶାର ଯେତେ ସ୍ଥାନରେ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ହୁଅଇ ସବୁଠାରୁ ପୁଣ୍ୟର ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଉତ୍କଳ ବୋଲି କହୁବାଲରୁ ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ଅଛି ମାତ୍ର ପୁରୁଷୋତ୍ତମରେ ବାରମାସରେ ତେର ଯାତ୍ରା ଯଥାବଦ୍ଧ ଅନୁସାରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟ-କ୍ଷେ ଦିଶେଷରେ ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ଏହା ବର୍ଷ ଲକ୍ଷାବଧି ଯାତ୍ରା ଅଗମନ ହେବୁ ଜାହା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସମାସେହର ଯଦ୍ଵା ହେଉଥିବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଦାହିଁକ ଉଚ୍ଚୁଖିଲା ନ-ଭଲ ବୋଧ ହୁଅଇ ତଦ୍ଵାରା ବାରଣ ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ନ ହୁଏ ଓ ଅନେକ ଲୋକ ରଥଯାତ୍ରାକୁ ପୁଣ୍ୟର ବଡ଼ ମାତ୍ରା ବହୁବାକୁ ପାରିବୁ । ବାହୁବରେ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ପୁରୁଷୋତ୍ତ-ମର ସବୁ ଯାତ୍ରାଠାରୁ ବଡ଼ ଅଟଇ ଓ ଏପରି ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଅତି କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ହେବାର ଅନୁମାନକୁ ଅସୁ ନାହିଁ । ଅନୁମାନେ ଅଲେ ଚନ୍ଦା ବର ଦେଖିଅଛି ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯାତ୍ରାରେ ଦେବକ ଗ୍ରା ଜନମାଧବର ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ଓ ସେଠା ନିବିଧିମାନେ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାରେ ଯେମନ୍ତ ଗ୍ରା ଜନମାଧବର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ ହୁଅଇ ସେପ୍ରସର ସେଠା ଲୋକମାନେ ବ୍ୟୟର ଅମୋଦ ପ୍ର-ମୋଦରେ ମନୁ ହଅନ୍ତି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଲୋକେ ଘେଟିବାର ଧନା ଛଡ଼ି ଅମୋଦ ପ୍ର-ମୋଦରେ ପ୍ରବୁରୁ ହୁଅନ୍ତି ଜାହାକୁ ଯଥାର୍ଥ ଉତ୍ସବର ସମୟ ଦୋଲବାକୁ ଚେବ ସମେତ ନାହିଁ ଓ ଏହୁ ଚେତୁରୁ ଉତ୍କଳଯାତ୍ରା ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚୁଖି ଅଟଇ ହାରଣ ଏବାଲରେ ଦେବତା-ଠାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତେ ଅନନ୍ଦରେ ମାତ୍ର ଉପୁ ଥାନ୍ତି । ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାର ଅମୋଦକୁ ପୁଣ୍ୟଲୋକେ ମୌଳିକ ବହନ୍ତି ଓ ଛୋଟ ବଡ଼ ସମସ୍ତଲୋକ ଏ-ମୌଳିକ ରୁପୁବାକୁ ଯାତ୍ରାଟି ଏହୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି ।

ଦେବକ ଠାରୁରକ ଯାତ୍ରା ସମ୍ପର୍କରେ ପୁଣ୍ୟ ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରାକୁ ଉପୁ ଉପୁବ ଦୋଲ ଯାଇ ନ ପାରେ ବାରଣ ବାର ସମାସେହ ସୁଦ୍ଵା ଯାତ୍ରା ଉଦ୍ଦୀପ ହେବାର ଉପବରଣମାନ ପଞ୍ଚାଦି ବ ଅବସ୍ଥାରେପୁଣେ ପୁଣୁ ବନ୍ଧା ବୋଇଅଛି ମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟରାଜର ଅମୋଦ-ଜା ରୁର ଉଦ୍ଦୀପଥାବରେ ହୁଁ ପ୍ରସୁରୁ ନି ପ କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲ ନାହିଁ ସୁତରା ଏହା ଦାହିଁକ ଠାରୁରକ ସବୁ ଦେବାର

ରାଜ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଏକସମ୍ପଦ ଅସତ୍ୟ
 ହୁଏ ସମାଜପ୍ରଣୟ ଶୁଣି କଲଙ୍କ ଅଟଇ । ତେ-
 ଦେ ଯେ ପୁରୀର ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ଉତ୍ସବ ହୋଇ-
 ଅଛି ତାହା ଦେବଳ ଲୋକଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ବଶୁବ
 ଅମୋହର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେଉଅଛି ଅଟଇ । ପୁରୀର ନା-
 ହିମାନେ ଅପଣା ସାହୁରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
 ଅଗତାଏର ବା ତାହାକୁ ସେଠାଲୋକେ ଯାକା
 କରନ୍ତି ଲେଖାଦ୍ୱାରା କର୍ମିଣ ଓ ରକ୍ଷା କରାଅ-
 ଣ୍ତି । ସେଠାରେ ସାହୁର ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିଦିନ
 ସମବେଳ ହୁଅନ୍ତି ଓ ଅପଣା ଅବସର କାଳକୁ
 ନାବାଦ ଅମୋହରେ ଅଗତାହଳ କରନ୍ତି ।
 ମହାସାଧନ ଓ ସଜ୍ଜାତ ଚର୍ଚ୍ଚା ଏଠାର ପ୍ରଧାନ
 ବ୍ୟବସାୟ । ଅଗତାହଳ ଯେମନ୍ତ ସାହୁଲୋକଙ୍କ
 ମଧ୍ୟରେ ସଭାବ ଓ ଦୈନିକତାର ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ
 ତେମନ୍ତ ମହାସାଧନ ଓ ସଜ୍ଜାତ ଏ ଦୁଇ ବଶୁବ
 ଅମୋହର ଗିଣା ହୁଅଇ । ଏଥିପାଇଁ ଅଗତାହଳ
 ଉତ୍ସବକୁ ଅମ୍ବେନାଦେ ପ୍ରଗଂସା କର ଓ ଯ-
 ତ୍ୟାଦି କ ଅପରମିତ ଲାଭପାଦ ପ୍ରଭୃତି କେତେ-
 ଶୁଣିବ ମନ ପ୍ରଥା ଉଦାନଂ ତାଜାହୋଇଥିବାରୁ
 କେତେକ ଲୋକ ଅଗତାହଳ ନିନ୍ଦା କରନ୍ତି ତାହା
 ଅବ୍ୟୟ ଅଟଇ ତାରଣ ସେସବୁ ଅଗତାହଳ
 ଉଦେଶ୍ୟ ନୁହଇ ଦେବଳ କର୍ମଣି ମନଲୋକଙ୍କର
 କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ ଉଲ୍ଲୋକମାନେ ଅଗତାହଳ
 ଯାତାଦ୍ୱାରା କଲେ ସେସବୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୋଇ-
 ଯାରେ । ଯାହା ହେଉ ଏହୁ ଅଗତାହଳମାନେ
 ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସମାବେଶହୁଏବ ବାହା-
 ରିକାରୁ ଯାତ୍ରୀ ଅଗତାହଳ ଅବଦପ୍ରଦ ହୁଅଇ ।
 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଗତାହଳ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦେହ
 ମହାସାଧନ କରୁଥାନ୍ତି ଦେହ ଗୋଟିଯୋ ପିତା
 ନଗୁରୁଥାନ୍ତି ଓ ଦେହ ଅପେ ସଜ୍ଜାତ ରେ-
 ଥାନ୍ତି ବଶୁବ ଅମୋହରୁ ଏକସେ ରହୁକାରୁ
 ଅଗତାହଳକୁ ଦେଖିବାରେ ବହୁ ଅବଦକାଳ
 ହୁଅଇ ଓ ଏମାନେ ଅପେ ଯେମନ୍ତ ପୁଣ୍ୟଭୋଗ
 କରୁଥାନ୍ତି ତେମନ୍ତ ଦର୍ଶକଙ୍କର ଅନନପ୍ରଦ
 ହୁଅନ୍ତି । ସଜ୍ଜାତକର୍ତ୍ତା ପ୍ରାୟ ସବୁଠାରେ ଲୋପ
 ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ବହୁ ସୁଖରେ ତାହା
 ଅଗତାହଳ ହେଉଅଛି ଅବଧି ଜଣକ ଅଛି ଓ
 ଯେତେ ଥର କୌଣସି ଉନ୍ମତ ହେଉ ନାହିଁ
 ତେଣୁ ଏହୁ ଯେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରୋତର ଲୋ-
 କ ଯେଉଁମାନେ ଶିକ୍ଷାଲଭିବାରୁ
 ହାକୁ ବହୁ କାଣିଅଛନ୍ତି ସେମାନେ
 ସପତ୍ରକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉ ନାହାନ୍ତି । ତାହା
 ମଧ୍ୟ ବହୁର ଏକୋଶର ଲୋକଙ୍କ

ମଧ୍ୟରୁ ଏପ୍ରକାର ବଶୁବ ଅମୋହ ଉଦି-
 ବାର କୁହାଯାଇପାରେ କେବେ ଏମାନେ
 ଯାହାକୁ ବଦାୟ ବା ନିମ୍ନଶ୍ରୋତର ଲୋକ
 ବୋଲନ୍ତି ସେମାନେ ଯେ କୌଣସିରୂପେ ସଜ୍ଜାତ
 କର୍ମଦ୍ୱାରା ଚର୍ଚ୍ଚା ରଖିଅଛନ୍ତି ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ
 ପ୍ରଗଂସା କରବାକୁ ହେବ । ଓଡ଼ିଶାର ଅଉ
 କୌଣସି ସ୍ଥଳରେ ଏଥିର ଚର୍ଚ୍ଚା ଦେଖାଯାଉ
 ନାହିଁ ।

ଜିଲ୍ଲା କମିଟିକ ଅଧିକାର ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ଲେଖିବନେତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର
 ସରକାରୀ କାମ୍ପଲ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଚିନ୍ତାଧାରଣ
 ନିମିତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
 କମିଟି ପ୍ରାପକ କରଅଛନ୍ତି ତାହାଙ୍କର ଅଧିକାର
 କ୍ଷମତାମାନରେ ଅଛି ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାଲିକା-
 କ୍ଷର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେକ ବଶୁବ ସହଜ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖିବନେତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣରଙ୍କ ନିକଟରେ
 ପ୍ରଶ୍ନ କରବାରୁ ସରକାରୀ ଟେକ୍ସଲ ଗତମାସ
 ତା ୧ ରଖରେ ଏକ ମନୁବ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ଉକ୍ତମାସ ତା ୨୭ ରଖର
 କଲିକତା ଗଜେଟରେ ଶୁଣା ହୋଇଅଛି ।
 ଆମ୍ବେନାଦେ ଏ ମନୁବ୍ୟଟି ପାଠ କର ଅଭିଶପ୍ତ
 ଅନନ୍ଦର ହୋଇଅଛି କାରଣ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର
 ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀଠାରୁ ଯେସବୁ ସମତା ସର-
 କାରୀକାମ୍ପଲ ଉଡ଼ାଇ ନେଇଥିଲେ ତହିଁର ଅଧି-
 କାରଣ ସରକାରୀ ଟେକ୍ସଲ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି-
 ଶ୍ରୀତ କରଅଛନ୍ତି । ଏଣିକି ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ତାଲି-
 କାରେକ୍ଟର ବଜାଲା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଜଣେ କରୁଣା
 ସହୃଦ୍ୟ କ ହୋଇ ଅପଣା ହୁଏତେ କେତେ
 ଗୁଡ଼ିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରବାର ସମତା ପାଇଅଛନ୍ତି
 ମାସିକ ଟ ୧୦୦ ଲୋ କେତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷକ
 ପ୍ରଭୃତି ତାଲିକାରେକ୍ଟର ସାହେବ ସ୍ୱୟଂ ନିୟୁତ
 କରପାରିବେ । ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର-
 ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେତେକ ସମତା ଦିଆଯାଇଅଛି
 ମାତ୍ର ଜିଲ୍ଲା କମିଟିକ ବଶୁବରେ ଏ ମନୁବ୍ୟରେ
 ଯାହା ଲେଖାଅଛି ତାହା ସମାପେକ୍ଷା ହଲ ଥିବା
 ଓ ସମସାଧାରଣଙ୍କ ଜାଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ ଥିବାରୁ
 ତହିଁର ସଂକ୍ଷେପ ଆମ୍ବେନାଦେ ଏଠାରେ ଲେଖି-
 ଅଛି । ଲେଖିବନେତ୍ର ଗବର୍ଣ୍ଣର ସାହେବ କହି-
 ଅଛନ୍ତି ଯେ କମିଟିର ଯାହା ଅଧିକାର ଅଛି
 ତାହା ସେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠରେ ରକ୍ଷା କରବେ କାରଣ
 କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଦେଖାଯୁ ଲୋକମାନେ
 ଶିକ୍ଷାବିଭାଗର ବଶୁବ ସମ୍ବନ୍ଧେ ମନ ନିବେଶ

କରବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି । କମିଟିର ଓ କଲେ-
 କ୍ଟରମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ସେ ଦେଖାଯୁ
 ସହ୍ୟମାନଙ୍କୁ କମିଟିରେ ନିୟୁତରୂପେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବେ ଓ ସେମାନଙ୍କଦ୍ୱାରା
 କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇବେ । କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ସେମନ୍ତ
 ସଜ୍ଜାତ ଓ ସମାପ୍ତପ୍ରକାରରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅଇ
 ଏହା ଦେଖିବାପାଇଁ କମିଟିର ଓ କଲେକ୍ଟର-
 ମାନେ ଯେବେ କେବେ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେବେ ମାତ୍ର ପ୍ରତି ସଭାରେ ସେମାନଙ୍କର
 ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ପ୍ରୟୋଜନ ନ ରଖେ କା-
 ରଣ କେବେ ଦେଖାଯୁ ସହ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକା
 କାର୍ଯ୍ୟ ତଳାଇବାକୁ ଦେବା ଉତ୍ତମ ଅଟଇ ଯେ
 ତଦ୍ୱାରା ସେମାନେ କିମ୍ବା ସାହାଯ୍ୟରେ ଅପଣା
 ମନକୁ ଶୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ ଅଭ୍ୟାସ କରବେ ।
 ଯେ ସମୟରେ କଲେକ୍ଟର ଏକ କମିଟିର
 ସଭାରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ଥିବେ ସେ ସମୟରେ
 ସଭାସଭର କାର୍ଯ୍ୟ କରବାକୁ କଲେକ୍ଟର
 ଯେଉଁ ସହ୍ୟକୁ ମନୋନୀତ କରବେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି
 ଦେଖାଯୁ ସହ୍ୟକ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ କାର୍ଯ୍ୟସମ୍ପ
 ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାଯୁ ଉଚିତ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ଉପରଲିଖିତ ମନୁବ୍ୟ ପାଠ
 କର ଆମ୍ବେନାଦେ ବଡ଼ ଆନନ୍ଦର ହୋଇଅଛି ।
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ
 ସାହାଯ୍ୟ କରବା କାରଣ ଅନେକ ପ୍ରକାର
 କମିଟିମାନ ନିୟୁତ ହୋଇଅଛି ଯଥା ଟାଉନ-
 କମିଟି ଗ୍ରେଡସେସ କମିଟି ଦାତାବ୍ୟପିତାମହ
 କମିଟି ଶିକ୍ଷାକମିଟି ଇତ୍ୟାଦି କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ
 ବିଶ୍ୱାସ ଏହି ଯେ ଏ ସବୁ କମିଟିର କୌଣସି
 ପୁଅର ଅସ୍ଥିତ ନାହିଁ ବରଂ ଏ ଜିଲ୍ଲାର କମିଟି-
 ନର ସ୍ୱାଧୀନତା ସାହେବ ଏ କଥା ଉତ୍ତମରୂପେ
 ଜାଣି ବାରମ୍ବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି
 ଯେ କମିଟିମାନ କେବଳ ଉତ୍ସାହ ଅଟଇ
 ଏହାଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ହୁଅଇ ନାହିଁ
 ପ୍ରକୃତରେ ସରକାରୀ ପ୍ରଧାନ କର୍ମଚାରୀମାନେ
 ଯାହା କରନ୍ତି ସେଥିରେ ଏମାନେ କେବଳ
 ଅଜ୍ଞା ମଣିମା କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବଦେ-
 ତନାରେ ଏଥିରେ କମିଟିର ଦୋଷ ନାହିଁ
 ମାତ୍ର ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟର ଦୋଷ ଜିଲ୍ଲାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ
 ସ୍ୱାମୀୟ ଦୂର୍ଭାଗିନୀ ବୋଲି ସମସ୍ତ
 ଲୋକେ ଜାଣନ୍ତି ବିଶେଷରେ ସଭାର ସହ୍ୟ-
 ମାନେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ କମିଟିର ଓ ଟେକ୍ସଟା
 ପ୍ରଭୃତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀ ଥିବାରୁ କଲେ-
 କ୍ଟରଙ୍କର ଅଧୀନବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲିଯାଇ ପାରନ୍ତି ।
 ସଭାର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ କୌଣସି କଥା

କହିଲେ କି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ଚାହିଁବ ପ୍ରତିବାଦ
କରିବାକୁ କେହି ସାହସୀ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ପ୍ରକୃତ-
ରେ ଅଧିକାଂଶ ସଭ୍ୟ କଲେକ୍ତରଙ୍କ ମନ
ଯୋଗାଇ ପାରିଲେ ଆପଣାର ଶ୍ରେୟ ବିବେଚନା
କରି ସାହେବ ଯେଉଁ ବାଟରେ ଚାଲନ୍ତି ତହିଁର
ଅନୁଗାମୀ ହୁଅନ୍ତୁ । ଦାକମାନେ ଯେବେ ଦେ-
ଶୀୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଅପଣା ମତାନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଥାନ୍ତେ ଓ ସେମାନଙ୍କ
ସାଧୀନତା ଭାବକୁ ଦେଖାଉଥାନ୍ତେ ତାହା
ଦେଲେ କିମ୍ପା କମିଟି ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତା
ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ସର ରାଜର୍ଷି ଟେମ୍ପଲ
ସମ୍ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଅଭିପ୍ରାୟ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଅଛନ୍ତି
ଯେବେ କିଲ ଦାକମାନେ ତାହା ସାଧାରଣରୂପେ
ପ୍ରକାଶନ କରନ୍ତି ତେବେ କେବଳ କମିଟିର
ଦୁର୍ଦ୍ଦାମ ଗୁଣସମ୍ପନ୍ନ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ମାତ୍ର ଯେଉଁ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କମିଟି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଅଛି ତାହା
ସଫଳ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁସି ନିୟମରେ
କମିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳୁଅଛି ତହିଁରେ ଦେଶୀୟ
ସଭ୍ୟମାନେ କେବଳ ଦାନମାନ ଗ୍ରହଣକରି
ପୁଣ୍ୟାଳି ସଙ୍ଗେ ଭାବାର ଗୌରବ ସମ୍ପର୍କ
ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

କଲେକ୍ତର ନାଚର ପ୍ରକୃତ ମଦଦମା
ଧୀରେ ଚାଲୁଅଛି । ଏଥିରେ ପ୍ରଥମରେ ଲୋ-
କମାନେ ଯେମନ୍ତ ଏ ମଦଦମାକୁ ଯେଉଁ ବର୍ଷ-
ଥିରେ ଦର୍ଶନମାନକୁ ଭାଗୀ ଅନେକାଂଶରେ
ତିଥିର ପଞ୍ଚମଗଣି । କରୁଥିଲେ ବିଳମ୍ବ-
ହେବାର ବୋଧ ହୁଅଇ ଏହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଉଚ୍ଚା
ପଞ୍ଚମଗଣ । ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ଆଉ ଅତି-
ଉଚ୍ଚପଥ ମଧ୍ୟ ବାହାର ନାହିଁ ।

ଗଜପ୍ରାହର ଅଗ୍ରଣୟ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଏ ନଗରରେ
ହୋଇ ଅଛି ଓ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷା ମନ୍ଦାଏ
ହେଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ବେଳକୁବେଳ ଗରମ ଅପହ୍ୟ
ହୋଇଅଛି ବହୁ ଉପସମ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏ ନଗରର ଅସାଧାରଣ ହେତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ
ଥବା ଯୋଗ୍ୟର ସଙ୍ଗେବାର ହେଉଅଛି ।
ପେଶାଦ୍ୱାରା ଯାଣି କୁହା ହେବାରେ ଯୋଗ୍ୟ ନ
ଶୁଣିବାରୁ ଧୂଆଁକଳ ଯୋଗେ ଦମକଲଦ୍ୱାରା
ଯାଣି କୁହା ହେଉଅଛି ଓ ଦୌଳୁକ ଦେଖିବା
ପାଇଁ ବଳ ସାପରେ ବହୁତ ଲୋକ ତମା
ହେଉଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟର ଜଣାଗଣ ଯେ ବାକୁ ବେ-

କୁଣ୍ଡବାଧ ଦେ ନାଲେଶ୍ୱରକୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ
କଳ ଅଣିଅଛନ୍ତି । ସମ୍ପାଦକରାଜଙ୍କ ସହଜ
ଏଥିର କି ସମ୍ପର୍କ ଅନୁମାନେ ଠିକ୍ ଗୁଣିପାକୁ
ନାହିଁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ବାକୁ ବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରି ବିନୟ କରୁଥିବେ ଯେବେ ତାହା ହୋଇ
ଥାଏ ତେବେ ଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ସମୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର
ବାସିମାନେ ଏକପ୍ରକାର ଉତ୍ସାହରେ ନିବାହ
ହେଉ ଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍କଳ ଅର୍ବ ବନ୍ଦୋଦ୍ୟମ ମାନ୍ଦାଳକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ସୁନ୍ଦରପୁତ୍ରୀ ଅଃ ବୋଲ-
ନ୍ତି ଯେ ଏହାଙ୍କର ବସୁଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଶେ ବେ ବ-
ଲକରେ ଅନେକ ଗୁଣିକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହାଙ୍କର ପୁଅ ନାହିଁ କେବଳ ତା-
ନେତ୍ରି ଜଗନ୍ନାଥ ଅଛି । କିଷ୍କିଣ୍ଡରେ ଏଠାର
ଗବର୍ଣ୍ଣିତ ଜେନରଲ ହେବେ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ
ଏଠାକୁ ଅଗମନ କରିବାର ହେଉଁ ଅନୁମାନ
କରନ୍ତି ।

ବଗେସାରେ ଲୋକମାନେ ଗୋଳମାଳ ଜ-
ରୁଥିବାରୁ ନଗରର ନାନା ସ୍ଥାନରେ ସିପାହୀ
ପହରୁ ଛଡ଼ା ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ବିଲକ୍ଷ ଗୋଳ-
ନାଚିମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।

ପେସାଡ଼ରରେ ଯେଉଁ କରୁଥିଲେ ଅଗ୍ନିବାଣ
ହୋଇ ଯାଇଅଛି ତତ୍ତ୍ୱ ୧୫୦୦୦ ଲୋକ ଏର
କନା ପଦାରେ ପଡ଼ି ରହୁଥିବାରୁ ପେଠା ଦମ୍ପ-
ତନର ଗବର୍ଣ୍ଣିତମେଣ୍ଡକୁ ଜଣାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଏ
ନଗରର ସମ୍ପାଦକ ଗ୍ରାୟ ଗବର୍ଣ୍ଣିତମେ ନବୁ
ହୋଇଅଛି ।

ଗବର୍ଣ୍ଣିତ ଜେନରଲ ବାହାଦୁର ଅଗାମୀ
ଅଳ୍ପକ୍ରମ ମାସରେ ସିମଲଠାରୁ ଉତ୍କଳକୁ
ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କରିବେ ବୋଲି ଶୁଣାଯାଏ ।
ଫେର ଅସିଲକୁ ପ୍ରିନ୍ସ ଅର୍ବ ବେଲୁଙ୍କର
ଅଭ୍ୟର୍ଥନାର ଅପୌଳକ ହେବ ।

ସୋମପ୍ରକାଶ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଅମେରବାର
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଜାଗଜର ନୌବା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ତହିଁରେ ବସି ଫିଲଡେଲଫିୟାଠାରୁ ଲେ-
ପିକୋ ଉପବାଗର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିଲେ ।
ନୌବାର ଲମ୍ବ ୧୫ ଫିଟ ମୋଟ ୮୮ ଇଞ୍ଚ ଓ
ଉଚ୍ଚତ୍ୱ ୮୨ ଇଞ୍ଚ ମାତ୍ର । ବହଳ ବନ ତେତେ
ଅତ୍ୟଧିକ ବୟା ଶୁଣାଯାଉଅଛି ।

ତାଙ୍କର ମହାଦୁଲ୍ଲ ସରବାରଙ୍କର ବଞ୍ଚନ
ସର ସବାପେ ପଠିତ ମହେଶ୍ୱର ନ୍ୟାୟର
ଟ ୧୦୦୦ ଟା ଓ ବାକୁ ବାଳାକୃଷ୍ଣ ଠାକୁର
ଟ ୨୦୦୦ ଟା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି । ଏସବୁପାଇଁ

ଯେଉଁସି ଲୋକଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଓ ବଦାନ୍ୟତା
ଦେଖାଯାଏ ତାହା ଅତି ଅନନ୍ଦର ଅଟଇ ।

ରଞ୍ଜନଗଡ଼େ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ବ୍ରହ୍ମା
ବ୍ରଜା ଅପଣା ଅଧିକାର ମଧ୍ୟରେ ଘୋଷଣା
ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ମହାତ୍ମକ ଓ ଅପରଦ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଅଛନ୍ତି
ତାହା ଶିଖିଲେବେଳେ କରବେ ଓ ଦୌରପି
ମତେ ଗଜା ଇଂରାଜୀ ସହିତ ସୁବରେ ପ୍ରକୃତ
ହେବେ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ବିଶ୍ୱମାନ ଗଜତ ଜୁନମାସ
ତା ୧ ରୁଗ ବେଳ ୧୩ ଶ୍ରୀ ସମୟରେ ଉତ୍କ-
ଳର ସାହେବଙ୍କ ଆଟ ଲକ୍ଷରେ ଉତ୍କଳ ହେବ ।
ନ ୧ ମୂର ବିପ୍ରି ଲମ୍ବ ହା ୩ ଇ ଚଉଡ଼ା
ହା ୨୫ ଓ ବୋହାର ୨୭୫ ବସ୍ତା ୧ ମ ୫୫୦
ନ ୨ ମୂର ବିପ୍ରି ଲମ୍ବ ହା ୩୦ ଓ ଚଉଡ଼ା
ହା ୨ ଓ ବୋହାର ୨୫୦ ବସ୍ତା ୧ ମ ୫୫୦
ନ ୩ ମୂର ବିପ୍ରି ଲମ୍ବ ହା ୩୮ ଓ ଚଉଡ଼ା
ହା ୮ ଓ ବୋହାର ୨୫୦ ବସ୍ତା ୧ ମ ୫୦୦
ସବୁ ନୂତନ ବିପ୍ରି ବର୍ଷକର । ଯାହାକର ଗରମ
କରବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯଥା ସ୍ଥାନ ଓ ସମୟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଁ ଉତ୍କଳର ସାଧାରଣ ଉପସମ-
ଜେ ଡାକି ଲେବ ।

କଟକ } ସାଧୁ ସାମଲ
୧ । ୨ । ୨୫ } । ସା । ମହାଲୀପାଳ

ସୁଅଲକର ଚିହଣି ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେ-
ଶାର୍ଥୀ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କଟକ ଶାନ୍ତି ଲ-
ଠାରେ ଅମ୍ବୁଦ୍ୱାରୀ ଗୁଣିତ ହେବ । ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ
ସମୟ ପରେ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ । ପ୍ରାର୍ଥନାମେ
ଶୀଘ୍ର ଅମ୍ବୁଦ୍ୱାରୀ ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ ।

Cuttack } N. K. Dass,
Jt. Inspector of
The 31st May 1875. } Schools Orissa.

ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ।
ବାବୁ ଗୁମରୋପାଳ ଚାଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାୟ
ପୁସ୍ତକ ବଜାର ୫ ୨୫୪
ଶ୍ରୀ ରଞ୍ଜନ ଗଡ଼େ ମଧ୍ୟସ୍ଥର ୫ ୨୫୪
ବାବୁ ସରୁଗୋରୁମ କର
ସମ୍ବଲପୁର ଅଞ୍ଚଳ

ଏହି ଉତ୍କଳସାହିତ୍ୟ ସହର
ଦାକମାନ କଟକପତ୍ର ଉତ୍କଳ
ମୁଦ୍ର ଓ ପ୍ରକାଶକ ହେବ ।

100 A

ମୂଲ୍ୟ ତାଲିକା ବାବଦ ମାତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ସହ

କଲକତ୍ତା		କଲକତ୍ତା	
ଭୂମିପତ୍ରିମାତ୍ର ୩୯୭୮ ବର୍ଗମାଇଲ		ଭୂମିପତ୍ରିମାତ୍ର ୨୯୭୦ ବର୍ଗମାଇଲ	
କୋଷ୍ଠସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୨,୨୫,୦୦୦ ଶ୍ରୀ ୨୨୧୫୫୫		କୋଷ୍ଠସଂଖ୍ୟା ପୁରୁଷ ୩୮୧୫୫୫ ଶ୍ରୀ	
କାଗଜର ବ୍ୟୟ		କାଗଜର ବ୍ୟୟ	
ଗ୍ରାହ୍ୟତା	କ ୨୫୫
ମୁଦ୍ରଣମାନ	କ ୪୦,୦୧୩
କ୍ରମ	କ ୧୪,୩୦,୦୪୦
ବୋଧ	କ ୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାର	କ ୨୨୫୭

ମୋଟ କ ୧୪,୧୫,୨୮୫		କ ୨୨୧,୦୨୫	
କେଉଁ କାଗଜରେ କେଉଁ ମୂଲ୍ୟ		କେଉଁ କାଗଜରେ କେଉଁ ମୂଲ୍ୟ	
ଗ୍ରାହ୍ୟତା	କ ୨
ମୁଦ୍ରଣମାନ	କ ୪୫
କ୍ରମ	କ ୧,୨୨୦
ବୋଧ	କ ୦
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାର	କ ୦
କ ୧,୨୨୦		କ ୨	

ମ	ପୁରୁଷ	୧	ପୁରୁଷ
ବସନ୍ତ	୧୭	୧୭	୮
ଜୁଲ	୩୨୭	୨୧୩	୧୧୮ ୧୩
ଉତ୍ତରାସିନ	୧୦୭	୭୧	୫୭ ୪୦
ଅକ୍ଟୋବର	୨	୧	୧ ୦
ନଭେମ୍ବର	୧	୦	୦ ୦
ଡିସେମ୍ବର	୧୦	୧୧	୫ ୫
ମାର୍ଚ୍ଚ ୩ ଓ ଅପ୍ରେଲ	୮	୮	୨ ୫
ଅନ୍ୟାନ୍ୟକାର	୨୮୧	୨୨୦	୧୫୫ ୧୦୭

ମୋଟ ୮୨୭ ୮୦୩		୧୨୫ ୩୦୨	
କେଉଁ କାଗଜରେ କେଉଁ ମୂଲ୍ୟ		କେଉଁ କାଗଜରେ କେଉଁ ମୂଲ୍ୟ	
ପୁରୁଷ	ଶ୍ରୀ	ପୁରୁଷ	ଶ୍ରୀ
ପୁରୁଷ	୨୨	୨୭	୧୭ ୧୭
ବରଦର୍ଶନ ଅନୁଷ୍ଠାନ	୧୭୭	୧୩୨	୫୭ ୫୮
ଠାକୁରାଣୀ	୧୪୩	୧୧୫	୪୨ ୩୫
" ୧୨	୫୨	୫୨	୮ ୧୨
" ୨୦	୪୫	୧୫	୩୫ ୩୨
" ୦୦	୧୫	୧୧	୩୫ ୩୧
" ୪୦	୧୦	୨୦	୪୭ ୨୫
" ୫୦	୨୮	୪୦	୩୧ ୧୧
" ୧୦	୨୫	୨୭	୩୨ ୩୧
ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ	୮୩	୧୧୮	୪୩ ୨୫
ମୋଟ ୮୨୭ ୮୦୩		୧୨୫ ୩୦୨	

100
400

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାଦିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ଦି. ୧୦୩ } ତା ୩ ରୁଗ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଡେକ୍ଟର ଡାକ୍ତର ନେ ୩୮୨ ସାଲ ଗଜକାର } ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମନ୍ତ୍ର ୫*
 ସଂଖ୍ୟା } ମର୍ଦ୍ଦମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭ } ମର୍ଦ୍ଦମୂଲ୍ୟ ପାଇଁ ତାହାମାସୁର ୫୧୫

ଅତୀତ ଯୋଗର ଜଳ ବମକଳଦ୍ୱାରା
 ଶୁଦ୍ଧୀକାର ପ୍ରକାର ଅନୁମାନେ ଗଜପ୍ରାହରେ
 ଲେଖିଥିଲି ମାତ୍ର ଗଜ ଗଜକାର ହେଲେ କିଛି
 ପାଣି ଉଠି ନ ଥିଲା ସେଦିନ ପାଣି ଉଠିବାରୁ
 ମୋଟିଏ ଗାଈ ଯାହା ଲାଗିଲ ଓ ନଗର ଛାଡ଼ା
 ଚାହିଁ ଅନ୍ୟପାତ ଲୋକସୁଖା କୌତୁକ ଦେଖି-
 ବାକୁ ଅସିଥିଲେ ଫଳତଃ ବମକଳଦ୍ୱାରା ଏତେ
 ସହଜରେ ଓ ଏମନ୍ତ ପୀଣ୍ଡ ଜଳ ଉଠେ
 ବୋଲି ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣା ନ ଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହା
 ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ତାହାଙ୍କର ଯେମନ୍ତ କୌ-
 ତୁକ ସେତୁପର ସିନ୍ଧା ହୋଇଅଛି ଏହିକ ବହୁତ-
 ଜଳ ଥିବା ଯୋଗରସକୁ ଶୁଦ୍ଧୀକାରକ ହେଲେ
 ହମକଳ କମା ବେହୁ ସେଣାକୁ ସମ୍ଭବରେ ନାହିଁ
 ଓ ସେପରି ହେଲେ ଏଠାରେ ମୋଟିଏ ଉପକାର
 ହେଲା ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ମାତ୍ର ଯୋଗରସର
 ପକ୍ୱ ଉତ୍ତାର ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅନୁମାନକର
 ଶୁଦ୍ଧ ସତ୍ୟେ ହୁଅଇ । କଳ ଲଗାଇ ବସ୍ତ୍ରା-
 ଂରୁ ତୁରୁ ଚଳିବନେ ପାଣି ଶୁଦ୍ଧୀର ଦେଲେ
 ସତ୍ୟ ଓ ଅଧିକ ମନୁଷ୍ୟ ଲଗାଇ ଅଳ୍ପ ଦିନରେ
 ପକ୍ୱପତ୍ର ଯୋଗର ଉତ୍ତରୁ ଯୋଗ ଅଣି ଯେମନ୍ତ
 ଗୁରୁପାତ ତାହା ଓ ଗଜକାରେ ପକ୍ୱାଉଅଛନ୍ତି
 ସେହିପରି ପକ୍ୱାଉ ଦେଉପାରିବେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ
 ସକଳେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏସବୁ କରୁଁ ବର୍ଷାକାଳ
 ଅଳ୍ପ ହେଲ ଉପରେ ପଡ଼ିବା ନାହିଁ ବସିବିବା
 ଓ ଚାହିଁ ଉପରେ ତେଜା ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଅତି
 ଦ୍ୱାର ନାହିଁ ସୁତରାଂ ଯେଉଁ ମାଟି ଉପରୁ ଯୋଗ

ହୋଇ ଉପରେ ପଡ଼ିଅଛି ତାହା ସମସ୍ତ ବର୍ଷ-
 କଳରେ ପୁନଃବାର ଜଳକୁ ବସୁଅସିବ ବର୍ଷା
 କାଳ ଉତ୍ତାରୁ ଯୋଗରସ ପ୍ରକାଶ ଅକାର
 ଥାରଣ କରିବ ସୁତରାଂ ଦେବଳ ଧଳା ଗର୍ଜ ଓ
 ପରମ୍ପର ସାର ହେଲା । ଉପକାର ବିଷ୍ଣୁକ ମାତ୍ର
 ହେଲା ନାହିଁ । ସରକାର କୌତୁକ ବୋଲିବିନା
 ଏମନ୍ତ କରିବାଦ ହେଉଅଛି ଅପଣା କୌତୁକ
 କୌତୁକ ବିବେକ ଲୋକ ଏପରି ଗର୍ଜ କରିବ
 ନାହିଁ ।

ଗଜ ପ୍ରବାସିତ ଉତ୍କଳ ହୃଦୈଷିଣି କଣା-
 ଯାଏ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ
 ପରିବାର ପ୍ରଗଂସାସୁତକ ଶତ୍ରୁ ଏସ ରଜନବ-
 ମ୍ୟାନ ପରିବାରେ ଶ୍ରୀୟ କରୁଅଥିଲେ ତହିଁକି
 ଅଗ୍ରସ୍ତ ବର ହୃଦୈଷିଣୀ ଅନେକ ଅତୁପ୍ରଗଂସା
 ଗାଜ କରି ଅଛନ୍ତି । ଅପଣା ପ୍ରଗଂସା ଶୁଣିଲେ
 ତହିଁରେ ଅନଳତ ହେବାର ମନୁଷ୍ୟର ସୁରୁକସିକ
 ଓ ପ୍ରଗଂସାପଥ ଦେଖାଇ ଦୁଇ ଚାହିଁ ସକଳେ
 ଅପଣା କ୍ଷମତାର ସରଳତା ଦେବା ଓ ଅଳ୍ପ-
 ପ୍ରଗଂସା କରିବା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଉଚିତ
 ହେଉ କି ନ ହେଉ ଉମେଦଠିଆରକ ପକ୍ଷରେ
 ତାହା ଅବିନୟ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ବୋଲିବାକୁ
 ହେବ । ପୁଣି ଉତ୍କଳ ହୃଦୈଷିଣୀ ପ୍ରକୃତ ଉମେ-
 ଦଠିଆରପରି ଯେମନ୍ତ ଅପଣାର ଯୋଗତାର
 ପ୍ରଗଂସାପଥ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେତୁପର ସେକ-
 ତାର କମା ତାହାଙ୍କର କୁଟୁମ୍ବ (ବିଶୋଧ୍ୟର

ପ୍ରକୃତି) ଗଜମରବା ଓ ସେତୁ ଦେବୁରୁ ଯଥା
 କାୟମରେ ଜାଗଜଗ୍ରୀବ ବାହାର କରିବାକୁ
 ଅକ୍ଷମ ହେବା ଉଚ୍ୟାଦି ଚୁଃଖର ବାହାଣୀ ମଧ୍ୟ
 କହୁ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଶେଷରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଏହାମଧ୍ୟ
 ଲେଖାଯାଇ ଅଛି ଯେ ସାତାୟ୍ୟ ଯାଇଲେ ସେ
 ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତନବର୍ମ ବରଦେ ।
 ସୁତରାଂ ସର୍ବପ୍ରକାରରେ ତାହା ଉମେଦଠିଆର
 ଦରୁଣାପ୍ରସର ହୋଇଅଛି । ଯାହା ହେଉ ସମ-
 ସ୍ତେ ଅପଣା ମଜଲ ଲେଟକୁ ଓ ହୃଦୈଷିଣୀଙ୍କର
 ଏପରି ଲେଖିବାରେ ଅନ୍ୟ କାହାର କିଛି
 ଅପଣି ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ଦତ୍ତ ରୁଂଗର ବସ୍ତୁ ସେ
 ଚାହିଁ ସକଳେ ହୃଦୈଷିଣୀ ଅନ୍ୟ ପରିଦାମା-
 ନକ୍ ଦେବଳ ଉଦା କରିଅଛନ୍ତି ଏମନ୍ତ ମୁହେ
 ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ମିଥ୍ୟାପକାଦି ସୁଦା ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶାର
 ଅନ୍ୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରକ ପରି ସେ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡାକର
 ବୃତ୍ତି ଉପରେ ଶର୍ତ୍ତର ବରଜାହାନ୍ନି ଏଥିର ଅର୍ଥ
 କଣ ? ଓଡ଼ିଶାର ଅତି ଜାଗତସବୁ ସଂବାପପଥ
 ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ବୃତ୍ତି ଲୋକ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହା
 ହୃଦୈଷିଣୀ ଚାହିଁର ଅପେକ୍ଷା ନ ରୁଣ୍ଡି ଜନ
 ସମାଜରେ ଅପଣା ଶେକସଣ ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ।
 ବର୍ତ୍ତର ଦେଉଁ ସମ୍ବାଦପଥ ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡା ବୃତ୍ତି
 ଯାଇବାର ହୃଦୈଷିଣୀ ତାଣ୍ଡି ଓ ଯେବେକ
 ବାଲେଶ୍ୱରର ତୁରୁପସିବା ସରକାର ବାର୍ଷିକ
 ଏକପକ୍ଷକା ଲେଖା ସବାପେ ସୁବଦରୁଅଛନ୍ତି

ମାତ୍ର ତାହା ସରକାର କାହୁଁକି ଦେବାକୁ ସ୍ୱୀକାର
କରୁଥିଲେ ଓ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଏ ଅବା ତାହା
ଲୋଗ କଲଣି? ପର ନାମରେ ମିଥ୍ୟାପଦାଦ
ଦେବା କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକ ଅପରାଧ ମହତ୍ତ୍ୱ
ଅନ୍ୟ କୌଣସିରୂପେ ଦେଖାଇ ନ ଯାରେ ସେ
ଯେ କପ୍ରକାର ଲୋକ ପାଠକମାନେ ତହିଁର
କର୍ମର ହରକେ ଅନୁମାନେ ଏପ୍ରକାରଲୋକଙ୍କୁ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୟାର ପାତ୍ର ଜ୍ଞାନ କର ।

ବଙ୍ଗଳାର ଅବକାଶ ନିୟମ ।

ଗଜମାସ ତା ୨୭ ରୁଜର କଲିକତା ଗଜେ-
ତ୍ରରେ ବଙ୍ଗଳାବିଭାଗର ଅବକାଶ ନିୟମ ସମ୍ପ-
ର୍କରେ ବେଲେଗୁଡ଼ିଏ ଜାଗଜ ଉପା ହୋଇଅଛି
ସେ ସବୁ ପଠିବାକୁ ଅତି ସୁମକର ଓ ତହିଁରେ
ଅନେକ ପ୍ରକାର ମଜାମତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଅଛି
ଅନୁମାନକର କ୍ଷୁଦ୍ରପତ୍ରକାରେ ସ୍ୱାନାଲକ
ହେତୁରୁ ତହିଁର ମର୍ମ ଅତି ସଂକ୍ଷେପରୂପେ
ପାଠକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଅଛି ।

ସମ୍ପର୍କି ଯେଉଁ ନିୟମରେ ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର
ଅବକାଶ ମହକୁମାର କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁଅଛି ତହିଁ-
ରେ ମାତ୍ରପ୍ରତ୍ୟେକ ସେକ୍ଟର ରହିତ ନ ହୋଇ
ଉପାଦେଶର ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଜ୍ଞାନ କର ତହିଁର
ପ୍ରକାଶ କରଣା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଙ୍ଗଳାର
ବେତେକ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତବ୍ୟକ୍ତି ବା ସବୁରୁ ଅନେକନ
ପଞ୍ଚମାନ ଉଚ୍ଚିୟା ଓ ବଙ୍ଗଳା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରେ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତ ହୋଇଥିଲ । ସେ ସବୁ ଦୋରରେକନର
ମତ ସକାଶେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ପଠାଇବାରୁ ଅବ-
କାଶ ବଳକାର ଭାବପ୍ରାପ୍ତ ମେୟର ଗ୍ରାସ୍ତକ୍ତ
ମହତାହେକ ଗୋଟିଏ ସୁଗର୍ଭ ରିପୋର୍ଟ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ତହିଁରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା ମଧ୍ୟରେ
ତଳଲଣ୍ଡିତ ପ୍ରକାଶମାନ ଅଛି । ମଜାମତେକ
କେଲୁ ଯେ ମଦ୍ୟାନର ଅଭ୍ୟାସ ପୁର୍ବଠାରୁ
ଅନେକ କଟିଅଛି କିମ୍ପେକ୍ତଃ ନଗର ଓ ଉଦ୍-
ଗ୍ରୋଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ଦେଖାଯାଏ
ମାତ୍ର ଅବକାଶ ମହକୁମାର ଦୋଷରୁ ତାହା
ହୋଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚଗ୍ରୋଣୀର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ପାନଦୋଷ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର ଜନକଣ ଅର୍ଥାତ୍
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟରୁ ଓ ତାହାର କମିଶ୍ନରମାନେ
ସାକ୍ଷ ହେଇ ଅଛନ୍ତି କେତେକକଣ କଲେକ୍ଟର
ମଧ୍ୟ ଏପ୍ରକାର ମତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଇଂରାଜ
ଶିକ୍ଷା ସହିତ ପାନଦୋଷର ବିପେକ୍ଷ ପ୍ରଣୟ
ଧିକାର ମଧ୍ୟ ଏମାନେ ବହି ଅଛନ୍ତି ଗ୍ରାସ୍ତକ୍ତ ମତ-
ସାହେବ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରୋଣୀର ଲୋକଙ୍କ

ପାନପ୍ରବୃତ୍ତି ନିବାରଣ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି କଥାନ
କରଣା ଅସମ୍ଭବ କାରଣ ସେମାନେ ବଳତା
ସରକ ଅପରାଧରେ ବସି ପାନ କରନ୍ତି ।
ଦେଖାଯୁ ସରକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ କି
ଦୋଷୀକୁ ଅସନ୍ତ ନାହିଁ । ବଳତା ମଦର
ମାତ୍ର ମାତ୍ରା ଅଛି ତାହା ବଦଳିଲେ ମଧ୍ୟ
କିମ୍ପେକ୍ତ ଫଳ ନାହିଁ ବାରଣ ତହିଁରେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରୋ-
ଣୀୟକର ବିପେକ୍ଷ କହୁ ହେବ ବଙ୍ଗଳାର
ଅଧିକାର ଲୋକ ଯେ ମଦ୍ୟାନ କରନ୍ତି
ବୋଲି ଲୁହାଯାଏ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହଇ
ବାରଣ ହେବାବଦ୍ଧୀର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ପ୍ରକାଶକ
ମନୁଷ୍ୟ ହାଗୁହାର ବର୍ଷରେ ୧୦ ପାତ୍ର
ମଦ୍ୟର ମାତ୍ରା କଅଇ ଓ ଏଥିରେ ପୁଣି
ଇଂରାଜ ଲୋକଙ୍କର ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଧିକ ଅଛି ଇଂଲଣ୍ଡ
ସଙ୍ଗେ ଲୁକନା କଲେ ସେଠାଲୋକମାନେ
ଜଣକେ ହାଗୁହାର ବାର୍ଷିକ ୫ ୧୦୦ ଅବକାଶ
ମାତ୍ରା କଅଇ । କିମ୍ପେକ୍ତଃ ବଙ୍ଗଳାର ଦେଖାଯୁ
ସରକ ଅତି ଉତ୍କଳ ସୁତରାଂ ମତୁଅଲ ହେବା
ଏଥିର ସାଧାରଣ ଫଳ ନୁହଇ ମାତ୍ର ଅବକାଶ
ଘଟନା । ଅତି ମଦ୍ୟାନରୁ ଲୋକେ ବୁଝିବର
ଅପରାଧ କରବାର ପ୍ରବୃତ୍ତି ଦେଖା ନ ଯାଏ ।
ଯାହାର ସେପରି ପ୍ରକୃତ ମଦ୍ୟାନରୁ ତାହା
ବୃଦ୍ଧି ହୁଅଇ ମାତ୍ର ସେପରି ପ୍ରକୃତି କାଳ ହୁଅଇ
ନାହିଁ । ଏ କିଷ୍ଟରେ କଲକତାର ପ୍ରସିଦ୍ଧ
ପୁଲିସ କମିଶ୍ନର ଓକାକପସାହେବ ମତ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ପରମେକ୍ତରେ ଗ୍ରାସ୍ତକ୍ତ ମହତାହେବ କହୁ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଯେତେ ଉପାୟ
କରନ୍ତି ଏ ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ପେକ୍ତ
ଯେ ମଦ୍ୟାନ ନ କରବେ କି ଅବକାଶ ରାଜସ୍ୱ
ବୃଦ୍ଧି ନ ହେବ ଏମନ୍ତ ହୋଇ ନ ଯାରେ ।
ଉଚ୍ଚଗ୍ରୋଣୀର ଲୋକମାନେ ଯେତେ ଉଚ୍ଚଗ୍ରୋ-
ଣୀୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ଅନୁକରଣ କରବେ ତେତେ
ଉଲ ମନ ଉଦ୍ଦୟକୁ ଶିକ୍ଷଣ କରବେ ଏବ
ମଧ୍ୟ ଓ କିମ୍ପେକ୍ତର ଲୋକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା
ଯେତେ ଉଲ ହେଉଥିବ, କୃଷି ଓ ବାଗିକିମ୍ପ
ଯେତେ କିମ୍ପାର ହେବ ଓ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଯେତେ
ବୃଦ୍ଧିବ ସେମାନେ ତେତେ ଅଧିକ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି-
ବେ, ଅଧିକ ଜାଇକେ ଓ ଅଧିକ ମଦ୍ୟାନ
କରବେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଗୋରୁମଦ ପ୍ରକୃତ ଓ
କିମ୍ପେକ୍ତ ସରକାର କିମ୍ପେକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଥିବାରୁ ଲୋ-
କଙ୍କ ପରିମିତପାନ ଅଭ୍ୟାସ କରୁନବା କଠିନ
ଅଟଇ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କେବଳ ଏକିକ କର

ପାରନ୍ତି ଯେ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ଯୋଗା-
ଇବେ ମାତ୍ର ତାହା ଜନାଇବେ ନାହିଁ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ବଙ୍ଗଳାଙ୍କ ମନୁଷ୍ୟର ପ୍ରକାଶ ଯେ
ସେ ମହତାହେବକ ମତରେ ଐତ୍ୟ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସର ଉଚ୍ଚ ଖେମ୍ପଲ ବୋଲନ୍ତି ଯେ
ବଙ୍ଗଳାର ଲୋକମାନେ ସ୍ୱଭାବତଃ ପରମିତା-
ରୁଣ ଓ ଗାନ୍ଧି ଅଟନ୍ତି ଓ ମୋଟ ଲୋକସଂଖ୍ୟା
ଧର କରୁର ବଲେ ଜଣକେ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏକ-
ଗ୍ରାସମଦରୁ ଅଧିକ ପିଇବାର ପ୍ରକାଶ ପାରୁ ନାହିଁ
ମଦ୍ୟାନରୁ ଅପରାଧ ଦୃଷ୍ଟିକାର ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣ
ନାହିଁ । ଏପ୍ରକାର ଅପାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେଖା-
ଯାଏ ତ ୧୯ ଶ ମନୁଷ୍ୟରେ ବର୍ଷରେ ଅଧ-
ଶୁଣାବ ମାତ୍ର ସେକ୍ଟର କରନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ଅନୁ-
ମାନ ହୁଅଇ ଯେ ଅନେକଲୋକ ଦେଲେ ମତ
ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁଠାରେ ଅନେକ ଲୁକ
ମତରୁ ଦଳବଦ୍ଧ ହୋଇ ବର୍ମ କରନ୍ତି ସେଠାରେ
ପାନ ଦୋଷ ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ଏହାକ ଅଧି
ଉଣା ହେତୁରୁ ଏମାନେ ଅଧିକ ପାନକର ତ
ପାରନ୍ତି ଏବ ଏମାନଙ୍କର ଦଠିନ ଛମରୁ ସୁରଣ
କଲେ ଏମାନେ ଅଧିକ ପାନ କରବାର ସକା
ହୋଇ ନ ଯାରେ । ମାତ୍ର କଲକତା ଓ ତହିଁର
ଉପାହାର ଚିକିତ୍ସା ଓ ଉପସମାଧରେ ପାନଦୋ-
ଷର ବୃଦ୍ଧି ହେବା ବଡ଼ ଗୋରମାୟୁ ଅଟଇ ।
ଏ ଦୋଷ ନିବାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବେଲେକ
ଉପାୟ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ଅପରା
ଧର୍ମମାତ୍ର ବୃଦ୍ଧିକୁ ଉଚ୍ଚେଚ୍ଚଳ ନ କଲେ ଏଥିର
ପ୍ରକୃତ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ନ ଯାରେ ।

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଉଚ୍ଚିୟା ଏପମପ୍ର ପାଠକର
ଗ୍ରାସ୍ତକ୍ତ ମହତାହେବକ ସହିତ ଐତ୍ୟ ହୋଇ
କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ମତ କିମ୍ପେକ୍ତ ପକ୍ଷରେ ଅଧିକ
ଦଠିନ ନିୟମ ହେଲେ କେବଳ ଦେଶ ସରକ
କିମ୍ପା ବଦଳିବ ସୁତରାଂ ସରକାରୀ ବର୍ମକାରକର
ଉଚ୍ଚିତ ହି ହୋବାକର ସଂଖ୍ୟା ଯେତେ ଶତ
ହୋଇ ଯାରେ ତାହା କରବେ ।

ଏଥିର ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
ଗ୍ରାସ୍ତକ୍ତ ମତ ସାହେବକ ମତରୁ ସମ୍ପର୍କିତପେ
ଅନୁମୋଦନ କର ଅଛନ୍ତି ଓ ବାସ୍ତବରେ
ଅନୁମାନକର ବୁଝିବାରେ ମହତାହେବ ଅପରା
ମତରୁ ସୁକର ସ୍ୱିକାର ସମ୍ପ୍ରମାଣ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ବଙ୍ଗଳାରେ ପାନଦୋଷ ବିପେକ୍ଷ ବୃଦ୍ଧି ହେବା-
ର ସମସ୍ତେ ଦେଖି ସତ୍ୟ ମାତ୍ର ତହିଁର ଦୈ-
ଶିକ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଦେବତ ଏପରି
ବୋଲିଯାଇ ଯାରେ ଯେ ପ୍ରବେ ମଦ୍ୟାନ

ପୁସ୍ତକରେ ଧର୍ମସଂହୀତା ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଥିଲା ତାହା ଏଣିକି ଲୋପିତ ହୋଇ ଅନେକଦିନେକ ମନୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଦେଖାଯାଏ ମାତ୍ର ସଦ୍ୟା ମନୁସାହ-
 ଚର ମନୁଅଲ ଦେବାର ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ତାହା ବରଂ ବିଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରି ଦେଖିଲେ ପ୍ରକୃତ ହେବ ଯେ ପୂର୍ବଠାରୁ ମନୁଅଲଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଉଣା ହୋଇ ଅସୁଅଛି ।

— ପ୍ରାପ୍ତ

ଗଜକାନ୍ତ କାହିଁରେ ଉଦ୍ଭବ ହେବ ?
 (ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
 ଉଦ୍ଭବରେ ଦଣ୍ଡବଧ ।

ପୁରୀ ଗଜକାନ୍ତ ରାଜାମାନେ ଯେଉଁସବୁ ଉଦ୍ଭବକ ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥିଲେ ତାହା ନ୍ୟୁନାଧିକ-
 ରେ ଅସୁଦେଶୀୟ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକିପ୍ରାୟ ଅବଗତ ଥିଲା । କରକରେ କର ଦେବା, କୁଳୁର ଲଗାଇ ଦେବା, ଭେଦରେ ମୁଣ୍ଡ ଲୁଟାଇ ଦେବା ଓ ଅନ୍ୟ କମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ମଧ୍ୟରେ ବୀରୁସକାଠି ଯୋଡ଼ି ଚିହ୍ନରେ ଭେଦକନା ଗୁଜାଇ ମସାଲ ଲାଗିବା ପ୍ରଭୃତି ଉଦ୍ଭବକ ଦଣ୍ଡମାନ ରହିତ ହୋଇଥିଲେବେଁ ସାମାନ୍ୟ ଅପରାଧରେ ଅଥବା ନରପୁରାଣରେ ଯେଉଁସବୁ ଦଣ୍ଡ କୌଣସି ପୁଲରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଅଛି ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଚଳିତ ଦେବାକୁ ହୁଅଇ । ଲୁଗାଢ଼ିଆ ଭେଦ ଯେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଗଜମଧ୍ୟରେ ବାଟରେ ଗୁଲବ ଭେଦେ ତାହାପ୍ରଭ ଅର୍ଥବଗ୍ର ଓ ସମୁଦ୍ଧେ ନାସ୍ତି ଅପମାନ କରନ୍ତା । କୌଣସିବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ପିତା ଲମ୍ବାଇ ବାଟ ଗୁଲଲ ଭେଦେ ଖନୁଆମାନେ କହଲେ ସେ ଅଜ୍ଞ ଏହାର ଅନେକଟଙ୍କା ଭେଲଣି ଏ ଗୋବୈଲକୁ ହଜାଇ ପଞ୍ଚାଶ ଦେଇ ଗୁଜାଳ ଅଜ୍ଞରେ ତାହାପ୍ରଭ ଦାସ ହୁଏ ଯେ ଭୁମ୍ଭେ ଗୁଜାଳରେ ଥାଇ ଏଭେଧନ ଉପାର୍ଜନ କଲ ଅଥବା ଭୁମ୍ଭେ ଏଭେଧୁରୁଷ ଦେଲ ଗୁଜାଳର-
 ରେ ଗୁଲର କର ବମା ପାତ୍ରପଣ କରି ଏଭେ ଟଙ୍କା ନେଲ ସରକାରର ପ୍ରୟୋଜନ ଅଛି ଭୁମ୍ଭେ ହଜାଇ ବି ପାଞ୍ଚଶଟଙ୍କା ଦଥ । ଯେଦେଲ ସେତ ନାହିଁ ପାଇଲ, ନଭୁବା ଯାହାର ନାହିଁ ଅଥବା ସେ ଲେଉ ପରଦାସ ନ କଲ ସେ ଅଶୀକୃତ ହେଲେ ତାହାକୁ ଅଦ୍ୟରେ ଶାସ୍ତ୍ରରକ ଦଣ୍ଡ ଉପସାଏ ଚିହ୍ନରେ ନ ଦେଲେ ତ ଦେଇ ନ ପାରିଲେ ତାହାର ଗର ବୋହୁ ଅଣିବାର ଅଦେଶ ହୁଏ । ଶାସ୍ତ୍ରରକ ଦଣ୍ଡ ଏହି ସେ ଖର

ଦିନରେ ଖରରେ ବସାଇ ରଖିବା, ଶୀତଦିନରେ ଗୁଡ଼ିରେ କାକରରେ ବସାଇ ଜଳ ଚାଳିବା ଓ ଯେଉଁ ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଜଳୋକା ଥାନ୍ତି ସେ ପୁଷ୍କ-
 ରଣୀ ମଧ୍ୟରେ ଜଳରେ ଠିଆ କରି ରଖିବା ଓ ମାଜୁ ମରାଇବା ଇତ୍ୟାଦିପ୍ରକାର ଦୁଃସହ ଯତ୍ନଣା ହୁଅନ୍ତି । ଅଲ୍ପଦିନ ପୂର୍ବେ ଶୁଣା ହେଉଥିଲା ଯେ ଏକସ୍ଥାନରେ ଜଣକର ଗୁହ୍ୟଦ୍ୱାର ଦେଇ ଗୋଟାଏ ଯୋକ ପ୍ରବେଶ କରିବାରୁ ସେ ମର-
 ଗଲା । କେବଳ ଗୋଟିଏ କି ଦିଠିଟି ମନୁଷ୍ୟ ଏକ କାଳରେ ଦଣ୍ଡ ପାନ୍ତି ଏପରି ମଧ୍ୟ ନୁହଇ । ଅନେକସ୍ଥଳରେ ଦଣ୍ଡ, ଗୁଲିଶ ଓ ପରୁଣଜଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଖରରେ କି ଗୁଜାରେ ଶୀତରେ ଅଥବା ଜଳରେ ବସାଇ ରଖି ବଳାହାରପୂର୍ବକ ଅର୍ଥପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଉତ୍କଳଦେଶର ନିବାସି ମାନଙ୍କର ନିରାହୁଣ୍ଡାବ ଯେଉଁମାନେ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏହା କଦାପି ଅସମ୍ଭବ ମଣିବେ ନାହିଁ ଯେ ଦୁଃଖି ଓ ସହାୟତା ପ୍ରଜାମାନେ ଏପ୍ରକାର କ୍ଳେଶ ସହ୍ୟ କରି ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱପ୍ନାନ ପର-
 ତ୍ୟାଗ କରି ଯାଉ ନାହାନ୍ତି କି ଏକକ୍ରିତ ହୋଇ କମିଶ୍ୱର ପ୍ରଭୃତି ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅନେଦନ କରି ଅପଣାର ଦୁଃଖ ମୋଚନରେ ସହବାନ୍ ହେଉ ନାହାନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖୀ ପ୍ରଜାର ଅଲ୍ପଦିନ ପୂର୍ବେ ଘଟିଥିବା କୌଣସି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଲେଖୁଅଛୁ । ବୋ-
 ଧକରୁଁ ଏପରି ଦୁରବସ୍ଥା ଜେହୁ ଶୁଣି ନାହାନ୍ତି । ସେବ୍ୟକ୍ତିର ବଳଦ କମା ଶକ୍ତି ନ ଥିବାରୁ ବନମଧ୍ୟରୁ କାଷ୍ଠ ଥଣ୍ଡି ପ୍ରାଚାର ଦେବାକୁ ଅସମ ହୋଇ ନିଜେ ଜଳ ବହିଅଣି କାନ୍ଥ ଦେବାକୁ ଅରମ୍ଭ କଲା, କିପୁଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଦୁଃଖକେତେ କାନ୍ଥ ଉଠିଲା, ଚିହ୍ନରେ ଖରୁଆମାନେ ଗୁଜାଳଠାରେ କହଲେ ଅମୁକ ଗଞ୍ଜୁତ କାନ୍ଥ ଦଉଛି, ତହୁଁ ତାହାପ୍ରଭ ଚିତ୍ତ ହେଲ ସେ ଦାକର ହୁଅନ୍ତେ ତାକୁ ପରଗଲ ଯେ ଧେ . . . କାନ୍ଥ ଦେବ ଭେଦେ ଗ-
 ଜାକର ନଅରରେ ଅଉ କ ଦଅଯିବ । ସେଠାରେ କ ଲୁଟାବାଜ ହେବ । ରାଜା ଓ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଗୁହର ଅଉ କ ଲତର ବିଶେଷ ରହିବ । ଏହା କହି ତାହାପ୍ରଭ ଟ ୫୯ କା ଜରମାନା କଲେ ଓ ତାକୁ ଦନାକେତେ ଦା-
 ଜଇରେ ରଖିଲେ, ଏତନ୍ତଧରେ ସେ ଦଗାଳୁରକୁ ପଳାଇ ଯିବାର ହିରକର ଅପଣାର ଜଣେ ଲୁଟୁମୁକୁ ଜାମିନ ଦେଇ ଗରକୁ ଗଲା ଓ ଗୁଡ଼ି-
 ରେ ଗୋପନଭାବରେ ଅପଣାର ଶୁଣୁଳ ଓ

ଗାଲ ଦିଠିଟି ଭନଗୋଟି ତାହାର ଯଥାସମ୍ଭବ ଏହିମାତ୍ର ତାକୁ ଘେନ ଗୁଜାଳରକୁ ପଳାୟନ କଲା, ତହୁଁ ରାଜା ଅପଣାର ଲେଉ ଓ କୋଷ ପ୍ରକୃତିକ ଚରତାର୍ଥ କରି ନ ପାରି ସତର୍କ ଥାନ୍ତି । ସେ ଯେଉଁ ଗୁଜାଳରେ ଅସି ରହିଲେ ସେ ଗୁଜାଳ ପୁରାଗୁଜାଳର ସଲଗ୍ନ ଥିବାରୁ ତାହାର ଗୋରୁ-
 ମାନେ ଚରୁଥିଲେ ଏକଦିନରେ ତାକୁ ବାନ୍ଧ-
 ନେଇଗଲେ ସେ ତାକୁ ବିକୟ କରି ତାହାର ଜରମାନା ଅଦାୟ କରିବେ । ହେଉ ଏହାଠାରୁ ଜାଣି ଏପରି ଜରମାନା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲ । ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାମିନ ଥିଲା ସେ କହଲେ ଯେ ଜରମାନା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା ଏବେ ତାହାକୁ ଖଲ୍ୟ ଦଅ-
 ଯାଉ କନ୍ତୁ ରାଜା ଉତ୍ତର କଲେ ସେ ରାଜାଙ୍କ ପାରୁପଣିଆରେ ସିନା ସେ ଗାଲକ ଧରୁଅଣି ଜରମାନା ଉତ୍ପନ୍ନ କଲେ ଜାମିନଦାରର ଏଥୁ-
 ରେ କ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଲା । ତାହାଠାରୁ ଜାମିନ ବାବୁଟ ଟ ୫୯ କା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହିପରି ନ୍ୟାୟମାନ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଚଳିତ ହେଉଅଛି ସେଠାରେ ପ୍ରଜାକର କି ସୁଖ ?

କମଣ୍ଡା ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଅମୃତନାଳର ଜଳ ସାହେବ ଦୈନିକ ସବାଣେ ଅତି ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଯାଣା କର-
 ବେ । ଏଥର ପ୍ରାୟ ଦ ୮ ନ ଲାଗିବ । ଗଜ ସମ୍ରାଜରୁ ଯେଉଁସ ଗେଘଅ ହୋଇ-
 ବର୍ଷାରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଛି ତହୁଁରୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଯେ ଏଥର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଅଭାଗୀ ହୋଇପାରେ । ଜୁନମାସ ଶେଷ ସମ୍ରାଟରେ ସରଗୁର ନିର୍ଦ୍ଦୟ ହୁଅଇ । କଲେହୁଟଣା ମାଜର ପ୍ରଭୁଙ୍କେ ମୋକଦନା ପୁରପ୍ରାୟ ମକ ୭ ଗଜ ଦରୁଅଛି । ଅବସ୍ଥ ଗୁଣା ଜୋବାବଦନା ଶେଷ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ନିମନ୍ତର ଚଳିତାଣିସାବଣିରୁଠାରୁ ବ-
 ଜୁକକାଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଲ ମହିଦେଇ ଗୋଟିଏ କହୁସହକ ବାହାରୁ ଅଛି । ଏଥିରେ ଅନେକ ଉପକାର ହେବାର ମନାବନା ଅଛି । ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ କିମ୍ବ ପାହେବ ସହକ ଓ ପୋଖରୀ ଇତ୍ୟାଦି ନିର୍ମଣ ବିଷୟରେ ଘରୁ ଉପୁର । ଅମୈନାଜେ ଜେପୁଣୀ ହରୁଇଯୋଗ ନା-
 ମରେ ଗଣିଏ ପୁସ୍ତିକା ଏଥର ଛନ୍ଦକର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀ-
 ସୁବ୍ର ଦାରୁ ଅନନ୍ୟ ଦକୋପାଧ୍ୟାୟଙ୍କଠାରୁ ପାଇଥିବାର କୁଜୁକା ସହକ ବାହାର ଦରୁ-

ଅଛି । ଏହା ବଜଳା ଗୁଣରେ ମୁଦୁର ଓ ରସଧୂମ୍ର ଅଟଇ ଓ ଏଥିରେ ତେସୁମାନଙ୍କର ଜାନାପ୍ରକାର ଦୋଷ ବା ଅପୂର୍ଣ୍ଣତାର ବର୍ଣ୍ଣନ ହୋଇଅଛି ।

୧ । ଏହାଦେଶଜ ଗୋକେଶରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଅହମଦାବାଦର ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗତ ମଇମାସ ଜା ୧୮ ରାଜ ସନ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଯାଇଅଛି । ବ୍ୟବସ୍ତି ଗୁଣବାହେବ ବେଗୁରଦାସ ଅମାଲଦାସର କନ୍ୟା । ଅହମଦାବାଦରେ ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରଥମ ବ୍ୟବା ହେବ ।

୨ । ସମ୍ପ୍ରତି ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାରେ ଓଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାନ ନାମକ ଏକଦଳି ଅର୍ଥୁର୍ଯ୍ୟ ଗୋକବାଜ ଦେଖା-ଇଅଛି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅସଖାକୁ ପୁଲଚର ମହ୍ୟ ବୋଲି ପରଭୟ ଦେଇଥାଏ । ଏହି ଅଧିକାର ମହ୍ୟବତାରର ପ୍ରଦର୍ଶନସ୍ଥାନ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟଇ । କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଦର୍ଶନକାଳରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଉକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟର ଅଗ୍ରଭାଗ ଜଳ ଉପରେ ଗୋଟିହେତେ ଗ୍ୟାସର ନଳ ଡାଲଦେଇ ଏକ ଉପରେ ସେହି ଅଲୁଅ-ଜଳେ ଚୁକ୍ ମଦ୍ୟମାନ ବୋଟିଖାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଏ । ତାହାର ସେହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରଭାଗରେ ଗ୍ୟାସ ଥିବାରୁ ପୁଷ୍ଟିଜଣୀ ଥାଇଇ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ୟକ୍ ବୃକ୍ଷିଗୋଇଇ ଦେଇ-ଥୁଲ ।

ବଲତରେ ଜଣେ ମିଥ୍ୟା ଲୁହା ବଲମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ୍ରୀର ଏତେଧନ ସଫ୍ତୟ କରାଅଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷକୁ ବଜ୍ରନ ଶିଖାଳୟ ପତ୍ରମଳକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ପ୍ରାପନ କରାଅଛନ୍ତି ଏହାଲେକରେ ସକଳ ଦେଶୀୟ ଓ ସକଳମତା-ବଲମୀ ଲୋକେ ବୃକ୍ଷଜ ହେବେ ଓ କୌଣସି ଦିନେ ଧର୍ମର ଶିକ୍ଷା ହସ୍ତା ନ ଯାଇ କେବଳ ବଜ୍ରନ ବସୟର ଶିକ୍ଷା ହସ୍ତାସିବ । ବଲତରେ ସାମାନ୍ୟ ଲୋକେପୁଣି ସାମାନ୍ୟ ଉପାୟକୁ ସୁ-ରୁରୁପେ କର ଉତ୍ତରେ ଏତାଦୃଶ ଧନ ଅର୍ଜି ସର୍ବସାଧାରଣଜପକାର୍ଯ୍ୟେ ସର୍ବବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଧନ୍ୟ ଇଂରେଜ ! ଧନ୍ୟ ବଲତ !

କୃଷ୍ଣ ନଗରରେ କାଲେଜ ସ୍ଥାପନ ସଦାଗେ ମହାଶ୍ରୀ ସ୍ତମ୍ଭିମଣ୍ଡା ଅହୁର ବୁଲଇତି ସହସ୍ରକା ଦେବାକୁ ଅଜୀବାର କରାଅଛନ୍ତି ।

କମ୍ପେରରେ ସନ୍ଧ୍ୟାକାଳ ବିନେଶ ଜନ୍ମର ଦେଖାଯାଏ । କୌଣସି ନ ସମ୍ଭାଷଣପତ୍ରୁ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସେଠାର ଉତ୍ତୁଣ୍ଣେଶୀସ୍ତ ସାସି

ତାପ୍ରାୟ ସ୍ତାମାନେ ଏକ ନାତ୍ୟାଳୟରେ ଇଂ-ରେଜଙ୍କ ସହଜ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରରୂପେ କଥୋପକଥନ ଓ ନୃତ୍ୟ କଲେ । କେତୁ ସ୍ତା ଗାତ ଓ ଘୋଡାରେ ନଗରରେ ଛମଣ କରନ୍ତି ଓ ନେମକପର ଧମସ୍ତ ପାସିସ୍ତା ବାହାରକୁ ବାହାରବାର ଅଧିକ ବଳମ୍ବ ହେବ ନାହିଁ ।

ପେସିଫିକର ଉତ୍ତରୋତ୍ତ ସମ୍ପର୍କରେ ସେଠା ତେସୁଟିକମିଶ୍ନର ଏକ ସଭାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଦେଶୀୟଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ କ ଏଠା ଉତ୍ତରୁ କାଠରେ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବାରୁ ଅର୍ଦ୍ଧର ପ୍ରତାପ ଏତେନଜ ହୋଇଥିଲ ଯେବେ ଧକ୍ତାଉଇ ଓ ଚୌଡା ସତକସକ୍ତ ଆନ୍ତା ଦେବେ ଏପର ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ଏହାଶୁଣି ସେଠା ନିଦାସିମାନେ ପକ୍ତାଦର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଅ-ଛନ୍ତି । ଅମଙ୍ଗଲରୁ ମଙ୍ଗଳ ଜାତ ହେବାର ଏ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଅଟଇ ।

କଲିକତାରେ ଜଣେ ଦେଶୀୟ ଶ୍ଵାଲୋକ ଫଟୋଗ୍ରାଫିଦାର ଛକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରବାର ବ୍ୟବ-ଶିକ୍ଷାକର ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ବଙ୍ଗାଳମାନଙ୍କ ପରଦାର ମଧ୍ୟରେ ଯାଇ ଶ୍ଵାଲୋକଙ୍କର ଛବି ଉଦ୍ଘା-ଅଛି । ଏହାକୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଘାତ-ଲକ୍ଷଣ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗଜମାସ ଜା ୨୭ ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶ୍ଵରଦବ-ର୍ଷର ଫସଲର ଅବସ୍ଥା ଗବଶ୍ଟିମେଘରଶ୍ଵିୟା ମଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଚର୍ଚ୍ଚରୁ ଜଣା-ଯାଏ ବର୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ହୋଇଅଛି । ବସେସ ବଙ୍ଗଳାରେ ଦାକ୍ଷିଣ୍ୟର ଉତ୍ତମରୂପେ ଲଭ ହୋଇଅଛି ଓ ବର୍ଷାକାଳର ଫସଲର ଉଦ୍ୟମ ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଲାଗିଅଛି ।

ବରୋଦାରୁ ଟାଇମସ୍ ଅବଲଗ୍ରିୟା ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ଯେ ସାଲମ-ସଶୋକନ୍ତ ଶୁଣି ନରସ୍ତୁକ୍ତାବାଚକା-ବନ ଦୀପାନ୍ତର କରବାରେ ଲୋକମାନେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଅଭ୍ୟାଗର ଅଟଇ ଇଂରେଜ ସାଧନପ୍ର-ଶାଳୀ ଅନୁସାରେ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀମହାଶ୍ରୀଙ୍କର ଜ୍ୟେଷ୍ଠପୁତ୍ରଙ୍କର ଉତ୍ତ-ରବର୍ଷ ଶୁଭଗମନର ଉଦ୍ୟମ ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ ଲାଗିଲଣି । ସେଗଣିନନାମକ ଜାଦା ଏଥିପାଇଁ ସୁସଜ୍ଜିତ ଦେଉଅଛି ଓ ବିଲଭର କେତେକ ମବାବପତ୍ରର ଅଧିକାରମାନେ ସୁତନ୍ତ୍ରପତ୍ରପେକ ପଠାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଏକ ସଦାବସନ୍ତର ଅବଗତ-ହେଲୁ ଯେ ସେଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଞ୍ଚଜଣ

ମୁସଲମାନ ଧର୍ମିକର୍ମୀ ଉତ୍ତରୋତ୍ତର ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ଏମାନେ ବମେଲପ୍ରଭୃତ ସ୍ତାଳି ରୁମଣ କର ମହାଜର୍ତ୍ତକୁ ସାଜାକରିବେ ।

କୃଷ୍ଣଭେଗରେ ଗର୍ଜନଭେନ ଉପକାର କରବାର ତାକୁର ସିକେଲଅର ଉପୋକ୍ତ କରଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁପେଟି ଅଟ ବୋଲନ୍ତି ଯେ କଲକତା ଦାସପାତାଳରେ ଏଥିର ଗୁଣ ବଲ ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଏହାଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ୟ-କାର ଦେଖାଯାଏ କିନ୍ତୁ ପତ୍ରକୁ ରଦଲ ନାହିଁ ।

ତାହାର ବଙ୍ଗଳା ଖାଲେଅବଦୁଲଗଣା ସି ଏସ୍ ଅର ନବାବ ଉପାଧି ଗବଶ୍ଟିମେଘରୁ ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଖାଜେ ଅସାନଶା-ଖାନ ବାବାଦୁର ଉପାଧି ପାଇଅଛନ୍ତି ଶିବା ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁହେଁ ସାଧାରଣ ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ବସ୍ତ୍ରର ଅର୍ଥ ଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ତାହାର ଝିଅ ଅସାନଶାଖାନ ବାହାଦୁର ମିଫ୍ଟାର୍ଡ ଚିତ୍ରଶାଳୟର ସର ସ୍ଵାଲୋକଙ୍କର ଚିତ୍ରଶା ସଦାଗେ ଚିତ୍ରଣ ହେବାରୁ ତାହାକୁ ଦତାଇବା ପାଇଁ ଟ ୨୦୦୦୦୦ କା ପାନ କରୁଅ-ଛନ୍ତି । ବଜଳାରେ ନବାବ ଅବଦୁଲ ଗନା ଓ ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦତାନତାରେ ସର୍ବଶେଷ ଅଟନ୍ତି ।

କଲକତାର ମିଉନିସିପଲ ହାଟରେ ବନ୍ଦୟ ଦେଉଥିବା ପ୍ରଦ୍ୟାସରୁ ମଦ୍ୟାଦ ଦତାଇବାଦା-ରଣ ପ୍ରଦ ସସାହରେ ଗଣିଏ ଲେଖାଏ ଡାଲିଆ ବାହାସବ । ଧନ୍ୟ ବଲତତା !

କଲିକତାର ଜଟ ବଙ୍ଗଳା ଫେଗନ ସାହେବ ମରସିବାର ଯେଉଁ ଜନରଦ ଉଠିଥିଲା ତାହା ମିଥ୍ୟାବୋଲି ଇଂଲିସ ମଧ୍ୟମ ପ୍ରକାମ ବର-ଅଛନ୍ତି ।

କଲିକତାର ଜଣେଘଣ୍ଟି କି ଯାହାର ବ୍ୟବସାୟ ଏଇ ବର୍ମାଣ କରବା ଅଟଇ ଅସଖା ସ୍ତା ପ୍ରତ ସଦେହ ବର ଉତ୍ତରୁ ଉଦ୍ୟୋଗ ପ୍ରମାଣ ପାଇ ଓଗ୍ରେ ଦାଅରେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ତାିର ଗଲା କାଟିଦେଇ ଓ ଉପପର ସେହି ଦାଅକୁ ଏମନ୍ତ ସବକରୁପେ ଅପଣା ମୁଗ୍ରେ ମାରଇ ଯେ ଗୋପର ଫାଟି ବହି ବାହାରପତ୍ର, ଦୁହେଁର ଗହଣାକୁ ମୁରୁ ହେଲ ।

ଗଜଣା ବସୟରେ ଯେଉଁ ନଜର ଅଇନର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲା ଗବଶ୍ଟିମେଘରେ ହୋଇଅଛି ଚର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାର କୁମିଦାରମାନେ ବବ-ଧମେଶ୍ଵର ଏବ ଅବେଦନ ସହ ସଠାଉ-ଅଛନ୍ତି ।

ଏହି ଉତ୍କଳବାସିନୀ ସହରକଟକ ଦର-ଦାବତାର ଦର୍ଶକପତ୍ର ସିଂହସାହକ୍ ମହାଲୟରେ ପୃଷ୍ଠ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାମ୍ବାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭

ସମ୍ବାଦ

ଜା ୧୧ରୁ ଜୁନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଅଷାଢ଼ ଦଶମ ସନ ୧୮୮୨ ବାଲ ଗଜବାର

ଅଗ୍ରମ ବାଷ୍ଟିକ ମନ୍ତ୍ର ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୪୧୫୪

ସୁଦୃଶ୍ୟକ ବାବୁ ପ୍ରଜାପତି ମସୁମହାର
ଅଗାମୀ ସପ୍ତାହରେ କଲକତାରୁ ବାହାକୁ ଯାବା
କରୁବେ ବୋଲି ଅନୁମାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଅଛୁ । ଏ ମହାଗଣ୍ଠି କରତବର୍ଣ୍ଣାୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମା-
ତର ଜଣେ ପ୍ରଧାନ ସହକାରୀ ଅଧିକାରୀ ଅନୁଦନ
କଲେ କଲକତା ଯାଇ ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟ ବିଷୟରେ
ଇଂଲଣ୍ଡରାରେ ଏମନ୍ତ ସହବକୃତା କରୁଥିଲେ
ଯେ ସେଠା ଲୋକେ ମୋହୁତ ହୋଇ ଜାହା-
ଜର ବସୁର ପ୍ରଣୟା କରୁଥିଲେ । ଏପରି
ଲୋକର ଦର୍ଶନ ଅବସ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତକର ଅଟଇ ।

ଏଠା କଲକତା ମାହାତ୍ମକତାରେ
ଜ ୨୦ ଶ ଠିକା ମୋହରର ଏକବର୍ଷ ସମାପ୍ତ
କରୁଛୁ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାମେଣ୍ଡ ମଜୁର କରୁଥିବାରୁ
ବିଦେଶରେ ଉମେଦଠିଆରକର କରା ଉଚିତ
ହୋଇଥିଲା । ତୁର ଉଚ୍ଚଗତ ଲୋକ ପ୍ରାଣୀ
ଏକବର୍ଷ ହୋଇଥିଲେ । ଅନୁମାନକ କଲେକ୍-
ଟର ଗ୍ରାସକ୍ରମ ବାମସ ମାହେବ ଉମେଦଠିଆରକ
କରୁଛୁ ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶ
ଠାକରୁ ଯାଇ ଦେଲେ ନାହିଁ ଓ ସିରପ୍ରାଦାର
ଗାହାକ ଅଧିକମଲେ ପୁଣ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ଜାଲକା
ପ୍ରସୁତ ହୁଅଥିଲେ ତାହା ଦେଖି ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା
ହୋଇ ତାହାକୁ କରୁଛୁ କଲେ ଅପର ଉମେ-
ଦକାରମାନେ ବର୍ମକୁ ଅଦର ଫେରି ଅପିଲେ
କେଉଁ ଶରୀରୁ ବା ବର୍ମ ପାଇଲ ବା କେଉଁ
ଦୋଷରୁ ବା ବାହୁଡ଼ ଅପିଲ ତାହା ସେ

ଜାଣିପାରଲ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ସମସ୍ତେ ଅଦୃଷ୍ଟକୁ
ସଂଜୋସର ମଣିଲେ ।

ଯାହପୁରଠାରୁ ଅନୁମାନେ ସମ୍ବାଦ ପାଇ-
ଅଛୁ ଯେ ଗଜଜମାସ ଜା ୪ ରୁଖ ବୈବାଳ
ଜ ୪ ଶ୍ଳା ସମୟରେ ସେଠାରେ ଭାଷାଭୋଧାନ
ହୋଇ ଅନେକ ବଡ଼ ଗଜମାନ ଭାଙ୍ଗି ଓ
କେତେକ ମୂଲରୁ ଉପାଡ଼ି ସକାଉଅଛୁ ଅନେକ
ସରରୁ କୁଟା ଉଡ଼ି ଯାଇଅଛି ମାଷ ଏଥିରୁ
କଲକତର ଅଉ ବହୁ ଅଧିକ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦର୍ପଣରୁ ଜଣାଗଲା ଯେ ଗଜଜମାସ ୫ ଭା-
ଗରେ ଭଗୁଗରେ ଏହିପରି ଭୋଧାନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ କଟକ ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ
ଭାଷା ଦକାସ ସହଜ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ବହୁ
ସର ବ ବୃକ୍ଷାଦ ପ୍ରଜା ବହୁ ଅଭ୍ୟାଗର ହୋଇ
ନାହିଁ ।

ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଅଭିନବ ଜାଲ ଉତ୍ପ-
କତା ମଦଦମା ହୋଇଅଛି । ଏଥିର ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଏହି ଯେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ କାହାର ନାମରେ
ମାରପିଟ ମଦଦମା କରୁ କରମାନାରୁ ୫୫ କା
ଖର୍ଚ୍ଚା ପାଇଲ । ତହିଁ ତାକୁ ବିଦ୍ୟାତ ଅଗାଜାନ
ଗୌର ଯୋଷ୍ୟସ୍ୟ କଲୁଣୀ କହିଲେବି ଅପାଲ-
ତରେ ଇକତଦାଦାର ମଦଦମା କଲେ ୫୧୦୦କା
କ୍ଷରପୁରୁଣ ପାଇବ ଏଥିରେ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ପତ୍ତି
ହେବାରୁ କଲୁଣୀ ତାହାଠାରୁ ବିମେଦମେ

୫୫ କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚା ନେଇ ମଦଦମା
ନ କର ବହୁ ଦନ ଉତ୍ତାରେ ତାକୁ ବହୁଲବ
୫୧୦୦ କା ପ୍ରକା ହେଲ ଓ ଅଉ ବହୁ ଖର୍ଚ୍ଚା
ନେଇ ୫୧୦୦୭ ର ଏକ କୃତ୍ରିମ ଚେକ
ତାକୁ ଅଣି ଦେଲ । ଗୋଟିଏ ତାଙ୍କ ଗଲଣରେ
ହୁଣ୍ଡି ସିଂହାମ ଲଗାଇ ଓ ଅବସ୍ୟକାୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ
ଲେଖି ସେଥିରେ ଅଲଗାହେବକ ସାକ୍ଷର ବର
ଅଛି ଓ ଚେକଟକା ଦେବା ହୁକୁମରେ ବସ୍ତ୍ର
ସାହେବ କଲେକ୍ଟର ଓ ତାଙ୍କ ହେଡ଼ କରୁକ
ଓ ଗଜଶାଖାନା ଦିପୋଷିକ ସାକ୍ଷରମାନ କର-
ଅଛି । ଏ ଚେକକୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଗଜଶାଖାନା
ଏକାକିଶେଷ୍ଟାଠାରେ ସିଂହା କରବାକୁ ଦେବାରୁ
ସେ ଦିପୋଷିକ ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଜଣାଇଲେ । ତହିଁ
କଲୁଣୀ ଧନ ହୋଇ ହାତକକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା
ଗଜ କାଲ ଦୈନିକସୂଚୀ ହୋଇଅଛି ।

ସ୍ୱେତସେବ ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଗଜମାସର କଲକତା ଗଜକଟରେ ସ୍ୱେତ
ସେବ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକର ବା ଯାହା ସ୍ତ୍ରୀମୟ ଉ-
ନ୍ମତ୍ତି ବର୍ମ କିମିତ୍ର ଅନାୟ ହେଉଅଛି ତହିଁରୁ
ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ ହେଷାଦ ପ୍ରଭୃତ ପ୍ରକାଟକ ହୋଇ
ଅଛି । ଉକ୍ତ ହେଷାଦ ସନ ୧୮୭୩୭୪ ବାବ-
ତର ଅଟଇ ବି ଯେଉଁ ସନ ସ୍ୱେତ-
ସେବ ଆଇନାନୁସାରେ ଗଜ ସେକ୍ସେମ୍ପୁଲ ମାସ
ଜା ୩୦ ରଗରେ ଗେଣ ହୋଇଅଛି । ଏହି
ସନ ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ହେଷାଦ ମୋଟ ଅସୁବ୍ୟସ୍ତ
ଜଲଜଣିତ ପ୍ରକାର ଅଟଇ ଯଥା—

କ୍ରମ	ନାମ	ପଦ	ପ୍ରାପ୍ତ	କାଳକ୍ରମ
୧	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୨	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୩	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୪	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୫	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦

କ୍ରମ	ନାମ	ପଦ	ପ୍ରାପ୍ତ	କାଳକ୍ରମ
୬	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୭	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୮	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୯	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦
୧୦	ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ	୧୦୦୦	୧୦୦୦	୧୦୦୦

କମିଶନର ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ସାମ୍ବନ୍ଧ ଏହି ଯେ ସବୁ କାଳରେ ବହୁତ ଧର୍ମା ବାକୀ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କରାଯାଇ ପାରେ କିମ୍ବା କାହିଁକିମାନେ ଅଧିକ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ । ତଳ ଓ ସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର କମିଶନରେ ସଦସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମନୋଯୋଗ ପୂର୍ବକ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଅନେକ କମିଶନର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନୀବାକ୍ୟରୁ ଶ୍ରୀମତୀ ପକ୍ଷରେ ବିପ୍ଳବ ସାହାଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି । ତେବେ ଗୋରାଧାରେ ସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ

କମିଶନର ସାହାଯ୍ୟ ନ ନେଇ କର୍ମରୁ ଲାଭ କରି ଅଛନ୍ତି । ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରୁ ଆମା ହୁଅଇ କମିଶନର ସେଇ ସବୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ହାସଲମାନେ କର୍ମ କରିବେ । ସରକାରରେ କମିଶନରାଦେବ ବହୁ ଅଛନ୍ତି ଯେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନୀ ବାକ୍ୟମାନ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଶ୍ରୀମତୀ କରବା କିମ୍ବଦନ୍ତେ ହାସଲମାନେ ଯତ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ ହାରଣ କିମ୍ବଦନ୍ତେ ଲୋକମାନେ ଜାଣିପାରନ୍ତେ ଯେ ସେମାନେ ଯେ ବର ଦେଉଅଛନ୍ତି ତାହାକି ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ତାହା ବ୍ୟୟ ହେଉଅଛି ।

କଲେକ୍ଟରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବଦନ୍ତେ ସାହେବ ଅପଣା ରିପୋର୍ଟରେ ସମସ୍ତ କର୍ମର ବିବରଣ ଉଲ୍ଲେଖ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଓ ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ବିଜୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଲେଖି ନାହାନ୍ତି ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଗୁରୁକୃପାପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ବହିରୁ ବାରିଶ୍ଵ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି ତହିଁର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କି ଅଛି ଏଠାଲୋକକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀମତୀ କିମ୍ବଦନ୍ତେ ସାହେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଏ ବାରିଶ୍ଵରରେ ଶେଷଗରୁମାନ ତହିଁର ହୋଇ ସତରୁ ତୁରୁ ପାଟରେ ଲଗାଇ ଦିଅଯିବ ଓ ବାରିଶ୍ଵରମାସ୍ତ୍ର ଓ ନାଳ ଏଲ୍ଲୋକ ପ୍ରୟୋଗର ସକାଶେ ଗରୁମାନ ବିକ୍ରୟ ହେବ । ବିଜ୍ଞାପନ ଲେଖିବା ସମୟରେ ସେ କମିଶନରେ ୧୦୦୦ ଶେଷଗରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା । ଏହାରୁ ତାଳପତ୍ରୀ ସହକାର ଗ୍ରାହ୍ୟ ରୁମାଲର ବାଟ ତୁରୁପାଟରେ ମହତ୍ତ୍ଵ ଲାଭି ଅଛି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵମାକୁ ଗଜମାନ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି । କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଅପଣାବରୁ ଯେ ସମୟରେ ଏ ବାରିଶ୍ଵ ଅପଣା ଅପଣାରେ ତଳପାଟର ଏହାପାଇଁ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚା ଦେବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ଅଥଚ ଏହାପାଇଁ ଏଲ୍ଲୋକର ସମସ୍ତ ବାଟର ରୁପାଣରେ ଶୁଭ ନିମିତ୍ତ ମହତ୍ତ୍ଵମାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯିବ । ଏବର୍ଷ ଏ ବାରିଶ୍ଵରେ ଗ୍ରାହ୍ୟ ୫ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚା ପଡ଼ିଥିଲା ।

ସେତେପେସ୍ତୁରୁ ଯେ ଅନେକ ସୁଯୋଗ ହୋଇଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ କମିଶନ ଅନେକ ସତରକାଟ ମୋପସରରେ ଫିଟିବ ଏମନ୍ତ ଆମା ମଧ୍ୟ ଅଛି । ମାତ୍ର ପ୍ରାୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଏହାରୁ ବିଷୟ ଜଣାଇବା ସକାଶେ କମିଶନର ସାହେବ ବିଜ୍ଞାପନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ବହୁ ପୁରୁଷ ବିଷୟ ଅଟଇ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନା ବଳିବତା ଗଡ଼େରେ ଲୋକଙ୍କରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବାରେ ଏଠା ଲୋକଙ୍କର ବିଜ୍ଞାପନ ଉପକାର ନାହିଁ । ଅପା-

କରଣ ଯେବେ ଏସବୁ ତାଲିକା ଓ ବିଜ୍ଞାପନା ଓଡ଼ିଶାଗଡ଼େରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାନ୍ତା ତାହା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବହୁତଲୋକ ଜାଣିପାରନ୍ତେ । ଶ୍ରୀମତୀ ଗଡ଼େରେ ଯେବେ ଏସବୁ ବିଷୟମାନ ପ୍ରକାଶିତ ନ ହେବ ତେବେ ବାହୁ ପାଇଁ ସେ ଗଡ଼େଟି ରହିଅଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ବଲେତ ।

ଓଡ଼ିଶା କଲେକ୍ଟରପ୍ରାପନ ନିମିତ୍ତ ସାହେବଙ୍କ ସକାଶେ ୫ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ରେଭିନ୍ୟୁରୁ ଲୋକ-କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବାପାଇଁ ଶ୍ରୀମତୀ ରେଭିନ୍ୟୁରୁ ସାହେବ କମିଶନର ବିଜ୍ଞାପନମାନ ପ୍ରକାଶର ଓଡ଼ିଶାର ବାକୀଆଇତ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରୁ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନରେ ବଳାକାମବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବାଲେକ ବିଷୟରେ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ଅନୁବାଦ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ କମିଶନର ସାହେବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ " ଉତ୍କଳଦେଶୀୟ ଧନାତ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଓ କମିଶନମାନେ ଅବଗ୍ୟବ ଥିବା ୫ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ରେଭିନ୍ୟୁରୁ ସଂଗ୍ରହକର ଗବର୍ତ୍ତମେଣ୍ଡଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ ସୁଯୋଗପ୍ରକାଶ ସ୍ଵପ୍ନ ଅନୁକୂଳ ନ୍ୟକ୍ତ ହେବେ" । ତେବେ ଏହି ବିଜ୍ଞାପନରୁ ୫ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଅଧିକ ଦୋର କମିଶନର ସାହେବ ଅପାବରୁ କି ଅନ୍ୟ କିଛି ଉପାୟ ହେବେ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ତଥାପାଇଁ ନାହିଁ ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ଏତଦ୍ଦେରେ ସେ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଷ ବିଭାଗରୁ ଯେବେ ତାହା ହୁଅଇ ତେବେ ସବୁ ହେଲେ ନୋହିଲେ ଯେବେ କମିଶନର ନିଜାନ୍ତ୍ର ଏ ଟଙ୍କା ଉଠାଇବାର ଲୋଭା ବରୁଣି ତେବେ ତାହାକୁ ଉଚିତ ଯେ ପ୍ରଦର୍ଶ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗନଥୁବା ୫ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ସକାଶେ ଉଚିତକାର କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ଯୋଗେ ଧରୁ ଲେଖିଏ ସମସ୍ତ ଧନାତ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିବର ଓଡ଼ିଶା ବିଷୟ ରେଭିନ୍ୟୁରୁ ବିଭାଗରେ ଉକ୍ତ ତାହା ହେଲେ ଅପା ବିଜୁ ଫଳ ହୋଇପାରେ । ସରକାର କୌଣସିପ୍ରକାରେ ଯେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ବାଣିଜ୍ୟ ୫ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବା ଏକକାରରେ ଯେ ୫ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଉଠିବ ଏମନ୍ତ ଅନୁମାନକୁ ସମ୍ଭବ ହେଇ ନାହିଁ । ମେଡ଼ିକାସହକାର ମୁରୁ ସମୟରେ ମତତାଳ ଓ ମୁଗଲବନ୍ଦୀର ଗୁଡ଼ା କମିଶନମାନେ ଏବଂ ହୋଇ ଅତିକ୍ରମରେ ୧୫୫୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଭ ହୋଇ ବିଭାଗରେ । ସେ ସମୟକୁ ଏବିକି ଲୋକ ସତ୍ୟତା ଓ ଅଧି-

କୃତ୍ରିମ ହେଉଛି ଯେ ଛାତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ଅନା-
 ଗ୍ରାସରେ ହସ୍ତଗତ ହେବ? ସେ ଯାହା ହେଉ
 ଯାହାକି ସମାପ୍ତ ହେବ ଏ ଟଙ୍କା ସଂଗ୍ରହ ହେବାର
 ବ୍ୟୟ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏ କଲେଜ
 ଉପରେ ନାହିଁ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏଥିରେ ଏଥିରେ
 ବ୍ୟୟ କରାଯିବ ହେବ ତାହା କିଛି କମିଶ୍ନର
 ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଯେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ
 ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମାପ୍ତ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ପ୍ରାଚୀନ
 କଲେଜ ଉପରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯିବ
 ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ତେବେ ନ ଯାଉ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଲୋକ-
 ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ନିମିତ୍ତ ଏ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
 ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ହେଲେ କଲେଜ ଉପକାର ଅସମ୍ଭବ
 ହେବ । ଏ ନିମ୍ନପ୍ରକାର କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଟଙ୍କା
 ନିର୍ଦ୍ଦେଶଦ୍ୱାରା ନ ଦେଖି କେବଳ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ
 ସମାପ୍ତ ହେଲେ ବ୍ୟୟରେ କିଛି ଫଳ
 ନାହିଁ । ଏ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ କିଛି ହେଲେ
 ଟଙ୍କା କିଛି ଉପ ବୃତ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭିବେ
 ଏ ବ୍ୟୟରେ ଉତ୍କଳଗଣିତ ଯାହା
 କେବଳ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ ଅନୁମୋଦନ ମିଳିଲେ
 ପ୍ରକୃତ ଫଳ ଯୁକ୍ତ ଅଟଇ) ଓ ୧୫ ଜଣ ଶି-
 ଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମିଳି
 ଟ ୫୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କଲେ କିଛି ଶି-
 ଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଉପକାର ଟ ୫୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ହେବ
 ଏହାକୁ କେଉଁ ଲୋକ ଯୁକ୍ତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ
 ଦେବ ? ଅନୁମୋଦନ ବିନାକଲେ ଯେବେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କଲେଜ ସମାପ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
 ବ୍ୟୟ ନ କର କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ସମାପ୍ତ
 ମାସିକ ଟ ୨୦୦୦୦ ଟଙ୍କାର ବେତନଗ୍ରହଣ ଶି-
 ଶ୍ୟାଙ୍କୁ ଅଧିକା ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି
 ହାତରେ ଲାଭ ପାଆନ୍ତି ସେ ସେକ୍ସା ଦେଇ ବାହା
 ରୁଦେ ସେମାନେ କଲେଜକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଗଲେ
 ତାହା ପାଇବେ କେବେ ଏଠାରେ କଲେଜ
 ପ୍ରାପନପୁରୁ ଯାହା ଉପକାର ଦେବାର ସମ୍ଭାବନା
 ତାହା ଅଧିକ ବ୍ୟୟରେ ସାଧନ ହେବ ଅର୍ଥାତ୍
 ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ୧୮୦ ହଜାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ
 ଅନୁମୋଦନ କଲେଜରେ ବି, ଏ, ସେକ୍ସା
 ଦେବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ
 ଯେବେ ଟ ୩୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବା ଉପରେ
 କେବେ ତାହାକୁ କମ୍ପାନୀ ଦାଗଜରେ ଗଢ଼ିତ
 ଦେଇ ମାସିକ ୧୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର
 ଓ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁରୁ-
 କଣ ଶି- ଶ୍ୟାଙ୍କୁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ

ପାରିବୁ ଫଳତଃ ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରଦାନର କିଛି
 ଅର୍ଥ କି ସେବେ ଉତ୍କଳଗଣିତ କଲେଜ ସଂସ୍ଥା-
 ପତ୍ତ କରାଯାଇ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲାଭାନୁ ବାସନା
 କରନ୍ତି କେବେ ଯେମନ୍ତ ଅନୁମୋଦନ କଲେଜ
 ସମାପ୍ତ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରୁଅଛନ୍ତି ସେହିପରି
 ଏଠାସମାପ୍ତେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରନ୍ତୁ ନୋହୁଲେ
 ଅଧିକାରୀରେ ସାଧାରଣ ଓ ଲୋକଙ୍କ ଟଙ୍କା
 କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନପ୍ରକାର ପାଳନ ସମାପ୍ତେ ବ୍ୟୟ
 କରାଯାଉ ନୁହେଁ ।

ଉତ୍କଳଗଣିତ ଓ ଉପକାର କଲେଜର ଗଢ଼-
 ଟରେ ଅନୁମୋଦନ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର
 ଶିକ୍ଷାସଂସ୍ଥାନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟୟରେ ଅପଣା
 ଅନୁମୋଦନ ପ୍ରକାର କରାଯାଇଥିବା ଏମ ପ୍ରା-
 ମେରପୁଲ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁରୁଗାଳୀରେ ଯାହା ପଢ଼ି-
 ବାକୁ ହେବ ଉପକାର ଉପମ ୧୫ କରାଯିବ ଓ
 ଶିକ୍ଷାସଂସ୍ଥାନର ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂସ୍ଥାପନ ଓ ଏଥି
 ମୋଟସରରେ ଦୁଃଖୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଫିଉ-
 ଜିକ୍ ପିଲମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦାନ । ଉପକାରବ୍ୟୟ
 ଏପ୍ରକାରସହଜ ଭାବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରଖି ନ ଥିବାର
 ଉପକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦନ ଯାହା ହୋଇ
 ପ୍ରଥମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାମାଜିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଯଥା
 ଗୁରୁଗାଳୀରେ ପାଠର ଉପମ ।

ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ବୋଲନ୍ତି ଯେ
 ବର୍ତ୍ତମାନ ଗୁରୁଗାଳୀରେ ସାମାଜିକ ଲୋକା ପଢ଼ା
 ଓ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ଓ କୌଣସିପ୍ରକାର
 ସାମାଜିକ ପ୍ରକାର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ ତୋର ନାହିଁ ।
 ମାତ୍ର ଏପରି ଶିକ୍ଷାସମାପ୍ତେ ହସ୍ତକ୍ରିୟ ଦେବା
 ଲାଭ ହୋଇ ନାହିଁ ଏଥିରେ କିଛି ଉତ୍କଳଗଣିତ
 ଦେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ପ୍ରାପନ ବିରୁଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷାସମାପ୍ତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ
 ବ୍ୟୟରେ ଶିକ୍ଷା ସାଧାରଣର ପ୍ରକାର ବିରୁ-
 ଅଛନ୍ତି । ଯଥା—

- ୧ । ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଏବଂ ଉପା ଓ ହସ୍ତାକ୍ଷର
 ପଢ଼ିପାରିବା ।
- ୨ । ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଦାନ ହାତକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଉପକାର
 ଉପମରେ ଏବଂ ଗୁରୁଗଣର ଅନୁମୋଦନ
 ମାନକରା ମାତ୍ର ମହାନ ଓ କମାବଦୀ ।
- ୩ । ବଜାର କିମ୍ପାଣି ହେବାବଦ ଏବଂ ସା-
 ମାଜିକ ଉପମାତ୍ର ଯେଉଁ ଉପମାନେ ଉଲ ଶିକ୍ଷା
 କରାଯିବ ସେମାନେ ବୃତ୍ତି ପାଇବେ ମାତ୍ର ଅନେ-
 କ ସହସ୍ର ପିଲ ମଧ୍ୟରେ ବୃତ୍ତି ନିମିତ୍ତ ପ୍ରକାର
 ସମାପ୍ତ କିଛି ଉଲ ପାଠ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ କଲେ

ପାଠ୍ୟକ୍ରମକୁ କୌଣସି ଉପକାର ଦେବାର
 ନୁହେଁ । ଅଧିକ ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତେ
 ଉପକାର ଲାଭ ପ୍ରକାର ପାଠର ବ୍ୟବସ୍ଥା
 ହେଲ କିଛି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଏଥିରେ ଅଧିକ ଉଲ
 ପାଠର ଉପମ କରାଯାଏ ହେବ । ଯେଉଁ
 ପାଠର ଉପମ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଲ ଏହାଦ୍ୱାରା
 ଅନୁଷ୍ଠାନ ବେତନଗ୍ରହଣ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଅବସ୍ଥା
 ଉଲ ହୋଇ ପାରିବ । ପ୍ରକୃତ ସବୁ ପାଠ୍ୟ-
 ଲାଭରେ ଏପ୍ରକାର ଉଲ ଶିକ୍ଷା ଅବା ଦେବାର
 ସୁବିଧାନ ହୋଇପାରେ ମାତ୍ର ବେତନଗ୍ରହଣ
 ଗୁରୁଗାଳୀରେ ତାହା ଦେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ନାହିଁ
 ବିଗେଷ ଅବଧାନମାନେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପୁଲରୁ
 ଶିକ୍ଷାଳୟ କର ନିମନ୍ତ ଉପକାର ହେଉଅ-
 ଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗୁରୁଗାଳୀ ସମାପ୍ତେ
 ଯେତେ ଟଙ୍କା ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିଆ ଯାଉଅଛି ଅ-
 ନୁଷ୍ଠାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ଉପକାର ଏପ୍ରକାର ଗୁରୁ-
 ଗାଳୀରେ ବ୍ୟୟ ଦେବା ସମାପ୍ତେ ପ୍ରକାର ହୋଇ
 ରହିବ ।

ଅନୁମୋଦନ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏ
 ବିଷୟରେ କିଛି ଅନୁମୋଦନ ହେଉଅଛି । ବର୍ତ୍ତ-
 ମାନପ୍ରକାରରେ କେବଳ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ
 ବ୍ୟୟ ଗୁରୁଗଣ ଟଙ୍କା ଦିଆ ଯାଉଅଛି
 ମାତ୍ର ପାଠର ଉପମ ଅଧିକ ସାମାଜିକ ଥିବାରୁ
 ତାହା ଏକପ୍ରକାର ପାଠରେ ସମାପ୍ତ ଦେବା
 ହେଉଅଛି । ଅବଧାନ ପ୍ରକାର ଯାହା ପଢ଼ାଉ-
 ଥିଲେ ଯେବେ କେବଳ ତାହାର ପଢ଼ାଇଲେ
 କେବେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ସାଧାରଣରୁ କି ଫଳ
 ହେଲ । ପ୍ରକୃତ ଯେଉଁ ଉପମ ହେଲ ଏଥିରେ
 ଅବଧାନ କିଛି ଉପକାର ଦେବ ଏବଂ ଲେଫ୍ଟ-
 ନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେ ନିମନ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ
 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ ଦୁର୍ଗୁଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି
 ତାହାକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁଗଣ ଗୋଲପାକୁ
 ଦେବ ।

୧ । ଉପକାର ଓ ଶିକ୍ଷା ସମାପ୍ତେ
 ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂସ୍ଥାପନ ।
 କେବଳ ବିଦ୍ୟାଳୟ ସଂସ୍ଥାପନରେ ଲେଫ୍ଟନେ-
 ଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଏହି ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟୟ କରାଯାଇଛି
 ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କେବଳ
 ଶିକ୍ଷାର ଶ୍ରେଣୀ ଫିଉଅଛି ମାତ୍ର ଏଥିରେ ଶି-
 କ୍ଷାମାନେ ଅନୁମୋଦନ ଶିକ୍ଷାର ଏକପ୍ରକାର ସୁସ୍ଥ
 କେବଳ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତି । ଏ ପ୍ରକାରରେ କେବଳ
 କରାଯାଏ କିମ୍ପାଣି ଅଧିକ ପ୍ରକାରକାରୀ
 ଅଟଇ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ

ବ୍ୟବସାୟ ସ୍ୱରୂପ ଶିକ୍ଷା କରାଯିବ ବେଳାରେ
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ଯାହା ନାହାନ୍ତି । ଅଧିକ
 ଏପ୍ରକାର ଲେଖକ ହେତାରେ ପୁଅକୁ ଜଣକ
 ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ପ୍ରାପନ କରାଯାଇ ଉଚ୍ଚତମ ।
 ପାଇରେକ୍ଷର ସାହେବ ତାଙ୍କା ପାଠକୀ ଓ
 କଟକରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖିକା ଜଣକ ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟ ବିଦାୟକାର ପ୍ରସାଦ କରାଯାଇଛି ଯେ
 ତାହା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଅଛି ଏବଂ ବିଦ୍ୟାଳୟ-
 ରେ ଦେଖାଯିବା ଶିକ୍ଷା ପଥପତ୍ର ଓ
 ବର୍ଣ୍ଣାଳୀର ଓ ମାତୃକାର ଉପକୃତି ପାଇବା
 ବାଳକମାନେ ଏଥିରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ପାରୁ-
 ନେ । ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ବିଶେଷ ଉପହାରର
 ସମ୍ଭାବନା କାରଣ ଅମଳ ଲାଭାଦି କର୍ମ ଯେ-
 ଉଁମାନେ କରାଯାଉଥିବା ସେଠାରେକାକୁ ବାଞ୍ଛା
 ରଖି ସେମାନେ ଅନାୟାସରେ ଭଲ ଶିକ୍ଷା
 ପାଇବେ । ଅନୁମାନେ ଭାରତୀୟ ଚଳୁଁ ଯେ
 ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଶିଷ୍ଟତାରୁ ହାବନମାନେ ଏମନ୍ତ
 ଉତ୍ସୁକ କରାଯିବ ଯେ ଏଠାରେ ପଢ଼ାଣା ଦେଇ
 ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେମନ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଅଟେ
 ଅମଳ ଜଣକ ଅମଳ କାନୁନଗୋର ଉପସି-
 ଲମାର ପ୍ରଭୃତି କୌଣସି କର୍ମ ପାଇବ ନା-
 ହୁଁ । ତାହା ହେଲେ ଏ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରସ-
 ଦ୍ୟାଦ୍ୟା ବ୍ୟତୀ ଯଥାପରିମାଣରେ ହେବ ।
 ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ସମ୍ପର୍କରେ ୨୫ ପ୍ରକାର
 ବାବୁ ପ୍ରକାଶକରୁ ଘୋଷ ଯେଉଁ ପ୍ରସାଦ କର-
 ଅଛନ୍ତି ଲେଖକମାନେ ମନସ୍କରେ ତାହା ମନୋ-
 ନାଜ କରାଯାଉଛି । ସେ ପ୍ରସାଦ କରା ପ୍ରକାଶ
 ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅନୁମାନେ କିଛି କିଛି ନ
 ପାରୁଁ ମାତ୍ର ଏକଦେଶନ କଳେଟରୁ ଜଣାଯାଏ
 ଯେ କିମ୍ପାର ବାବୁ ପ୍ରଭୃତି ଉପକ୍ରମଣ ଏ
 ଦେଖାଯିବା ବାଳକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ କରାଯାଇଛି । ଏଥିକୁ
 ଲେଖକମାନେ ମନସ୍କରେ ଏହି ଆଶା ଦେଇଅଛ-
 ଣୁ କି ଯେବେ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ହାବନମାନେ ଏପ୍ରକାର
 ବିଦ୍ୟାଳୟମାନ ପ୍ରାପନ କରାଯାଇ ଉଦ୍ୟମ କରି-
 ବେ ତେବେ ସେ ଯଥା ଯୋଗ୍ୟ ସହାୟ୍ୟ
 ହେବେ ।
 ଅନୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ
 ସଂପ୍ରାପନ କରାଯାଉଥିବା ଉତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟ
 ଅଧିକ ଜଣକ ବିଦ୍ୟାଳୟଠାରୁ ଏହା ଅଧିକ
 ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ହାବନମାନେ ଏ ବିଷୟ-
 ରେ କି ଉପାୟ କରାଯିବ ଦେଖିବାରେ ଆସିବ
 ସେମାନେ ଯେବେ ନିଜାନ୍ତ ଅପଣା ଅଧାନସ୍ତୁ

ପ୍ରକାଶ୍ୟ ସ୍ୱଳ୍ପ ମନାସକୁ ଭେଦେ ଅନ୍ତେ ଏବିଷ-
 ସ୍ୱଳ୍ପ ବିଧାନ କରାଯିବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଯାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଓଲଟା ଲେଖ ଉପସ୍ଥିତ
 ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଠାରେ କି ଯେ ମନୁଷ୍ୟ
 ଏବେଗରେ ମରବାର ଜଣା ଯାଇଅଛି ।
 ଗଭୀରପ୍ରାୟଠାରୁ ଏଠାରେ ବର୍ଷାକାଳ ଅରମ୍ଭ
 ହୋଇ ପ୍ରଭୃତ ବର୍ଷା ହେଉଅଛି ମାତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦ-
 ରେ ପାଣି ଅଧି ନାହିଁ ।
 ଏଠାର ସବୁଜିନିଷ କଳଙ୍କ ଅପାଲତ-
 ରେ ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟ ତାଙ୍କ ଧରା ପଡ଼ିଅଛି ।
 ଏବେବନ୍ତୁ ଅପଣାକୁ ଅଧିକ ଏବେବନ୍ତୁ ବୋଲି
 ପରାଧର ଦେଇ ତାହା ନାମର ଅରଳ ଦାମଳ
 କରାଅଛି । ମଦ୍ୟମା ବିକ୍ରୟାଳୟରେ ଅଛି
 ପ୍ରମାଣ ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ପାଇବ ।
 ଉତ୍କଳପର୍ଯ୍ୟଟରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯେ ନାଲ-
 ଗିରର ଗୋଲମାଲ ଯୁକ୍ତଠାରୁ ଅଧିକ କଲକଟ
 ହୋଇଅଛି ସ୍ୱୟଂ ଗୁଡ଼ା ଶତପୁର ମୁକାମରେ
 କି ଯେଉଁଠାରେ ବିବାଦ ଲାଗିଅଛି ଉପସ୍ଥିତ
 ଅଛନ୍ତି ସୁନ୍ଦରୀର କମିଶ୍ନରୀସାହେବଙ୍କୁ ବିବାକୁ
 ପତ୍ର ଏବଂ ଲେଖକ ଜନରୁ ଏଠାର
 ଅଛନ୍ତି । ଏବଂ ଯେବେ ସତ୍ୟ ପୁଅର ତେବେ
 କମିଶ୍ନରୀ ସାହେବଙ୍କୁ ଏଥର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ବିଧାନ
 କରାଯାଇ ହେବ ।
 ଯାହାଙ୍କୁ ଠାରେ ଉତ୍କଳପର୍ଯ୍ୟଟରୁ ହେଉଥିବାରୁ
 କୃଷିକର୍ମ ଯଥା ନିହତରୂପେ ହେଉଥିବାର ସମ୍ଭା-
 ଦ ପାଇଅଛି କିନ୍ତୁ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ବୃ-
 ଣ୍ଡିହେଉ ଶୁଷ୍କ ବ୍ୟାପାର ହେବାର କେତେକ
 ଲେଖକଠାରୁ ଶୁଣାଯାଏ ।
 ରଥଯାତ୍ରୀ ସଂବାଦେ କଳାକାରୀ ଅଧିକାର
 ଅରମ୍ଭ ହେଲେ । ଅନୁମାନ ପୁଅର ଏବିଷ
 ଯାତ୍ରୀସଂବାଦ ଅଧିକ ହେବ କାରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ
 ହେଉଛି ଗଭୀର ବିକାଳଯାତ୍ରୀ ଅଧିକାର ନ
 ଥିଲେ ।
 ଯାହାଙ୍କୁ ଠାରେ ଏ ସମୟରେ ଅଗ୍ନିଉତ୍ସାହ
 ହୋଇଥିବାର ସମ୍ଭାଦ ଅଧିକ । ଏବେକ
 ଅଗ୍ନିଲଗି ବିଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କର ଗୋ ୧୫ ଟା ଘର
 ଘୋଡ଼ି ଯାଇଅଛି ଓ ଏଥିରେ ଦେଖେବ ପୁ-
 ବ୍ୟାଦି ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି ।
 ମାତୃକାମାନଙ୍କୁ ଲେଖି ଯେ ଗଭୀରମାନ-
 ସରେ ପୁଅ ମୁକ୍ତବର୍ଷାପେକ୍ଷା ମାତୃକାରେ ଶ୍ରୀ
 ବିଶେଷ ହୋଇଅଛି । ସ୍ୱଳ୍ପ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ

ଜାପାନରୁ ଯାଏଁ ୧୦ ଉପସ୍ଥିତ ଉପସ୍ଥି-
 ଲା କିନ୍ତୁ ଏ ବର୍ଷ ୧୦ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ।
 ବନେଇକଲେ ଲେଖକ ଯେ ବାଲକଲ-
 ଶ୍ରେଣୀ ସାମରେ ଗୋଟିଏ ଉପକ୍ରମର ଶିଳ୍ପ
 ଏବେ ଘୋଷଣା ନାହିଁ ସଫଳତା ଓ ଲେଖକ
 ତାହାକୁ ବାହାର କରି ଅତି ମରାମତର ବିଷୟ
 କରା ଉପକ୍ରମେ । ଅତିଷ୍ଠ ଉପକ୍ରମ ନାମରେ
 ଜଣେ ଉପକ୍ରମର ଅପଣା ବଦଳା ମଧ୍ୟରୁ ଏ
 ଘଣ୍ଟା ଦେଖି କାହାର କଥା ନ ଶୁଣି ଶିଳ୍ପ-
 ହରୁ ପ୍ରାୟ ସଂସ୍ଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିଷ୍ଠିକାରେ
 ତାହାର ବିଷୟ ବାହାରରୁ କିଛି ଉପକ୍ରମ ତାହା-
 ରୁ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ଅନୁଗ୍ରହକଲେ ସେ ଏପରି
 ବର ନ ଥିଲେ ଶିଳ୍ପକୁ ହସନ୍ତା ଘୋଷି ବା
 ଘୋଡ଼ାଉଥିବାର ଥାନ୍ତେ ।
 ବଳକା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ସେକ୍ରେଟରୀ ଜାଣି
 ସାହେବ ଅପଣା ଉପକ୍ରମେ କର୍ମରୁ ଉପସ୍ଥିତ
 ଦେବା ପାଇଁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟରୁ ଅନୁମତି
 ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏତେ ବିଷୟ କାହିଁକି ?
 ବଳକା ଶ୍ରେଣୀ ଅପାଲତର କଳ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
 ଫେରନ ସାହେବଙ୍କ ମୂଲ୍ୟ ସଂବାଦ ପରାପେକ୍ଷ-
 ରେ ସତ୍ୟ ତେଲ ତତ ଦୃଶ୍ୟର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

NOTICE.

Wanted a Head master for the
 Kendrapara Middle Class English
 School on a salary Rs. 40 per men-
 sem. Preference will be given to
 those who have passed the First
 Examination in Arts. Candidates
 should send in their applications, with
 their testimonials, to the undersigned
 before the 30th June 1875, stating
 their experience in teaching and
 knowledge in Surveying.
 Kendrapara, the 13th June, 1875.
 R. H. GEEAVES.
 Honorary Secretary
 to the Kendrapara
 M. C. E. School.

ମୁକ୍ତପତ୍ର ।

ବାବୁ ଚମ୍ପାକରଣ ଦେବତା
 କଟକ ଦକସ୍ତା ୫ ୧
 ବାବୁ ଚମ୍ପାକରଣ ଦେବତା ,, ଅଧିମ ୫ ୧
 ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ସହରସଂକଳନ ଦର-
 ଦାବତାର କଟକପତ୍ର ଶିଳ୍ପୀବିଦ୍ୟାଳୟରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କଳ୍ପକଳା

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୩୧୦୩

ସଂସ୍କୃତ

ଶ୍ରୀ ୨୭ ରୁଗ କୁନ ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦ୍ ଦିନ ୧୯୪୩ ସନ ୧୮୮୨ ସାଲ ଗଣିକାର

ଅଗ୍ନିମ ବାଷ୍ପିକ ମନ୍ତ୍ର ୪୫
ବର୍ଣ୍ଣାନେମୁଲ୍ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୭
ମଫସଲ ସାଲ ତାବମାସୁଲ ୪୯୧୩

ଅନୁମାନେ ସଂକୀର୍ତ୍ତନମାନଙ୍କରେ ପଢ଼ି
ଅଶ୍ରୀର୍ଯ୍ୟ ହେଲୁ ଯେ ବନେନା ବନ୍ଦ୍ୟ ଗାବନ
ପ୍ରକୃତରେ ସର ମାଧ୍ୟେ ଗୁଠି ଓ ସର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ
ମିତ୍ରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଜାକୁର ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି
ଓ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ସର ମାଧ୍ୟୋଗୁଠି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅପ-
ନ୍ଦୋଷ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶୁ ସର
ମାଧ୍ୟୋଗୁଠିଙ୍କ ଉପରେ ଗାବନ ଗୁରୁ ଶିଳାବ
ବସ୍ତ୍ରବା ଦାଉଣ କିମ୍ପକୁ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ସର
ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱମିତ୍ରଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଉପରେ ବୌଣସି
କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଚହୁଁ କର ବାଷ୍ପିକ ସୁତରାପ
ଅର୍ଥ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶୁଙ୍କରୁ ବୁଝି କିମ୍ପକୁ
ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏ ସ୍ତଳେ ସର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ମିତ୍ର
ବେଢ଼ି କ୍ଷମତାରେ ଭାବ୍ୟ ଉପରେ ହୁକୁମ
ତଲାଭକୁ ବସିଅଛନ୍ତି ବୁଝା ଯାଇ ନାହିଁ ।
ରେବିତେସ ସାହେବଙ୍କର ଏହିପ୍ରକାର ଅନୁ-
କାର ତର୍କା ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ମୁଳ ଅଟଇ ।

ସନ ୧୮୭୪ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବରମାସରେ
ବନଉପସାଗରରେ ଯେଉଁ ଚୋପାନ ହୋଇ-
ଥିଲା ତହିଁର ବବରଣ ବଳକତା ଗେଜେଟରେ
ଶ୍ରଦ୍ଧା ହୋଇଅଛି । ତହିଁରୁ ଦେଖାଗଲା ଯେ
ଉକ୍ତ ଚୋପାନର ପ୍ରକୋପ ମେଦନାସୁରରେ
ରାଗ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ତହିଁରୁ ଉଣା ବଳ
ତଳକତା ଓଡ଼ିଗା ବର୍ଷମାନ ଗୁଣସାହି ଓ ଶ୍ରେ-
ୟନାସୁରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଗାମଧ୍ୟ-
ରେ ଦେବଳ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାର ଉତ୍ତର-ଶ

ବାଲସାପାଳ ଓ ଜଲେଶ୍ୱରରେ ଚୋପାନ ଅ-
ଭବସୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରୁ ଡା ୧୫
ରୁଗ ଅକ୍ଟୋବର ଦିନ ଦୁଇପ୍ରହରଠାରୁ ଶୁଣି
ଅଧ୍ୟାସ ଚୋପାନ ପ୍ରବଳଥିଲା । ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ
ସର ଭୁଜିଯାଇଥିଲା । ଗୁଣି ପାଳକ ପଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟ-
ରୁ ଅଧେ ମରୁଅଛୁଥିଲେ ଓ କ ୨୦୦ ଶ ମନୁଷ୍ୟ
ମରୁଥିଲେ । ମେଦନାସୁରରେ ସବୁଠାରୁ ଅଳ୍ପ
ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା ସେଠାରେ କ ୩୦୫୯ ଶ
ମନୁଷ୍ୟ ଓ ୧୭,୫୦୦ ପଶୁ ମରୁଅଛୁଥିଲେ ।

ଗଜ ପ୍ରକାଶକ କଲକତା ଗଜେଟରେ ଦେ-
ଖିଲୁ ଯେ ଗଜଯାତରେ ଲବଣ ବସୁର ସୁବିଧା
ବରଦେବାରୁ ଅନୁମାନଙ୍କର ବସିମୁର ଗ୍ରାହଣ
ରେବନଶା ସାହେବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଶୁରୁ ପୁଞ୍ଜାବ
ଲଭିଅଛନ୍ତି । ଗଜଯାତରେ ଲୁଗା ବିକ୍ରୟ ପକ୍ଷ-
ରେ ପୂର୍ବରୁ ଏହି କ୍ରୟମ ଲୁଗା ଅସୁଥିଲା ଯେ
ପ୍ରକ୍ରି ଗଜଯାତର ଗଜା ଅପଣା ଏଲବାରେ
ଲୁଗା ବିକ୍ରୟ ସବାପେ ବୌଣସି ଏକ ଦେଖାଗୁ
ଅଧିକାର ଦେଉଥିଲେ ଓ ସେହି ଅଧିକାର
ଦେବା ସାଲ ବାଷ୍ପିକ ବହୁ ବର ଦେଖାବସୁ
ବର ଦେଉଥିଲେ । ଯେଉଁ ଦେଖାଣ ଅନୁମତ
ପାଇଥିଲା ଭାବା ଉନ୍ନ ଅଭିବାହାରରୁ ସେଠାରେ
ଲୁଗା ବିକା କରବାର କ୍ଷମତା ନ ଥିଲା ସୁତରା-
ଲବଣ ବାରବାରଟି ଏକହାତସ୍ତ୍ରା ହୋଇ
ପଡ଼ିଥିଲା । ଦେଖାଣମାନେ ବହୁ ବେଗଲୁଣ
ବୁଲୁଥିଲେ ଏମନ୍ତ ନଦେ ସରକାରୀ ମାସୁଲ

ଦେଇ ଗଞ୍ଜାମ ବା ସୁସାର ଲୁଗା ନେଉଥିଲେ ।
ଏ ବନୋବସୁରେ ସରକାରଙ୍କର ବୌଣସି
କ୍ଷମ ନ ହୋଇ ଗଜାଙ୍କର କିଛିକୁ ଲୁଗା ହେଉ
ଥିଲା ତେବେ ଏକ ହାତସ୍ତ୍ରା ଦେଖାର ଚେତୁରୁ
ଖାଲିମାନଙ୍କୁ ବୌଣସି ଗଜଯାତରେ ଅଧିକା
ମୁଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ମାତ୍ର ଯେଉଁଠାରେ
ଗୁଜା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଂଖ୍ୟାର ଲୁଗା ପୁରୁ ବର ଦେଇ
ଥିଲେ ସେଠାରେ ସେପର ଘଣ୍ଟି ନ ଥିଲା ।
ସୂକ୍ଷ୍ମ ଗଜେଟରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଗ୍ରାହଣ
ଦମିତରୁବାହେବ ଗଜାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ଉକ୍ତ
ଏକହାତସ୍ତ୍ରା ଲବଣ ବାରବାରରୁ ସେମାନଙ୍କୁ
କ୍ଷାନ୍ତ ରକ୍ତ ଦୋଷଣାପସ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ
ଲୁଗା ଦେଖାଣମାନେ ଯେତେବେଳେ ଗଜଯାତ
ମାଗଲର ଯେଉଁ ଗ୍ରାମରେ ଗଞ୍ଜାମ ବା ଓଡ଼ି-
ଗାର ମାସୁଲଦିଅ ଲୁଗା ବିକ୍ରୟ କରବାକୁ ବାଞ୍ଛା
କରୁଦେ ସେମାନେ ଅବାଧରୂପେ ଭାଗା କର
ପାରୁଦେ । ଗଜାମାନଙ୍କୁ ବହୁ ମାସୁଲ ଦେବାରୁ
ହେବ ନାହିଁ ବା ଭାଗାକର ସର ପ୍ରକ୍ରି ଦେହ
ଅପତ୍ତି କରୁଦେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତରୂପା ଯେବେ
ଯଥାର୍ଥରୂପେ ଏ କ୍ରୟମତିକୁ ପ୍ରକାଶକ କରନ୍ତି
ଭାଗା ହେଲେ ପ୍ରକାଶର ଉପକାର ହେବ ଓ
ଗଜଯାତରେ ବାଣିଜ୍ୟର ମଧ୍ୟ ବିଧିରୁ ହେବ ।

ଉଦ୍ଧୃଷ୍ଟା । ✓

ବହୁ ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ବାଲେଶ୍ୱର କରବାର
ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ଅନେକ ସମାପସ

ମଧ୍ୟରେ ଯଦ୍ୟତା ଦେଖାଯାଏ ବଡ଼ ସୁଖର କି-
 ଶୟ ଅଟଇ । ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍କଳପୁରୀଶିଳ-
 ରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏ ବସୟରେ ବା-
 ହାରଅଛି ଲେଖକ ଉପରେ ଉପସ୍ଥଳ ଓ ସ-
 ନୋଷ ଜନକ ସ୍ୱକ୍ରିୟାକୁ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଯେ
 ପ୍ରସାବଟି ବାଲୋଚିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଓ ଏଥିରେ
 ଯେତୁପ ବ୍ୟୟ ହେବ ସେ ପରମାଣରେ ଫଳ
 ମିଳିବ ନାହିଁ । ଲେଖକ ଯଥାର୍ଥ ବସୁଅଛନ୍ତି
 ଯେ ତୁ ୧୦ । ୧୨ ଶ ଶ୍ରୀବଳ ଶିକ୍ଷା ସତ୍ୟରେ
 ଟ ୨୦୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତେଜକ
 ଟଙ୍କା ଭାଷାକୁ ବାଣ୍ଟି ଦେଲେ ବହୁତ ଉପକାର
 ହେବାର ସମ୍ଭବି ସମ୍ଭାବନା ଅଛି । ଏସର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
 ଅମ୍ଭେମାନେ ଉତ୍କଳପୁରୀଶିଳ ବାବୁକୁ ଶ୍ରୀ-
 ବାବୁ ମାଧ ଏହି ପ୍ରସାବରେ ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷା ବରୁ-
 ବରେ ଯେସମସ୍ତ ବଥା ଲେଖା ଅଛି ଅମ୍ଭେମା-
 ନେ ବଦାତ ଉପରେ ସମୁଦ ହୋଇ ନ ପାରୁଁ
 ଏବଂ ଲେଖକଙ୍କର ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷା ସମ୍ପର୍କରେ ଏ-
 ତେବତ ଭୁନିଅଛ ଦେଖି ଅମ୍ଭେମାନେ ଅତ୍ୟର୍ଯ୍ୟ
 ହୋଇଅଛୁ । ଅବଗ୍ୟ ଏବଥା ସତ୍ୟ ଯେ ଉ-
 ତ୍କଳଶିକ୍ଷା ଦେବାରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଯେ ସରମା-
 ଶରେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ ପ୍ରକାଶ କର ଅଛନ୍ତି ଶିକ୍ଷିତ
 ଲୋକମାନେ ସେପରିମାତ୍ରରେ ଭାଷା ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ
 କରବାକୁ ମନର୍ଥ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଓ ଗୁଣକରୁ
 ଶିକ୍ଷାର ଚରମଫଳ ଶ୍ରୀମକର ଅନେକଲୋକ
 ମନଃପୀଡ଼ା ମଧ୍ୟ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ମାଧ ଏକାବୋଲି
 ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାକୁ ଗର୍ଭିତ ବସୟ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା
 ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷା ଦେଇ ବେବଳ ଅପଣା ବେବରେ
 ରୁଣ୍ୟ ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବୋଲିଯାଇ ନ
 ଥାରେ । ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାର ପ୍ରକୃତଫଳ ଯେବେ
 ଅଧିକ ସରମାଣରେ ଅବଧି ଫଳ ନାହିଁ
 ତେବେ ସେ ଦୋଷ ଲେଖକଙ୍କର ଅଟଇ ତହିଁ
 ଶୀଘ୍ର ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାର ନିନ୍ଦା ହୋଇ ନ ଥାରେ ।
 ବାସ୍ତବରେ ସମାଜର ଯାହାକି ଉତ୍କଳ ହେଉ
 ଅଛି ଭାଷା ଅନେକାଂଶରେ ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାର
 ପ୍ରକାରୁ ଅଟଇ ଓ ଶିକ୍ଷିତଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ
 ଯେବେ ଅପଣା ବର୍ତ୍ତବ୍ୟପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି କରନ୍ତେ
 ଭାଷା ଦେଲେ ଅତୁର ଅନେକ ଉତ୍କଳ ଦେଖା
 ଯାନ୍ତା । ସମକାଳ ଲେଖକ ଶିକ୍ଷିତଲୋକଙ୍କର
 କୃତ୍ରି ଦେଖି ଉତ୍କଳଶିକ୍ଷାକୁ ନିନ୍ଦା କରବାରେ
 ଏକିବ ଜଣାଯାଏ ଯେ ସେ ଅପଣାକୁ ଅପେ
 ଚିନ୍ତି ନ ପାର ବ୍ୟସ୍ତରେ ସତ ଅଛନ୍ତି । ଏହା-
 କର ଏକାନ୍ତ ବାବନା ଯେ ଶିକ୍ଷା ବସୟରେ
 ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ବାଣ୍ଟିଣ ହେଉଛି ମାଧ ତହିଁର

ଅର୍ଥ ବହୁ ଅମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିପାରୁ ନାହିଁ । ଏ-
 ବଥାଟିକୁ ବୁଝାଇ ବହୁଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।
 ଟଙ୍କା ଜମା କରିବାର ନୁହେଁ ଉପାୟ ।
 ସମ୍ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଯେଉଁ ଲୋକ ଫଳ
 ଅଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଟଙ୍କା ରଖି ବରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁରେ
 ତେଜାନାଲର ମହାଗୁଣା ସୁଲଭକ୍ଷଣା ଦେଇ
 ଅଛନ୍ତି ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ଗୋଟିଏ ଉତ୍କଳର
 ଚକ୍ର ବୋଲି ମଣିବାକୁ ହେବ ତାରଣ ଏଠା-
 ଲେଖକଙ୍କର ଅବଧି ଏତୁପ ଭୁନି ଅଛି ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
 ମେଣ୍ଟା ଲୋକରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତିକ କରିବା ଓ ଟଙ୍କା
 ପାଣିରେ ସଜାଇଦେବା ଏକା ବଥା ଅଟଇ
 ଓ ଏହି ହେତୁରୁ ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି ଧନବ୍ୟକ୍ତି
 ଅବଧି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟା ଲୋକରେ ଅପଣା ବଳକା
 ଧନ ଗଢ଼ିତ କରିବାକୁ ପାହ୍ୟା ହୋଇ
 ନାହାନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟରେ
 ଟଙ୍କା ଲାଗାଇବାକୁ ନ ଲାଗନ୍ତି ଭାଷାକଥରେ
 ଅନର୍ଯ୍ୟ ଟଙ୍କା ପତ୍ର ରୁପାଏ ଉତ୍କଳ କୌଣସି
 ବାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ ନାହିଁ । ଅନର୍ଯ୍ୟଟଙ୍କା ଘରେ
 ଲୁଚାଇ ରଖିବା ବୁଝିମାନେ ଲୋକର ବର୍ମ ନୁହଇ
 ଏହାହାକୁ କେବଳ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପକାର
 ହୁଅଇ ନାହିଁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ମାଧ ତହିଁରେ
 ପାଆରଣର ଅପକାର ହୁଅଇ କାରଣ ଟଙ୍କା
 ଚଳକଳ ହେଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଉପକାର
 ହୁଅନ୍ତା ସେମାନେ କହୁରୁ ବହୁତ ହୁଅନ୍ତି ।
 ଚେଜାନାଲର ମହାଗୁଣା ଯେମନ୍ତ ଅନେକ
 ବସୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ
 ଅଛନ୍ତି ଏ ବସୟରେ ମଧ୍ୟ ସେହୁପର ହେଲେ ।
 ଯେଉଁ ଉତ୍କଳକ୍ଷଣା ମହାଗୁଣା ରଖିଦେଲେ
 ଉପରେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୮୦୦୦ ଟଙ୍କା ଲାଭ ଅପେ
 ସୁତରାଂ ତୁଣ୍ଡକୁ ଟଙ୍କା ଘରେ ରଖି ତହିଁର
 ରକ୍ଷା ସକାଶେ ଅଭବଛି ବ୍ୟୟ କରିବାଠାରୁ
 ବାର୍ଷିକ ଅଠହଜାରଟଙ୍କା ଲାଭ କରିବା ସାମାନ୍ୟ
 ବଥା ନୁହଇ । ପୁଣି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟାଙ୍କ ଲେଖିଦେ-
 ବା ତମସୁବ ବ ତାହାର ନାମ ପ୍ରମିସର ନୋଟ
 ଅଟଇ ସର୍ବଦା ବଜାରରେ ଖରଚ ବଜା ହେଉ
 ଥିବାରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଭାଷା ବିକ୍ରୟକୁ
 ନଗରକା ମଧ୍ୟ କରୁ ଅସିପାରବ । ଅତିଏବ
 ଏପରି ଉପାୟରେ ଚେଜାନାଲର ମହାଗୁଣା
 ଟଙ୍କା ଗଢ଼ିତ କରି ଅପଣା ସୁବନ୍ଦ ବଚକ୍ଷଣକା
 ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗୁଣା
 ଓ ଜମିଦାରଙ୍କର ଅବର୍ଣ୍ଣ ସୁବୁଧ ହେବେ
 ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ପରନ୍ତୁ ଅମ୍ଭମାନେ ର ବମନ୍ତ ଉପୟ
 ହେଉଅଛି ଯେ ଲିଭି ସହାଗୁଣା
 ଏତେବଡ଼ ବଚକ୍ଷଣ ଲୋକ ହୋଇ ଯାହା ଗଜ-
 ବସ ବୁଝିପାରୁ ସୁଧରେ ଟଙ୍କା ଜମାକଲେ
 ତହାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହିତକର ବାର୍ଯ୍ୟର
 ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ନ ପାରଲେ ବଡ଼ ଅତ୍ୟର୍ଯ୍ୟର
 ବସୟ ଅଟଇ । ପ୍ରକାଶଠାରୁ ବରୁଣକଣ ସୁବନ୍ଦ
 ଉତ୍କଳ ଏବଦିତ ହୋଇଅଛି ସୁତରାଂ ଭାଷା
 ହାସ ପ୍ରକାଶର ଉପକାର ପାଧନ କରିବାର
 ଥିଲ ମହାଗୁଣା ଯେବେ ଅପଣା ଗୁଣର ଉଦ୍ଦି-
 ଶପାଧନ ସକାଶେ ଉତ୍କଳ ଧନର କୌଣସି ଅଂଶ
 ବ୍ୟୟ ହେଉଥାନ୍ତେ ଭାଷା ହେଲେ ଯେମନ୍ତ
 ଭାଷାକର ସୁବନ୍ଦ ଅଧିକ ହୋଇଥାନ୍ତା ସେତୁପ
 ପ୍ରକାଶର ମଧ୍ୟ ଉପକାର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଗଡ଼-
 ଜାଇର ଶ୍ରୀମାତ୍ରପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧି ବଲେ ଦେହ
 ହିବେବଲେବ ହାତରେ ଟଙ୍କା ରଖି ତହିଁର
 ଉତ୍କଳ ପାଧନ ନ କରି ବୁଝିନ୍ତୁ ହୋଇ ପାରବ
 ନାହିଁ ଓ ଚେଜାନାଲର ପ୍ରକାଶମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
 ଗଡ଼ଜାତର ଲଲ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାଷାକର
 ସକଳ ଅଭାବ ଦୂର ହୋଇଅଛି ବୋଲିଯାଇ
 ନ ଥାରେ । ପ୍ରକୃତରେ ସେଠା ଲୋକଙ୍କର
 ଉତ୍କଳ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି ଉପାୟ ହୋଇ ନାହିଁ
 ଅତି ବଥା ତେଣିକି ଆଉ ବାଣିଜ୍ୟର ବିସ୍ତାର
 ସକାଶେ ଗରୁଅତେ ସହକରାଟ ସୁଧା ନାହିଁ ।
 ମହାଗୁଣା ଯେବେ ଅପଣା ଏକାବୋଲେ ବାଣି-
 ଜ୍ୟର ବିସ୍ତାର ସକାଶେ ଉପାୟ କରନ୍ତେ ବମା
 କୌଣସି ଶିକ୍ଷକଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବାକୁ
 ବନୋବସ୍ତୁ କରନ୍ତେ ଅଥବା ଅପେ କୌଣସି
 ବାଣିଜ୍ୟ ଅରମ୍ଭ କରି ସେମନ୍ତ ଅପେ ଲାଭ
 କରନ୍ତେ ତେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶୁ ଅର୍ଦ୍ଧନର ଉପାୟ
 କର ଦିଅନ୍ତେ ତେବେ ବହୁତ ଲାଭ ହୋଇ
 ଥାନ୍ତା । ସଂକ୍ଷେପରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ବହୁବ୍ୟ
 ଏହି ଯେ ଗୁଣାମାନେ ପ୍ରକାଶଠାରୁ ଯେଉଁବନ୍ଦ-
 ମାନ ଅଭାବୁ କରନ୍ତି ତହିଁରୁ ଗୁଣ୍ୟ ଗାଧନର
 ବ୍ୟୟ ଓ ଯଥା ମାନ ସମ୍ପୁର୍ଣ ସହଜ ଅପଣାର
 ବ୍ୟୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଉତ୍କଳକ୍ଷଣା ଏମନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣରେ
 ଲାଗାଇବେ ବ ଯହିଁରେ ଗୁଣ୍ୟର ଉତ୍କଳ ଓ
 ପ୍ରକାଶର ହିତ ହେବା ସନ୍ଦେହ ଗୁଣ୍ୟର ଅଧି
 ମଧ୍ୟ ବୁଝି ହୋଇ ପାରବ । ସେତୁପ ନ ହେଲେ
 ଯେଉଁଗୁଣା ବୃଥାରେ ଧନ ସହସ୍ତ ବରେ ଓ
 ଯେଉଁଗୁଣା ବୃଥା ଅସବ୍ୟୟ କରି କିଛି ସହସ୍ତ
 ନ କରେ ଉତ୍କଳର ଅବସ୍ଥା ସମାନ ବୋଲିବାକୁ

ହେବ କାରଣ ଏ ଦୁହିତଠାରୁ ପ୍ରକାଶର
କ୍ଷମା ହେବା ଅସମ୍ଭବ ଅଟଇ ।

ସୁଲ ଭରାବଧାରଣ
ନୂତନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ସୁଲସବୁର ଭରାବଧାରଣ ନିମିତ୍ତ ତେପୁଣି
ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଓ ସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଢଳରେ ନିୟୁକ୍ତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବଦଳରେ ଏରୂପ କର୍ମଗୁଣ କି ୧୭୭ ଶ
ଅଧିକ କିଛି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣର ମତରେ ଭାଷା ପ୍ରଭୃତ ନୁହଇ ବୋଲି
ସେ ଏ ବିଷୟର ଗୋଟିଏ ନୂତନ ବନୋବସ୍ତ
କରି ଭଲଜମାବ ଭା ୧୯ ରିଟର କଲକତା
କଟକରେ ଭାଷା ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ସୁଦ୍ଧା
ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟମନର୍ଣ୍ଣର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି ଥିଲା
ଯେ ମୋଫସଲର ପାଠଶାଳା ପ୍ରଭୃତି ଭବାରଣ
କରିବା ସଦାପେ ଅଧିକ ନିତ୍ୟାନୁ ଲେକର
ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ସେ ସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରେ-
ନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ବେତନ ମାମଲୁ ୪ ୨୦୧୫ କାରୁ
ଅଧିକ କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ସବୁ ରିପୋର୍ଟ ଖୋ-
ଲାଇ ସେତୁ ପ୍ରମାଣ ହେବ ବୋଲନ୍ତି
ଯେ ଯଦ୍ୟପି ବି ଅଧିକାଂଶ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ
ସାମାନ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଏ ସତ୍ୟ ଓ ଉଚ୍ଚ
ସଦାପେ ଅଳ୍ପ ଗ୍ରନ୍ଥକଲେବ ଭରାବଧାରଣ
ନିୟୁକ୍ତ ହେଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳିବାରେ ବ୍ୟାଘାତ
ହେବ ନାହିଁ ତଥାପି ଏପ୍ରକାର କର୍ମର
ମର୍ଯ୍ୟଦା ରକ୍ଷା କରିବା ଉଚିତ ଓ ମୋଫସଲ
ରେକମାନେ ସେମାନୁ ଏପ୍ରକାର କର୍ମଗୁଣକୁ
ସଦାପେ ନ କରନ୍ତି ଓ ଏପ୍ରକାର ଏରୂପ ବଦଳ
କୃତ୍ତି ହିସାବ ଉଚିତ କି ନାହିଁ ସେନାମେ
ଉପସ୍ଥାପନ ପରିମାତରେ ଆପଣା କୌଣସି ବେ-
ତନପାଇବେ ଏପ୍ରକାରେ ବୁଝି ରଖିବା ଉଚିତ
ପ୍ରୟୋଜନ । ମାତ୍ର ଅଳ୍ପବେତନ ଦେଲେ
ଦେତୁ ଲେବ ନିକଟର ଅସମ୍ଭବ ଏଥିପାଇଁ
ସେ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ୫ ୩୦୦ କୋ
ରୁ ଉପରେ ଦେତୁ କର୍ମଗୁଣ ରହିବ ନାହିଁ
ଓ ମୋରୁପେ ଏମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀ ନିରୂପିତ
ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ଏମାନୁ ସୁଯୋଗ ଅଛି ଯେ
କୌଣସି କର୍ମଗୁଣ ଉଚ୍ଚମରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତି
ତଲେ ଭାଷାକୁ ଅଧିକଦିନ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ି
ଉପକରୁ ହେବ ନାହିଁ ଏହି ଅଶାରେ ଉପସ୍ଥାପ-
ନୀର ସବୁଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କଠାରୁ ଉପସ୍ଥାପନ-
ନୀର ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ହୋଇଅଛି । ଓ ପ୍ରସ୍ତ

ତରଫର ଯେଉଁ ନିୟମ ହୋଇଅଛି ତଦନୁସା-
ରେ ପ୍ରାୟ ବେତନ ପରିମାଣରେ ଗସ୍ତକାରୀ
ନିକଟ ସୁତରାଂ ପ୍ରଥମରେ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମରେ
ପ୍ରବେଶ କରୁବେ ସେମାନେ ପଦକ୍ଷିପ୍ରାୟତା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାୟାସରେ କରାହ ହୋଇପାରିବେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଯେତେଜଣ
କର୍ମଗୁଣ ରହିବେ ଓ ଯେତେଲେଖିଏ ବେତନ
ପାଇବେ ଭାଷା ଭଲଲିଖିତରୂପେ ଅଟଇ ଯଥା-

ତେପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ।

୧ ମ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨୦ ଶ ଟ ୨୦୦ ଲେଖିଏ
୨ ଯୁ " କି ୧୫ ଶ ଟ ୧୫୦ "
୩ ଯୁ " କି ୧୦ ଶ ଟ ୧୦୦ "

ସବୁଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର

୧ ମ ଶ୍ରେଣୀରେ କି ୨୫ ଶ ଟ ୨୫୦ ଲେଖିଏ
୨ ଯୁ " କି ୨୦ ଶ ଟ ୨୦୦ "
୩ ଯୁ " କି ୧୫ ଶ ଟ ୧୫୦ "

ଏଥିରୁ ପାଠକମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ଯଦ୍ୟପି
କି ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ସବୁଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର
ମାନଙ୍କ ନ୍ୟୁନ ସଂଖ୍ୟାର ବେତନ ୫ ୫୦ କା
ନ କର ୫ ୩୦୦ କା କରାଗଲେ କିଛି କୃପଣତା
ଦେଖାଇଅଛନ୍ତି ତଥାପି ଏ ବନୋବସ୍ତରେ
ଭାଷାକର ଏହି କାବ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଅଛି ଯେ
ସେ ତେପୁଣି ଓ ସବୁଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ
ବେତନରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ଏହେତୁରେ
ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀର ତେପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା
କମି କର ଦେଇଅଛନ୍ତି ଏହା ସତ୍ୟ ବିଷୟ
ଅଟଇ । ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଅଭିପ୍ରାୟ
ଏହି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଢଳରେ କେତେ ଲେଖିଏ
ତେପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ରହିବେ ଓ ସବୁଇନ୍ଦ୍ରେ-
ନ୍ଦ୍ରଙ୍କର କେଉଁଠାରେ କେତେ ରହିବେ ତଲ
ହାତମଜ ସହିତ ତହିଁର ସମ୍ଭାରଣ କର ହିର
କରିବାର ଅବେଶ ହୋଇଅଛି ।

କର୍ମଗୁଣ ସଂଖ୍ୟା କି ୧୭୨୭ ଶ କି ୨୦୦ ଶ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିଛି କଲେହିଁ ଲେଫ୍ଟନେଣ୍ଟ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ରଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ଯେ ସବୁଲ ବିଦ୍ୟାଳୟର
ସମୁଦାୟ ଭରାବଧାରଣ ନିମିତ୍ତ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ
ନୁହଇ ବୋଧ ହୁଅଇ ଏଥିପାଇଁ ସେ ଆପଣା
ମନୁଷ୍ୟର ଶେଷଦିନରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ତେପୁଣି କଲେକ୍ଟର ସୁଲସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରେନ୍ଦ୍ରଙ୍କର
ପ୍ରଭୃତ କର୍ମଗୁଣମାନେ ଯେତେବେଳେ ମୋଫ-
ସଲର ଯେଉଁଠାକୁ ବାସୋପଲକ୍ଷରେ ଯିବେ

ହେଠାର ପାର୍ଶ୍ୱବର୍ତ୍ତୀ ଗୃହବାଳମାନ ଯେତେ
ଦେଖିପାରିବେ ଭାଷା କରବାରେ ହୁଣି କରବେ
ନାହିଁ । ପାଠଶାଳା ସବୁ ନିୟମିତରୂପେ ଚାଲୁଅଛି
କି ନାହିଁ ଭାଷା ସଦାପେ ଦେଖିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଏଥିପାଇଁ ରେବନ୍ ଓ ସୁଲସବୁ ଲେଖକର ଉଚ୍ଚ
କର୍ମଗୁଣକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏପ୍ରକାର ଅଳ୍ପ
ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ସାମ୍ବାଦିକ ସଂବାଦ ।

ଅଷାଢ଼ମାସ ଆରମ୍ଭ ନ ହେଉଣୁ ଅଜମାଏ
ଏକପ୍ରକାର ରକ୍ଷାଣ ହେଉଅଛି । କୌ-
ଣସିବିନ ମନାଏ ହେଲେ ବୁଝି ନ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏଥିରେ ମୋଫସଲର ଅନେକଶ୍ରେଣୀରେ ଶୁଷର
ଭାଷା ବ୍ୟାଘାତ ହେବାର ଶୁଣାଯାଏ ।

ଓଡ଼ିଶା କଲେଜ ସକାଶେ ହେବାପ୍ରଭୃ
କରିବାର ବିଷୟ ଉଦ୍ୟମ ଲାଗିଅଛି । ଶୁଣିଲୁଁ
ଯେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗମସ୍ତ ସାହେବ ହେବା ଉପିବ ନାହିଁ
ବୋଲି କଲେଜର ସ୍ଥାନ ହେବା ସକାଶେ
କମିଟିରେ ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଥିଲେ ମାତ୍ର କମିଟିର
ସାହେବ କହିଲେ କି ଲେକେ ସୁନା କଲେଜ
ସକାଶେ ଅନୁଗ୍ରହ କରୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
ଅନୁଗ୍ରହ କେତେ ହେବା ମାଗିଲେ ଚାହାପ-
ଡ଼କ । ଏଥକୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଁ ଯେ ମାନବ-
ବର ସବୁରିପୋର୍ଟ ସାହେବ ଏ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆସିବା
ସମୟରେ କଟକ ଓ ବାଲେଶରର ଯେଉଁ
ଅବେଦନପତ୍ରମାନ ଦିଆ ଯାଇଥିଲା ତହିଁରେ
କଲେଜର ପ୍ରାର୍ଥନା ଆସି ନାହିଁ । ବୋଧହୁ-
ଅଇ କେବଳ ସୁଲର ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ କଥାରେ
ସାହେବଙ୍କର ଉକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଅଛି ।

ବାଲେଶରର ମୁନସଫ ଏକମାସର କୁଟା
ନେବାର ଭାଷାକ କର୍ମରେ ମେହନତରୁ
ଉକଲ ବାବୁ ଉପେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଘୋଷ ଏକହିଁ
ହୋଇ ଆସୁଅଛନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦନଯାତ୍ରା ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରକା-
ଶିତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଲକ୍ଷକର ଉତ୍କଳସିଦ୍ଧିଶିଖା
କହିଅଛନ୍ତି ଯେ ସୁସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକାଳ ପ୍ରତି ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ
ଅଭିପ୍ରାୟ ସଦାପେ ମନ ଅଟଇ । ସେ କି ଆଶା-
କରନ୍ତି ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ସୁଦା ସୁକାଳର
ଶୁକ୍ରବାର ହୋଇ ମନରର ମାତ୍ର ଶୁକ୍ରବାର
ବିଷୟରେ ବହୁପ୍ରକାର ବିଶ୍ୱଳକା ଦେଖୁଁ
ସାଧାରଣ ଅଭିପ୍ରାୟର ବହୁରୂପ ଭାଷାକ
କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରସଂସା କରନ୍ତି ? ଶୁକାଳର ଯଦି

ଅପସର ଅମୃତାନଳ ଦସ୍ତରେ ନାହିଁ ମନ୍ଦର ସମ୍ପର୍କରେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଭାଗରେ ନର୍ତ୍ତର କରଇ । ଅମୃତାନେ ତାହାଙ୍କ ହୃଦ ଲୋଡ଼ୁ ବୋଲି ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଚୂଡ଼ିମାନ ଦେଖାଇ ଦେଇଅଛୁ ।

ଉତ୍କଳଦର୍ପଣର ଅବଗତଦେଲୁ ଯେ ଗତ ଦୌରରେ ଏକଦୁଇକା କରବା ମକଦମାରେ ଗୁରୁକଣ ସାଧି ପୁଲସ ଓ ମାକଣ୍ଠେଟକ ସାମା- ତରେ ଯାହା ଯୋବାନବନ୍ଦ ଦେଇଥିଲେ ତହିଁର ବିପକ୍ଷର କହିବାକୁ ବର୍ତ୍ତର କାରଣ ଯୌଜନୀରକୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏରୂପ କହିବାର କାରଣ ପରସାଧିକାରେ ଗୁହାମାନେ ବାବୁ ଜଗଦୀଶନାଥ ଗୁପ୍ତ ତା ୩୫ ଓ ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବାନୁର୍ଯ୍ୟା କୋଃଃଃଙ୍କ ଦେଖାଇ ଦେଇ କହିଲେ କି ଏହି ଉଚ୍ଚାବାରୁ ହୁକୁମ ଦେବା ଓ ଏହି ଦାତାଆବାକୁ ମାରବାରୁ ଅମୃତାନେ ଉପରେ ଦୁଇଧାବିଷୟ ମେକଣ୍ଠାରେ କହିଥିଲୁ ଦେଖାଯିବ ଗୁହାମାନେ ଏପରି ଉପାକକକଥା ପ୍ରମାଣ କରପାରିବେ କି ନାହିଁ ?

ବାଲେଶ୍ଵରର ବାବୁ ଶ୍ୟାମାଚରଣ ସରକାର ଶ୍ଵେତସେସ ଟଙ୍କା ଅଭୁସାତ କରୁଥିବା ଅପସ- ଧରେ ଗତ ଦୌରରେ ବ ୫ ଶ କାରୁବାସର ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଦୁଇଦମାରେ ଏହାକୁ ବ ୨ ଶ କାରୁବାସ କରବାକୁ ଦେବ ।

ଲଗ୍ନ ନଗରରେ ଏରୂପ ତଳରକ ଉଠି- ଅତ୍ର ଯେ ମଧ୍ୟଅବସ୍ଥାର ବିଷୟ ଲକ୍ଷ୍ମଣ କରବା କରନ୍ତେ ଇଂଲଣ୍ଡ ଓ ରୁଷିୟା ମଧ୍ୟରେ ସଜି ଲାଗିଅଛି । ଏବସୟି ପାନ୍ତ୍ରସେ କିଛିଟି ହୋ- ଲଗଲେ ବଡ଼ ପୁଣରବିଷୟ ହେବ ।

ମାକ୍ରାକରେ ତମେ ପାତ୍ର ସାହେବ ପ୍ରତ ମରବାର ସକ୍ଷ୍ୟ ସମୟରେ ସପାର୍ଥବଦ୍ୟାର ଗୋଟିଏ ଉପଦେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣି- ବାଣୀର ସୁଲକ୍ଷଣ ରୂପା ଅନ୍ୟପ୍ରକାର ଅନେକ ଲୋକ ଅପୁଅଛନ୍ତି । ସପାର୍ଥବଦ୍ୟାରେ ଲୋକ- କର ଏପ୍ରକାର ଅଦଳ ଶୁଭଲକ୍ଷଣ ଅଟଇ ।

ଉତ୍କଳଜୀବିତାରେ ଅବଗତ ଦେଲୁ ଯେ ପୁଲସ ସୁଲକ୍ଷଣରକ ବେତନକୃଷିର ପ୍ରସ୍ତାବ ପୁଲସ ଇନଷ୍ଟିଟୁଟର ବେତନଲକ୍ଷଣ ଲକ୍ଷଣରେ ଦେଇଅଛୁ । ବିପରମାଣରେ ବୁଝି ଦେବ ପୁର ହୋଇ ଅଠ ବସନ୍ତକା ଅଧିକା ହେବାର ଅନୁମାନ ଦେଇଅଛୁ ।

ଏବ ସମ୍ପାଦିପସରେ ଲୋକାଅଛି ଯେ ତୁଧ- ରେ ଟିକିଏ ସୋରଷତେଲ ମିଶାଇ ଦେଲେ ଅଧିକ

ତାହା ଅମ ସୁଅଇ ନାହିଁ । ପାଏ ତୁଧରେ ୧-୧୨ ଖୋପା ତେଲ ସଜାଇ ଦେଲେ ବେ- ତେକ ସପ୍ରାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସୁନରୁପେ ରହୁବ ।

ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକତା ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସାପ୍ତ- କର ସ୍ଥାନ ଦୋଲ ଅନୁଭବ ହୁଅଇ । ସେଠାର ଇନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାନର ତାଳକାରୁ ବେଶାଯାଇଅଛି ଯେ ପ୍ରତିକାର ଲୋକରେ ମୃତ୍ୟୁ-କ୍ଷଣ ୧୨୦ରୁ ୧୫୦ ଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟଇ । ଲଗ୍ନ ଓ ପାରସ ପ୍ରକାର ଅତି ସମୃଦ୍ଧିବାଳା ନଗରମାନଙ୍କରେ ଏଥିର ହୁଗଣ ଦା ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ ।

କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ନାମରେ ଏକ ଗ୍ରାମଅଛି ସେଠା- ରେ ଥିବା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର୍ଥ ପ୍ରଭୃତକଳ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ପାତ୍ର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଗ୍ରାମର ଉପକୂ- ଲରେ ତୁମଣ କରୁଁ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ଠାରୁ ଶୁଣିଲେ ଯେ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏକପ୍ରକାର ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହାଙ୍କର ବାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବଡ଼ ବାବୁପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୁଲପ୍ରଥାଏ ଓ ଅତି ଏକପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କର ଲାଜୁଲଅଛି ଯେ ଅ- ଗେ ଗାଜମଧ୍ୟରେ ଲାଜୁଲକୁ କରୁଥିଲେ ତହିଁ ଉଦ୍ଧାରୁ କୁମିରେ ବସନ୍ତି । ଯେଉଁ ସମ୍ପାଦିପସରୁ ଅମୃତାନେ ଏ ସଂବାଦଟି ଉଦ୍ଧୃତ କଲୁ ତହିଁର ଚକ୍ରାବଦ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ପୁଲସ ସେ ଶୁଣି- ଥିଲେ ଏକପ୍ରକାର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅବତାର ଧର୍ମ- ମାନଅଛି ଯେ ତହିଁମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ବିଶ୍ଵର ତତ୍ର ଉପରେ ଶୁଅନ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ପାରୁଡ଼ା ସର ଘୋଡ଼ହୁଅନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନ- ଙ୍କର ଲୁଗା ବୋହବାର ବିଚ୍ଛିନ୍ନାସ ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥୁନ ।

ଉତ୍କଳଜୀବିତାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଦେଲୁ ଯେ ପ୍ରିତ୍ଵ ଅବ ବେଲପୁକର ଉତ୍କଳକୁ ଅଧିକାର ପ୍ରଧାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏହୁ ଯେ ସେ କନାରସର ପ୍ରତିକର- ଠାରେ ମଂପୁର ଶାସାଅଧ୍ୟୟନ କରବେ । ଏଥି- ଶୀର ପ୍ରୋପେସର ମାକ୍ରମୁଲର ସାହେବ କି ସେ ସଂପୃକ୍ତ ଶାଷାରେ ଉତ୍କଳସେରେ ଅଗ୍ରଗନ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଅମୃତାନଙ୍କ ଶାବନ୍ତାକ ସରତ ଅସିବେ ।

ଦୁଇପେଟି ଅଧି ଅବଗତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଅଗରଠାରେ ବକଶ୍ଚିମେଣ୍ଡା ଯେଉଁ ଅବସ୍ଥାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ ତାହା ବଡ଼ ହେଉ ବାଣୀ ସଂସ୍ପାଦିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣେ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଦେଖାଗଲ ନାହିଁ । ତାଲ ମକକୁମାର ଅସ୍ୟା !

ହୋଇଅଛି । ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲ ତଦାଭିମାନେ ଗୁଳ ମାତ ସେଠାର ପୁଲସ ପୁରୁଷେଶ୍ଵେଶ୍ଵଳ ହାତ ବୁଝି ଦେଇଥିଲେ । ସମ୍ପ୍ରତି ଶୁଣାଯାଏ ପୁଲସର ଉଦ୍ଦେଶ୍ଵର୍ତ୍ତର ବେତନର ଏବଦଲ ତଦାଭିତ ପଛରେ ଦୋଡ଼ିବାରୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗୁଳ ମାତ ପ୍ରାଣଦାତା କରୁଅଛନ୍ତି । ଯାହା ହେଉ ଉତ୍କଳରୁ ଉଦ୍ଧୃତାବସାମେ ସମ୍ପାଦ ଅସିଅଛି ଯେ ବେତେବ ତଦାଭିତ ଧରୁ ପଢ଼ନ୍ତେ ।

ପାଦୋକଅର ପର୍ବିବାକୁ କଣେ ପସପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ବ ୧୦ ଶ ବସୁସା ବଦନୀ ସ୍ଵାଲୋଚର ପ୍ରସର୍ଗନ ହେଇଅଛି ଯେ ଏହାର ତୁଲ୍ୟା ମୁଣ୍ଡ ତୁର ବେକ ଗୁରୁତାର ଗୁରୁଗୋତ୍ର ନାସ ଦେବ ଗୋ- ଟିଏ ଅଛି । ସେ ଗୀତ ଅଭ୍ୟସ କରୁଅଛି ମାସ ତୁରଗଲାରୁ ତୁରପ୍ରକାର ସର ବାହାର ହେଇଅଛି ।

ବାବୁ ସୁରୁପନାଗୁପୁଣ ବନ୍ଦବ୍ୟାଳ ହରହର- ପୁର ବିଦ୍ୟାଳୟଠାରୁ ସମ୍ପାଦ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେଶର ଯେଉଁ ଊଷଧ ତାହାଙ୍କ ଲକ୍ଷଣରେ ଥିଲା ତାହା ଗେଷ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଗାମୀ ଅନୁକମାପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାରୁ ସେ ଊଷଧ ଦେଇ ଯାବେ ନାହିଁ । ଇନ୍ଦ୍ର ସମୟରେ ନଅ ଊଷଧ ସଂକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ ବାଣିସ ମାସଠାରୁ ପୁରବ୍ୟର ବିକରଣ କରବେ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଷୟାଚକ ବି ଅଭିମନ୍ୟୁ ମାମନ୍ତସିଂହାରକ- ଦ୍ଵାରୁ ବିରଚିତ ସଦଗୁଣନାମି ନାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଠିନଶକମାନଙ୍କ ଅର୍ଥସହଚ ମୁହୁତ ଓ ଉତ୍କଳ କଲ୍ପବନା ଦୋଇ କଟକପ୍ରିଠି-କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସଂକଳନପୁରେ ବିକ୍ରୟାର୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨ କା ମାତ । ମୋଟସଲ ଶ୍ରୀବଦମାନେ କଟକପ୍ରିଠି-କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସେକେଟିଣ୍ଡ ଶ ବାବୁ ଗୌରୀଶଙ୍କର ଗୁପ୍ତଙ୍କ ନିକଟକୁ ତାବମାସଲ ସହିତ ମୂଲ୍ୟ ପଠାଇଲେ ଅନାପାସରେ ପାଇ ପାରିବେ ।

ପା ୨୭ ରକ୍ଷ ତୁକ୍ତ } ଶ ଗୌରମୋହନ ଗୁପ୍ତ
ସନ ୧୮୭୫

ଏହି ଉତ୍କଳଜୀବିତା ସବରକର୍ତ୍ତବ ପର- ଦାକତାର ବନ୍ଦପ୍ରଣି-ବକ୍ଷାଳିକ ସଂକଳନପୁରେ ମୁହୁତ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଭଲକାପିକା ସମ୍ପାଦକ
ମହାଶୟ ସମ୍ପାଦେଷୁ ।
ସବନସୂକ୍ଷ୍ମକ ନିବେଦନମିତ୍ତମ୍ ।

ମହାଶୟ ! ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରି ଆପଣଙ୍କ
ସୁସ୍ଥସଂସିଦ୍ଧପତ୍ରିକେକ ପାଠ୍ୟରେ ନମ୍ର ଲିଖିତ
ବିଷୟଟିକୁ ସ୍ଥାନଦାନ କରି ଚିରକାୟକ କରିବା
ଦେବେ । ଅତ୍ୟ ମଧ୍ୟାଧି ସମୟରେ କଟକ-
ଜିଲ୍ଲାନ୍ତର୍ଗତ ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡା ଗ୍ରାମର ଭଲକା ବିଦ୍ୟା-
ଳୟର ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅନରେବଳ ଦିଗ-
ମ୍ବରମିତ୍ର ଜମିଦାର ମହାଶୟଙ୍କ ପୁଷ୍ପୋଦ୍ୟାନସ୍ଥିତ
ଭବନରେ ପାରିତୋଷିକ ବିଭରଣ କରାଗଲା ।
ଇଦମ୍ଭବରେ ଏ ସ୍ଥାନର ଭଦ୍ରଲୋକମାନେ
ଭ୍ରମପୁତ୍ର ହୋଇ ବିଭରଣ ସ୍ଥଳର ଶୋଭା ସମ-
ର୍ଥନ କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟର ସମ୍ପାଦକ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରାମସାହବ ବସୁ ସଭାପତିର ଅସ-
ନରେ ଅଛନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟ-
ମାନେ ସମାଗତ ହେଲେ ଏ ମଣିଷକ ବାର୍ଷିକ
ବିବରଣ ପାଠ କଲେ ତାହା ପରସମାପ୍ତ ହେଲ-
ବାଦ ଶ୍ରୀ ଚକ୍ର ଅଭ୍ୟସ୍ତ ସୁଲଳିତ ପଦ୍ୟମାନ
ପାଠ କରି ଭ୍ରମସ୍ଥିତ ଜନମାନଙ୍କ ହୃଦୟସର-
ସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ । ଇଦମନ୍ତର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ବାବୁ ଗିରିଆସାସିଂହ ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡା ଆଜାର ସବ୍-
ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ମହାଶୟ ବିଦ୍ୟାବିଷୟକ ଗୋଟିଏ
ସୁଦୀର୍ଘ ବକ୍ତୃତା କରି ସୁକିତ ହେବାର ଅବ୍ୟବ-
ହିତ ପରେ ସମ୍ପାଦକ ମହାଶୟ ବିଦ୍ୟାବିଷୟକ
ଗୋଟିଏ ବକ୍ତୃତା କଲେ । ଇଦପରେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ବାବୁ ଇନ୍ଦ୍ରମଣିଦାସ କାନନଗୋଇ ମହାଶୟ
ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ଗୋରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ
ବିଦ୍ୟାବିଷୟରେ ଉତ୍ସାହ ଦାନ କଲେ । ସଭ୍ୟ-
ମାନଙ୍କ ବକ୍ତୃତା ପରସମାପ୍ତ ହେଲେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ
ପାରିତୋଷିକ ବିଭରଣ କରାଗଲା । ପରଶେଷେ
ସଭାପତିଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନାନନ୍ତର ସଭା ଭଙ୍ଗ
ହେଲା ।

ଯେ ସମସ୍ତ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ପାରି-
ତୋଷିକ ବିଭରଣ କରାଗଲା ତାହାଙ୍କର ନାମ ।
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରାମସାହବ ବସୁ ନାଏକ,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗିରିଆସା ସିଂହ ସବ୍ ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟ-
ର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
ଚିପୋଟି ପୋଷ୍ଟମାଷ୍ଟର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଇନ୍ଦ୍ରମଣି
କାନନଗୋଇ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମଣି ଭଦ୍ରାଡ଼ି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
ଅର୍ଚ୍ଚାଣା ପଣ୍ଡା, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୋପାଳନାଥ ଅଧି-
କାରୀ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୌରହର ଲାଲ ଦେଉ-
ଳନକ୍ଷେତ୍ର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ମାଗୁଣସିଂହ

ଦେଉଳନକ୍ଷେତ୍ର, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ରାଧାନନ୍ଦ
ପଟ୍ଟନାୟକ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ମହେନ୍ଦ୍ରନାଥ ମିତ୍ର,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟମୋହନବସୁ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ
ରାମଚନ୍ଦ୍ରମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ସୁକୁମାରମହାନ୍ତି,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗଙ୍ଗାଧର ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ
ଚକ୍ରଧର ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଧରମହାନ୍ତି,
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଦାସ ।

ଶ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଟ ୧୮ ଟଙ୍କାର ପାରିତୋଷିକ
ଦିଆଗଲା ।

ତା ୧୭ ତାରିଖ କୁନମାସ } ଶ୍ରୀ
ସନ ୧୮୭୫ ମସିହା }
ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡା

ମହାଶୟ !
ରାଗ ଅଷାଢ଼ଶୁକ୍ଳ ।
କର୍ଣ୍ଣ ନିବେଶି ଶୁଣ ହେ ସୁଜନ ।
କହେ ଓଡ଼ିଶାକ ପୂର୍ବ ବ୍ୟାଧାନ ।
କେତେ ଏସ୍ଥି ଥିଲେ ନୁପକ ।
କରିଅଛନ୍ତି ଯେତେ ସେ ଅନାଦ ।
କହିଲ ଦୋଷରେ ।
କଟାଇ ଦିଅନ୍ତି ଶିର ସର୍ଭରେ ॥
ଖରୁଆ କଥା କେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ।
ଖର କରତରେ ଦିଅନ୍ତି ଭରି ।
ଖଣ୍ଡ କର ରାଜବେଶର ।
ଖଲଲୋକ ବୋଲେ ବୋଲେ ଅଙ୍ଗର ।
ଖଡ଼ିକାବଶରେ ।
ଖଟାନ୍ତି ସେବା କେ ଜାଳ ନଖରେ ॥
ଗେଲଇ ବୋଇଣ କେତେ ରାଜନ ।
ଗୋଡ଼େ ରହୁ କର ଚିତ୍ତ ଲେପନ ।
ଗ୍ରୀଷ୍ମ ବାଲୁକାରେ ହିଙ୍କାନ୍ତି ସୁନ ।
ଗ୍ରାହ ଅସୁସ୍ଥ ହୁଏ ଏସନ ।
ଗୁମାନ କେ ଧର ।
ଗୁଳା ପକାଇ ଭୋପେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ॥
ଘରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରଅଛି ସମ୍ପତ୍ତି ।
ଘେନାଇ କଦନ୍ତେ କେତେ ଅସତ୍ତି ।
ଘଟାଇ ଦୋଷ ଦନାପରାଧରେ ।
ଘନେ ବେତ ଦେଇ ରଖି ବନରେ ।
ଘେର ତା ସଦନ ।
ଘଣ୍ଟା ନ କରି ବହୁ ନେଇ ଧନ ॥
ନାଶା ଶୋଭା ଦେଖି କେତେ ହୁପଇ ।
କେଇ ବଳାହାରେ ରତେ ପୀରଇ ।
ନଳମା ବାଲ୍ୟକାଳ କେହି କେଇ ।
ନମ୍ର ହେଲେ ପିତା ଦଣ୍ଡକୁ ଦେଇ ।
ନ ବୁଝି ତା ଦୁଃଖ ।
ନାଶାସମ୍ପଦେ କରଥାନ୍ତି ସଖ ॥

ଗୁନା ଅତି କେ କଲେ ରଚନ ।
ଚକ୍ର ଗର୍ଜି ତାର ନିଅନ୍ତି ଧନ ।
ଗେର ପେଶି କାର ବିଭକ୍ତ ହର ।
ତଳଇ ହୋଇ ସେ କଲେ ଗୁହାର ।
ଗୁଝି ତା ବଦନ ।
ଚଳି ବୋଲେ କପା ନ କଲୁ ଦାନ ॥
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଲୋକ ମିଥ୍ୟା ନ ବୁଝିବାରେ ।
ହେତେ କାହା ଶିର ଅସୁଇକାରେ ।
ଶୁଭରେ ଶିଳା ଦେଇ କେ କୋଧରେ ।
ହୁସରେ ତଷ୍ଟ ଖୋଲାନ୍ତି କାହାରେ ।
ଶୁଣେ କା ହୁଲରେ ।
ଛତ୍ରପତିଦୋଷୀ ବୋଲି ଅସରେ ॥
ଯୋଗ ସଧାନ୍ତି କେ ଶୁଲେ ବସାଇ ।
ଜାମକ ଉପ୍ର କା ଅଙ୍ଗେ ନେଶର ।
ଜନାସମ୍ୟ ସ୍ଥାନେ କା ବଶ ନେଇ ।
ଜଗାଇ ନାଶନ୍ତି ଅନ୍ଧ ନ ଦେଇ ।
ଜାତ ସୁତ ପାଇ ॥
ଯୁବାନରବଳ ଦେଶରେ ଦେଇ ॥
ଝୁଣା ଅତି ଧୂପ କା ମୁଖେ ଦେଇ ।
ଝିଙ୍କି କୂପେ ପେଲି ଶିଳା ପକାଇ ।
ଝଟିଲି କାହାକୁ ଗୁହେ ମରାଇ ।
ଝିନବାସ ଧନ ଅତି ସେ ନେଇ ।
ଝୁର ତାହା ନାସ ।
ଞ୍ଜା ମଧ୍ୟେ ଅନ୍ଧ ନ ପାଇ ମର ॥
ନାବିକେ କହୁ କୃତ୍ରିମ ନାଦରେ ।
ନେଇ ବୃତାଇ କେ ନଦା ମଧ୍ୟରେ ।
ନାଶ ନୋହି ଯେବେ ଅସେ ଭଗୁର ।
ନଳଖଡ଼ିଯୋଗେ ଜଗି ସଂହାର ।
ନିଧାୟ ରାଷ୍ଟ୍ର କେହି ।
ନ ରଖି ରାଜ୍ୟରେ ଚୁଣ୍ଡେ ଚତାଇ ॥
ଟୋପେ ପକାଇ ନାଶେ କେ ସୁନାସ ।
ଟିପି ଗଜପଦେ କେ ହର କରି ।
ଟାଣ କରି କେ ସୁବଶ ମାରନ୍ତି ।
ଟେକପଣ ହେ ମୁଆଁଳୀ ନିଅନ୍ତି ।
ଟାକ ବସିଥାନ୍ତି ।
ଟଙ୍କା ଲୋଭରେ ଗୁରୁକୁ ଦାଶନ୍ତି ॥
ଠାବେ ଠାବେ କେହି ଦଶ୍ୟ ପଠାଇ ।
ଠୁଳ କରିଥାନ୍ତି ଦ୍ରବ୍ୟ ଶ୍ରେୟର ।
ଠକଲୋକ ସଙ୍ଗେ ମିତ୍ର ହୋଇଣ ।
ଠିକଜନ ଦାନ କରି ଦରଣ ।
ଠସେ ତାକୁ ନେଇ ।
ଠିକଶାସ୍ତ୍ରାନରେ ବଧ କରଇ ॥
ଡରେ ପ୍ରଜା ଦାସ ଅଜ୍ଞା ପାଲନ୍ତି ।
ଡୋଳେ ଦେଖିଲେ ଯମଦୂତ ହାନ୍ତି ।
ଡେରଥାନ୍ତି କର୍ଣ୍ଣ ଦଣ୍ଡ ଦେବାରେ ।

ଜକା ସକାଶଣ ପକାନ୍ତେ ତରେ ।
 ଜଗନ୍ନାଥ ପେଷଣ ।
 ତାକ ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ନଏ ପ୍ରାଣ ॥
 ଭାଲେ ସୁମି ମାରୁ କା ଗର୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ।
 ଉପପଣେ ଦନ ଦ୍ରୁ କେ ମାର ।
 ଭିଷାବଳା କାଦାପୁଣେ ରଚନ୍ତି ।
 ଭାଇ ଖେଳ ବୋଲି ମେଷେ ମରନ୍ତି ।
 ଭୋଲି ମଲେ ଦ୍ୟନ୍ତି ।
 ଭାଲେ ଟକା ଦେଇ ଦୁଇ ପେଷନ୍ତି ॥
 ଅଙ୍ଗନା ଅଙ୍ଗ ଅଦ ଭୁଷା ଧନ ।
 ଅଭିଷୋକେ ଅଗିଦେଲେ ସେଜନ ।
 ଅଙ୍ଗୀକୃତ ନୋହି ଗୁଣେ ଏସନ ।
 ଅଗ୍ନିପତି କଲେ ଦେବୁ ପ୍ରସନ୍ନ ।
 ଅଛୁ ଦକ୍ଷଧନ ।
 ଅଭିଶାପେ ଦେଲେ ରଖି ଲାବନ ॥
 ଭରୁଣୀ ସୁବା କେ ଭୁଲଙ୍ଗ କର ।
 ଭଲୁରତ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଭର ।
 ଭଣ୍ଡି ବ୍ୟାଳ ଦଶ, ପାଠ, ଶତ୍ରୁନ୍ତି ।
 ଭସସ୍ୟା ବିପ୍ରଲମ୍ବୁ ଅଚରନ୍ତି ।
 ଭଗ୍ନବାକ ସାଇ ।
 ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପୟରେ ମରଣ ॥
 ଅଟା କର କେହି ନାଶ ଅଶୁରେ ।
 ସ୍ଥିତ କରଥାନ୍ତି ରତରଙ୍ଗରେ ।
 ସ୍ଥିଲେ ରଖିଧାନ ପ୍ରଜା ଉପରେ ।
 ଅରେ ରୁଜାଇ ଶାନ୍ତଲଳରେ ।
 ଥୋକେ ଲୋକ ସାଇ ।
 ଅସୁ କର ସୂର୍ଯ୍ୟାସୁକୁ ଦେଇ ॥
 ଦାଣ୍ଡେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକାଳେ ନମ୍ର କରଇ ।
 ଦରହାସେ ଶାଳା ପିଠିରେ ଦେଇ ।
 ଦାବୁ, ଦର, ଦେଇ କାଦା ପଦରେ ।
 ଦଣ୍ଡ ଦେଉଥାନ୍ତି ନା ନା ବିଧରେ ।
 ଦୟା ଧର୍ମ ଭେଦ ।
 ଦୁଃଖେ ପ୍ରଜାପୁଞ୍ଜ ହୁଅନ୍ତି ଗଞ୍ଜି ॥
 ଧର୍ମରାଜମୂର୍ତ୍ତି ରଘୁନାଥପୁ ।
 ଧାତା ରତେ ସେ ଏହି ଅନୁରୂପ ।
 ଧର୍ମ ପାଳଥାନ୍ତି ନାଗପୁରରେ ।
 ଧନାପଦରଣ ପରଦାସରେ ।
 ଧାତକାରେ ନେଇ ।
 ଧୀରବଚନେ ନିଜପୁର ଦେଇ ॥
 ନ ମାନିଲେ ଭାକ ଭଲ ନୁପଇ ।
 ନଗର ଯୋଡ଼ ନାଶ ଦେକ ସାନ୍ତି ।
 ନାହିଁ ପଟାକୃତ ସବେ ସମାନ ।
 ନିଶୀ ଦବା ଅର୍ଥ ଦୋଇଣ ଜନ ।
 ନିଜ ଜଣାବନ୍ତି ।

ନିଖିଲପତ ଦୁଃଖ କର ଶାନ୍ତି ॥
 ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁର୍ଯ୍ୟାମୀ ଜାଣି ।
 ପ୍ରଜା ରକ୍ଷାକାରଣୀ ମଦାଗଣୀ ।
 ପୃଥ୍ୱୀ ଉଦ୍ଧାରଣୀ ସ୍ୱର ଲଗ୍ନୀ ।
 ପାଳକାର ଅର୍ଥେ ଏ ଦୁଃଖିଜନ ।
 ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ।
 ପୁତ୍ର ନୁପଙ୍କ ଅଧର୍ମ ଧୁଂସିଲେ ॥
 ପୁଲପଣୁ କେହି ନର ନାଶିଲେ ।
 ପାଟକ ବନ୍ଦରେ କାଳ ଦରଲେ ।
 ପାଶୀ ନାକୁ ଦେଇ କେ ଦୀପାନ୍ତରେ ।
 ପାବଲେ ଦଅନ୍ତି ଧର୍ମ ବିପ୍ରେ ।
 ଫରଲ ଦୁଃଖିରେ ।
 ଫେରାଇ ନ ଦେଇ ଅନ୍ନ ବିପ୍ରେ ।
 ବହୁସ୍ତାନେ ସୁଲମାନ କରଣ ।
 ବିଦ୍ୟାଦାନ ଦେଇ ବାଳକଗଣ ।
 ବୃତ୍ତି ଦେଇ କେତେ ଶିକ୍ଷା ଉପର ।
 ବିପ୍ରାଣ୍ଡି ପଦ୍ୟା ସାଠାରୁ ନେଇ ।
 ବେଦନକୁ ଦେଇ ।
 ବେକ୍ଟ କର୍ମେ ବୁଦ୍ଧି କରଇ ॥
 ବଦ୍ରପାସ ସ୍ତାନେ ରଖାଇ ।
 ଭ୍ରମ ଦୁର କର ଧାର ବୁଝାଇ ।
 ଭସକଗଣ ଉପଧାଳୟରେ ।
 ଭଲ କରନ୍ତି ଶ୍ରେଣିକି ସରରେ ।
 ଭୁକ୍ତ ବାସ ଦେଇ ।
 ଭରତବର୍ଷରେ ଏପର ହୋଇ ॥
 ମାର୍ଗ ରତନା ଅତି ମନୋହର ।
 ମଦା ଅକ ସହ କରେ ସଞ୍ଚାର ।
 ମଧି ଯୋଜନକେ ବିପଣୀ ରଖି ।
 ମାନବ ବିଶ୍ରାମେ ହୁଅନ୍ତି ପୁଣୀ ।
 ମରଇ ଅନେକ ।
 ମଦାନନର ବି କହିବା ଟେକ ॥
 ମୁଖସ୍ଥିର ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ଦନେ ।
 ମୁଗତେ ନ ଥୁବ ଏ ସମ ସେନେ ।
 ଯୋଦା ଅତମ୍ଭର ଦେଖି ନେତ୍ରେ ।
 ମୁଦରଜକାର ସେବେ ପସୁରେ ।
 ଯାନ ରେଲଗାତ ।
 ଯୋଜନଦଶ ତଲେ ଏକପତ ॥
 ରତ୍ନକରେ ଜଳରଥ ଧୁନରେ ।
 ରବସେ ଯାଏ ମାସକ ବନରେ ।
 ରଥଧାରେ ବିଦୁହ ଜାଳଖବର ।
 ରହୁ ବିଦେଶେ ବାର୍ତ୍ତା ଲଭିବାର ।
 ରକ୍ତନା ବାସରେ ।
 ରସିଥାନ୍ତି କଥାବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାରେ ॥
 ଲୋକେ ଶ୍ୟାବ ଶବ୍ଦରୁ ଜଣିଲେ ।

ଲେଖନୀର ଶବ୍ଦରୁ ଯା ଚଳ ।
 ଲକ୍ଷ ନାହିଁ ଭାବ ସମାନ ଭଲ ।
 ଲେଖା ମଦାରଣୀ ସମ କେବଳ ।
 ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ନୁପ ।
 ଲେଖା ପଦ ଲଭ ହୋଇ ସଂହୃଷ୍ଟ ॥
 ବଜ୍ରଦେବେ କରକଳା ସଦର ।
 ବକ୍ତ୍ର ବର୍ମଗୁଣ ଅଟେ ଭାବର ।
 ବିଶ୍ୱାସୀତ ହରଜଣଶ୍ରେ ଏପର ।
 ବିହର ଧାରୁଣୁ ସବେ ଅତର ।
 ବଳେ ନାହିଁ ଦେହ ।
 ବିଦବ ଲଭ ଦୁଃଖ ଦେଲେ ନାହିଁ ॥
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମଧନ ହେବେ ଶ୍ୟାବ ।
 ଶ୍ରୀପୁଷ୍ପ, ଓଡ଼ିଶାଦ, ଗଜକାୟ ।
 ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ପାଳନ୍ତି ପରକାନ୍ତର ।
 ଶକ୍ତିରଜନ ଉପନେ ଶୁଭର ।
 ଶୁଭ ଜେଉଥାନ୍ତି ।
 ଶୀଘ୍ରେ ଦୋଷାଦୋଷ ଦୂଢ଼ି ଭାରନ୍ତି ॥
 ଶତ୍ରୁନିନ ସାନ୍ତନୁକ ସମାନ ।
 ଶତ୍ରୁଗାନ୍ଧ କାବ୍ୟ କରେ ପଠନ ।
 ଶତ୍ରୁଅଂଶୁ ଅଂଶେ କର ଦେନନ୍ତି ।
 ଶତ୍ରୁଅର କାମଅଦ ନାଶନ୍ତି ।
 ଶତ୍ରୁବର୍ଷ ସାଇ ।
 ଶତ୍ରୁକର୍ତ୍ତ ସୁର ନୁପ ମରୁଣୀ ॥
 ସୁରଦାଗପଣେ ବୋଲନ୍ତି ବଳା ।
 ଶିରମଗ୍ନ କଲେ ନପାବନ ।
 ସାବହୋମୀ ମଦାରଣୀ ପଦରେ ।
 ସକାଶଣ ଜାଣି ଦେଲେ ମୁଦରେ ।
 ସଦାସ ପ୍ରଜାରେ ।
 ସଦା ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୟନ୍ତି ନ୍ୟାୟ ଧର୍ମରେ ॥
 ଦୁଃଖମନେ ଦୁଃଖି ଦୁଃଖ ଦରନ୍ତି ।
 ହିତଜନର ସଦବା କରନ୍ତି ।
 ହିଂସା ନ ଥାଇ ଅସୁକ ଲୋକରେ ।
 ଦଦାଦର ଏକା ଦୁଃଖଜନରେ ।
 ଦେଲାଇ ଭେଜନ୍ତି ।
 ଦୁଦେ ପ୍ରଜାପୁଞ୍ଜ ସଦା ସର୍ଜନ୍ତି ।
 ସନ୍ତ୍ରସ୍ତକୃତ ମୁକ୍ତମଣି ।
 ସମା କରନ୍ତି ଦାସ ଦୋଷ ମଣି ।
 ସିଦ୍ଧାମଧ୍ୟେ ଭୋଦାନାଳ ଦୁପତି ।
 ସମେ ବରୀରଥ ନାମରେ ଶ୍ୟାବ ।
 ସଖେ ସେ ପସୁର ।
 ସିପ୍ରେ ଭାବଣ ଗୁଣେ ଚକ୍ରଧର ॥ ୩୮ ॥
 । ଚ । ଶା ଚକ୍ରଧର ପଟ୍ଟନାୟକ
 ଭୋଦାନାଳ ଗଠୁପୁ ।

ପୁଲପଣୁ ଦେଖ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

୧୯୦୭

ସମ୍ବାଦ

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବାଦ ୧୯୦୭ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦି ୧୨୯୩ ସନ ୧୮୨୨ ସାଲ ସରକାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୪୫
ବର୍ଷାନୁମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୪୨
ମଫସଲ ପାଇଁ ଡାକମାସୁଲ ୪୯୫୩

ପରସପ୍ରାଦରେ ଏ ନଗର ଅନୁଷ୍ଠାନ କସନ ନଗରରେ ଯେଉଁ ହତ୍ୟାବ୍ୟାପର ଶୁଣାଯାଇଥିଲା ସୁଲଭ ଚର୍ଚ୍ଚର ଅସାମାଜିକ ଧର ତଳଣ କରବା-ରେ ମାଡ଼ିଫ୍ରେଟକ ସାକ୍ଷାତରେ ସେ ଏକସର କରୁଥିଲେ ଯେ ପିଲାଦେହରେ ଅଲଙ୍କାର ଦେଖି ଲୋକପ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ଛାଡ଼ାକୁ ନଦୀପାଣିରେ ରୁପାଇ ମାରିଲ ଉକ୍ତ ନଦୀରେ ମାଛ ଧରବା-ପାଇଁ ପିଲାକୁ ଘେନି ଯାଇଥିଲା । ଅସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାରେ ମାନ ବାଦାଉଥିଲେ ଓ ସେ ପିଲାପକରେ ନିଦାମତରୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖିବାର କଥା ହୁଅଇ । ଏ ସଫଳାଟି କନ ଗାଧୁଆବେ-ନରେ ଦେଲ ଓ ଅସାମାଜିକ ମତାକୁ ଘୋଡ଼ାରେ ଚାହିଁ ଅରଦନ ସୁନଦୀର ବାଦାର ଦୂର ନଦୀରେ ବସାଇ ଦେଇଥିଲ କ ବସୁବର ବ୍ୟାପାର ! ଏହେ କଟକଟା ଓ କଠିନ ଦଣ୍ଡ ବ୍ୟାପନ ଦେଲଠାରେ ସୁଦା ଲୋକେ ସାମାନ୍ୟ କଥାରେ ମନୁଷ୍ୟ ମାରିବାକୁ ହସ୍ତ କରୁ ନାହାନ୍ତି !

ହାଜିର ଅସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥିତେ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ନା ପଶୁମଧ୍ୟରେ ଧରୁଥିଲୁ ? ଜେଲର ନିୟମରେ କଅଣ ଅମ୍ବେମାନେ କହି ନ ପାରୁ କିନ୍ତୁ ଏ ବର୍ଷାକାଳରେ ବୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ସମ-ୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁ ଯେ ହାଜିର ଆସା ଦିମାନେ ପାଣିରେ ଭିଜି କେବଳ ଗାମୁଛା ଖଣ୍ଡେ ମୁଣ୍ଡରେ ପକାଇ କରେବାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସନ୍ଧ୍ୟାଯାଏ କରେଖରେ

ପାଣିଯାକ ଦେହରେ ମାରିଲୁ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କର କପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରାବଳ ଓ ମାନସିକ ପୀଡ଼ା ଦେଉ ନ ଥିବ ! ଶ୍ରେଣକଥା କିଏ ସମ୍ଭରେ ଭେତେବେଳକୁ ବୋଧ ହୁଅଇ ଡାକ୍ତରସାବେ-ବ ଅଶ୍ରୁୟ ଦେବେ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଜେଲସମ୍ପ-ର୍କରେ ଏହେପ୍ରକାର ଖର୍ଚ୍ଚା କରୁ ଅଛନ୍ତି ହାଜିର ଅସାମାଜିକକର୍ମର ଖଣ୍ଡେ ପଶିଯା ଦେଲେ କେତେଅବା ଅଧିକା ବ୍ୟୟ ଦେବ ଅଥଚ ଦୂର-ରାଗ୍ୟ ହାଜିରମାନେ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ରହିବେ ଅଶ୍ରୁୟର ବିଷୟ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ କରୁଥିଲ ସହଜ ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ହାଜିରକ ପ୍ରତି ଭର୍ତ୍ତିରୁ ଅଧିକ ନିର୍ବସୁରୁପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ବୁଝିବାକୁ ଦେଲେ ଅପର-ଧକ ଅପେକ୍ଷା ବନ୍ଧୁଧାନ ବ୍ୟକ୍ତିକ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଭଲ ରହିବାର ଉଚିତ । ଯାହା ଦେଉ ଅମ୍ବେମାନେ ହରଷ କରୁ ଜେଲର ଛତ୍ରାବ-ଧାରକମାନେ ନିଜାନ୍ତ ପଶୁକପର ହାଜିରମାନକୁ ଖରା ବର୍ଷାରେ ବାଦାରକୁ ଭଜଦେବେ ନାହିଁ । ଖରାରେ ବରଂ ରକ୍ଷା ଅଛି ବର୍ଷାର କଷ୍ଟ ଅମାପ ଅଟଇ ।

ଜେଲଖାନାରେ କରଦମାନେ ଦଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣ କଲଉଡ଼ାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ବିଷୟରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ପୃଥକ ମତ ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେତେବନ ସକାଶେ କାରାବାସର ଦଣ୍ଡ ପାଏ ସେହିଦିନକୁ

ଯେନ ଗଣନା କରି ଭେତେଦନ ଶେଷ ହେବା-ର ପରଦନ ସକାଳବେଳେ ଛାଡ଼ାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଆ-ଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଗରସପ୍ରାଦରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଲୁ ଯେ କଟକ ଜେଲର ଛତ୍ରାବଧାରକ ଡାକ୍ତରସାବେବ ଛାହିଁର ବିପରୀତ ଗଣନା କରି ଯେଉଁଦିନ ମିଆର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଲ ସେହିଦିନ ଅପରକାଳରେ କରଦକୁ ଖଲାସ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଯଥା; କେତେକବ୍ୟକ୍ତି ଗରମାସ ଡାକ୍ତ-ରଖ ମଙ୍ଗଳବାର ବେଳ ଭିନଟା ସମୟରେ ୧୯୫୩ କାରାବାସର ଆଜ୍ଞା ପାଇଥିଲେ ସେମା-ନକୁ ସେହିମାସ ଡାକ୍ତରଖ ମଙ୍ଗଳବାର ଗୁର ବାଜିସିବା ସମୟରେ ଖଲାସ ଦିଆଗଲା । ଏ ଗଣନା ଠିକ ହୋଇଅଛି କ ନାହିଁ ସନେଦର ବିଷୟ ଫଳତଃ ଯେବେ ଠିକ ହୁଅଇ ତେବେ ସକଳ ଜେଲଖାନାରେ କରଦକ ପକ୍ଷରେ ଏହିରୂପ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଉଚିତ ଛାଡ଼ା ଦେଲେ କରଦମାନେ କିଛି ସୁଖୀ ଦେବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥିଲୁ ଯେ ସକାଳବେଳେ କରଦକୁ ମୁକ୍ତି ଦିଆଯାଏ କିନ୍ତୁ ଏ ନିୟମରେ ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ଛାଡ଼ିଦେବାର ଉଚିତ କାରଣ ସକାଳବେଳେ କରେଷ ନ ଦେଉଥିଲେ ସ-କାଳେ କେହି ଦଣ୍ଡ ପାଇବାର ସମ୍ଭବ ନହୁଇ । ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ଉଦାହରଣଟି ଉପରେ ଲେଖିଲୁ ଛାହିଁରେ କରଦମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ୧୯୫୩ ଓ ଗୁଣୀ କାରାବାସ କଲେ ମାତ୍ର ୧୯୫ ନର ଆଜ୍ଞା ହୋଇଥିଲା । ବୋଧ ହୁଅଇ ଡାକ୍ତରସା-

ଦେବ ବୃକ୍ଷାଧିପତି ଯେ ଦିନ କହିଲେ କେବଳ
ଦିନକୁ ବୃକ୍ଷାଧିପତିକୁ ବୃକ୍ଷାଧିପତି ନାହିଁ ।

ବ୍ରହ୍ମାଦେବ ।

ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତର ସପ୍ତକ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛୁ ଯେ ସରସୋତ୍ତରେ ବ୍ରହ୍ମାଦେବ ସପ୍ତକ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳର ଯୁକ୍ତିର ସମ୍ପାଦନା ଭବିଷ୍ୟ ହେଲା । ବ୍ରହ୍ମାସହିତ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମତାନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ତାହା ଗାନ୍ତବ୍ୟରେ ଶୁଣିତ ହୋଇଅଛି । ସବୁ ଓଜସ୍ବର ପରସିଧ ଅପଣା ସମାଧିବ୍ୟାହାର ଯୋଗ୍ୟ ସହିତ ଲଂକା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳର ଦୁର୍ଗମରୁପ ବ୍ରହ୍ମାର ଗୁଣାଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ସିଦ୍ଧା ଭିତାରୁ ଏଠାରେ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜନରବ ଶୁଣାଯାଇ ଥିଲା ଓ ଭାବପ୍ରାପ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତିର ଅପୌଜନ ହେବାର ଦେଖାଗଲା ଏମନ୍ତ କି ଗୋଟିଏ ଭାରତୀୟ ସମ୍ପାଦକ ପାଠକର ଅମ୍ଭେମାନେ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ବ୍ରହ୍ମାଦେବକୁ ସିଦ୍ଧାଧାରୀ ଯୈନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରାଜ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଭାରତବର୍ଷର ପ୍ରଚାରଧି ମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳ ଶବ୍ଦକୁ ଅଦେଶ ପଠାଇ ଥିଲେ । ମାତ୍ର ସୁଦୂର ବିଷୟ ଯେ ଉହିଁ ଅରବିନ୍ଦ ଶୁଣାଗଲା କି ଫଳସିଧ ପାହେବ ବ୍ରହ୍ମା ଗୁଣାଙ୍କ ସରସୋତ୍ତରେ ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ସକଳବ୍ୟାପୀ ମାନାଂସା କର ଅଛନ୍ତି ଓ ଧ୍ୟାନରେ ସଜସ୍ବ ଲେଖାପଢ଼ା ହୋଇ ଉହିଁରେ ଗୁଣାଙ୍କର ବସୁଦେବ ହୋଇଅଛି । ସର୍ବମ କେବେନା ଦେଶଭେଦ ଗୋଟିଏ ବିଦାହର ସୁଧ ହୋଇଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମାର ଗୁଣା ଏ ଦେଶର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନତା ସ୍ଵୀକାର କଲେ ଓ ଭୀମଦେବର ଦୂତର ଅଗମନ ସମ୍ପର୍କରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳର ଯେଉଁ ସଂଗ୍ରହକାର ହୋଇଥିଲା ଗୁଣା ଉହିଁର ସପ୍ତକର ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ସଂଗ୍ରହ କେବଳ କରାଯାଇଅଛି । ଏସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତକର ସରଫଳସିଧ ପାହେବ ଭାରତବର୍ଷକୁ ଫେରୁ ଅସୁଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ରହ୍ମାର ଗୁଣା ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡାଳ ସହିତ ଯୁକ୍ତିକର ଅପଣା ମହତ୍ବ ଦର୍ଶାଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବୋଲିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଓ ତାହାଙ୍କର ସୁବିଭକ୍ତ ଦେଶ ଅମ୍ଭେମାନେ ଅନନ୍ତର ହୋଇଅଛୁ । ସୁଦୂର ଯାତ୍ରା ଯେ ପୁଣ୍ୟକୁ ଅମଗ୍ଣ କରୁଅଛେ ତାହାଠାରୁ ବଡ଼ତା କେହି ନାହିଁ ।

କୋଟିପିମନ୍ତେଶ୍ଵର ମହତ୍ତମା ।

ଏକେବନେ ଏଠା କଲେକ୍ତରୀ ନାକରର ମହତ୍ତମାର ଉଦନ୍ତ ଫଉଜଦାରରେ ଶେଷ ହେଲା । ଏ ମହତ୍ତମାରେ ସରସାର ସମ୍ବନ୍ଧ ୪୦ କି ୪୫ ଜଣ ସାକ୍ଷି ଗୁଣ୍ଡାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ଯେତେବେଳେ ଉଦନ୍ତ କନ୍ୟାର ପାରେ ସେସବୁ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଏସପ୍ରାହରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନଙ୍କର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ଓ ଏଥିରେ ଉଦନ୍ତର ଭାଳ ଲାଗିଲା । ମାଲକ କବାବ ଦେଇଅଛି ଯେ ମିଆଦର କୋଟିପିମନ୍ତେଶ୍ଵର ଦେବାର ସମ୍ରାଟ୍ୟ ମସିହା ସେହୁଦେମ୍ବର ନାସରେ ତାର ବେଲରୁ ବେହେବନ୍ ଅମ୍ଭେ ନବଦ ଧର୍ମା କାହାର ଠାରୁ ନ ନେଇ କୋଟିପିମନ୍ତେଶ୍ଵର ନେଇ ଏ ଟିକଲସବୁ ଅମଳମାନେ ମାନଲକାରୀରୁ ନେଇ ଅମ୍ଭକୁ ଦଅନ୍ତ ଓ ଅମ୍ଭେ ସମନ ବା ପରଓଦାକାରେ ଲଗାଇ ତାର ବରୁ ଓ ତାହା ବସୁରେ ଲେଖା ଓ ସେ ବହୁ ସିରସ୍ତାଦାର ପ୍ରତ୍ୟସପ୍ରାହରେ ଓ ନାସରେ ଉଦାରମ କରନ୍ତି । କେବଳ ବସ୍ତୋର ଓ ମୁକ୍ତସର୍ବା ମହତ୍ତମାରେ ସିଆଦାମାନେ ମୋଫସଲରୁ ନବଦ ମିଆଦ ଓସୁଲ କର ଅଣନ୍ତି ତହିଁ ଅମ୍ଭେ ଟିକଲ କର୍ତ୍ତାକାକୁ କହିଁ ସେମାନେ ଟିକଲ କର୍ତ୍ତା ପରଓଦାକାରେ ଲଗାଇ ଦଅନ୍ତ । ଅମ୍ଭକୁ ଅବଦାବ ଦ ଥିବାରୁ କୋଟିକ ଅମ୍ଭେ ପରଓଦାକା ଲକ୍ଷ୍ୟକ ତାର କର ତହିଁର କରଫଅକ୍ତ ଦେଉଁ ବାକୀ ସବୁ ନାଏବ ନାକର କରେ । ଅମ୍ଭେ ଯେଉଁ କରଫସୁକ୍ତରେ ଦସ୍ତଖତ କରୁଅଛୁ ସେଥିରେ ଠିକ ଟିକଲ ଲାଗିଥିଲା ପଶ୍ଚାତ୍ତ ଦସ୍ତର ପରକର୍ତ୍ତୀକ ହେଲା ଅମ୍ଭେ କହି ନ ପାରୁ ଅମ୍ଭ ସିରସ୍ତାରୁ ବାଗଜ ନେଲବେଳେ ଅମଲମାନେ ଦେଶ ନଅନ୍ତ ଓ ରୁକ୍ଷ ଟିକଲରେ ଯେପରି ବାରମାନ ପଡ଼ିଅଛି ତାହା କି ୪୫ ଶର ବାଳକ ଦେଖିଲେ ସନେହ କରନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକାର ନାକର ସାକ୍ଷି ବାହୁଲ୍ୟ କବାବ ଦେଇଅଛି ଓ ସିରସ୍ତାଦାର ଓ ମୋକରରକ୍ତ ବରୁଣରେ କେତେକ କଥା କହିଅଛି ମହତ୍ତମା ନିଶ୍ଚିତ ଉତ୍ତାରେ ସେସବୁ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ମନ୍ତବ୍ୟ ସହିତ ଲେଖାକାର ମାନସ ରହିଲା ।

ନାଏବ ନାକର ବସୁଲ କି ମହତ୍ତମାର ବସୁଲ ମେତସ୍ତରରେ ହେଲେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେବ ନକେତ ସେସର ଅଦାଲତରେ ଉତ୍ତର ଦେବ । କୋଟିପି ପ୍ରଭର ଉତ୍ତର ଦେବ ନ ଦେବାର ତାହାକୁ ମାଧ୍ୟମ କରି ନାହିଁ ।

ଗୁଣାର ଦେଇ କେତେକ ପ୍ରସ୍ତ କଲେ ବିନ୍ତୁ ନାଏବ ନାକର ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ କହିଲ କି ସେସବୁର ଉତ୍ତର ସେସନ ଅଦାଲତରେ ଦେବ । ଦେଲେସୁର ମହାନ୍ତ ତାଏବି-କବିମ ନାହୁଲ୍ୟ କବାବ ଦେଇଅଛି ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ଏହି ଯେ ସେ କେତେ ନବଦ ଧର୍ମା ବା କୋଟିପି ଟିକଲ କାହାରଠାରୁ କେତେ ଦେଇ ନାହିଁ କୁମ୍ଭା ରଗର ନାହିଁ ସେସବୁ ନାକର ଓ ନାଏବନାକର ନଅନ୍ତ ଓ ତାକୁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଥାନ୍ତୁ କହିନ୍ତି ସେ ତାହା କରଇ । କେତେ ପରଓଦାକାରେ କୋଟିପି ଟିକଲ ଲଗାଇ ଦେବାକୁ ସେମାନେ ଅଦେଶ କରୁଥିଲେ ସେ ଲଗାଇ ଦବ ।

କଣ୍ଠମେତସ୍ତର ବାଧ୍ୟସକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଓ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବାଦମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦୃଷ୍ଟିରେ ଅସମ୍ଭବ ନାକର, ଓ ନାଏବନାକର ଓ ଭାଉଦ ମଗ୍ଧ ଏ ଉକ୍ତ ଜଣଙ୍କ ପ୍ରତି ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ବିଦେଶନା କର ଚଳଇମାସ ତା ୧ ରଖରେ ସେମାନଙ୍କ ଦସ୍ତଖତର ଧ୍ୟା ୪୦୧ ଗୁଣ୍ଡାରେ ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ହଲେ । ଏମହତ୍ତମାରେ କଣ୍ଠ ମେତସ୍ତର ଟିକଲସାହେବ ବିଶେଷ ପରଓଦାକା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଦେବୀୟ ସିଦ୍ଧର ସକ୍ଷିପତ୍ତ ସଂଗ୍ରହ ।

ମହାନ୍ତା ସବୁ କାମୁଲକର ଏ ଗୋଟିଏ କ୍ଷତ୍ରି ଅଟଇ ଓ ଏ ପଞ୍ଚାକ୍ଷା ସୁକନ ସମୟରେ କେତେ ଅତମ୍ଭର ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଚଳ ବର୍ଷ ହୋଇ ତାହା ଗହ ଉପାରିଲା । ଯେତେବେଳେ ସାଧାରଣ ପଞ୍ଚାକ୍ଷାଦ୍ଵାର ଦେବୀୟ କେବଳ ଉକ୍ତ ପଦ ଦେବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ଏ ପଞ୍ଚାକ୍ଷାର ଉତ୍ତମ ବାହାରର କେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ସଂବାଦ ସହରେ ଏଥିର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର କାମୁଲସାହେବଙ୍କ ପର ସରକରସ୍ତ ଲେନ କି କାହାର କଥା ଶୁଣିପାରେ ସେ ଅପେ ମାତ୍ରା ଗୁଣ୍ଡା ତାହା କରନ୍ତି ସୁବର୍ଣ୍ଣ କହାର ଅପରି ନ ମାତ୍ର ଉତ୍ତମଗୁଣ୍ଡକ ପ୍ରଚଳନ କଲେ ଓ ସାଧାରଣ ସିଦ୍ଧା ସକାମେ ଦୟା ଯାଇଥିବା ବ୍ୟୟ ମଧ୍ୟରୁ କେତେ ଧର୍ମା ବ୍ୟୟ କର ସ୍ଥାନରେ ସିଦ୍ଧର ସକ୍ଷିପତ୍ତ ଯେମାନେ ସ୍ଵାପନ କଲେ କେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଗୋବତା କଲେ କେହି ତୋଠାରୁ କଣ୍ଠ ପତ୍ର ହାତ-ଗୋଡ଼ ଲାଗିଲ କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଗା ପୁଣି ହେଲା ନାହିଁ । ଦୁଇବର୍ଷ ଉତ୍ତାରୁ ଦେବୀ ବଳ ଯେ ବସୁର ବାମୁଲ୍ୟ ଡେସୁଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ

ହୋଇଗଲେ ଓ ସକଳ ପଦ୍ମାକ୍ଷରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ସାଫିକ୍ୟ ବାନ୍ଧି ଦସିଲେ ଗୁରୁର ଅଭିମିଳନ ନାହିଁ । ମିଳନ ଅବା କେଉଁଠାରୁ ? ଯେତେ ଲୋକ ଲୋଡ଼ା ଭଣ୍ଡର ପୁରୁ ଭବଗୁଣ ପଦ୍ମାକ୍ଷରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଏ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଗଭବର୍ଷର ମରୁ ଉତ୍ତର ଖେମଳ ପ୍ରାଥମ ସଂଗୀତା ଉଣା କରବା ସକାଶେ ପଦ୍ମାକ୍ଷର କର୍ମମୁକ୍ତି ବଢ଼ିନ କରଦେଲେ । ଏଥିରେ ଫଳ ଯାହା ହୋଇଅଛି ତାହା ଗଭମାସ ତା ୨୩ ରାଜର କଳକତା ଗଭେଷରେ ପ୍ରକାଶିତ ଲେଖନୀୟା ଗବର୍ଣ୍ଣିକା କର୍ଣ୍ଣାରଣରୁ କଲକତାରୁ ଯେ ଜଣାଯାଇ ଅଛି । ଲେଖନୀୟା ଗବର୍ଣ୍ଣିକା ଲେଖନୀ ଯେ କ୍ର ୨୮ ଶ ପଦ୍ମାକ୍ଷା ଦେବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଚଳକତା ଓ କର୍ମମୁକ୍ତି ଶ୍ରେଣୀରେ ସାହକଣ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ବଜଲରେ ଗଭବକ୍ର ୧୦ ଶ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ସେଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର କେତେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି କହବାର ଅଧିକ । ଏପରି ଗବର୍ଣ୍ଣିକା ଅନୁପ୍ରାଣ ପଦ୍ମାକ୍ଷ ଅଭି ବଗାର ଜଣ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କର୍ମମୁକ୍ତି ଅଧିଅଛନ୍ତି କି ସେମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମମୁକ୍ତିରେ ଏଥର ପଦ୍ମାକ୍ଷ ଦେଉପାର ନାହାନ୍ତି ଅଗାମୀ ବର୍ଷ ତାହା ଦେଇ ପାଇଲେ ସାଫିକ୍ୟ ପାଇବେ ।

ଲେଖନୀୟା ଗବର୍ଣ୍ଣିକା ବୋଲନ୍ତି ଯେ ସତ ୧୮୭୬ ମସିହାରେ ଏ ପଦ୍ମାକ୍ଷର କର୍ମମୁକ୍ତି ହେବାଠାରୁ ଅବଧି ସତ୍ୟସୁତା କ୍ର ୪୦୦ ଶ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏଥିମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ କର୍ମ ପାଇଅଛନ୍ତି ବା ନିର୍ଗତ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରଦଶ କରଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମିତ୍ରା ଦେଇ ସୁତା ଅବଧି କ୍ର ୨୦୦ ଶ କର୍ମ ପାଇବାକୁ ବାକୀ ଅଛନ୍ତି । ଯଦ୍ୟପି ଗବର୍ଣ୍ଣିକା ଏମାନଙ୍କୁ କର୍ମ ଦେବାକୁ ବାଧା ନୁହନ୍ତି ତଥାପି କର୍ମ ଦେବା ପାଇ ତେଣୁ କରବେ ଏବଂ ଏପ୍ରକାର କର୍ମ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଂଗୀତା ଯେମନ୍ତେ ଅଭି ବକ୍ତିକ ନାହିଁ ଏଥିପାଇଁ ଅଗାମୀ ବର୍ଷରେ କେବଳ ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି କର୍ମମୁକ୍ତିରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପଦ୍ମାକ୍ଷାକ୍ଷରେ ଅଛନ୍ତି ତାହାକୁ ତୁଟା ଅଭି କାହାର ପଦ୍ମାକ୍ଷା ହେବ ନାହିଁ । ଏତେ କଥା ବହୁଲ ଉତ୍ତରୁ ଜାଣି କି ଗବର୍ଣ୍ଣିକା ଏକାଦେଲକେ ଏଥିର ମାୟା ଭାଗ ବରପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଅମ୍ଭେମାନେ କହୁଁ ଯେ ଏ କର୍ମମୁକ୍ତିରୁ ଏକାଦେଲକେ ରହିବ

କରି ଦେଲେ ଭଲ ହେବ । ଏଥିରେ କିଛି ଉପକାର ହୋଇ ନାହିଁ ବରଂ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ବ୍ୟାଧି ଅଗା ବର୍ଷର ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ଡେପୁଟି କଲେକ୍ଟର କର୍ମମୁକ୍ତି କରବାର ଯେଉଁ କର୍ମମୁକ୍ତି ଥିଲା ତାହାକୁ ପୁନର୍ଜଗତ କଲେ ଭଲ ହେବ ଓ ସିକଲ ସରକାର ଶ୍ରେଣୀ ସବୁ ଉଠାଇ ଦେଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣିକାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅନର୍ଥକ ବ୍ୟୟ ହେବ ।

ଏଥର ଅଧି ପିଠିଲ ପଦ୍ମ ।

ବାବୁ ଗ୍ୟାମାଚରଣ ସରକାର ସରକାର ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅଖିରେ ଥିଲଦେଇ ଯେଉଁସ ବାହାଦୁର କରନେଲେ ଓ ପରଗେଷରେ ଯେମନ୍ତ ବୃତ୍ତଗାକୁ ଲଢ଼ିଲେ ତାହା ଯାଠକମାନେ ଜାଣନ୍ତି । ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେମାନେ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ହୋଇ ଜଣାଉ ଅଛୁ ଯେ ଗ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କର କୃତ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ସେ ଏକା ଭୋଗ କର ନାହାନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୋଗାଭବାର ସକଳ କରିଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଣାଲୋକେ ଯେ କହି ଅଛନ୍ତି କି ଯେ ବ୍ୟକ୍ତି ମନ ଲୋକର ଉପକାର କରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ତାହାର ସଂସର୍ଗୀ ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମନଃଫଳ ଭୋଗ କରନ୍ତି ତାହା ଯଥାର୍ଥ ଅଟଇ ସରକାର କର୍ମରେ ଥାଇ ଯେଉଁମାନେ ଏ ସତ୍ୟତା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ଗ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥିରଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଅଧିକରେ ନାମ ହେବ ।

ବାବୁ ଗ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କୁ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ବିପ୍ଳବୀକେବ ବାଲେଶ୍ଵରର କଲେକ୍ଟର ଥିବା ସମୟରେ ସେତେବେଳେ ହେଡ଼କୋଷ କର୍ମରେ କର୍ମମୁକ୍ତି କରୁଥିଲେ । ସାହେବଙ୍କର ଏହାକ ସହଜ ପୂର୍ବରୁ ଆକାସ ଥିଲା ପୁତୁର ବାଲେଶ୍ଵରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରୁଥିବା ପ୍ରକାଶେ ତାହାକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିରୁତ୍ସାହ ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବର ଅନୁଗେଧକୁ ଦେଖିଲେ ଓ ବାବୁଙ୍କୁ ଯେତେ ଅଧିକାର ଦେବାର ତାହା ଦେଲେ ଓ ଗବର୍ଣ୍ଣିକାଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାକ ସୁଖ୍ୟାତ ଲେଖି ପଠାଇଲେ ! ବାବୁ ଜାଣିଲେ ସେ ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵାସ ସାଥ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ତହିଁ ଅପଣା ସୁଭାବକ ଗୁଣ ପ୍ରକାଶ କର ପ୍ରାପ୍ତି ସୁଯୋଗ ଓ ଅଧିକାରର ଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟବହାର ପୂର୍ବକ ପ୍ରଭୁପକାର ସାଧକାର ବାଟ କରିଦେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗବର୍ଣ୍ଣିକାଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ ଗ୍ୟାମାଚରଣ ଯାହାକି ଟଙ୍କା ଅଭାବକୁ

କରି ଅଛନ୍ତି ତାହା ସବୁ ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ବିପ୍ଳବୀକେବ କଲେକ୍ଟର ଥିବା ସମୟରେ ଘଟିଅଛି । ଅଜୀବନ ଏବଂ ଟଙ୍କା ସକାଶେ ସେ ଦାସୀ ଅଟନ୍ତି କି ନାହିଁ କିମ୍ପାକ୍ଷରାହେବକଠାରୁ ଏଥିର ଉପୋକ୍ତ ଭଲକ କରି ଅଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କୁ ଦାନା ଦେଇ ପୁଣି ତାହାର ପୁରୁଷ ନିମିତ୍ତ ତହିଁ ଦେବା ସାମାନ୍ୟ ଦୁଃଖର କର୍ମମୁକ୍ତି ନୁହଇ ମାତ୍ର ସରକାରୀକା କ୍ଷତି ହେବା ମଧ୍ୟ ପାଆରଣ ଦୁଃଖର କର୍ମମୁକ୍ତି ଅଟଇ ଓ ଏପରି କିଛି କର୍ମକଣା ଓ ହେଲେ ହାତମାନଙ୍କର ଦାସିକି ଭୟ ହେବ ? ଏଥିରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଗ୍ୟାମାଚରଣଙ୍କର ଉପକାର କରି ଗ୍ରାସୁକ୍ତ ବିପ୍ଳବୀକେବଙ୍କୁ ଗ୍ରାସୁକ୍ତି କରିବାର ଅଗାମୀ ହୋଇ ଅଛି ।

ବାବୁ ଗ୍ୟାମାଚରଣ ହେଡ଼କୋଷ ଥାଇ ଏରୂପ ବୃତ୍ତମ କଲେ ଓ ତାହାକଠାରୁ ଯାମିନ କି ଅଧିକାର ବ୍ୟୟ ନ ଥିଲା ପୁତୁର ଯେ ଟଙ୍କା ଅଭାବକୁ ହେଲ ତାହାକଠାରୁ ଅଧିକ ହେବାର ଉପାୟ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀମାୟ କିମ୍ପାକ୍ଷର ଏହା ଦେଖି ସବୁ ଜିଲର କଲେକ୍ଟରକଠାରେ ପ୍ରସ୍ତାବକଲେ କି ଯେଉଁ ଅମଳ ବା ବିଶ୍ଵାସୀମାନଙ୍କ ହାତରେ ଟଙ୍କାର କାରବାର ଅଛି ତାହାକଠାରୁ ଜାମିନ ନେବାର ଉଚିତ । ତଦନୁସାରେ ଜିଲ କଲେକ୍ଟରଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାମିନ ନେବାର ସ୍ଥିର କରି ଅଛନ୍ତି । ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ସମ୍ପର୍କରେ ଗବର୍ଣ୍ଣିକାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଭାଗର କିମ୍ପାକ୍ଷମାନଙ୍କ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅଛନ୍ତି । ଉକ୍ତା ହେଲ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣିକାଙ୍କୁ ହଠାତ୍ କିମ୍ପାକ୍ଷର ମତରେ ଧିକ୍ୟ ହେଲେ ନାହିଁ । ଅନେକ କିମ୍ପାକ୍ଷ ଓ ଅମଳକଠାରୁ ଯାମିନ ନେବା ଯେମନ୍ତ ଗାଠି କରୁବ ଏମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯାମିନ ଦେବା ମଧ୍ୟ ତତ୍ପୁର ଲୋକଙ୍କର ଅଟଇ । ଟଙ୍କାର ଏଲକା ଏତେଲୋକଙ୍କ ହାତକୁ ବିକାର ପ୍ରୟୋଜନ କି? ଯାହାକ ଜିମା ତହିଁକି ବା ମାନ ରହଇ ଓ ସବଦା ଟଙ୍କା ଜିମା ଗର୍ଭ କରନ୍ତି ତାହାକଠାରୁ ଯାମିନ ନେବାର କିଅ ଅଛି ଥରେଅଧେ ବାହାର ହାତକୁ କର୍ମମିତ ବ୍ୟୟର ଟଙ୍କା ଅଧିକେ ତାହାଠାରୁ ଯାମିନ ନେବା ଅଭାବରୁ କି ଅନ୍ୟ ନୁହଇ ! ଏରୂପ ଯାମିନ କେଲ କେତେ କିମ୍ପାକ୍ଷ କିମ୍ପାକ୍ଷ ହୋଇ ପାରିବେ ?

ପରଗେଷରେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିବ୍ୟ ଏହି କି ଯଦ୍ୟପି ସରକାରଙ୍କର ଆଖିପିଟିଲ ଭେବେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୃଷ୍ଟି କାହିଁ କି ପଡ଼ୁ ନାହିଁ ! ଗ୍ୟାମାଚରଣ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ଯଦ୍ୟପି କୌଣସି

ସନ୍ଧ୍ୟାକଥା ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଭେଦେ ଭାବ୍ୟ
 ଏହି ସେ ଲୋକଲକ୍ଷଣ ଓ ରୋଜପେଶ ହସାବ
 ଚିତ୍ରାବଧାରଣର କୌଶଳି ଜୁରୁମ ବନୋବସୁ
 ନାହିଁ । ସେପରି ହସାବ ଥିଲେ ଶ୍ୟାମାଚରଣ
 ଅପେ ଧରପତ୍ର ଆନ୍ତା ମାତ୍ର ବେନାମୀ ଦରଖା-
 ସୁରୁ ଧରପତ୍ରକୁ ଏତେକ ପ୍ରମାଣ ହୋଇଅଛି
 ସେ ଶତମତ ଦେଖାବ ବୁଝାଯାଉ ନାହିଁ । ଖଜ-
 ଶାଖାନାର ଦେଖାବ ଏକାନ୍ତରୁ ଜେନରଲ
 ଦୁଃନ୍ତି ବୋଲି ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ପଲସାର ଭଲ
 ଦେଲେ ତାହା ଚକ୍ରାନ୍ତ ଧରପତ୍ରର ମାତ୍ର ବା-
 ସେ ଚକ୍ରାନ୍ତର ଜମା ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଦୁଇ ଭନ ଥର
 ଏକା ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚପତ୍ରରେ କେହି ଧରପତ୍ର ନା-
 ହିଁ । ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଦେଖାବ ବୁଝିବାର ଏହି
 ଦୋଷ ଦେଖିଲେ ବିନା ଟଙ୍କା ଅଭିପ୍ରାୟ କରି-
 ବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ଯେବେ ଥରେ ଦେଖା-
 ବ ଧରପତ୍ରଆନ୍ତା ଜମା ଧରପତ୍ରବାର ସମ୍ଭାବନା
 ଅଛି ବୋଲି ସେ ଜାଣିପାରୁଥାନ୍ତା ଭେଦେ କ-
 ଦାର ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।
 ଅଥବ ଅମ୍ଭେମାନେ କମିଶ୍ନର ସାହେବଙ୍କ
 ଠାରେ ଏଭଳି ଅନୁରୋଧ କରୁଁ ଯେ ବୃଥାରେ
 ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ କରଣ ଓ ଅମଳକ ଉପରେ
 ଯମିନି ବାସ୍ତୁ ନ ପକାଇ ନାଜର କମା ଖଜା-
 ଦୁର ସବୁଟିକା କାରବାର ଦେବା ଓ ଦେଖାବ
 ଚଦାରକ ସଥାର୍ଥରୂପେ ଦେବା ପକ୍ଷରେ ନ-
 ଶୁମ ପ୍ରକାର କରନ୍ତୁ ତାହା ଦେଲେ ସବୁ ଅନ-
 ଖୁର ଉତ୍ପନ୍ନ ପ୍ରଗକାର ଦେବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କମିଶ୍ନରାହେବ ଭରଗେମନ
 ନକର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଚାଲିଲେ ଓ ବ୍ୟା-
 ଦର ତ୍ରୁମଣ ବରଦାକୁ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି । ଗାନ୍ଧୀ
 ପ୍ରକାଶନନ କରନ୍ଦେ ।
 ଗଜମପ୍ରାନ୍ତଠାରୁ ଏ ନଗରରେ ଓଲଟା-
 ଲୁଗ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଅଛି ମାତ୍ର ସୁଖର କଷ୍ଟ
 ଯେ ରେଗର ପ୍ରକା ଶରା ମୁହର । ଏହି ସମ-
 ସ୍ତରୁ ଶେକେ ସାବଧାନ ହୋଇ ନଲଲେ ଗେନ
 ବସୁର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।
 ଅଗାମୀ ମତଲକାରଠାରୁ ଦୌର ଅବାଲକ
 ଦମିକ ଏଥର ଏଠାରେ ଅନେକପ୍ରକାର ମୋର-
 ଦମା ବରୁର ଦେବାକୁ ଅସିଅଛି ।
 ସହାୟତାର ସାମିଲ ହାଲିଲ ସଂଜ୍ଞା ଶ୍ରୀମରେ
 ଦେବଲେକାର ସ୍ତା ଏଠାଠି ଚିନୋଟି ସିଲ କିମ୍ବ

କରଅଛି । ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ଭାବନା ଏ ଗଠ-
 ନାର ଭୁଲକନ ଉତ୍ତାରୁ ପଥ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ
 ସେ ସମୟରେ ସିଲମାନେ ବସୁଥିଲେ । ଚିନୋଟି
 ଯାକ ପୁଅ ଏଠାକୁ ଦେଖିବାପାଇଁ ଅନେକଯାଣୀ
 ଅସୁ ଅଛନ୍ତି ।

ପୁରୁରୁ ସମ୍ଭା ପାଇଅଛି ଯେ ଏ ସମୟରେ
 ଯେତେ ଯାଣୀ ସେଠାରେ ଜମା ହୁଅନ୍ତି ଏବର୍ଷ
 ଜାହା ନାହିଁ । ସେଠାଲେକେ ଅନୁମାନ କରନ୍ତି
 ଏଥର କିପ୍ରକାର ଯାଣୀ ହେବେ ନାହିଁ ।

କଟକ ଜଲେଜପାଲ ବାଲେସୁରରେ ଜଳ-
 ଲିଖିତ ପ୍ରକାର ଲେଦା କୁଠିଆର ଭଲକଦର୍ପ-
 ଶରୁ ଅବଗତ ହେଲୁଁ ଯଥା ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବାବୁ ଗ୍ୟାମାନନ ଦେ	ଟ ୧୦୦
" " ଦୁନାବନଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳ	ଟ ୫୦୦
" " ରାଧାରମଣ ଦାସ	ଟ ୪୦୦
" " ମଦନମୋହନ ଦାସ	ଟ ୪୦୦
" " ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଦାସ	ଟ ୧୫୦
" " ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣକର	ଟ ୫୦
" " କଞ୍ଚେରରଣ ଦାସ	ଟ ୨୫
" " ମଥୁନମୋହନପାତ୍ରା	} ଟ ୧୦୦
ଓ କିଷ୍ଟି ମୋହନପାତ୍ରା	
" " ବସୋରନାୟଣ	} ଟ ୨୫
ପହରୁକ	

ଗଜ ପ୍ରକାଶିତ ଶିକ୍ଷକ ଦେଖି ଅମ୍ଭେମାନେ
 ବଡ଼ ଅନୁରୋଧ ହୋଇଅଛି । ଉଚ୍ଚରେ ରଚନା
 କଷ୍ଟରେ ଯେସମସ୍ତ ଉପଦେଶ ଦୟା ଯାଇଅଛି
 ଜାହା ଅତି ଉପଯୋଗୀ ଅଟଇ ଏପ୍ରକାର
 ଉପଦେଶ ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷକ ପକ୍ଷରେ ଅତି
 ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ଅଟଇ ।

ସେବାବରରେ ଯେଉଁ ଅଗ୍ନିର ଉତ୍ପାତ
 ହୋଇଅଛି ତହିଁରେ ୧୮୭୨ ସର ଓ ୮୭୧
 ଦୋକାନ ଯୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲା ଓ ତହିଁରେ ଚାଲ
 ଗଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ସମ୍ପତ୍ତି ଜମ୍ମ ହୋଇଅଛି ।
 ସେଠାର କମିଶ୍ନର ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଏ ସବୁପରି
 ନିର୍ମାଣ ସକାଶେ ସେଠା କାବସିମାନେ ବାହାର
 ଲୋକଠାରୁ ଲେଦା କେବାକୁ ମାନସ କରନ୍ତି
 ନାହିଁ ସେମାନେ ଅପେ ଅପରାଧୀ ସାପାୟ
 ବର ଏ ସବୁ ସଫଳ କରନ୍ଦେବେ । ସେବାବର
 ନଗରବାସିକ ପକ୍ଷରେ ଏବଥା ବଡ଼ ପ୍ରଦ-
 ନୀୟ ଅଟଇ ଓ ସେମାନେ କି ପ୍ରକାର ଭଲ
 ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ତହିଁର ପ୍ରକରଣ ମଧ୍ୟ
 ଏଥିରୁ ସାଧ୍ୟ ଯାଇଅଛି ।

ବାବୁ ନଗରଚନ୍ଦ୍ର ଦେ ପାଟନାର ସରକାର
 ଭବାଲକ କର୍ମରେ ଉତ୍ପ୍ରମା ଦେବା କଷ୍ଟକୁ
 ଲକ୍ଷ କର ଦେହାର ହେଉଲୁକ ନାମକ ସମ୍ଭା-
 ପଥ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳମାନଙ୍କ ସେବା
 ଭଲ ଦେଲେ ସରକାରୀ ଭବାଲକ ଲୋଡ଼ନ୍ତି
 ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଅନେକ ହାସମକର ମନ
 ଯୋଗାଇବାକୁ ହୁଅଇ ଓ ଅନେକ ଗାଳ ମଧ୍ୟ
 ଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ ।

ଗଜମାସ ତା ୨୨ ରଖରେ ସିମଲରେ ଅ-
 ଗ୍ନିଲିମି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଦୋକାନ ଓ ପର
 ଘୋଡ଼ିଆରଅଛି । ସବୁସକା ଏକଲକ୍ଷଟଙ୍କାର
 ସମ୍ପତ୍ତି ନଷ୍ଟ ଦେବାର ଅନୁମାନ ହୁଅଇ ।

ଅମ୍ଭମାନଙ୍କ ଲେଖନଶିଳ୍ପକର୍ତ୍ତୃକ ଦାର୍ଦ୍ଦି-
 ଲଂବାସ ସମାପ ଦେଲେ ସେ ଦେହାର ତାହା-
 ପ୍ରକୃତି ସ୍ତାନମାନ ଧୂମଣ କରି ତଳପାସ
 ତା ୨୨ ରଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲକତାରେ ପ୍ରବେଶ
 ଦେବେ ।

ସେବାବରରେ ଏସମୟରେ ବସନ୍ତ ଶ୍ରେଣରେ
 ମତକ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଅଛି ଏକସପ୍ତାଦ ମଧ୍ୟରେ
 ଜ ୪୭ ଶ ଏ ଶ୍ରେଣରେ ମରାପତ୍ରଅଛନ୍ତି ।

କଲକତାର ବଜାରରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ
 ଅଳକାଲ ରସାନ୍ତ ଦ୍ରବ୍ୟର ବଜାର ବଡ଼ ମନ-
 ଅଛି । ପ୍ରାୟ କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟର ଦିଶେଷ କାର-
 ବାର ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରମନ ।

ବୈଦେହ୍ୟବିକଳାସର ୧ମ ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥ ସହଜ
 ଶ୍ରୀମାତା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହାଳ-
 ଧୂରେ ବିକ୍ରୟ ଦେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଖ ୧ ଶ୍ରୁକୁ
 ଟ ୧୯ ଅଣା ମୋହଲ ପ୍ରାଦୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାତା
 ଫିଖଣ୍ଡରେ ଟ ୯୯ ଲେଖାଏ ତାକମାପୁର ପତକ ।
 ୨୮୨୨* ଶ୍ରୀଗୌରୀପକର ଶ୍ରୀୟୁ
 ସେକେଟଖ ।

ମୂଲ୍ୟପାତ୍ରି ।

ଶ୍ରୀ ମାଦନକବାସୀ ଉପାଦେୟ* ୪ ୩୫/୯
 ବାବୁ ସୁଜେନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତି ବକସା ୪ *
 " ସେସମୋହନ ଗଦୁକ* ୪ *
 " ରେଖାଶମହାନ୍ତି ସଂମୁଦ୍ରା ୪ *
 ସେନ ବାବର ଅର୍ମଗାଳା ୪ ୨୫୯

ଏହି ଉତ୍କଳଗଣିତା ସହରକଟକ ଦମ୍ଭ-
 ପାବକାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସହାଳଧୂରେ
 ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

କରକ ପାଠ୍ୟ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପାଠକ } ଶାଂରଣ କରକ ସମ୍ବାଦକ ମସିହା । ମୁ । ଅଷ୍ଟାଦ୍ଦ ବର୍ଷ ୧୮୮୨ ସାଲ ଗଣକାର { ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
 ପତ୍ରିକା } ଦର୍ଶନୋମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
 ନମ୍ବର ସାଲ ଜାବମାସୁଲ ୫୯୫୩

ବର୍ଷ ଉପଯୋଗରେ ପୁସ୍ତକେ ବିବେଚନା
 ଯାଏ ହେବାର ଅନୁମାନେ ଅନୁମାନ କର-
 ଥିଲୁ ମାତ୍ର ପୁସ୍ତକ ସମ୍ପାଦ ପାଇଅଛି ଯେ
 ପ୍ରାୟ କୋଟିବହୁତାୟାଏ ଏବର୍ଷ ହୋଇ-
 ଥିଲେ । ସରକାର ପଞ୍ଚାଗବତୀର ଯାଏରୁ
 ଲୁଣା ହୁଅନ୍ତାହୁଁ ଏବର୍ଷ ଏତେ ଉଣା ହେ-
 ବାର ବାରଣା ବି ବହୁ ନ ଥାନ୍ତୁ । ଉପଯୋଗର
 ବାର୍ଷିକ ପୁସ୍ତକ ସିଦ୍ଧ ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ
 ହୋଇଥିଲା ।

ପୁସ୍ତକେ ସଙ୍ଗେ ଅନୁମାନକ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
 ଫ୍ଟର ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ମତାନ୍ତର ସଂଶ୍ଳେଷ
 ଗ୍ରାହ୍ୟ ମାନବରେ ଲକ୍ଷଣ ହୋଇଥିବାର
 ଅନୁମାନେ ଗଣସଂପ୍ରାପ୍ତରେ ଲେଖିଥିଲୁ ।
 ଅନୁମାନକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରର ଉତ୍ତରୁ ଅନେ-
 କ ବିରୁଦ୍ଧବଦ କଥାମାନ ଜାଣିବାକିମୋଗେ
 ଶୁଣାବଳ ଓ ବୁଝାଇ ସତ୍ୟ ଅପଣା ଶୁଦ୍ଧକେର
 ଲିଖିତ ସୈନ୍ୟକୁ ଯାତାୟାତ କରବାକୁ ଦେବା
 ସମ୍ଭରେ ଅସମ୍ଭବ ହେବାରୁ ଲିଖିତଗବର୍ଣ୍ଣମେଫ୍ଟ
 ଅବଶ୍ୟକ ହେବାର ଶୁଣାଗଲା । ମାତ୍ର ଏପରି-
 କଥାର କିଛି ପ୍ରତିତା ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ।
 ଅନୁମାନେ ବୋଧକରୁ ଯେ ସବୁକଥା ଉତ୍ତମ
 ରୂପେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ଓ ସବୁ ଉପଲକ୍ଷ
 ଲିଖିତବାଚାରେ କରବାକୁ ଅସୁଅଛି ।

ଏ ନଗରର ଅପାଳକ ପୁସ୍ତକଣୀର ସଙ୍ଗେ-
 ବାର ବିଷୟରେ ଅନୁମାନେ ଯାହା ଗଢା ବି-
 ରୁଥିଲୁ ସଙ୍ଗେ ଜାହାର ଦେଖାଗଲା । ଦେବଳ
 ଯୋଗର ଗୁରୁପାତରେ ସମାନ ମଠିପତ୍ର ତେଜା
 ବିଶ ହେଲା ମାତ୍ର ଉତ୍ତରର ସଙ୍ଗେ ବିଶ୍ୱ ବାହା-
 ରଲା ନାହିଁ । ଏଥିକୁ ବିବେଚନା କରୁଥିବାରୁ
 କର୍ମ କଳ କରବାକୁ ହେଲା । ଉଲ୍ଲସାଣି ସଙ୍ଗେ
 ଯୋଗର ପ୍ରୟୋଜନ ମାତ୍ର ଜାହା ଯେମନ୍ତକୁ
 ତେମନ୍ତ ରୁପେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକପାଳ ଜଳ
 ଲକ୍ଷରେ ହୋଇ ନାହିଁ ଅଧର ନାଲିପା ପଲ
 ଲକ୍ଷରେ ଜଳ ହେଲଣି ବାସ୍ତବରେ ବାଲିପତ୍ର
 ନ ହେଲେ ଜଳ ବାହୁ ବି ଉଲ୍ଲ ହେବ । ଶୁଣା-
 ଯାଏ ଯେ ଏଥିରେ ୧ ଓ ୧୩ ଗଜ ୫୩ ବ୍ୟୟ
 ହୋଇ ଅଛି । ଏପରି ବ୍ୟୟକୁ ଅନୁମାନେ
 ୫୩ ପାଣିକ ପଦାଭିଦେବା କହୁଁ ଯଥାସମ୍ଭ-
 ରେ ବାର୍ଷିକରୁ ହୋଇ ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ବ୍ୟୟ
 ସାଧକ ହୋଇ ଥାନ୍ତା ।

ଏ ନଗରର ସତ୍ରକ ଓ ପୁସ୍ତକଣୀମାନ ସଂ-
 ସ୍ଥାର କରବା ସଙ୍ଗେ କେତେକ ହେଲା ଅନୁ-
 ମାନକ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିମସ୍ ସାହେବ
 ସତ୍ରକସବୁ ସରଂସାର ଉତ୍ତରର ଉଦ୍ୟମ କରୁ-
 ଅଛନ୍ତି ଓ ପୁଲିସ୍ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ସାଧୁଅଇର ସା-
 ହାୟ ମଧ୍ୟ ନେଉଅଛନ୍ତି । କେତେକ ହେଲା
 ନଗରରେ ଯେତେ ଗୋରୁଗାର ଅଛି ତହିଁର
 ଏକଜାଲବା ପୁଲିସ୍‌ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ ।

ଭାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲୁ ଅଳ୍ପ ଦେଇଅଛନ୍ତି
 ଯେ ରକ୍ଷକ ସଙ୍ଗେ ନ ଦେଇ କେତେକ ଗୋ-
 ରୁଗାଳ ସତ୍ରକ ଉପରକୁ ଶୁଦ୍ଧକେଲେ ପୁଲିସ୍
 ଜାହା ଧର ଜାଣି ହାଉସରେ ଦେବ ପୁଣି ଏବ-
 ପ୍ରାପ୍ତରେ ଅଳ୍ପ ହୋଇଅଛି ସତ୍ରକ ଉପରେ
 ଉଠାଦୋବାନ ଦେଇ କେହି ବସିବ ନାହିଁ ।
 ଯାହାକର ଦୋବାନ ନାହିଁ ସେମାନେ ଯାହା
 ଯେତେବେଳେ ବିକ୍ରୟ କରବାକୁ ଅଣିବେ ଜାହା
 ସରକାରୀ ହାଟକୁ ଦେଇଯାଇ ସେଠାରେ ବିକ୍ରୟ
 କରବେ । ପୁଲିସ୍ ଏଥିର ସରକାରୀ ହାଟ ଜା-
 ର ହେବାର ଅତି ବିଳମ୍ବ ନାହିଁ । ଅହୁରି ଶୁଣା-
 ଯାଏ ଯେ ସତ୍ରକ ଅପରସ୍ଥାର କରବା ଏବଂ
 ଶୁଦ୍ଧ୍ୟାନେ ତେଲରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବରୁଥିବା ଗା-
 ଦ୍ୟପ୍ରଦ୍ୟ ବିକ୍ରୟ ବିଷୟରେ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମାହେ-
 ବର ବୁଝି ପଡ଼ିଅଛି । ଏସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବିଷୟ
 ଅଟଇ ମାତ୍ର ଅନୁମାନେ ବାଧ୍ୟ ହୋଇ କହୁଅ-
 ଣୁଁ ଯେ ଏପରି ଉତ୍ତମମାନ ଅତି କେତେବର୍ଷ
 ହେଲା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ ଜାର କର ଅସୁଅଛନ୍ତି
 ସତ୍ରକ ବିକ୍ରୟ ସେପରି ବାର୍ଷିକ ହେଉ ନାହିଁ ସମସ୍ତ
 ସମୟରେ ଦିନାକେତେ ଏପରି କଥାର ଚିହ୍ନ
 ପଡ଼ିଯାଏ ଓ ଦୁଇବକଲେକ ଦିଶୁଥିବା ପାଥକୁ
 ମାତ୍ର ପଞ୍ଚମେଷରେ ଯେକଥାକୁ ସେକଥା; ଅ-
 ନୁମାନେ ଉତ୍ତରରୁ ବି ଏପ୍ରକାର ଅଳ୍ପମାନ
 ଦୃଶ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିପାଳନ ହେବା ସମ୍ଭବ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ
 ସାହେବ ପୁଲିସ୍ ପ୍ରତି ଏମନ୍ତ ଦିନ ଉତ୍ତମ ବି-
 ରୁଦ୍ଧ ବି ଯେମନ୍ତ ସବଦା ସେମାନେ ଏବର୍ଷବ୍ୟ

ସାଧକ ପ୍ରତି ସମାଜରୂପ ଯତ୍ନକାରୀ ରହିବେ ଓ
ସୃଷ୍ଟିକଲେ ସମ୍ପ୍ରାନ୍ତ ଲଭିବେ ।

ସମାଜ ମାଗିବର ମୋକଦ୍ଦମା ।

ଗଜ ମହଲବାର ଏଠାରେ ସେପକ ମୋକ-
ଦମାର ବିଷୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ଯାଜ୍ଞ-
ସୁର ନେତୃବତ୍ତାକୁଳର ବିଷୟ ହେଲା ଓ ଏଥି-
ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନିବନ୍ଧ ସମସ୍ତ ଆର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲେହେଁ
ମୋକଦ୍ଦମାଟି ଏମନ୍ତ ଅପର ଥିଲା ଯେ ଏକ-
କଦ ସୁଧା ଲାଗିଲା ନାହିଁ ଓ ଆସାମିଠାରୁ
ସଫାଇ ନିଆ ନ ଯାଇ ମୁଁ କି ଅପରମ ଏ
ମୋକଦ୍ଦମାଟି ଅଭିନବ ପ୍ରକାରର ଅଟଇ ଚାହିଁବି
କୃତାନ୍ତ ଏହି ଯେ ଯାଜ୍ଞସୁର ନେତୃବତ୍ତାକୁଳର
ନିବନ୍ଧକୁ ଜଣେ କନସ୍ତବଳ ଗୋଟାଏ ମୃତଦେହ
ଭାବାର ବିଧିର ସେନାଗଣ ଚାହିଁବି ଶାନ୍ତିପଥ
ତାକୁରୁକୁ ଦେବାରେ ସେ ସମ୍ଭବରେ କି
ଏହାର ଓପାରେ ଦେହ ଅସିଅଛି କନସ୍ତବଳ
ହୁଣ୍ଡ ନାହିଁ । ତେବେ ମୋର ସମାଜ କାହିଁ ?
ମୁଁ ଲାସ ଚପାରକ ବେଳେ ସଲମି ପାଇଥାଏ ।
କନସ୍ତବଳ ତାହା କିଛି ନ କାଣିବାର କହିବାରୁ
ତାକୁର ଚାହାକୁ ଫାରମ ଅଣିବା ସଦାଗେ
ଆନାକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ଫାରମ ଅଣିଲା ।
ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଲାସ ଚପାରକ ହୋଇଗଲା । ସେ
ଲାସକୁ ନଖରେ ପକାଇଦେବାକୁ ତାକୁର
କହିଲେ ମାତ୍ର ଚୌକିଦାରମାନେ ତାହା ହୁଁ-
ଲେ ଚାହିଁବି ବୋଲି କହୁ ନଖାକୁ ନ ହେଲେ
କନସ୍ତବଳ ଯେଉଁ ଫାରମ ଅଣିଥିଲା ତାହା
ତୁଳ ଥିବାରୁ ଅତି ଶ୍ରେ ଫାରମ ଅଣିବାକୁଗଲା
ଅତି ଅସିଲା ନାହିଁ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଏହି
କଥାଦେଖି ତାକୁର ଓ କନସ୍ତବଳ ମଧ୍ୟରେ
କିଛି ବୋଲିବୋଲି ହୋଇଥିଲା ଓ ତାକୁର ମଧ୍ୟ
ସେ କଥା ଅପଣା କବାବରେ ଲେଖାଇ ଅଛି ।
କନସ୍ତବଳ ଆନାରେ ଏଥିର ଉଚ୍ଚହାର ଦେଇ
ଗୁଣ୍ଡଗଣ ଓ ସମାଜ ମାଗିଥିବାରୁ ତାକୁର
ଉଚ୍ଚୋଚ୍ଚ ନେତାକୁ ଦେଖା କରୁଥିଲେ ବୋଲି
ଯାଜ୍ଞସୁର ମାଜ୍ଞେଷ୍ଟ୍ର ମୋକଦ୍ଦମା ତଲାଇ କନ-
ସ୍ତବଳ ଓ ତାହା ସମ୍ଭବ ହେବଳ ଚୌକିଦାରଙ୍କ
ଗୁଣ୍ଡାରେ ତାକୁରକୁ ଅପରୂପା ଜ୍ଞାନ କର
ମୋକଦ୍ଦମା ଦୌଗକୁ ପଠାଇଲେ ମାତ୍ର ଜଜ୍ଞ-
ସାହେବଙ୍କ ବିଷୟରେ ଦେବଳ କନସ୍ତବଳର
କଥା ଅପ୍ରମାଣ ହେଲା ଏମନ୍ତ କୁହଇ ଏପ୍ରକାର
ବିଷୟ ଦୌଗସି ଆଇନ ଘଟିବି ଅସମ୍ଭବ ନୁହଇ
ବୋଲି ସ୍ଥିର ହେଲା ।

କନସ୍ତବଳ ମିଥ୍ୟା ମୋକଦ୍ଦମା କରୁଅଛି
ବୋଲି ତାହା ନାନରେ ମୋକଦ୍ଦମା ତଲାଇ-
ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ତାକୁରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଜ୍ଞସାହେବଙ୍କ
ଠିକ୍ଠିକ୍ଠିରେ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ଏପରି ଅନୁକୃତ-
କଥା ପ୍ରମାଣ କରବା କଠିନ ବିଦେଶନା କର
ଜଜ୍ଞସାହେବ ଉକ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ ।
ଜଜ୍ଞସାହେବଙ୍କ ବିଷୟରେ ସର୍ବସାଧାରଣ
ସମ୍ମତ ହୋଇଅଛିକୁ ବୋଲିବାର ବାହୁଲ୍ୟ
କିନ୍ତୁ ପୁଲସ ଏପ୍ରକାର ମାନସ କଲ ଓ ଗ୍ରାସକୁ
ନରପାହେବ ଅସିଷ୍ଟା ମାଜ୍ଞେଷ୍ଟ୍ର ତାହା ଗ୍ରହଣ
କରି ତାକୁରଙ୍କ ପକ୍ଷ ଜଣେ ଉପୁଲେକକୁ ଅ-
ପାରଣ ଦୌଗକୁ ପଠାଇ ହରବର କଲେ ବଡ଼
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅଟଇ । ସଦୃଶକନ ଦାବିମତ
ଉପରେ ଯେପରି ଗୁରୁଗୁର ସ୍ଥିତି ହୋଇଅଛି
ତାହାକୁ ଅନେକ ବିଦେଶନା କର କାର୍ଯ୍ୟ କର-
ବାର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ପୁଲସ ପ୍ରତି ଯେଉଁସ ବାଧା-
ରଣ ଲାବ ତାହା ବାହାରକୁ ଅବଦଳ ନାହିଁ ।
ସ୍ତ୍ରୀମଣ୍ଡ ହାବିମାନେ ଯେବେ ପୁଂସପର ବିଷୟ
ନ କର ପୁଲସର କଥାକୁ ଅସ୍ତ୍ରା କର କୁହଲେ-
କଲ୍ ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବପାରେ ପକାଇବେ ତେବେ
ପ୍ରକାଶର ଅତି ନିପ୍ରାଣ କାହିଁ ?

ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟୋଦ୍ଧାନ ସମ୍ଭା ।

ଗଜ ସୋମବାର କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ଲୁଖାଲକ
କୋଠାରେ ଏ ସଭାର ବୃତ୍ତାନ୍ତ ବାଣିଜ ଅଧି-
ଦେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଗଜବର୍ଷ ସର ନଗରର
ଅନେକ ଉପୁଲେକଙ୍କୁ ଅମସ୍ତର ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ସଭାର ଅନୁଗତ ଲୋକ ତିନି ଅପର
ଉପୁଲେକ ଅନ୍ୟକୁ ଅବମାନ କରୁଥିଲେ । ସେ
କିମ୍ପାଗୁଣ୍ଡ ଥିବାରୁ ଅଧିକା ଅନ୍ୟ କାରଣରୁ
ଏପରି ଘଟିଲା ଅପ୍ରେମାନେ କହୁ ନ ପାରୁ ।
ଯାହା ହେଉ ଗ୍ରାସକୁ ପାତ୍ରା ମିଲର ସାହେବ
ସଭାପତି ପଦରେ ବରଣ ହୋଇ ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଚଳାଏ କଲେ ଓ ଦେଶେକ ଜଣ ସଭ୍ୟ
କଳ୍ପା କର ସଭାକୁ ପରିଚୋଷ କଲ ଉପାକୁ
ସଭାର କାର୍ଯ୍ୟ ଗେଷ ହେଲା ।

ସମ୍ପାଦକ ମହାପତ୍ର ସଭାର ବାଣିଜକୃତ୍ତମା
ଲେଖି ପାଠ କରୁଥିଲେ । ତହିଁରୁ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ସଭ୍ୟମାନେ ଅତିମୂର ଗୁଣ୍ୟ ଲାବରେ
ମାଜ୍ଞାଗଣର ଉତ୍ତର ସାଧନ ପକ୍ଷରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
ଯତ୍ନ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁମାନେ ପୁଂସ ସଭା-
ରେ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ତମାନ ହୋଇ ପଦେ କଥା କହୁବାକୁ
ପକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ସେମାନେ ସାବଧ୍ୟତାକୃତ୍ତ ଜ୍ଞାନା

ଦୋର ଉପପ୍ରତି ବିଷୟରେ ତୁର ଗୁର କଥା
କହିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ପକ୍ଷ-
ରେ ଏକକ କଥା ସାମାନ୍ୟ ନୁହଇ ଓ ଏଥିରେ
ଅନେକ ଲାଭ ମଜଲର ଆଗା ଦେଖାଯାଏ ।
ସମାଲୋଚନା ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସଭାର ୨୮ଟି
ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା ଓ ପ୍ରତି ସଭାରେ
ହାରହାର ୨୫ । ୩୦ ଜଣ ସଭ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ସଭାରେ ନାନା ବିଷୟରେ
ରଚନା ମାନ ପଠିଲ ହୋଇଥିଲା । ଯଥା—
ସ୍ତ୍ରୀକ୍ଷା, ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ଅବସ୍ଥା, ବାଲ୍ୟବଦାହ,
ସଭାର ଉପକାରଣା ହୁନ୍ମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ
ସ୍ଥିତି ଓ ଅବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି । ଏ ସମ୍ପର୍କସମ୍ପ
ଅଲ୍ପକ୍ଷୁ ଅଟଇ ଓ ସଭ୍ୟମାନେ ଯେତେ ଏ
ସଭାର ଅନୋଳନ କରୁଥିବେ ତେତେ ସେମା-
ନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବହୁବୃତ୍ତିତା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିବ ✓
ଏ ଉଦ୍ଦାର ମୌଖିକ ବକ୍ତୃତା ଦାନ ଓ ଚର୍ଚ୍ଚ
ବିଭବରେ ସଭା ଅଧିକାଂଶ କାଳ ନିୟୁତ୍ତ
ଥିବାର ସମ୍ପାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଓ ତାହା ଯେ
ଅନ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାରର ଏ କଥା ଅପ୍ରେମାନେ
ପୁଂସୁ ସବୁଅଛି । ସଭାସଂ ବିଜ୍ଞାପନରୁ ଯେ-
ରୂପ ପ୍ରକାସ ପାଇଅଛି ତହିଁରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ
ହୁଅଇ ଯେ ସଭ୍ୟମାନେ ଗଭୀର ଉପସ୍ଥିତ୍ତ
ରୂପ ସଭାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସାଧନରେ ତସୁର
ହୋଇଥିଲେ ଓ ଯେବେ କୌଣସି ଅଂଶରେ
ଏହାକର ଅଗ୍ରକ ଥାଏ ତେବେ ତାହା ଏହି
ଯେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରାଚୀନ ବିକାଶକର ପ୍ରକ୍ତ ପାଠ
ଓ ସମାଲୋଚନା ପକ୍ଷରୁ ସଭାର ଦୃଷ୍ଟି ପତ୍ରବାର
ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଅପ୍ରେମାନେ ବୋଧ କରୁଁ
ଯେ ଉତ୍କଳରାଜ୍ୟର ପୁଂସପର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ୟକ୍
ରୂପେ ଜାଣିବା ସଦାଗେ ପ୍ରାଚୀନ କବଳ ରତ୍ନ-
ନାମାନ ପଠିବା ଜଣକର ରଚନା ଓ ଲାବସହଜ
ଅନ୍ୟଜଣର ରଚନା ଓ ଲାବକୁ ତୁଳନା କରବା
ଓ ବାଲର ମତ ଅନୁସାରେ ବିକାଶକରପୁରୀ
ଗୁଣାର ଉନ୍ନତ ହେଉ ସାଧ୍ୟ ହୋଇଅଛି
ତହିଁରୁ ନିମ୍ନରଣ କରବା ଉଦ୍ୟାଦ ଅନ୍ୟନ୍ତ
ହୁଇବର ଓ ଉଦ୍ଦୋଦାସିନୀ ସଭାର ଉପଯୋଗୀ
ବିଷୟ ଅଟଇ । ଏଥିପାଇଁ ବିକାଶକରର ଶ୍ରଦ୍ଧା
ସବୁ ଉତ୍କଳରୂପେ ପଦବାର ଉତ୍କଳ ଓ ସମସ୍ତ
ରେ ଏବିଷୟ ଦେଖି ସଭାରେ କଥା ଉପସ୍ଥିତ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟ ଦେହୁଁ ସଭ୍ୟ ସେସବୁ ପଠି-
ବାକୁ ଅବଶ୍ୟକ ମନେ । ଯଦିପି କି ଅବସ୍ଥ
ସଭା ଏଥିରେ ମନୋଭିଦେଶ ବରବାର କହୁ
ପରୁଣ୍ଡ ସାଧ୍ୟାଭା ନାହିଁ ମାତ୍ର ଅ

ମାନେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାନରୁ ଜାଣିଲୁ
 ଯେ ଏହିକି ସର୍ବ ଚିତ୍ତର ଉଦ୍ୟମ କରବାକୁ
 ଦୂରକଳ୍ପ ହୋଇଅଛନ୍ତି କାରଣ ସମ୍ପାଦକ ଲେ-
 ଶିଅଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍କଳ ଯୋଥମାନ ଏକପିତା
 କରବାର ସର୍ବ ସ୍ତ୍ରୀ କରଅଛନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ
 ସାଧାରଣ ସାହାଯ୍ୟର ଅବଶ୍ୟକ ଓ ତାହା
 ନେବାପାଇଁ ସର୍ବ ଉଦ୍ୟମ କରବେ । ଅନୁମା-
 ନେ ଅପା ବରୁଁ ଯେ ଉତ୍କଳଦେଶର ସର୍ବସା-
 ଧାରଣ ଏପ୍ରକାର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଯଥାସାଧ୍ୟ
 ଚାନ୍ କରବାକୁ ବଦଳ ହୁଏ କରବେ ନାହିଁ ।
 ଉତ୍କଳଜାତିରେ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା ହୋ-
 ଈଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ ମାତ୍ର ଲୋକଲୋକେ ସେସବୁ
 ମିଳଇ ନାହିଁ । ଏ ପୁସ୍ତକସବୁ ଚାହିଁଥିବୁ ଗୁଣି
 ଅଣି ଏକଟି କରବା ଅତି ମହତ୍ତ୍ୱ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟଇ
 ଓ ଏଥିରେ ଉତ୍କଳଜାତି ଓ ଉତ୍କଳବାସିନ୍ଦବ
 ଯଥାର୍ଥ ଗୌରବ ପ୍ରଦାନ ହେବ । ସବୁଠାରେ
 ଅନୁମାନକର ଏକଟି ପ୍ରାର୍ଥନା ଯେ ନାମ୍ନି ଏ
 ପ୍ରସ୍ତାବକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
 ଚକ୍ଷୁ ହେଲେ ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ
 ପୁସ୍ତକାଳୟ ସ୍ଥାପନ କରବାର ଅବଶ୍ୟକତା
 ଅଧିକତର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମାନ ହେବ । ଅନୁମାନେ
 ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ପ୍ରୀତି ହୋଇ-
 ଅଛି ଉତ୍ତମା ବରୁଁ ସେ ଏହାର ଉପଯୋ-
 ଗୀତା ଦେଖିବନ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ପ୍ରଭାସଚନ୍ଦ୍ର ମଜୁମଦାର ।

ଏ ମହାଗର୍ବ କଟକରୁ ଅଗମନ କରବେ
 ବୋଲି ଅନୁମାନେ ଏଥିପ୍ରଦେ ଲେଖିଥିଲୁ ।
 ଗତ ଉତ୍ତମା ସମ୍ପାଦକସମ୍ପର୍କେ ଏହାକର
 କଟକକୁ ଅଗମନ ହୋଇଅଛି । କରକର୍ତ୍ତାୟ
 ବାହୁସମାଜର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଶ୍ନରତ ଏ ମହାଗର୍ବ
 ଅଟନ୍ତି ଓ ଏଠାର ଉତ୍କଳବାହୁସମାଜ ଏହାକୁ
 ଅମନ୍ତ୍ରଣ କର ଅଣାଇ ଅଛନ୍ତି । ବିପେକ୍ଷ ଉ-
 ଦେଶ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ଅସିଅଛନ୍ତି ସତ୍ୟ ବିନ୍ଦୁ
 ଚର୍ଚ୍ଚି ସମ୍ପେ ସାଧାରଣ ହିତକର ବିଷୟରେ
 ବକ୍ତୃତାମାନ ଦେବାକୁ ଏ ମହାଗର୍ବ ଅରମ୍ଭ
 କରଅଛନ୍ତି ଓ ଉଦ୍ଧାର ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ମନ
 ଅବର୍ଷଣ ହୋଇଥିବାର ଦେଖି ଅନୁମାନେ
 ସେ ସବୁର ସଂକ୍ଷେପ ବିବରଣ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
 ଜଣାଇଅଛୁ ।

ଗତ ମଇମାସର ସମ୍ପାଦକସମ୍ପର୍କେ ଏହାକର
 ପ୍ରଥମ ବକ୍ତୃତା ଅନୁମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ପାଇଲୁ ।
 ଉକ୍ତ ବକ୍ତୃତାଟି ଏ ନଗରରୁ ହାଇସ୍କୁଲସଭାରେ

ହୋଇଥିଲା । ସ୍କୁଲର ଉପ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ
 ଅନୁମାନ ସମ୍ପାଦକ ଅନେକ ଦେଖାୟ ଉପ-
 ଲୋକ ତାହା ଶୁଣିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ ଓ ଦୁଇଜଣ
 ସେମାନକାଥଲକ୍ଷ ସାହୁମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।
 ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ ଏକଗରବଦି ଇଂରାଜମା-
 ନେ ବେତ୍ତ ଅସିବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଳାଇଲେ
 ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶାର ସୁବାକର ପ୍ରୟୋଜନ ଇତି
 ବକ୍ତୃତାର ବିଷୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ଓ ବାବୁ
 ମହାଗର୍ବ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଉପମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ
 କର ଉତ୍ତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରଥିଲେ । ବାବୁ ଜଣେ
 ସୁବକ୍ତା ବୋଲି ଇଂଲଣ୍ଡରେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରସଂସା
 ପାଇଅଛନ୍ତି ଓ ଅନୁମାନେ ଉତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ
 ପରଚୟ ପାଇ ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ଅନୁଭବ ହେଲୁ ।
 ବାସ୍ତବରେ ଏହାକର ବକ୍ତୃତାଗତ୍ତି ଅତି ଉମ-
 ଛାର ଅଟଇ ଓ ଇଂରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଅପଣା
 ମନୋରାଜ୍ୟ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦରରୂପେ ପ୍ରକାଶ କର-
 ବାର କ୍ଷମତା ଅର୍ଜନ କରଅଛନ୍ତି ବି ଯେମନ୍ତ
 ଇଂରାଜ ଭାଷାକର ମାତୃଭାଷା ଅଟଇ । ଇଂ-
 ରାଜ ଗଣସୂଚକ ଠିକ ଇଂରାଜଙ୍କ ପରି ଉଚ୍ଚା-
 ରଣ କରନ୍ତି ଓ ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଣାଳରେ ଓ
 ପରସ୍ପରରୂପେ କହି ପାରନ୍ତି ବି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି
 କୁହୁନାଏ ଇଂରାଜ ଜାଣଇ ସେ ଅକାୟାସରେ
 ତାହାଙ୍କ କଥା ସବୁ କୁହୁପାରଇ । ଉକ୍ତ ବକ୍ତୃ-
 ତାରେ ସେ ଉପମାନଙ୍କୁ ଯେପ୍ରମସ୍ତ ଉପଦେଶ
 ଦେଲେ ଉତ୍ତର ପାଇ ଏହି ଯେ ଉତ୍କଳବର୍ଷର
 ଅନୁମାନ ସ୍ଥାନପରି ଓଡ଼ିଶାର ସୁବାକର ପ୍ରଥମ
 ପ୍ରୟୋକତାୟ ବିଷୟ ଜ୍ଞାନଗିଣା ଅଟଇ । ଜ୍ଞାନ-
 ଗିଣା କମିତ୍ତ ଇଂରାଜ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଏକେକଦୟ
 କର ଏଠା ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ାଇ
 ଅଛନ୍ତି । ଦେବଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟୋଷଣ କମିତ୍ତ ନୁହ-
 ଈ । ସରକାରୀ ଚାକରକର ଯେଉଁସାଧକାପାର
 ବିଦ୍ୟାଗିଣା କରବା ଅସମ୍ଭବକଥା ନ ହେ-
 ଲେ ସୁଦ୍ଧା ତାହାକୁ ନାଚକଥା ବୋଲିବାକୁ
 ହେବ କାରଣ ଉତ୍ତର ମନୁଷ୍ୟସ୍ତ ସାର୍ଯ୍ୟ ହୁଅଇ
 ନାହିଁ । ଅଜବକ ଉପମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚତ ଯେ
 ଜ୍ଞାନଲୋକରେ ଜ୍ଞାନଗିଣା କରବେ ଓ ବିଦ୍ୟା-
 ଲୟ ପରିଚ୍ୟାଗ ମାତ୍ରଦେ ଅଧ୍ୟୟନ ଗେଷ ନ
 କର ଯେତେତାଳ ବଞ୍ଚିବେ ଯେ ଅବସ୍ଥାରେ
 ଥିବେ ଅତିକ୍ରମ ଜ୍ଞାନଲୋକର ଉପାୟ କରବେ ।
 ସୁବାକର ବୃତ୍ତାୟ ପ୍ରୟୋକନ ମାତୃଗିଣା ।
 ଦେବଳ ଜ୍ଞାନଗିଣାରେ ମନୁଷ୍ୟର ଚରଚାର୍ଯ୍ୟ
 ହୁଅଇ ନାହିଁ ଉତ୍ତରରେ ଏକା ମସ୍ତକ ବୁଦ୍ଧି
 ହୁଅଇ ମାତ୍ର ଅନ୍ତଃଦେଶ ପ୍ରମସ୍ତ ହୁଅଇ ନାହିଁ

ଓ ସର୍ବାଙ୍ଗ ଗାର୍ଣ୍ଣି ହୋଇ ଦେବଳ ମସ୍ତକ
 ବୁଦ୍ଧି ହେଲେ କୌଣସି ଲୋକ ଗୋରାପାଏ
 ନାହିଁ ଅଜବକ ସୁମାତ୍ର ଗିଣାପାତ୍ର ଜ୍ଞାନର
 ମହତ୍ତ୍ୱ ରକ୍ଷା କରବାର ଅବଶ୍ୟକ ଯେହେତୁ
 ନାଶସ୍ଥାନ ଜ୍ଞାନବନ୍ତଲୋକ ମୂର୍ଖଲୋକଠାରୁ ଅ-
 ଧିକ ଉତ୍ତର ହୁଅଇ । ସୁବାକର ଉତ୍ତାୟ
 ପ୍ରୟୋକନ ସାମାଜିକତା ଗିଣା । ସର୍ବଦେଶର
 ଲୋକମାନେ ସାମାଜିକ ଚିନ୍ତନରେ ଅବବରତ
 ଚଳପ୍ରଚଳ ହେବାରୁ ତାହାକର ଉତ୍ତତା ରହିଅଛି
 ଓ ସର୍ବତାର ଉନ୍ନତି ହେଉଅଛି । ଅନୁମାନ-
 କର ସମାଜରେ ବିଗେଶ କ୍ରମସ୍ତାର ରହିଅଛି
 ଓ ଉତ୍ତର ଅନେକ ଉନ୍ନତର ବ୍ୟାପାର ହେଉଅଛି
 ସମାଜକୁ ସଂସ୍କାର କରବା ସକାଶେ ଅପଣାଜ୍ଞାନ
 ଓ ମାତ୍ର ବଳରେ ଯାହା ପ୍ରୟୋକନ ବୋଧ
 ହେବ ତାହା ଅକାତରୂପେ ସାଧାରଣ ହୁଇ
 ନିମିତ୍ତ କରବାର ଉଚ୍ଚତ ଏଥିପାଇଁ ଜାଣାଇ
 ଅପେକ୍ଷା କରବାର ନୁହଇ । ଅନେକ ଉନ୍ନତ-
 କର ବିଷୟ ଏରୂପ ଅଛି ଯେ ସୁରୁଣାବାଳିଅ
 ନେବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମତଃ ତାହା ବିଚାରିବର ବୋଧ
 ହୁଅଇ କିନ୍ତୁ ପରିଚେଷ୍ଟରେ ଯେତେବେଳେ
 ଉତ୍ତର ଶୁଭଫଳ ଦେଖନ୍ତି ତେତେବେଳେ ଉତ୍ତର
 ପକ୍ଷପାତ୍ର ହୁଅନ୍ତି । ସମାଜରେ କୌଣସି ଦର୍ପଣ
 ରୂପ ରଖିବାର ଉଚ୍ଚତ ନୁହଇ ଯେଉଁମାନେ
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ଗୋପନଶୃଙ୍ଖଳରେ ବଲସନର ହୋ-
 ଟେଲରେ ଯାଇଁ ମାଂସ ଓ ମଦ ସେବନ
 କରନ୍ତି ସେମାନେ ଦୃଶିତ ଅଟନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର
 କାର୍ଯ୍ୟ କୌଣସି ପାଇଁ ଅଟଇ । ଯାହା ସାମାଜିକ
 ଚିନ୍ତନର ବିରୁଦ୍ଧ ତାହା ଲୁଚାଇବର ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର
 ମନ ଅଟଇ । ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ଯେ
 କୌଣସି ପୁସ୍ତକମେଷ ଅହାର କରବାରେ
 ଚୋଷ ନାହିଁ ତେବେ ତାହା ପ୍ରକାଶ୍ୟରୂପେକର
 ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ବେତ୍ତ ଦୋଷ ଦେବ
 ନାହିଁ । ସୁବାକର ଚର୍ଚ୍ଚି ପ୍ରୟୋକନ ଧର୍ମଗିଣା
 ସବୁଜ୍ଞାନର ଚରମଫଳ ଅପଣାକୁ ଓ ପରମେ-
 ଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଅଟଇ । ଯେବେ ତାହା ନ
 ହେଲ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଚରଚାର୍ଯ୍ୟ ବଦାତ
 ହୋଇ ପାରଇ ନାହିଁ । ଧର୍ମଗିଣା ନ କଲେ
 କୌଣସି ନୀତି ବା ସାମାଜିକ ଚିନ୍ତନ ରକ୍ଷା
 ହୋଇ ପାରଇ ନାହିଁ । କାହିଁକି ନା ଯାହା
 କରବ ତାହାର ଗୋଟିଏ ସୀମା ରହିବାର
 ଉଚ୍ଚତ କୌଣସି ସୀମା ବି ନୁହଇନାହିଁ ଯିଏ ନ
 ହେଲେ ତାହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କର କାର୍ଯ୍ୟ କର-
 ବ । ଅଜବକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜାଣିଲେ ଓ

ଭାଷାକ୍ରମରେ ଭକ୍ତି ରଖିଲେ ସବୁ ଶିକ୍ଷାର ସୁଧାଳ ଲାଭ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏଠାର ସମାଜର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ କି ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର ଉଚିତ ଓ କି ଅନୁଚିତ ଭାଷା ସ୍ଥିର କରବାର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ନାହିଁ । ଧର୍ମ ଏହା ସ୍ଥିର କରବାର ଏକମାତ୍ର ଉପାୟ ଅଟଇ । ଧର୍ମରେ ମନ ବୁଝି ହେଲେ ସବୁ କିମ୍ପା ଅପେ ଅପେ ସ୍ଥିର ହୋଇଯିବ ଏହି ବ୍ୟାପାର ସେ କେତେ ରହସ୍ୟମୟ ଓ କେତେ ଗମ୍ଭୀରତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଭାବି ବିପ୍ରୀତ କର କହବାର ଅନୁମାନକର ମାଧ୍ୟାୟୁକ ନୁହଇ କେବଳ ଏକିବ କରୁଥିଲୁ ଯେ ଶ୍ରୋତାମାନେ ଭକ୍ତିରେ ଅଭାଗୟ ସୁଖଲକ କରି ସୁରଃସୁନ ନକ୍ରାନ୍ତର ପ୍ରଗଂସାଧୁକି କରୁଥିଲେ । ଅନୁମାନକର ମନରେ କେବଳ ଏକିବ ଉଦୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଦୁଇବକ ସ୍ଥଳରେ ଅସଂଲଗ୍ନ ଲକ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଓ କେତେଗୁଡ଼ିଏ କଥା ସୁଲଗ୍ନର ଉପସ୍ଥଳ ନ ହୁଇ କାରଣ ସୁଲର ଶ୍ରୀମାନକ ସକଳ ବିଷୟରେ ସ୍ୱାଧୀନ ଲୋକଙ୍କ ପରି ଗଣ୍ୟ କରା ଉଲ କରଇ ନାହିଁ ଓ ଅନର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଜାଣ ହୋଇ ପାରେ ।

ଗଣ ଗୁଧବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ବାବୁଙ୍କ ବଣ ହଜିହଜିବାଟ ଘୋଡ଼ିଠାରେ ସାଧାରଣ ଉପାସନା ହୋଇଥିଲା ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକଲୋକ ଯାଇଥିଲେ । ଏ ସମୟରେ ବାବୁ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରଗାଢ଼ଭକ୍ତି ସହଜ ଉପାସନା କାର୍ଯ୍ୟ କରା ହଲେ ଭକ୍ତିରେ ସେ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରବୃତ୍ତର ସରବସ୍ତୁ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବ୍ୟବ ହଲେକି ସ୍ତାପନାର୍ଥ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ମହାଶୟୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମୟୀ ସାହୁବର୍ଷକମନ୍ତେ ୪ ୨୦୦୦ ମହାଶୟୀ ଛଗାରିଆ ମହେନ୍ଦ୍ର

ବାହାର । କା । ତୋଙ୍କାହାଳ ୪ ୧୨୦୦

ବାବୁ ବିନାମର ମିତ୍ର ୪ ୨୦୦

ଗୁଣୀ ସୂର୍ଯ୍ୟମୟୀଙ୍କର ଓଡ଼ିଶ୍ୟାରେ ବେଉଁଶି ଛମିଦାସ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ସକ୍ଷର୍ତ୍ତ ନାହିଁ, ଏଥି-ଯୋଗୁଁ ମହାଶୟୀଙ୍କ ବଦାନତା ସାଧନୟ ପ୍ରମଂସମାୟୁ ଭରସା କରୁ ଓଡ଼ିଶ୍ୟାର ଅନାଗ୍ୟ

କ୍ଷତ୍ର ଓ ଜମିଦାରମାନେ ଏ ଉଦ୍ଦାହରଣକୁ ଅନୁକରଣ କରନ୍ତେ ।

କଲେକ୍ତାସ ନାଜରର ମହଦମା ଚଳତମାସ ଭା. ୨୨ ରୁମରେ ଦୋରୁରେ କରୁର ହେବ । ନାଜର ଅପଣା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତା ପ୍ରମାଣ ଭମିତ୍ ଅନେକ ଉତ୍ତୁଲେକଙ୍କ ସାକ୍ଷି ନାଜରକୁ ଦେଖା-ସିବ ଶୁରୁପ ଫଳ ହେବ ।

ଗଜସପ୍ତାହରେ ଏ ନଗରରେ ଓଲଟା-ଶେଖ ବିହୁକ ପ୍ରବଳଥିଲା ଓ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଲୋକ ମଗସତ ଅଛନ୍ତି । ଏ ସମୟରେ ଅନେ-କଲୋକର ଉଦରପାତା ହେବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଏଠାରେ ଯେଉଁ ମେଡ଼କଲସୁଲ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ମଞ୍ଜୁର କରୁଅଛନ୍ତି ତହିଁ ପାଇଁ ଉପସ୍ଥଳ ସୁସୁକମାନ ଉତ୍କଳଭାଷାରେ ଶ୍ରୀୟୁକ୍ତ ତାକୁର ଶ୍ରେଣୀ ସାହେବଙ୍କ ଭାଉଁସି-ରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଅଛି ।

ଏଠା ଦେଉଡ଼ିଆନା ଅଧାଲଭରେ ଗୋଟିଏ ଭଞ୍ଜକଳା ଜାଲମକଦମା ଧରୁଅଛନ୍ତି । ଏକ-ବ୍ୟକ୍ତି ୧୩ ଶ ହେଲା ମରୁଥିବା ପ୍ରତିଧ୍ୟକ୍ଷେ ସେ ଛଳବର୍ଷ ହେଲା ମରବାର କରୁ ଅପର ଏକବ୍ୟକ୍ତି ତାର ଉଦ୍ଦିଗ୍ଧବାସୀସୁରୁପ ସାମ୍ପ୍ରତିକଟ କେଇ ଅଛି । ସଂସର୍ଗୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଫଉଜ-ଦାସକୁ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କଲକତାରେ ଜଣେ ଶ୍ରୀ ଓ ଭାବା ଉପପତି ମଧ୍ୟରେ କଳସ୍ତା ହେବାରୁ ଶେଖଲଖିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଶ୍ରୀକୁ ଚଳେପକାଇ ଦେଇ ତାହାର ଗାଲରୁ ପୁଲୀଏ କାମୋଡ଼ି ନେଲ । ଶ୍ରୀଟିର ଦାସପାତା-ଲରେ ଚକସା ହେଉଅଛି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜମେଲ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ନେହୋରରେ ଗୁରୁମବଳ ରୁମସାସୁଲ ନାମରେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ମାନସିକ ଅକ୍ଷ କର୍ମିବାରେ ଏମନ୍ତ ନିପୁଣତା ଲଭ କରୁଅଛି ଯେ ବଜ୍ର ଦେସାକସରୁ ମୁକ୍ତିରେ କର ଦଅଇ । କୌଣସି ଅକ୍ଷ ଥରେ କହିଲେ ସେ ମନରେ ରଖି ଗୁଣନ ବା ଦରଣ କରି ବଅଇ ଓ ହାହାର କିପ୍ପାସମସ୍ତ ପଦ୍ୟକର କହି-ଯାଏ । ସେତେ ବୋଲମାଲ ଦେଉ ତାହାର ମନ ବିଚଳନ ହୁଅଇ ନାହିଁ । କୋଡ଼ଏଟା ଅକ୍ଷକୁ ଭିଜି ଗୁରୁଟା ଅକ୍ଷରେ ସହଜରେ ଗୁଣି ଦଅଇ ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଆଉ ଏକ ସମ୍ବାଦସତ୍ରରେ ଲେ-ଖାଅଛି ଯେ ଜଣେ ବିଦ୍ୟର ଥି ଏକାଦେଲ-ବେ ବସ୍ତୋଟି ସୁଅ ଓ ଗୋଟିଏ ହିଅ ଜନ୍ମ କରି

ଅଛି । ସେମାନେ କେହି ଜୀବନ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଦେବାର କେତେଗଣା ଉତ୍ତାରୁ ମରୁଗଲେ ।

ଜଣେ ଫରସୀ କାଚକୁ ଟାଣକରିବାର ଏକ ଉପାୟ ଅବିଷାର କରଅଛନ୍ତି । କାଚକୁ ଦେ-ତେ ପରମାଣରେ ଉଷ୍ଣ କରି ଏକପ୍ରକାର ତୈଳରେ ପକାଇ ଦଅନ୍ତି ତହିଁରେ କାଚ ଏମନ୍ତ ଟାଣ ହୋଇଯାଏ ଯେ ଭଲେ ପକାଇ-ଦେଲେ ଅଉ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ ନାହିଁ । ଏ ଉପାୟ-ଦ୍ୱାରା ଅଉ କାଚରଦ୍ରବ୍ୟ ନଷ୍ଟା ହେବ ନାହିଁ ଓ ତହିଁର ଅଦର ବଢ଼ିବ ।

ଏକ ସଦାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ନିୟୁ-ସୂର୍ଜର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ବେଜନନଗରର ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜାକରେ ପତ୍ର ଲେଖିବାଦ୍ୱାରା ସହରଟ ଖେଳୁଥିଲେ । ସନ ୧୮୫୯ ମସିହାରେ ଏକ-ବାଜା ଖେଳ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଗତ ମାର୍ଚ୍ଚମାସରେ ଭାବା ଶେଷ ହେଲା । ସୁରଂ-ଖେଳ ବ ୧୨ ଶରେ ଛୁଡ଼ିଲା । ନିୟୁସୂର୍ଜର ଲୋକ ଏକଗୁଲ ଭାବିବାରେ ବ ୨ ଶ କଲମ କରବାରୁ ବେଜନର ଖେଳାତ ସରଳ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ଗୁଲ କରବାରେ ବାଜି ଛୁଡ଼ିଲା ।

ପାଟନାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ହେବାରୁ ବଳମନ ଧୋଇ ଯାଇଅଛି ଓ ଶ୍ରେଣେ ଦେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଲୋକେ ଶଙ୍କା କରୁଅଛନ୍ତି ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବୈଦେହୀଶୟକାସର ୧ମ ଖଣ୍ଡ ଅର୍ଥ ସହଜ ଉପା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସଦ୍ୱାଳ-ସୂରେ ବିକ୍ରୟ ହେଉଅଛି ମୂଲ୍ୟ ଖ ୧ ଗ୍ରୁରୁ ଟ ୧୩ ଅଣା ମୋଡ଼ିଲ ଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ମୂଲ୍ୟ କୁଡ଼ା ପିଖଣ୍ଡରେ ଟ ୦୭ ଲେଖାଏ ଭାକମାସୁଲ ପଡ଼ିବ ।

୨୩୨୫ ଶ୍ରୀଗୌରୀଶଙ୍କର ସ୍ୱୟ ସେକେଟିଂ ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ରି ।

ବାବୁ ଲକ୍ଷଣମିତ୍ର	ପିପିଲ ଅଗ୍ରମ ୪ ୩୮
ଶ୍ରୀ ମହନ୍ତ ମୋହନଦାସ ସୁପା	ବକସୁ ୪ ୩୮
ବାବୁ ନାରାୟଣନାୟକ	ବକସୁ " ୪ ୩୮
" ଚଣେପୁର ନାସ	" " ୪ ୩୮
" ଗମନାସିନାୟକ	" " ୪ ୩୮
" ଜୟକୃଷ୍ଣନାସ	" " ୪ ୩୮
" ଅନୁଭବନନାସ	" " ୪ ୩୮
" ଭଗବତ୍ପାଦବିଶେଷକ	" " ୪ ୩୮

ଏହି ଉତ୍କଳସମିତା ସହରକଟକ ଚଉ-ଘାବଜାର କଟକପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସଦ୍ୱାଳସୂରେ ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।